

বাজেট অধিবেশন

কাৰ্যবিৱৰণী

(অসংশোধিত/প্ৰকাশৰ বাবে নহয়)

তাৰিখ : ২৬/০২/২০১৯ মঙলবাৰ

আজি ইংৰাজী ২৬-০২-২০১৯ তাৰিখে ৰাতিপুৱা ৯.৩০ বজাত পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত সময় সূচী মতে অসম বিধান সভাৰ ২০১৯ বৰ্ষৰ বাজেট অধিবেশন মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ অধ্যক্ষতাত অনুস্থিত হয়।

মাননীয় অধ্যক্ষ :-আমাৰ আজি Speaker Initiative ৰ ওপৰত কাৰ্যসূচী আছে। মই সেইটো আৰম্ভ কৰিব খুজিছো। আৰম্ভ কৰাৰ আগত এটা কথা কব খুজিছো, যে যোৱাৰ আমাৰ কাৰ্বি আংলং, নৰ্থ কাছাৰৰ ওপৰত যিটো ডিবেট হৈছিল তাৰ Report টো আমাক দিছে যদিও, আমাৰ বিশেষ দুৰ্ভাগ্যৰ কথা যে এইবাৰ আমাৰ মন্ত্ৰী গৰাকী সদন আৰম্ভ হোৱাৰ আগতেই বিশেষ এটা বেমাৰত আক্ৰান্ত হৈ এতিয়াও চিকিৎসাধীন হৈ আছে। তেওঁ অনুপস্থিত, সেই কাৰনে মই Statement টো lay কৰিবলৈ দিয়া নাই। পৰৱৰ্তী সময়ত যেতিয়া আহিব, প্ৰথম দিনাই আমি এইটো lay কৰাই দিম। এতিয়া সত্যব্ৰত কলিতা, মই তেখেতক প্ৰস্তাৱটো সকলোৰে হৈ উত্থাপন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছো।

শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা, সদস্য :- অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ তৎপৰতাত, আজি যি কলা সংস্কৃতিৰ ওপৰত বিশেষ এক আলোচনাৰ আয়োজন কৰিছে, প্ৰথমেই আপোনাক ধন্যবাদ জনাই আমি আজিৰ এই প্ৰস্তাৱটো উত্থাপন কৰিব বিচাৰিছো। বাবেহনীয়া সাংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰে সমৃদ্ধ অসমৰ কলা সংস্কৃতিৰ যি দৰে অসমীয়াজাতিক বিশ্বৰ দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠিত কৰি আহিছে। ঠিক একে সময়তে ৰাজ্যখনৰ কলা সংস্কৃতিৰ সম্পদ সমূহৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ বাবে চিন্তা কৰাৰো আমাৰ নৈতিক দায়িত্ব আহি পৰিছে। সেই দায়িত্ব সন্মুখত ৰাখি অসম বিধান সভাৰ মাননীয় অধ্যক্ষৰ উদ্যোগত, শিতানত আমি নিম্ন স্বাক্ষৰ কাৰী সকলে অসমৰ কলা সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশ বিষয়টোৰ ওপৰত নিৰপেক্ষ আৰু নিৰ্মুখ পৰ্যালোচনা আৰু গঠনমূলক আলোচনাৰ ইতিবাচক দিশবোৰ নিৰ্ণয় কৰা হওঁক বুলি এই প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিলো।

মাননীয় অধ্যক্ষ :- প্ৰস্তাৱত আমাৰ, মই নামকেইটা কৈ দিছো বাকীসকল কমলসিং নাৰ্জাৰী(BPF) আব্দুল খালেক (কংগ্ৰেছ বিধায়িনী দল) ৰূপক শৰ্মা, আঙুলতা ডেকা, আৰু সুমন হৰিপ্ৰিয়া (ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টি বিধায়িনী দল) আৰু কংগ্ৰেছৰ জাকিৰ হুছেইন সিকদাৰ, ৰেকিবুদ্দিন আহমেদ আমি তেওঁলোকৰ চহী আছে বুলি ঘোষণা কৰিছো। কাৰন আমি এই কথাখিনি প্ৰথম দিনাই আমি গোটেই কেইজনে এটা আলোচনা কৰি শেষ কৰিছিলো। গতিকে তেওঁলোকৰ সাক্ষৰ ইয়াত সন্নিবিষ্ট হৈছে আৰু এতিয়া মই সত্যব্ৰত কলিতাক বিষয়টো উত্থাপন কৰিবৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰিছো।

শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা, সদস্য :- অধ্যক্ষ মহোদয়,

শ্ৰী মন্ত শৰ্মৰ হৰি ভকতৰ জনা যেন কল্পতৰু।

তাহাত বিনাই নাই নাই আমাৰ পৰম গুৰু।।

আজিৰ এই কলা সাংস্কৃতিক বিষয়ক আলোচনাটোত প্ৰাকমুহূৰ্তত মই জগত গুৰু শ্ৰী মন্ত শৰ্মৰদেৱক

স্মৰন কৰি অসমীয়া কলা সংস্কৃতিৰ দিশত অসমৰ এই বিশাল সাংস্কৃতিক ভাণ্ডাৰৰ কেইটামান দিশ আলোকপাত কৰিব বিচাৰিছোঁ আৰু সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ে যোৱা ২৩ তাৰিখে অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ বিভিন্ন জাতি, জনগোষ্ঠী, বিভিন্ন সংগঠনৰ ব্যক্তি সকলৰ লগত এটা আলোচনাৰ যোগেদি আমি কিছু সমস্যাৰ সম্যক ধাৰনা লাভ কৰিবৰ কাৰণে সক্ষম হৈছিলোঁ। সেই দিশ সমূহতো আমাৰ সতীৰ্থ বিধায়ক কেইবাগৰাকীও উপস্থিত আছিল। সকলোৰে নিশ্চয় এই বিষয়ত নিজৰ নিজৰ দৃষ্টিভঙ্গী আৰু সামগ্ৰীক ভাৱে অসমৰ এই কলা সংস্কৃতিৰ বিষয়টো আগবঢ়াই নিয়াৰ কাৰণে প্ৰয়াস কৰিব। মই আৰম্ভনিতৈ সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ এফাকি গানৰ কথাৰে মই কৰ বিচাৰিছোঁ, যিটো গীত ভূপেন হাজৰিকা দেৱে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰি থকাৰ সময়ত, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় সংগীত হিচাপে তেখেতে লিখিছিল আৰু এইটো আজিও বৰ্তমান সময়ত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সংগীত হিচাপে পৰিচিত হৈ আছে। মই কথাখিনি পঢ়ি দিছোঁ।

জিলিকাব লুহিতৰে পাৰ,

এন্ধাৰৰ ভেটা ভাঙি, প্ৰাগজ্যোতিষত বই

জেউতী নিজৰাৰে ধাৰ,

শত শত বস্তিৰ, জ্ঞানৰ দ্বীপালীৰে

জিলিকাব লুহিতৰে পাৰ।।

সাঁচি পাতে ভাষা দিব, চিফুংয়ে আশা দিব।

ৰংঘৰে মেলিব দুৱাৰ।।

সমাজে সারতিব মহান মানৱতাক

বিজ্ঞানে আনিব জোৱাৰ।

নতুনৰ গতি খেদা, ডেকা গাভৰু আমি

নিৰ্ভীক এই শতিকাৰ।

অজ্ঞান চাকনৈয়া, এফলীয়া কৰি থৈ

মাৰি যাওঁ জীৱনৰে দ্বাৰ, জিলিকাব লুহিতৰে পাৰ।

লুহিত মানে ব্ৰহ্মপুত্ৰই হ'ল, আমাৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ধাৰা। এই বৰাক ব্ৰহ্মপুত্ৰ যি মিলনৰ সূতি, এই ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰতে বাবেবৰনীয়া, সংস্কৃতি গঢ়লৈ উঠিছে, আৰু অসমীয়া জাতি গঢ়লৈ উঠিছে। অসমীয়া জাতিৰ সংস্কৃতিয়ে হ'ল এক সংমিশ্ৰিত জাতিৰ সংস্কৃতি। আমি ইতিহাসৰ পাত লুটিয়াই অসমৰ বুৰঞ্জী বা অসমীয়া কলা সংস্কৃতিৰ বুৰঞ্জী যদি অধ্যয়ন কৰো, আমি দেখিবলৈ পাম, বিভিন্ন সময়ত অসমত এই উৰ্বৰা ভূমি লৈ বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন মানুহ আহিছিল আৰু সকলো জনগোষ্ঠীয়ে নিজৰ নিজৰ অস্তিত্ব ৰক্ষা কৰিও নিজৰ নিজৰ অস্তিত্বৰে আগবাঢ়ি, বিশাল অসমীয়া সংস্কৃতি হিচাপে গঢ় লৈ উঠিছে। আমি অসমীয়া জাতি বুলি কোৱাৰ লাগে লগে, আমি এটা কথা লক্ষ্য কৰিব লাগিব, যে জাতি মানে কি বুজ্যে? এটা জাতি হ'বলৈ প্ৰথমে আমাক ৫ টা মূল সম্পদৰ দৰকাৰ হয়। সেই মূল সম্পদ বিলাকৰ ভিতৰত হ'ল যে আমাক এক উমৈহতীয়া ভূমিৰ দৰকাৰ হয়। উমৈহতীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰয়োজন হয়। উমৈহতীয়া এক সংযোগী ভাষা লাগে। আৰু লগে লগে দুটা মূল কথা সেইটো হ'ল মানসিক সমন্বয় আৰু ইয়াত বস-বাস কৰা জনগোষ্ঠী সমূহৰ ভিতৰত সকলো জনগোষ্ঠীৰ সমবিকাশ। আমি দেখিছোঁ যে আমাৰ উমৈহতীয়া ভূমি আছে, আমি দেখিছোঁ যে আমাৰ উমৈহতীয়া সংস্কৃতি আছে। কিন্তু এই কথা আমি অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰো, যে আমাৰ মাজত যি মানসিক সমন্বয় জাগে, আমাৰ মাজত যি সকলো জনগোষ্ঠীক আগবঢ়াই লৈ

যোৱাৰ কাৰনে বিকাশ বা সমন্বয়ৰ যি ধাৰা লাগে, বা সকলোকে আগবঢ়াই নিয়াৰ সেই ধাৰনাক কিছু পৰিমাণে আমাৰ কেতিয়াবা কেতিয়াবা ত্ৰুটি বিচুৰ্তি আমি দেখিবলৈ পাবোঁ। অসমীয়া সংস্কৃতিক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰনে আমি যদি চাওঁ তেনেহলে আমি এই আটাইকেইটা মৌলিক কথাৰ ওপৰত আমি অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, সংস্কৃতি বুলি কলে প্ৰথমে আমি বুজি পাবোঁ যে, সংস্কৃতি মানে গীত, বাদ্য, নাটক ইত্যাদি কিন্তু সামগ্ৰিকভাৱে সংস্কৃতি হ'ল এক জীৱন চৰ্চা, মানৱ জীৱনৰ যি জীৱন গতি বা ই এক মানৱ জীৱনৰ যি শৈলী, সামগ্ৰিক ভাৱে ইয়াৰ সকলো দিশক সামৰি আমাৰ এই সংস্কৃতি গঢ়লৈ উঠিছে। আমাৰ ৬০ ভূপেন হাজৰিকা ডাঙৰীয়া যিমান সংস্কৃতিবান, ঠিক তেনেকৈ হয়তো খেতি পথাৰত কাম কৰি থকা এগৰাকী খেতিয়কো সেই একেই সংস্কৃতিবান হ'ব পাৰে। সেই কাৰনে সংস্কৃতি বুলি কোৱাৰ লগে লগে ইয়ালে কেৱল যে আমি গীত, বাদ্য, নাটককে আমি ইয়াত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব খোজা নাই। সংস্কৃতি মানে আমি বুজাব খুজিছো, যে মানৱ সভ্যতাৰ অসমীয়া সংস্কৃতিত মানৱ সভ্যতাৰ যি অৱদান আগবঢ়ালে সেই গীত নাটক ক্ষেত্ৰতেই হওঁক বা ঠিক তেনেকৈ বাদ্য যন্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰতেই হওঁক, বা ঠিক তেনেকৈ আমাৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ যি বিশাল ভঁৰাল তাত আমি কেইবাটাও দিশ অতি গুৰুত্ব সহকাৰে বিবেচনা কৰিব বিচাৰিছো। তেনে অসমীয়া সংস্কৃতিত আমি আমাৰ কথা বতৰা আমাৰ সাজপাৰ, আমাৰ খাদ্যসম্ভাৰ, আমাৰ জীৱনশৈলীত, খেতি কৰা সঁজুলিৰ পৰা যদি আৰম্ভ কৰো, মাছমাৰা সঁজুলিলৈকে, পৰম্পৰাগত খেল ধেমালী এই সকলোকে সামগ্ৰিকভাৱে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ অংগ বুলি কব পাৰো। ইয়াত গীত, বাদ্য, নাটক, পুতলা নাচ, নাগাৰা নাম, অংকীয়া ভাওনা, ধুলীয়া ভাওনা আদি বিভিন্ন দিশ বিশেষকৈ আমাৰ গাঁৱেভূঞা অঞ্চলবোৰত কৰি থকা আইনাম, ধাইনাম, বিয়ানাম, লোকগীত, গৰখীয়া গীত, দেহবিচৰাৰ গীত, টোকাৰী গীত, চিঞৰগীত, নাঙেলী গীত আদি বিভিন্ন ধৰণৰ এই সৰু সৰু পৰম্পৰাগত বিভিন্ন জীৱন চৰ্চাৰ লগত জড়িত থকা বিষয়সমূহ সিচৰিত হৈ পৰি আছে। আমি কেৱল অসমীয়া চলচিত্ৰ উদ্যোগ টনকিয়াল কৰিলেই নহ'ব, আমি কেৱল নাটকৰ উদ্যোগ টনকিয়াল কৰিলেই নহ'ব, আমি কেৱল গীত-মাত টনকিয়াল কৰিলেই নহ'ব। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এই পৰম্পৰাগত বিষয়সমূহো, অসমীয়া সংস্কৃতিৰ যি পৰম সম্পদ, এই সম্পদসমূহকো আমি কিন্তু আগবঢ়ায় নিব লাগিব। সেই কাৰণে মই কেইটামান প্ৰধান বিষয় আপোনালোকৰ আগত আগবঢ়াব বিচাৰিছো। অসমত যিখিনি সমস্যা চলি আছে, সময় আগবঢ়াৰ লগে লগে, সংস্কৃতি পৰিবৰ্তিত ধাৰা, বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন কথাৰ নতুন নতুনকৈ ইয়াত সংযোগ হয়। সেইদিনাৰ আলোচনাৰ পিছত তাত আমি যিখিনি সমস্যা দেখিছিলো, কেইটামান সমস্যা অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি অতি গুৰুত্ব সহকাৰে বিবেচনা কৰি উচিত যে অসমীয়া সংস্কৃতিক আগবঢ়ায় নিবলৈ আমি কি কি কাম কৰিব লাগিব। যোৱা বিধান সভাৰ বাজেটত সন্মানীয় বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এটা খুব গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা কৈছিল। সেই গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হ'ল যে, ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰত কাম কৰা যিসকল মানুহে ৫ বছৰ বা ১০ বছৰ কাম কৰিছে, কিন্তু তেওঁলোকৰ যি মজুৰি পাব লাগে, বা যি ধৰণে তেওঁলোকে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব লাগে সেই সূত্ৰত আমি সেই কাৰণে তেওঁলোকক ৫০ হাজাৰ টকা দিব লাগে। আমি এই কথাত কেতিয়াও আপত্তি কৰা নাই। আদৰ্শ জনাইছো। কিন্তু ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰত দিলে সমস্যাটো সমাধান নহয়। আজি ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰ বা চিনেমাৰ লগত কাম কৰা মানুহ বহুত আছে। কিন্তু অসমীয়া কলা-সংস্কৃতিক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে বিভিন্ন বিভাগত বিভিন্ন মানুহে নিৰৱে বহুত কাম কৰি গৈছে। তেওঁলোকৰ হয়তো প্ৰচাৰ নাই। তেওঁলোকৰ হয়তো নাম প্ৰকাশ হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ নাম বাতৰি কাকতত অহা নাই বা তেওঁলোকে নিৰবিচ্ছিন্নভাৱে সাধনা কৰিছে, এই সাধনাখিনি আমাৰ চকুত পৰা নাই। কিন্তু

তেওঁলোকৰ যি সাধনা, এই সাধনাৰ ফলত অসমীয়া সংস্কৃতি চহকী হৈ আছে। আজি উদাহৰণ স্বৰূপে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি সকলোৰে ছাত্ৰ অৱস্থাত থকাৰ পৰা, ছাত্ৰসভাৰ লগত থকাৰ পৰা আমি এটা সমস্যা সদায় প্ৰত্যক্ষ কৰি আহিছো যে অসমত চাৰুকলা মহাবিদ্যালয় আছে। সেইখন আগতে শান্তিপুৰত আছিল, য'ত শুভব্ৰহ্মা, নীলপৰন বৰুৱাৰ নিচিনা বিখ্যাত লোকসকল তাৰ লগত জড়িত আছিল। আজি বশিষ্ঠত এই চাৰুকলা মহাবিদ্যালয় আছে, কিন্তু কি অৱস্থাত আছে। তাৰ মাটি দিয়া হৈছিল চৰকাৰীভাৱে ২০ বিঘা মাটি। সেই মাটিও কিন্তু আজি তেওঁলোকৰ দখলত নাই। আনে বে-দখল কৰিছে আৰু আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা এই চাৰুকলা মহাবিদ্যালয়খন, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক বিভাগে তেওঁলোকক পৰিচালনা কৰে আৰু তেওঁলোকৰ গোটেই মানদণ্ডটো নিৰূপন কৰে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে। আজি সমস্যাটো হ'ল যে সাংস্কৃতিক বিভাগৰ যিটো দায়িত্ববোধ বা যি দায়িত্ব লব লাগে, সেই দায়িত্ব হয়তো তেওঁলোকৰ লোৱাৰ সম্ভৱপৰ নহয়। বিজ্ঞানৰ কাৰণে যদি আমাক বিশ্ববিদ্যালয়ৰ **Recognise** লাগে, আমাক যদি কমাৰ্চৰ কাৰণে লাগে, তেনেহ'লে আমি নাটক বা শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আমি কিয় অন্য এটা বিভাগলৈ ঠেলি পঠিয়াও। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই কাৰণে আমি প্ৰথমে দাবী কৰিব খোজো যে, এই যিখন চাৰুকলা মহাবিদ্যালয় বশিষ্ঠত আছে, সেইখন গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় হওঁক বা আন এখন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যক্ষ সহযোগত, প্ৰত্যক্ষভাৱে তেওঁলোকক স্বীকৃতি দি তাৰ সকলো ধৰণৰ পৰিচালনা শিক্ষাবিভাগ বা বিশ্ববিদ্যালয়ে গ্ৰহণ কৰিব লাগে আৰু তাত যিখিনি সমস্যা আছে, সেইখিনি সমাধান কৰিব লাগে। আজি আটাইতকৈ দুখৰ কথা যে, তাত আজিলৈকে যিখিনি **faculty** ৰ প্ৰয়োজন, শিক্ষকৰ যি প্ৰয়োজন, সেই শিক্ষক আজি আমি নিযুক্তি দিব পৰা নাই যাৰ কাৰণে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে নামভৰ্তি কৰাৰ পিছত তেওঁলোকে এটা সমস্যালৈ অধ্যয়ন কৰিব লগা হৈছে। সেই কাৰণে চাৰুকলা মহাবিদ্যালয়ৰ এটা পৰিৱেশ লাগে। আজি যদি আমি শান্তি নিকেতনলৈ যাওঁ, আমি দেখা পাওঁ যে, শিল্প সাধনা কৰা বা চিত্ৰ শিল্পৰ লগত জড়িত বা আন আন বিভাগৰ লগত জড়িত শিল্পী সকলে কি পৰিৱেশ লৈ আজি অধ্যয়ন কৰিছে। সেইকাৰণে মই প্ৰথমে ক'ব খোজো যে, অসম চাৰুকলা মহাবিদ্যালয়খনক প্ৰত্যক্ষভাৱে শিক্ষা বিভাগৰ অধীনলৈ নি তাৰ সমস্ত দায়িত্ব, তাত যাতে পি.জি কৰিব পাৰে, তাত যাতে পি.এইচ.ডি কৰিব পাৰে, তাৰ যাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে বেলেগলৈ যাব পাৰে সেই চিন্তা কৰিব লাগিব আৰু আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা যে, ভাৰতবৰ্ষৰ বাকীবিলাকত আজি চাৰিবছৰীয়া পাঠ্যক্ৰম আছে, তাত কিন্তু পাঁচবছৰীয়া চলি আছে। যাৰ ফলত নেকি আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বাহিৰলৈ যোৱাৰ যিটো সুবিধা, সেই সুবিধাটো তেওঁলোকে গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। আজি বড়োলেণ্ড বিশ্ববিদ্যালয় কোকৰাঝাৰত আন এখন আৰ্টৰ স্কুল গঢ়ি উঠিছে। তেওঁলোকক বড়োলেণ্ড বিশ্ববিদ্যালয়লৈ নিয়া হ'ল। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, তেওঁলোকৰ যি শিক্ষক সকল বা **faculty** সকলক যি ধৰণৰ দৰমহা পাতি বা তেওঁলোকৰ বেতন আদি দিব লাগে, সেইখিনিৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা নাই। এই সুযোগতে মই চৰকাৰক আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ কৰিছো যে, এই সমস্যাটো অতি সোনকালে সমাধান কৰিব লাগে।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আন এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ অনুষ্ঠান আছে লুইত কোঁৱৰ, ৰুদ্ৰ বৰুৱা সংগীত মহাবিদ্যালয়। এইখন আগতে আমি দেখিছিলো যে, ৰবীন্দ্ৰভৱনৰ লগত এইখন জড়িত হৈ আছিল। এইখন এতিয়া পাঞ্জাবীলৈ স্থানান্তৰিত কৰা হৈছে। তাৰ কাৰণে তেওঁলোকক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো, সুকীয়াকৈ এটা কেম্পাচ দিছে। কিন্তু তেওঁলোকৰো একে অৱস্থা। **Cultural Department** য়ে চাই, তেওঁলোকক **certificate** দিয়ে, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে। যাৰ ফলত

নেকি তেওঁলোকৰ যিখিনি সা-সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব লাগে, সেই সা-সুবিধাখিনি আজি গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। আজি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যক্ষ সহযোগ নোহোৱাৰ ফলত তাত যি আজি UGC ধৰণৰ বেতন প্ৰক্ৰিয়াটো হ'ব লাগে সেইধৰণৰ কথাবিলাক এতিয়ালৈকে কোনোধৰণৰ স্পষ্টভাৱে ওলাই পৰা নাই আৰু আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা, তাত যিখিনি বাহিৰৰ বিভাগ আছে, Vocal, হওঁক,Tabla, য়েই হওঁক এইবিলাক আছে, সেইবিলাকৰ কাৰণে faculty আছে আৰু আটাইতকৈ দুৰ্ভাগ্যজনক কথাটো হ'ল সত্ৰীয়াৰ কাৰণে কিন্তু তাত এতিয়ালৈকে পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ post creat নহ'ল। আজি আমি শিক্ষক বা অধ্যাপক তাত নিযুক্তি কৰিব নোৱাৰিলো। এইটো এটা বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ, গুৰুজনা যি অসমীয়া সংস্কৃতিৰ মহামনিষী, সেই গুৰুজনাৰ সত্ৰীয়া সংস্কৃতিক অধ্যয়নৰ কাৰণে পৰিবেশ আমি দিব পৰা নাই। তাত এজন পূৰ্ণাংগ পৰ্যায়ৰ শিক্ষক দিব পৰা নাই। বেলেগ ধৰণৰ তাত post আছে, কিন্তু তাত অধ্যাপনৰ post আজি নাই। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি প্ৰথম বাজেটতে দেখিছিলো যে, অসমত NSD (National School of Drama) ৰ আৰ্হিত এখন অসম নাট্য বিদ্যালয় গঢ়ি উঠিব। কিন্তু তাৰ পৰৱৰ্তী সময়ত সেই কামটোৰ প্ৰক্ৰিয়া আগবাঢ়ি ন'গল আৰু আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হ'ল যে, আমি ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ মানুহ দেখো, আমি চলচিত্ৰৰ মানুহ হয়তো দেখিছো। কিন্তু অসমত নিৰৱে নাট্য চৰ্চাক যদি আজি সাধনা কৰি গৈছে, সেইটো হ'ল MSR অ-পেছাদাৰী যিবিলাক নাট্যকৰ্মী আছে, তেওঁলোকে এই কামবিলাক কৰি গৈ আছে আৰু চলচিত্ৰই কৰক বা ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰলৈ যাওক মূল Production centre কিন্তু, আজি যদি অভিনেতা-অভিনেত্ৰী সকল অসমত ওলাইছে সেইটো MSR থিয়েটাৰৰ যোগেদি। তেওঁ বৰপেটাৰ, হওঁক বা পাঠশালাৰ পৰাই হওঁক, নগৰ নাট্যমন্দিৰৰ পৰা, ৰবীন্দ্ৰভৱনৰ পৰাই হওঁক, বিশ্বনাথ চাৰিআলি, চতিয়াৰ পৰাই হওঁক, য'ত আগতে নাট্য চৰ্চা হৈছিল। এই নাট্যচৰ্চা হোৱা ঠাই বিলাকৰ পৰা অসমত বহু প্ৰখ্যাত অভিনেতা-অভিনেত্ৰী আমি পৰিচয় পাইছো। কিন্তু এই অভিনেতা-অভিনেত্ৰী সকলৰ যিটো জীৱিকা, তেওঁলোকৰ যিটো জীৱন শৈলী আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে আমাৰ পৰা কিন্তু কোনো ধৰণৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাজায় বা ঠিক তেনে ধৰণৰ প্ৰচাৰো দেখা নাজায়, আনকি সেইদিনা তেওঁলোকে আপত্তি কৰিছিল যে, আমি নাটক কৰিবলৈ আমাৰ এখন সুকীয়াকৈ মঞ্চও নাই। যেতিয়া আমি ৰবীন্দ্ৰভৱনত বুক কৰো, Cultural Department ৰ তাতে যদি কোনোবা এখন চৰকাৰীভাৱে সভা কৰা হয়, আমাৰ হয়তো কেনচেল কৰিব লগা হয়। কলাক্ষেত্ৰত কেইবাটাও অ'ডিটৰিয়াম আছে, যিটো তাৰ ভাড়া দিব লাগে, সেইটো কিছুমানত এক লাখ, চল্লিছ হাজাৰ, পঞ্চাশ হাজাৰ টকা দিব লাগে, সেইটো অ-পেছাদাৰী নাট্যগোষ্ঠীৰ কাৰণে কেতিয়াও সম্ভৱপৰ হৈ নুঠে। গতিকে তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা সুকীয়া মঞ্চ বিচাৰিছে আৰু আমাৰ চৰকাৰে যিটো ঘোষণা কৰিছিল, এই কথায়েই ক'ব বিচাৰিছো, আজি ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰ এটা ব্যৱসায়ীক গোষ্ঠী। তেওঁলোকৰ তাত বহু অভিনেতা-অভিনেত্ৰীয়ে যি পঞ্চাশ-ষাঠিলাখ টকা হয়তো Remuneration পায়, কিন্তু তলৰ সকলে নাপায়। এইটো এটা স্কেভ বা বিস্কেভ তেওঁলোকৰ মনত আছে। কিন্তু সেই সকলৰ প্ৰতি চৰকাৰে যি দৃষ্টিভংগী গ্ৰহণ কৰিছে, সেই একে দৃষ্টিভংগী কিন্তু আমি MSR থিয়েটাৰৰ লগত জড়িত এই অভিনেতা-অভিনেত্ৰী সকলৰ ক্ষেত্ৰতো আমি ল'ব লাগিব। ঠিক একেই দৃষ্টিভংগী আমি ল'ব লাগিব, যি এজনে ছবি আঁকি জীৱনটো নিৰ্বাহ কৰিম বুলি ভাবিছে যে মই চিত্ৰশিল্পী হৈ মই মোৰ জীৱিকা আৰু অসমীয়া ভাষা সংস্কৃতি বা অসমৰ কলা সংস্কৃতিৰ কাৰণে মোৰ এটা পণ। কিন্তু সেই একেই দৃষ্টিভংগী আমি চিত্ৰশিল্পী গৰাকীৰ প্ৰতি ল'ব লাগিব, সেই একেই দৃষ্টিভংগী আমি নাগাৰা নামৰ শিল্পী, ওজাপালিৰ শিল্পী, ঢুলীয়া শিল্পী সকলৰ প্ৰতি ল'ব লাগিব। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই

ক্ষণতে, এটা বিশেষ কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছো, যে অসমৰ গাঁৱে-ভূঞা থকা যিসকল এই ধৰণৰ শিল্পী আজি আছে, সেই সকলৰ প্ৰতি আমাৰ কি ধৰণৰ দৃষ্টিভংগী আমি তেওঁলোকক কেতিয়াবা হয়তো শিল্পী প্ৰেঞ্চন এটা দিব পাৰিছো। বহু শিল্পী আছে, শিল্পী প্ৰেঞ্চনাৰৰ মাজৰ পৰা আমি হয়তো এজনক দিব পাৰিছো বা কিছুমানক হয়তো আন আন ধৰণৰ সুবিধা দিছো। কিন্তু সামগ্ৰিকভাৱে তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনো পলিচি নাই। সন্মানীয় মন্ত্ৰী পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়া আছে, তেখেতৰ ওচৰৰে কৈহাটী ঢুলীয়ামোহন ভাওৰীয়াৰ ওপৰত মই এখন documentary কৰিছিলো। মই যেতিয়া ছবি কৰিবলৈ গৈছিলো, তেওঁলোকৰ যি জীৱন দেখিছিলো, সট্টা অৰ্থত চকু পানী ওলায়। মই যেতিয়া Editing কৰিছিলো তেতিয়া মোক এটা চৰ্তত কৈছিল “ ভাই মই এইবিলাক বাদ দিব লাগিব। ঢোল বাই, ভাওনা কৰি মই আৰু চলিব নোৱাৰো। ” কিন্তু সেই মানুহবিলাকে অসমীয়া সংস্কৃতি ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে দিনটো হাজিৰা কৰে, ঠেলা চলায়, ৰিক্সা চলায়। কাৰোবাৰ টি.বি হৈছে, চিকিৎসা কৰিবলৈ টকা নাই কিন্তু সন্ধিয়া হ’লে ঢোলটো লৈ ওলাই যায়। যিবিলাকে অসমীয়া কলা সংস্কৃতি আগবঢ়াই লৈ যোৱাৰ বাবে সাধনাত বত হৈছে, মন উছৰ্গা কৰিছে সেইসকলৰ প্ৰতিও আমি যদি সমানে চকু নিদিও, যদি ইতিবাছক দৃষ্টিভঙ্গীৰে গ্ৰহণ নকৰো লাহে লাহে এই কলা-সংস্কৃতি মৰহি যাব। আজি কৈহাটীৰ ঢুলীয়া -ভাৱৰীয়াসকলৰ লৰা ছোৱালীসকলে সেই পৰম্পৰাটো আগবঢ়াই লৈ যাব নিবিচাৰিব অধ্যক্ষ মহোদয়। কাৰন কিয় নিবিচাৰিব তেওলোকে নিজৰ মাক দেউতাকৰ সংগ্ৰাম দেখিছে। এইবিলাক কৰি আমি চলিব নোৱাৰো গতিকে তেওলোকক যদি উৎসাহজনকভাৱে এটা জলপানী দিব পাৰিলোহেঁতেন অকল মই কামৰূপীয়া ঢুলীয়া বুলি কোৱা নাই অসমত বহুত তেনেকুৱা শিল্পী আছে। আজি কামৰূপত বহু কামৰূপীয়া ঢুলীয়া -লোকগীতৰ শিল্পী আছে গোটেই দৰংখনত শুকনানী ওজা- বিয়া খোৱা , নাঙেলী- জিয়াগীত-খুলীয়া ভাওনা - বিভিন্নধৰনৰ সংস্কৃতিক গ্ৰুপবিলাক আছে তেওলোকৰ সেই একে অৱস্থা। ৰজাদিনীয়া পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰি আহিছে - যাৰ জনক আছিলে, সংগীত নাটক একাডেমীৰ বটা পাইছে, লোলিত ওজাদেবে- তেওঁৰ পৰিয়াল কেনেকৈ চলিছে, তেওঁৰ শিষ্যসকল কেনেকৈ চলিছে এই কথাবিলাকো কিন্তু ইয়াৰ লগত ওতপ্ৰতভাৱে জৰিত হৈ আছে। সেই কাৰণে আমি আশা কৰো এইবিলাক উৎসাহিত কৰাৰ বাবে এটা শক্তিশালী চলচিত্ৰ নীতি- কলা সংস্কৃতি নীতি যাতে গ্ৰহণ কৰা হয়। আমাৰ আজি সংস্কৃতিক বিভাগে এটা চলচিত্ৰ নীতি প্ৰস্তুত কৰিবলৈ গৈ আছে। মই ভাবো সোনকালে চলচিত্ৰ নীতি হ’ব লাগে। আজি আমাৰ চিনেমা হলবিলাক লাহে লাহে নোহোৱা হৈ গৈ আছে। এতিয়া সম্ভৱ ৬৮ টা চিনেমা হল আছে। চৰকাৰে কৈছে যে, ২৫ লাখকৈ টকা দিব কিন্তু আগবাঢ়ি অহা নাই কাৰন তেওলোকে দেখিছে যে এখন চলচিত্ৰ নিৰ্মান হোৱাৰ পিছত তেওলোকৰ Invest কৰা টকাটো Return নহয়। আগতে হালৰ মালিকে বেছিকৈ টকা লৈ গুছি গৈছিলে- প্ৰডিউছাৰে পইছা নাপায়। প্ৰডিউচাৰে চিনেমাখন কৰিব লাগিব। মই বোম্বেত দেখিছো- এখন চিডি লগাই দিলে সাত হাজাৰ আঠ হাজাৰ চিনেমা হলত একেলগে দেখিবলৈ পায়। তাৰ বিপৰীতে আমাৰ আঞ্চলিক ভাষাৰ ছবিবিলাক আগবঢ়াই লৈ যাবৰ কাৰণে এটা সুকীয়া পদক্ষেপ লাগিব। বোম্বেত ইমান বিশাল চিনেমা জগতৰ মাজতো কিন্তু মাৰাঠী ছবি জীয়াই আছে ভালকৈ। তাত মাৰাঠী ছবি জীয়াই ৰখাৰ বাবে চৰকাৰে পৃষ্ঠপোষকতা কৰিছে। আঞ্চলিক ভাষাৰ চিনেমাই চৰকাৰী পৃষ্ঠপোষকতা লাভ কৰাটো খুব গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা অধ্যক্ষ মহোদয়। অসমৰ চলচিত্ৰ উদ্যোগক আগবঢ়াই লৈ যাবৰ বাবে জ্যোতি চিত্ৰবন আছে অধ্যক্ষ মহোদয়। অসম গণ পৰিষদৰ চৰকাৰৰ দিনত অসম চুক্তিৰ আধাৰত তাতে ভালেখিনি অনুদান আগবঢ়োৱা হৈছিল অধ্যক্ষ মহোদয়। এতিয়া জ্যোতি চিত্ৰবন যথেষ্ট পৰিমাণে

আগবঢ়া। কিন্তু আগবঢ়া থাকিলেও নহ'ব তাত আকৌ উন্নত কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে অধ্যক্ষ মহোদয়। তাত এখন চলচিত্ৰ সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্মান কৰাৰ এটা পৰিবেশ সৃষ্টি বা সা-সুবিধা প্ৰদান কৰিব লাগিব। আমি জানো যে এটা **Television Institute** আছে যিখন এতিয়া চাংচাৰীলৈ উঠি গৈছে। তাতো এইক্ষেত্ৰত দেখিছো যে ফেকাল্টিৰ অভাব হৈছে। এই কথাবিলাক আমি চাব লাগিব। আজি কোৱা হৈছে, যদি কোনোবাই চলচিত্ৰৰ চুটিও কৰিবলৈ আহে দহ-বিশ লাখ টকা দিব। এইবিলাক যথেষ্ট উৎসাহজনক কথা অধ্যক্ষ মহোদয়। আজি চিনেমাখন হ'লে গ'লে **Producer** ৰ হাতলৈ যাতে অন্তত পঞ্চাশ শতাংশ টকা আহে তেতিয়া সেই প্ৰডিউচাৰ জনে কাম কৰিবলৈ উৎসাহিত হ'ব। এই কথাবিলাক চলচিত্ৰ নীতিৰ আঁওতাত অনাৰ বাবে ইতিমধ্যে প্ৰস্তাৱ দিয়া হৈছে- আজি সাংস্কৃতিক বিভাগৰ মন্ত্ৰী আছে। এই বিষয়ে মই নতুনকৈ ক'ব খোজা নাই কিন্তু মই ভাবো আমাৰ যিটো **Television And Film Institute** আছে সেইটোক আৰু পূৰ্ণাঙ্গ মৰ্যদা দিব লাগে। আমাৰ মানুহে কলিকতাৰ **Satyajit Roy Television Institute** লৈ যায়। গতিকে আমি যদি এখন পূৰ্ণাঙ্গ **Television Institute** কৰাৰ বাবে ইয়াত যিখিনি **Faculty** ৰ অভাব আছে সেইখিনি পূৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰো তেতিয়া উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলেই নহয় বাহিৰৰ পৰাও ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আহি যাতে ইয়াত অধ্যয়ণ কৰিব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ বাবে মই অনুৰোধ জনাইছো। আৰু এটা গুৰুত্ব পূৰ্ণ কথা হ'ল যিটো, **Entertaining T.V Channel** নাই। বহু দিনৰ পৰা আমি টি ভি প্ৰডিউচাৰবিলাকে ডিমাণ্ড কৰি আহিছো। সেই দিনা আমাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই অৰুণ প্ৰভা বুলি এটা চেনেল আৰম্ভ কৰিছে। আমি বহু দিনৰে পৰা দাবী কৰি আছো যে চৰকাৰী উদ্যোগত এটা **Entertaining T.V Channel** যাতে কৰা হয়। বাতৰি দিয়া চেনেল নহয়- পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ এটা বিনোদন চেনেল যাতে হয় য'ত আমাৰ টি ভি প্ৰডিউচাৰ বিলাকে কাম কৰিব পাৰে। অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ ভাষা- সংস্কৃতি তুলি ধৰিব পৰা চেনেল এটা লাগিব। বড়ো ভাষাৰ থাকিব, বঙালী ভাষাৰ থাকিব, মিচিং- দেউৰী ভাষাৰ থাকিব ৰাজবংশী ভাষাৰ থাকিব, কাৰ্বি ভাষাৰ থাকিব। অসমৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ কলা সংস্কৃতি বিকাশৰ বাবে যদি এটা টি ভি চেনেল কৰিব পৰা যায় তেন্তে এইলাইনত কাম কৰি থকা মানুহবিলাকে যথেষ্ট উৎসাহিত হ'ব। মোৰ কথাটো হ'ল অধ্যক্ষ মহোদয়, যেনেকৈ আমি নাটকৰ কাৰনে এটা পলিচি কৰিব বিচাৰিছো, ভ্ৰাম্যমানৰ থিয়েটাৰৰ কাৰণে এটা পলিচি কৰিম অধ্যক্ষ মহোদয় মই এই কথাটোত একমত নহয়। মই বিচাৰিছো অসম চৰকাৰে কলা সংস্কৃতি বিষয়ত এটা পলিচি গ্ৰহণ কৰিব লাগে। ইয়াত চিত্ৰ শিল্পীজনে যি মৰ্যদা পাব, ভ্ৰাম্যমানত কাম কৰা, চিনেমাত কাম কৰা জনেও সমানে মৰ্যদা পাব। আজি ভ্ৰাম্যমানত কাম কৰা বিলাকে পাইছে, চিনেমাৰ নায়ক নায়িকাসকলে পাইছে কিন্তু স্পট বয়, কেমেৰা, কেয়াৰ টেকাৰবিলাকো বা এইবিলাকৰ লগত জড়িতসকলেও উপযুক্ত মৰ্যদা পাব লাগে। তেওঁলোকেও উপযুক্ত মৰ্যদা পোৱা উচিত। সেই একে মৰ্যদা কামৰূপী সংস্কৃতিৰ কালিয়া - তুলীয়া, বিয়াত বজোৱা চেহনাই -ঐনিতম গোৱা শিল্পী ইত্যাদিও সমানে পোৱা উচিত। বহু সংস্কৃতি অধ্যক্ষ মহোদয় আজি গাওঁৰ পৰা নাইকীয়া হৈ গ'ল। আমি যদি ল'ৰালি কাললৈ ওভতি যাও- গাওঁৰ বিয়া আমাৰ বাবে উৎসৱৰ দৰে আছিল। সময় আজি দ্ৰুত পৰিৱৰ্ত্তন হ'ল। গাওঁৰ বিয়াৰ কলগছৰ চামিয়ানাৰ ঠাইত আজি টেণ্ট হাউচ হৈছে। তাত আপত্তি কৰিব লগা নাই। কিন্তু গাওঁত আজি বিয়া নাম গোৱা নামতী নাইকীয়া হ'ল। মই নকও যে আই নাম ধৰিলে বসন্ত ৰোগ নাইকীয়া হৈ যায় কিন্তু গাওঁলীয়া সংস্কৃতিত বসন্ত ওলালে আই নাম গোৱাটো সংস্কৃতিৰ অঙ্গ আছিল। আমাৰ শীতলা নাম আছিল, গৰখীয়া নাম আছিল, অপেশ্বৰী নাম আছিল। এই বিলাক বস্তু লাহে লাহে গাওঁবিলাকৰ পৰা নাইকীয়া হৈ গৈ আছে। এইবিলাক সংস্কৃতি আমি

ৰক্ষা কৰিব লাগিব। সেইদিনা বহুতে **Museum** ৰ কথা কৈছে। কোনো বস্তু নোহোৱা হৈ গ'লে **Museum** ত সংৰক্ষণ কৰাৰ বাবে লাগে। মই মিউজিয়ামৰ কথা কোৱা নাই আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ অন্তৰ্গত কিছুমান জিলাভিত্তিক সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ আছে। ৰবিন্দ্র ভৱনত দেখা পাও তেওঁলোকে গাওঁলৈ নাযায়। নোযোৱাটো তেওলোকলৰ দোষ নহয় অধ্যক্ষ মহোদয়- জিলাৰ সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰসমূহত তেওলোকৰ বহিবলৈ ঠাই নাই। আজি যিবিলাক সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ জিলাসমূহত গঢ়ি উঠিছে তাৰ যোগেদি এটা প্ৰিজাৰ্ভেশ্যন হ'ব লাগিছিল। ধৰক তামুলপুৰত এটা সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ আছে- সেই অঞ্চলৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ গীত মাতবিলাক যদি সেই কেন্দ্ৰ যোগেদি সংৰক্ষণ হয়। তাত যদি এখন মঞ্চ দিও, এটা সৰু **Museum** দিও। এই কথাবিলাক তেনেকৈ সংৰক্ষণ হ'ব লাগিব। যদি কিছুমান চেলেক্টিভ প্ৰয়োজন হয় আমি ৰবিন্দ্র ভৱনলৈ লৈ আহিব পাৰো। অসম চুক্তিৰ আধাৰত কলা ক্ষেত্ৰ হৈছে। যিটো উদ্দেশ্যত এই কলা ক্ষেত্ৰ কৰা হৈছিল মই নাভাবো যে ইয়াৰ উদ্দেশ্য সম্পূৰ্ণ সফল হৈছে। কলাক্ষেত্ৰ কেৱল শংকৰদেৱৰ বাবে নহয় অসমৰ কলা সংস্কৃতি, ভাষা, সাহিত্যৰ পৰিবেশ কলাক্ষেত্ৰত প্ৰতিফলিত হোৱাৰ লগতে অসমত বিকাশ হ'ব লাগিব। আজি আমি যিবিলাক দাবী কৰি আছো সেইখিনি কলা ক্ষেত্ৰই নেতৃত্ব ল'ব লাগিছিল। আমি বিচাৰিছিলো অসমৰ সভ্যতা-সাংস্কৃতি ভাষা- সাহিত্যিক কলা ক্ষেত্ৰই নেতৃত্ব দিব। আমি কলাক্ষেত্ৰখন এই কাৰণে বিচাৰিছিলো যে অসমীয়া সাংস্কৃতিক কলাক্ষেত্ৰৰ যোগেদি এটা নেতৃত্ব দিব, ই এটা ৰাজধানী হ'ব, ইয়াৰ যোগেদি সম্প্ৰসাৰিত হ'ব। গতিকে কলাক্ষেত্ৰৰ যোগেদি অসমৰ সাহিত্য, সংস্কৃতি পুৰণি যি আমাৰ সম্পদবোৰ আছে আমি যেতিয়া তাত সংৰক্ষণ কৰিব পাৰো, অকল সংৰক্ষণেই নহয় আমি যাতে তাৰ বিকাশ কৰিব পাৰো সেই কথাবিলাকৰ কলাক্ষেত্ৰৰ পৰা এটা পৰামৰ্শ সম্প্ৰসাৰিত হোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিছিল। আনন্দৰাম বৰুৱা ভাষা সংস্কৃতিৰ উত্তৰ গুৱাহাটীত যি কেন্দ্ৰ আছে তাৰ যোগেদি বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ বিভিন্ন ভাষা সংস্কৃতিৰ অধ্যয়নৰ প্ৰয়োজন। গতিকে তাৰ এটা পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ বিকাশৰ কাৰণে চৰকাৰে এটা **Initiative** লব লাগে। মই চৰকাৰক সমালোচনা কৰা নাই, যোৱাবাৰ আমাৰ বাজেটত ২১৯ কোটি টকা বোধহয় সাংস্কৃতিক বিভাগত দিছে। এইটো একেইবাৰে যথেষ্ট নহয়, অসমৰ বিশাল সাংস্কৃতিক জগত খনক ধৰি ৰাখিবলৈ এই ২১৯ কোটি টকা যথেষ্ট নহয়। গতিকে পৰবৰ্তী সময়ত মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ যোগেদি মন্ত্ৰী সভাৰ কেইবা গৰাকী সদস্য আছে, সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰীও মই ভাবো যে এইটো একেইবাৰে ১০০ শতাংশ বাঢ়ি লাগে। প্ৰায় ৫০০ কোটি অন্তত হলে আমি এই কথা বিলাকৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিবলৈ সক্ষম হব পাৰিম। যিকেইটা মূল কথা সেইকেইটা মই **Highlight** নিচিনাকৈ লৈ আহিছিলো। যে চাৰুকলা মহাবিদ্যালয়, ৰুদ্ৰ বৰুৱা ৰাজ্যিক সংগীত বিদ্যালয়, অসম নাট্য বিদ্যালয় যিটো আমাৰ বাজেটত ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰিছিল জ্যোতিচিত্ৰ বন, **Film & Television Institution** যিটো ভূপেন হাজৰিকা দেৱৰ নামত নামাংকৃত কৰা হৈছে, ২৪ ঘণ্টাৰ এটা টিভি চেনেল, কলা সাংস্কৃতিক বিষয়ত এক নিৰ্দিষ্ট পলিচি আৰু কলাক্ষেত্ৰ আৰু আনন্দৰাম বৰুৱাৰ ক্ষেত্ৰত এটা দায়িত্ব লগতে জিলা পৰ্য্যায়ত আমাৰ যিবিলাক সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ এই কথা। তদুপৰি কেইটামান কথা সাংস্কৃতিক লগত জড়িত কথা মই কব বিচাৰিছো যে আমি বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত উদ্যোগৰ কথা কোৱা হৈছে, আমাৰ সন্মানীয় মন্ত্ৰী পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়া আছে, তেখেতৰ ঘৰৰ ওচৰৰে সৰ্থেবাৰীৰ কাঁহ শিল্পটো লাহে লাহে আজি মৃতপ্ৰায় অৱস্থা হৈছে। আমি বহু সভা সমিতিলৈ মন্ত্ৰী বিধায়ক সকল যাওঁ তেতিয়া দেখা পাওঁ যে আমাক এটা শৰাই দিয়ে। বহুত ঠাইত দেখিছো শৰাইটো মুৰাদাবাদৰ পৰা অনা শৰাই দিয়া হয়। বহুত দুখ লাগে যে আমাৰ যিটো শিল্প, আৰু আপোনালোকে সকলোৱে জানে যে বিশ্বৰ যিমান

Buddhist মানুহ আছে সেই সকলোৰে ভোৰ তালটো ব্যৱহাৰ কৰে। সেইটো কেৱল সৰ্থেবাৰীতে প্ৰডাক্চন কৰা হয়। কিন্তু লাহে লাহে সেই বস্তু বিলাক আমাৰ নাইকীয়া হৈ যাব ধৰিছে। সেই কাৰণে সৰ্থেবাৰীৰ কাঁহ শিল্পটোৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ক। হাজোৰ আমাৰ সন্মানীয় বিধায়ক আছে সুমনে নিশ্চয় কব, যে হাজোত এটা পিতলৰ উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছিল, সেইটোৰো আজি অৱস্থা নোহোৱা হৈছে। গতিকে সেইবিলাক আমি নিশ্চয় উৎসাহিত কৰিব লাগিব। যিহেতু এইবোৰ সংস্কৃতিৰ অংগ। আমাৰ বন্ধু বিধায়ক গুণিন দাস ডাঙৰীয়া আছে, আমি বিভিন্ন সভা সমিতিলৈ আনো বৰপেটাৰ তেওঁলোকে বাসাৰ উদ্যোগ বুলি কয়, বাসাৰ উদ্যোগ মানে আটচবাদী। সেই উদ্যোগটোৰ এনে অৱস্থা হৈছে যে বাহিৰৰ পৰা যি ব' মেটেৰিয়েল আহিব লাগে সেইটো যথেষ্ট পৰিমাণে অসুবিধাৰ সৃষ্টি কৰে। আমি দেৱালীত ফটকা বাহিৰৰ পৰা আনো এতিয়া অৱশ্যে বৰপেটাৰটো প্ৰসৰতা লাভ কৰিছে। এই উদ্যোগটো কিন্তু আমাৰ সংস্কৃতিৰ অন্তৰ্গত। থিয় নাম, ভোৰ তাল নৃত্য এই বিলাক বৰপেটাৰ সত্ৰ যোগেদি সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ়ি উঠিছিল। গতিকে তাৰ ভিতৰত মই ভাবো যে বৰপেটাৰ যিটো বাসাৰ উদ্যোগ তাৰ লগতে আমাৰ এটা শিল্প যিটো লাহে লাহে নোহোৱা হৈ গৈছে। আজি কালি প্লাষ্টিকৰ সৰু প্লাচত আমাক চাহ দিয়ে। কিন্তু আমাৰ কুমাৰৰ বা হীৰাৰ মাটিৰ প্লাচ বিলাক আছিল, পাথৰ বিলাক আছিল, আজি কুমাৰ বা হীৰা সকলক সেই হিচাপত উদ্যোগ দিব পাৰিলো হেতেন, বাঁহ বেতৰ শিল্পটো আছিল। আটাইতকৈ গুৰুত্ব পূৰ্ণ দুটা কথা হল- যে মুখা শিল্প, সেইটো আমাৰ সুমনে খুব ভালকৈ কব আৰু আমাৰ বন্ধু বিধায়ক আছে ৰূপক শৰ্মা তেওঁ নিশ্চয় নিজৰ ওচৰৰ কথাটো কব যে কেঁচা সোণৰ কথাটো, মই বেছি বিস্তৃত পৰ্যায়লৈ নাযাওঁ। গতিকে মই আশা কৰো। তাৰ লগতে গোটেই কথাখিনিৰ শেষত এটা কথাই কব বিচাৰিছো যে সেইদিনা আমি যেতিয়া আলোচনা কৰিছিলো অধ্যক্ষ মহোদয়, সকলো শিল্পী সমাজ বা এই কলা সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত থকা মানুহ বিলাকে এটা গভীৰ কথাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছিল, স্ফোভও প্ৰকাশ কৰিছিল যে ৰাজ্যিক ললিত কলা একাডেমী এটা হ'ব লাগে। এই ৰাজ্যিক ললিত কলা একাডেমীৰ কাৰণে দিম বুলি কৈছিল, তেওঁলোকে এটা কেন্দ্ৰ পাতিম অনুস্থিত কৰিব বুলি কৈছিল, অতি দুৰ্ভাগ্যৰ কথা আমাৰ চৰকাৰে যিখিনি মাটি দিব লাগে সেই মাটিখিনি তেওঁলোকক নিদিলে যাৰ ফলত এইটো বোধহয় ত্ৰিপুৰালৈ গুচি গ'ল। গতিকে এটা ৰাজ্যিক ললিত কলা একাডেমী ইয়াত প্ৰতিষ্ঠা হ'ব লাগে, ৰাজ্যিক সংগীত নাটক একাডেমীৰ কেন্দ্ৰ এটা ইয়াত স্থাপন হ'ব লাগে। লগতে ইয়াত আমি আশা কৰো অসমখনৰ মাজুলীত বহুত মানুহ আছে, মাজুলীত আজি আমি বিশ্ব বিদ্যালয় স্থাপনৰ কথা ভাবিছো, গতিকে সাংস্কৃতিক পৰ্যটকক যাতে আকৰ্ষিত কৰিব পাৰো তাৰ কাৰণে এই কথা বিলাকৰ Preservation, Preservation মানে আজিৰ যুগত Preservationটো খুব ভাল, আগতে বহুত অসুবিধা আছিল। গতিকে সাঁচি পাতৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আজিৰ বৰ্তমানৰ সংস্কৃতিৰ বাবে জিলা পৰ্যায়ৰ যোগেদি কৰিব পাৰো মই ভাবো এই কথা বিলাকে যথেষ্ট পৰিমাণে হব। আজি শেষত মই এটা মনৰ স্ফোভৰ কথা কৈছো যে আমি গুৰুজনাক লৈ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এই বিশাল সামৰাজ্যখনত আগ বাঢ়ি আছে। গুৰুজনাই অসমীয়া সকলো জাতি, জন গোষ্ঠীক এক কৰি অসমীয়া জাতি হিচাপে নামাকৰণ কৰিছিল। কিন্তু এই গুৰুজনাৰ অনুপম সৃষ্টি সত্ৰীয়া নৃত্য, এই নৃত্য শাস্ত্ৰীয় নৃত্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত হোৱাৰ পিছতো আজি ডিব্ৰুগড়ৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে স্নাতকোত্তৰ কৰিছে তেওঁলোকক চাকৰি দিবৰ কাৰণে আমাৰ চাকৰি নাই। ইয়াত ৰুদ্ৰ বৰুৱা ৰাজ্যিক সংগীত মহাবিদ্যালয়ত তেওঁলোকৰ ফেকাল্টী নাই। এতিয়া গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে ৪ খন মহাবিদ্যালয়ত ইতিমধ্যে সত্ৰীয়া নৃত্যৰ কাৰণে পাঠ্যক্ৰম কৰিছে। এতিয়া তেওঁলোকে মহাবিদ্যালয়ত কৰিলে, বিদ্যালয়

পর্যায়ত এই ধৰণৰ বিষয়বোৰ দিব পাৰো তেনেহলে ইয়াৰ পৰা যিসকলে স্নাতক হৈ ওলাব সেই সকলক এটা এটা সুযোগ পাব আৰু আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা তেওঁলোকে এতিয়া সত্ৰীয়া নৃত্যৰ যি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভাৰিলে যে মই **Political Science, Economic, Physics, Chemistry** নপঢ়ি সত্ৰীয় নৃত্যৰ বিষয়টো লওঁ। তেওঁ যদি সেই **Physics, Chemistry** পঢ়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নেট, শ্লেট দিবলৈ যায় তেতিয়া তেওঁলোকৰ বাবে কোনো কাৰণে সম্ভৱপৰ নহ'ব। কাৰণ তেওঁ সেই বিষয়লৈ যোৱাই নাই। গতিকে এই সত্ৰীয় নৃত্য বা সাংস্কৃতিক জগতৰ লগত জড়িত আপুনি যদি শ্লেট টেষ্ট থাকে তাৰ ক্ষেত্ৰত আমি ভাৱো এই ক্ষেত্ৰত **Consider** কৰিব লাগে। আমাৰ শিক্ষামন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া দেৰীকৈ সোমাইছে যদিও আপোনাৰ যোগেদি শিক্ষা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছে। যে অন্ততঃ চাৰু কলা সংগীত মহাবিদ্যালয় আৰু ৰাজ্যিক সংগীত মহাবিদ্যালয়ত প্ৰত্যক্ষ ভাৱে শিক্ষা বিভাগ অধীনত আহিব লাগে যাতে তেওঁলোকে সকলোখিনি সুবিধা এই শিক্ষা বিভাগৰ দ্বাৰা আমি দিব পাৰো। আৰু বহুত কেইটা বিষয় কব লগা আছিল, শেষত আপোনাৰ যোগেদি মাননীয় সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছে যে অন্তত বাজেটত সাংস্কৃতিক বিভাগৰ কাৰণে অকণমান বেছিকৈ পইচা ধৰক। যাতে আমি সাংস্কৃতিক কৰ্মী বিলাকক কব পাৰো আৰু এটা কলা সংস্কৃতিক দিশত এক যাতে পলিচিলৈ সকলোকে সম ভাৱে চিনেমাৰ নায়ক জনৰ পৰা যিটো গাওঁ অঞ্চলত কোনোবা এখন স্কুলত পঢ়ি যেতিয়া আৰ্ট কৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰা সেই চিত্ৰ শিল্পী গৰাকী, নাগাৰা নামৰ শিল্পী গৰাকী, ওজাপালি, পুতুলা নাচৰ লগত জড়িত এই সকলো শিল্পীক যাতে আমি সম মৰ্যাদা দি তেওঁলোকক জীৱন নিৰ্বাহৰ লগতে অসমীয়া সংস্কৃতিত কাম কৰাৰ বাবে উৎসাহ দিব পাৰো তাৰ কাৰণে মই আপোনাৰ জৰিয়তে আহুন জনাইছো। আৰু বহুখিনি কবলৈ আছিল, কিন্তু আৰু বহু কেইজন বিধায়ক আছে কবলৈ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : বাকীখিনি বাকীকেইজন বিধায়কক দি থৈ যাওঁক।

শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা : তেওঁলোকে নিশ্চয় দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব আৰু শেষত পুনৰবাৰ অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ লগত জড়িত থকা বিষয় আপুনি আলোচনা কৰাৰ সুযোগ দিয়াৰ কাৰণে আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো আৰু এই গোটেই বিষয়খিনি ইয়াত পলিচিৰ যোগেদি সমাধান হ'ব বুলি অন্তত আজি বহুত সাংস্কৃতিক কৰ্মীয়ে ৰাতি ফোন কৰি কিবা হ'ল নেকি আমাৰ এই কথাটো যাতে আমি কব পাৰো যে আমাৰ চৰকাৰে এই বিষয়ত দায়িত্ব লব আৰু এই সাংস্কৃতিক কৰ্মীখিনি, অসমীয়া সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত মানুহ সকলক অসম চৰকাৰে সকাহ দিব, উৎসাহ দিব আৰু তেওঁলোকে এই জীৱন ধাৰণাৰে তেওঁলোকৰ জীৱন শৈলীটো আগবঢ়াব পাৰিব। সেই কথাটো যাতে ফোনত অধ্যক্ষ মহোদয়, উত্তৰ দিব পাৰো তাৰ কাৰণে আশা ৰাখি সামৰিছো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আমাৰ অধ্যক্ষৰ উদ্যোগিক শিতানত সদনৰ শেষৰ দিনা ৰাজ্য খনৰ সামগ্ৰীক স্বার্থৰ লগত জড়িত এটা বিষয়ৰ ওপৰত আলোচনা কৰি আহিছে। আমি আলোচনা কৰি বিষয়টোৰ লগত জড়িত সমস্যা সমাধানৰ উপায়ৰ সম্পৰ্কে চৰকাৰক পৰামৰ্শ দিছো চৰকাৰৰ পৰা যোগাত্মক এটা সহাৰি পোৱাৰ লক্ষ্যৰে। এতিয়া বিষয়টো বহুত থাকে আমি সেইকাৰণে এনেকুৱা এটা বিষয় লওঁ য'ত আমাৰ শাসক বা বিৰোধীৰ মাজত কোনো সমালোচনাৰ কোনো স্থান নাথাকে আৰু সমালোচনাৰ উদ্ৰত গৈ অতীতৰ কথা নাপাতি ভৱিষ্যতৰ এটা ভাল কথা চিন্তা কৰি আমি সমস্যা বিলাক সমাধান কৰি সকলোৰে মিলি একেলগে কাম কৰাৰ কাৰণে এইটো এটা প্ৰচেষ্টা। এটা জাতিৰ অন্যতম পৰিচয় হ'ল কলা সংস্কৃতি। গতিকে এই অন্যতম পৰিচয় কলা সংস্কৃতিৰ সম্পৰ্কত বহুত ধৰণৰ কথা আমি শুনি থাকো। সেই কাৰণে আপোনাকলোকক সহযোগ কৰাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাইছো

আৰু Moverকো ধন্যবাদ জনাইছো, তেখেতে কেইবাটাও খুৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা কৈছে। আমি সময়ত সেইখিনি আলোচনা কৰিম। পৰিধী বহুত বহল, বহুত বিশাল, কিন্তু সময়টোৰ কাৰণে এটা বাধ্যকতা আছে আজি, আপোনালোকৰো কিছু বাধ্যকতা আছে মোক আপুনি কৈছে। গতিকে আমি দীঘলীয়া কথাখিনি ওপৰত আপোনালোকে পইন্টখিনি কওঁক **Speech** ৰ যদি কিবা থাকে লিখিত ভাবে দিলে আমি ইয়াত সোমাই লম সেই কাৰণে মূল পইন্টখিনি ভালকৈ কলে ১৫ মিনিটত বেছি নকলেও ভাল পাম যদি কয় অকনমান দিম বাৰু কিন্তু আমাৰ কেইবাজনো বক্তা আছে সময়ৰ কথা চাব, এই এতিয়া শ্ৰী ৰূপক শৰ্মাক কবলৈ কৈছো তাৰ পিছত শ্ৰী আব্দুল খালেক।

শ্ৰী ৰূপক শৰ্মা (মাননীয় সদস্য) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ চলিত অধিবেশনত আপোনাৰ উদ্যোগত যি অসমৰ কলা, সংস্কৃতি সংৰক্ষণৰ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত আলোচনা কৰাৰ কাৰণে মোক সুযোগ দিয়াৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাইছো। আৰু এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় যিটো আমাৰ জাতিৰ আজি কলা, সংস্কৃতিৰ বিষয়ে যি ধৰণে উদ্যোগ লৈছে আপোনাক মই ধন্যবাদ জনাইছো ইতিমধ্যে আপুনি কৈছে যে এইটো বৃহৎ বিষয় য'ত আমি শেষ কৰিব নোৱাৰো। মই কেইটামান বিষয় চুই যাব বিচাৰিছো ইতিমধ্যে আমাৰ সতীৰ্থ বিধায়ক সত্যব্ৰত ডাঙৰীয়াই কৈছে যে **Amateur** নাটক যিটো এই নাটকৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখা পাইছো যে ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰে হওঁক বা চিনেমাতে হওঁক সদায় **base** টো হৈছে **Amateur** আৰু যিখিনি অপেচাদাৰী নাট্য দল তেওঁলোকৰ যিটো অৱস্থা যেতিয়া আমি ২৩ তাৰিখে আলোচনা কৰিছিলো তাত প্ৰায় সংখ্যকৈ কৈছিলে যে তেওঁলোকৰ এখন বিশেষ মঞ্চৰ দৰকাৰ আছে প্ৰতিখন জিলাতে অন্তত ৩০০ শ মান মানুহ বহিব পৰাকৈ এখন মঞ্চ লাগে। কিয়নো যিমান বিলাক মঞ্চ আছে প্ৰায় বিলাক মঞ্চতে তেওঁলোকৰ এই ভাড়া বৃদ্ধি হোৱাৰ কাৰণে বা বিভিন্ন সময়ত চৰকাৰী যিবিলাক প্ৰেক্ষাগৃহ আছে, পুথিভঁড়াল আছে, জিলা পুথিভঁড়াল বিলাকত চৰকাৰী কাৰ্যসূচী থকাৰ কাৰণে সময়ে সময়ে তেওঁলোকৰ নাট মঞ্চস্থ কৰিব নোৱাৰে আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোকে এখন সুকীয়া মঞ্চৰ কথা আমাৰ কৈ আহিছে। দ্বিতীয়তে, যি সকল শিল্পী আমি দেখা পাইছো যে সাধাৰণতে সংগীত শিল্পীয়ে হওঁক বা নৃত্য শিল্পীয়ে হওঁক বা নাটকে হওঁক শিল্পী সকলৰ আৰ্থিক বহুত অসুবিধা। এই কাৰণে তেওঁলোক এটা **Life Insurance** বা **Health Insurance** ৰ কথা আমাক কৈছিলে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে অকনমান সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াব লাগে, আমি দেখা পাইছো যে যিবোৰ আমাৰ জিলা পুথিভঁড়াল আছে সেই বিলাকত যদি আমাৰ **Amateur** ক্ষেত্ৰত যদি কিছু বেহাইৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা যায় তেওঁলোকে অলপ লাভ কৰাৰ সুবিধা পায়। তেওঁলোকে যেতিয়া চহৰৰ পৰা বাহিৰত গৈ নাট প্ৰদৰ্শন কৰে তেওঁলোকে যিটো বাছ ভাড়া দিব লাগে তেওঁলোকৰ অসুবিধা হয় তাৰ কাৰণে আমাৰ **ASTC** হওঁক বা ৰেলৰ যোগেদি হওঁক যদি কিছু বেহাই ব্যৱস্থা কৰিব পৰা যায় পৰাপক্ষত যদি বিনামূলীয়া হয় তেওঁলোকে নাটক কৰিবৰ কাৰণে সুবিধা পায়। এখন জাতীয় নাট্য বিদ্যালয় **NSD** এখন যোৱা বাজেটত খোলাৰ কথা কৈছিলে এটা কথা মই আপোনাক দৃষ্টি গোচৰ কৰিব বিচাৰিছো যে আমাৰ যি অসম নাট্য সন্মিলন তেওঁলোকৰ মুখ্য কাৰ্যালয় আমাৰ নগাঁৱত। মই প্ৰায় গৌৰৱৰে কব বিচাৰিছো যে মোৰ সমষ্টিতে আছে, তাত প্ৰায় ৮ বিঘা মাটি তেওঁলোকৰ অধীনত আছে আৰু এই মাটি টুকুৰাতে তেওঁলোকে এই যিখন জাতীয় নাট্য বিদ্যালয় হোৱাৰ কথা আছে আৰু তেওঁলোকে কৈছে যে আমি মাটিখিনি দিম। তাত যদি এখন সেই ধৰণৰ হয় য'ত মহাপুৰুষ দুজনৰ সৃষ্টি ৰাজি অংকীয়া ভাওনা হওক বা সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত নৃত্য গীত বিলাক চৰ্চা হব লাগে তাত এটা গৱেষণা কেন্দ্ৰ হব লাগে। আমাৰ যি উঠি অহা প্ৰজন্ম সাধাৰণতে ইতিমধ্যে কৈছে যে আজি কালি আমাৰ **Ama-**

teur খুব কম হয় ইয়াৰ কাৰণ কেইটা মই কৈছো বহুতে আৰ্থিক অৱস্থাত পৰে সেই ধৰণে তেওঁলোকে সুবিধা নাপায়। আমাৰ উঠি অহা চাম বিলাকৰ কাৰণে ৰাজ্যিক ভিত্তিত একোখনকৈ কৰ্মশালা প্ৰয়োজন আৰু এই কৰ্মশালাত যদি অকনমান চৰকাৰী সাহায্য যদি দিয়া হয় ইয়াত তেওঁলোকে সুবিধা পাব এই বিষয়টো যোৱা ২৩ তাৰিখে আলোচনা হৈছিলে। আমাৰ সংগীত নাটক একাডেমীৰ পৰা বা NSD ৰ ফালৰ পৰা সময়ে সময়ে ভাল যি বিলাক পেচাদাৰী নাট্যগোষ্ঠী আছে তেওঁলোকক আৰ্থিক সাহায্য দিয়া হব এখন সমিতিয়ো আছে য'ত আমাৰ প্ৰাঞ্জল শইকীয়া হওক জড়িত হৈ আছে এই ধৰণৰ ভাল ভাল নাটবোৰ যদি কৰে কিছু যদি সেই ধৰণৰ Amateur দলত আমি যদি সুবিধা দিওঁ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা এখন সমিতি বনাই হলেও তাত কিন্তু এটা কথা আছে, তেওঁলোকক Grant এটা দিয়া হয় কিন্তু তেওঁলোকে যদি utilization সময় মতে নকৰে সেইটো উচিত ব্যবহাৰো হব লাগিব আৰু ভাল নাটক কৰিব লাগিব। আজি আমি দেখা পাইছো এই নাট্য আন্দোলন। আমি যদি পিছুৱাই যাওঁ ১৫০ বছৰ পুৰণা আমাৰ অসমৰ কিছুমান নাট্য মন্দিৰ আছে যেনেকৈ মোৰ নগাঁৱত বীণাপানী নাট্য মন্দিৰ প্ৰথম যিটো পশ্চিমীয়া নাটঘৰ আছিল এই বীণাপানী নাট্য মন্দিৰ আৰু এইটো আছিলে প্ৰায় ১৮৭০ চনতে প্ৰায় ১৫০ বছৰ পুৰণা। সেই ধৰণে প্ৰায় গোলাঘাটৰ যি অপেচাদাৰী নাট্য গোষ্ঠী ১৮৯৪, নগাওঁ নাট্য মন্দিৰ ১৮৯৬, একে সময়েতে যোৰহাট থিয়েটাৰ, শিৱসাগৰ নাট্য সমাজ, বান থিয়েটাৰ তেজপুৰ, কুমাৰ ভাস্কৰ নাট্য মন্দিৰ উজান বজাৰ গতিকে এই যি নাট্য মন্দিৰ সমূহৰ পৰা সেই সময়ত যি সকলে এই নাট সমূহত আগভাগ লৈছিলে পিয়লি ফুকন, শিল্পপ্ৰাণ চন্দ্ৰ ফুকন, জগত বেজবৰুৱা নাট্যকাৰ সাৰদা কান্ত বৰদলৈ বান থিয়েটাৰৰ মঞ্চৰ পৰাও নট সূৰ্য্য ফনী শৰ্মা, নৃত্য শিল্পী গজেন বৰুৱা যি গৰাকী শিল্পীয়ে বাবে চহৰীয়া মঞ্চৰ পৰিকল্পনা কৰিছিলে যাতে পদুমৰ পাতত কেনেধৰণে মঞ্চ হব পাৰে, সেই ধৰণে আমাৰ তেজপুৰৰ পৰা চন্দ্ৰ গোস্বামী বৰ্তমান আমাৰ নিপন গোস্বামীৰ পিতৃ সেইজনে আমাৰ কুমাৰ ভাস্কৰ নাট্য মন্দিৰৰ পৰা লক্ষ্মধৰ চৌধুৰী, অৰূপ চক্ৰবৰ্তী, সত্যপ্ৰসাদ বৰুৱা শিৱসাগৰ নাট্য সমাজৰ পৰাগধৰ চলিহা এই শিল্পী সকলৰ তেওঁলোকৰ স্বীকৃতি স্বৰূপে তেওঁলোকৰ নামত বাঁটা হয়টো আমাৰ দুই এজনক দিয়া হৈছে। কিন্তু বাকী বিলাকক সেই ধৰণে আমাৰ স্বীকৃতি দিয়াটো প্ৰয়োজন। যে NSD ৰ অধীনত যি সমূহ ১ বছৰীয়া পাঠ্যক্ৰম এই ১ বছৰীয়া পাঠ্যক্ৰম অসমত হ'ব লাগিছিল। অসম নহৈ এতিয়া বৰ্তমান চিকিম আৰু আগৰতলাত হৈ আছে। য'ত নেকি আমাৰ ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে তেওঁলোকে শিকিবলৈ হলে সেই এবছৰীয়া পাঠ্যক্ৰমৰ কাৰণে তেওঁলোকে চিকিম বা আগৰতলা যাব লগীয়া অৱস্থা হয়। আজি আমি এই ক্ষেত্ৰত কব পাৰো আমাৰ থিয়েটাৰৰ ক্ষেত্ৰত আৰু পুতলা থিয়েটাৰ যোৱা ২৩ তাৰিখে এগৰাকী শিল্পী আহিছিলে তেওঁ বটদ্ৰবাত তেওঁ কৈছিলে যে পুতলা থিয়েটাৰ বৰ্তমান নগাওঁ বটদ্ৰৱাৰ আৰু নলবাৰীৰ কিছু সেই ধৰণৰ শিল্পী আছে যিজনে অসম ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ সেই পুতলা নাটক কৰি আহিছে। এই থিয়েটাৰ কিমান জনপ্ৰিয় হৈছে, কিমানে চায় গতিকে এই ক্ষেত্ৰত আমি চৰকাৰলৈ গুৰুত্ব লব লাগিব যাতে স্কুল,কলেজ বিলাকত যদি পাৰো আমি থিয়েটাৰটো অকনমান প্ৰচাৰ কৰিব লাগে। এই সকল শিল্পীক আমি আৰ্থিকভাবে কিবা সহায় কৰিব পাৰো নেকি গতিকে এইটো আমাৰ অত্যন্ত প্ৰয়োজন। আৰু বিশেষ ভাবে ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ কথা কৈছে, ভ্ৰাম্যমান যদিও বাণিজ্যিক ক্ষেত্ৰত প্ৰসাৰতা লাভ কৰিছে। আমি এটা কথা গৌৰৱ কৰিব পাৰো ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰত ১০০ শতাংশ থলুৱা শিল্পী নিযুক্ত হৈ আছে। ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰে হয়টো সামাজ্যৰ আদৰ লাভ কৰিছে, ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ পিতামহ অচ্যুত লহকৰ যি উদ্দেশ্যে আগত ৰাখি ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰে তেওঁলোকে স্থাপন কৰিছিলে সেই উদ্দেশ্যে বৰ্তমান

সফল হৈ আছে নে নাই। বৰ্তমান আমি দেখা পাইছো **commercial** হৈ আছে এটা সময় আছিলে যে ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰ তেজীমলা স্বৰ্ণজয়ন্তী আৰু ভাল ভাল নাটক বিলাক হৈছিলে। সেই সময়ত অচ্যুত লহকৰে যি সময়ত ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ মঞ্চস্থ কৰিছিলে প্ৰথম উদ্দেশ্য আছিলে যে মৌলিক নাটকৰ পোষৰতা, দ্বিতীয়তে, আছিলে শিল্পী সকলৰ সংস্থাপন তাৰ পিছত আছিলে গাওঁ ভূঞা থকা আমাৰ অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠান বিলাকৰ আৰ্থিক সাহায্য। এতিয়া আমি দেখা পাইছো অলপ হলেও বেলেগ ফালে গতি কৰিছে আমি এই ক্ষেত্ৰত অকনমান চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন এই কাৰণে প্ৰায় ৩৫খনৰ পৰা ৪০খন মান থিয়েটাৰ আছে য'ত প্ৰায় ৩হাজাৰ মান কলা কুশলী জড়িত হৈ আছে। এটা ভাল খবৰ এইটো যে যোৱা বাজেটত ৫ বছৰতকৈ বেছি এই ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ কাম কৰা শিল্পী সকলৰ কাৰণে প্ৰায় ৫০ হাজাৰ টকা আৰ্থিক সাহায্য ঘোষণা কৰিছে। ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰ সমূহৰ থিয়েটাৰ মঞ্চস্থ কৰাৰ কাৰণে এতিয়া যিটো ঠাইৰ অভাৱ হৈছে, বিভিন্ন সময়ত স্কুলৰ ফিল্ডত হয় কিন্তু স্কুল ফিল্ডৰ পৰাও শৈক্ষিক পৰিৱেশ বিনষ্ট হৈ বুলি সেই থিয়েটাৰ মঞ্চস্থ কৰিব নিদিয়, গতিকে এইটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। আৰু এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা এই যে আমি কলো যে প্ৰায় ৩৫/৪০ খন থিয়েটাৰ তেওঁলোকে এখন এখন থিয়েটাৰে প্ৰায় ৮০টা স্থানত তেওঁলোকে থিয়েটাৰ মঞ্চস্থ কৰে আৰু একেদিনাখনে প্ৰায় ৫হাজাৰ মানুহে যদি আমি চাওঁ ৪০খন থিয়েটাৰে প্ৰায় ৫০হাজাৰ মানুহ নিতৌ চায়। গতিকে আমাৰ যিটো জনসংযোগ ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰী এই জনসংযোগ আমাৰ তাত **Advertiesment** দি চৰকাৰৰ আৰ্চনি আমি প্ৰচাৰ কৰিব পাৰো নেকি? যদি কৰিব পৰা যায় আমাৰ আঁচনিখিনিও প্ৰচাৰ হ'ল আৰু দ্বিতীয়তে থিয়েটাৰখিনিও এটা আৰ্থিক সাহায্য পালে। গতিকে এটা খুব গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা আমি আগতেও কৈছো শিল্পী সকলৰ **life** লগতে **health insurance** ৰ কথা। গতিকে ভ্ৰাম্যমানৰ ক্ষেত্ৰতো এটা কথা গুৰুত্ব দিব লাগিব যে আমি তেওঁলোকক কিবা সকাহ দিব পাৰো নেকি **insurance** ৰ ক্ষেত্ৰতে লাগিলে আধা চৰকাৰে বহন কৰক, আধা লাগিলে মালিক পক্ষই বহন কৰক। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে আমাৰ ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰত কাৰিকৰী দিশত বহুত আমাৰ স্বকীয়তা আছে। কিন্তু আমি যিধৰণে আটলান্টিক মহাসাগৰত টাইটানিক ডুব গৈছিল। ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰে এটোপ পানীও ব্যৱহাৰ নকৰাকৈ থিয়েটাৰৰ মঞ্চত সেই নাওঁ ডুবাই দেখুৱাইছিল আৰু অসমৰ বাহিৰতো গৈ তেওঁলোকে আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছে। কিন্তু আমাৰ থিয়েটাৰৰ যিটো স্বকীয়তা, আজি মণিপুৰৰ ৰতন শ্যামেই হওঁক, বা কানাই লালেই হওঁক, তেওঁলোকে যেতিয়া নাট মঞ্চস্থ কৰে, তেওঁলোকে নিজৰ স্বকীয় ভাৱে বজাই ৰাখে। তাত যদি কৃষ্ণ উলিয়াছে, মণিপুৰী পোচাকত উলিয়াছে। কিন্তু আমি তাৰ পৰা অলপ আঁতৰি গৈছো নেকি। যিটো আধুনিকতা নাচ, গান ভৰপূৰে প্ৰচলিত, সেইটো আমাৰ কিমান দিনলৈকে চলিল। গতিকে আমি আশা কৰিছো যিধৰণে চিনেমাৰ বৰ্তমান এই অৱস্থা হৈছে ভ্ৰাম্যমানৰ নহওঁক, ভ্ৰাম্যমান আৰু আগুৱাই যাওঁক।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, সংগীতৰ ক্ষেত্ৰত আমি যেতিয়া আলোচনা কৰিছিলো, তাত কেইটামান গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা আলোচনা হৈছিলে। মই বিশেষভাৱে আপোনাক ক'ব বিচাৰিছো যে আমি **local talent**, যিবিলাক আমাৰ গাঁৱে ভূঁয়ে যিবোৰ **talent** সোমাই আছে, এই **talent** বিলাকক উলিয়াই আনিবৰ আমি কি কৰিছো। যদিও ইতিমধ্যে কৈছে আমাৰ প্ৰতিখন জিলাতে এটাকৈ সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ আছে। হয়, আমি যেতিয়া কোনোবা আৰ্টিষ্ট ফেমাচ হয় বা বিখ্যাত হয়, আমি তেওঁক আদৰি লওঁ। তেওঁক সন্মান দিওঁ। কিন্তু যিবিলাকে হয়তো আমি চহা শিল্পী বুলি কওঁ, গাঁৱৰ ভিতৰত সোমাই আছে, তেওঁলোকক আমি উলিয়াই অনাৰ ক্ষেত্ৰত কিমান সহায় কৰিছো। আমি যদি ভাৱো জ্যোতি চিত্ৰৰন আমাৰ বৰ্তমান আছে, তাত এটা সুন্দৰ পৰিবেশ আছে। তাত

যিটো ৰেকৰ্ডিং ষ্টুডিও আছে, আমাৰ ৰাভা সংগীতে হওঁক, জ্যোতি সংগীতেই হওঁক, ভূপেন্দ্ৰ সংগীতেই হওঁক আমি যদি তাত ট্ৰেক বিলাক বনাই ৰাখো, সেই গাওঁ - ভুইৰ পৰা অহা শিল্পীসকলে অলপ যদি সুযোগ পাই যায়, আমি যদি ৰেকৰ্ডিং কৰো, আমাৰ নিজৰ কিমান, আমি যদি জুখি চাওঁ, আমি এটা সুবিধা কৰি দিব পাৰো নেকি? কাৰণ এই সকল শিল্পীয়ে যিমানে ভাল নাগাওঁক কিয় তেওঁলোকে কিন্তু ওলাই আহিবলৈ সুবিধা নাপায় বা আমি তেওঁলোকক কিন্তু আৰ্থিক সাহায্য নিদিও। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ যি talent বিলাকক আছে, খেলা-ধুলাৰ ক্ষেত্ৰতে হওঁক বা বাকীবোৰত আমি সহায় কৰো। কিন্তু এই শিল্পীসকলক গানে হওঁক, নাটকে হওঁক, নৃত্য শিল্পী সকলে হওঁক, তেওঁলোকৰ যি উৎসাহ বা যাত্ৰা কালত সহায় নকৰো।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে কৈছে যে আমাৰ সংগীতৰ ক্ষেত্ৰত এখন আমাৰ সংগীত বিদ্যালয় আছে লহিত কোঁৱৰ ৰুদ্ৰ বৰুৱা সংগীত বিদ্যালয়। এই বিদ্যালয়খনে যিহেতু Cultural affairs ৰ অধীনত আছে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকে অলপ অসুবিধা পায়। তেওঁলোকে বিচাৰিছে যে এইখন Education department ৰ অধীনত আহিব লাগে। কাৰণ তেতিয়া হলে তেওঁলোকৰ যিহেতু UGC affiliation ত নাই তাৰ কাৰণে Gauhati University ৰ পৰা অৱহেলিত হৈ আছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত আমি আশা কৰিছো যে তাত এটা সু-ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাত Administration ৰ ক্ষেত্ৰত যিহেতু যিবিলাক Higher Secondary পাছ কৰিব লাগে, আমাৰ যিহেতু কলেজৰ সংগীতৰ বিষয় নাই দিয়া, গতিকে আমাৰ যিবিলাক private অনুষ্ঠান, যিটো লক্ষ্ণৌ ভাটখাণ্ডে সংগীত বিদ্যাপীঠ, Allahabad, প্ৰয়াস সংগীত সমিতি, বোম্বাই অখিল ভাৰতীয় কাণ্ডৰ সংগীত মণ্ডল, কলিকতা নিখিল ভাৰতীয় সংগীত পৰিষদ, বঙ্গীয় সংগীত পৰিষদ চণ্ডীগৈ পাছিং কলাকেন্দ্ৰ আদিৰ অধীনত যিবিলাকে পঢ়ি পাছ কৰে তেওঁলোকহে সুবিধা কৰি দিয়ে। গতিকে মই ভাবো যে আমাৰ নিজৰ কাৰণে নিজাকৈ সংগীতৰ পৰীক্ষাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰিব পৰাকৈ এখন বোৰ্ড থাকিব লাগে আৰু এই বোৰ্ডখনৰ পৰা সাস্থীয় সংগীতে হওঁক আমাৰ থলুৱা গীত মাতৰো ইয়াত পৰীক্ষা পাতিব পাৰিম। তেতিয়া হলে আমাৰ যিটো ধন বাহিৰলৈ ওলাই গৈ আছে, সেইটো বন্ধ হ'ব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ক্ষেত্ৰত যোৱা ২৩ তাৰিখে এটা খুব গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা নন্দ বেনাৰ্জী ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে আমি কলা-সংস্কৃতি, সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ কথা পাতিছো। কিন্তু আমাৰ যিটো জাতীয় সংগীত 'অ' মোৰ আপোনাৰ দেশ'। আমি কিন্তু বহুত ঠাইত শুদ্ধকৈ নাগাওঁ। তাৰ কাৰণে বহুত ক্ষেত্ৰত এতিয়া সাহিত্য সভা আদি কৰি কোনোবা কোনোবাই ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। আমি ভাবো যে অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ, শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে এই সংগীতটো যাতে শুদ্ধ ভাৱে যাতে পৰিবেশন কৰে, তাৰ কাৰণে এখন চিডি হলেও কৰিবলৈ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। যিবিলাক আমাৰ চৰকাৰী স্কুলে হওঁক, private স্কুলবিলাকে হওঁক। বিশেষকৈ আমি কব বিচাৰো যে 'অ' মোৰ আপোনাৰ যিটো গীত, বহুতে গাই যে চাই তোমাৰ লওঁ তোমাৰ মুখনি এবাৰ, এইটো যে শুদ্ধ। কিন্তু বহুতে আকৌ চাই এবাৰ মুখনি তোমাৰ বুলি গাই। গতিকে জাতীয় সংগীতটো যাতে শুদ্ধকৈ গাই তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

ইয়াৰ লগতে বৰ্তমান দেখা পাওঁ যে জাতীয় সংস্কৃতিৰ নামত যেতিয়া বিহু পাতে, আমাৰ তিনিটা বিহু, বিশেষকৈ বহাগ বিহুতো পতাৰ নামত প্ৰায় দুইমাহ সময় কটাই পেলাও। কিন্তু কিছুমান ক্ষেত্ৰত আমি দেখা পাওঁ যে গাঁৱে-ভূৱে বিহু পাতিছে, সুন্দৰভাৱে আয়োজন কৰিছে, ৰাতি দুপৰালৈকে হৈছে তাত আমি কবলৈ একো নাই। কিন্তু বহুত ক্ষেত্ৰত আমি দেখা পাইছো যে বিহুৰ নামত কিছুমান

অপ-সংস্কৃতি গঢ়লৈ উঠিছে। আজি আমাৰ নৱ-প্ৰজন্মই বিহু বুলি কলে বুজি পাই যে ৰাতি দেৰিলৈকে হোৱা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান। গতিকে এই পৰিবেশটো আমি কিদৰে পৰিবৰ্তন কৰিব পাৰো যে আমি ডেৰ মাহ দুইমাহ বিহু পাতি থাকো মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ নামত অলপমান বিজতৰীয়া সংস্কৃতি হয়, এই ক্ষেত্ৰত আমি অকলমান গুৰুত্বসহকাৰে লব লাগিব যাতে আমাৰ সাত বিহুৰ ভিতৰতে বিহুতো হয় বা হ'লেও কিন্তু ৰাতি দুপৰলৈকে বিহুতো নহয়। এনেধৰণৰ কিছুমান কথা খুব গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ স্কুল সমূহত সংগীত শিকিবলৈ যিটো অভাৱ, সেই অভাৱটো কিন্তু আজি বহুদিনৰ পৰা চলি আছে। এই ক্ষেত্ৰত অকণমান আমি ইয়াৰ ব্যৱস্থা লোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে।

ইতিমধ্যে আমাৰ যি সংগীত মহাবিদ্যালয় আছে তাত কিন্তু মাষ্টাৰ ডিগ্ৰী বা পি এইচ ডিগ্ৰী, এম্ফিল ডিগ্ৰী লোৱাৰ সুবিধা নাই, লবৰ হ'লে আমি শান্তি নিকেতনৰ পৰা বাহিৰত যাব লাগে। গতিকে এই ব্যৱস্থাটো কি ধৰণে হয় যাতে আমি অসমত এখন Cultural University খুলিব লাগে। আৰু এই University খনৰ কাৰণে আমাৰ যদি কলাক্ষেত্ৰই যদি আগভাগ লয়, তেতিয়া হ'লে আমাৰ কাৰণে খুব ভাল কথা হ'ব। গতিকে কলাক্ষেত্ৰত এইখন হ'ব লাগে আৰু তাৰ পৰা আগভাগটো লব লাগে।

লগতে ৰাজ্যৰ কলা আৰু সাংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ বাবে দুই তিনিটা কথা সংযোগ কৰিব খুজিছো।

১) জ্যোতি চিত্ৰবনত এটা আৰ্কাইভ আছে তাত অসমৰ বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ যি গীত, নৃত্য, বাদ্য যন্ত্ৰ আছে সেইবোৰ ৰেকৰ্ডিং কৰি আৰ্কাইভত ৰখা ব্যৱস্থা কৰাৰ লগতে প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

২) কলা-সংস্কৃতি সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত উপযুক্ত শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। যাতে নৱপ্ৰজন্মই আপোৰুগীয়া সম্পদ সমূহ কি ধৰণে সংৰক্ষণ আৰু বিকাশ কৰিব পাৰি শিকিব পাৰে।

৩) ব্যক্তিগত সংগীত বিদ্যালয় বিলাক চৰকাৰৰ পঞ্জিয়নভুক্ত হব লাগে যাতে চৰকাৰৰ নিয়ন্ত্ৰনত থাকে।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যিধৰণে কৈছো যে আমাৰ যিটো শৰাই শিল্প বা জাপী শিল্প, সেইধৰণে মোৰ নিজৰ সমষ্টিতো ৰণথলী নামৰ এখন গাঁৱ আছে, য'ত অসমীয়া গহণা তাত তৈয়াৰ কৰা হয়। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যেতিয়া কলা-সংস্কৃতি বুলি কওঁ এই সমূহ বস্তু ইয়াত সোমাই পৰে। এই অসমীয়া গহণা প্ৰায় কেইবা শ বছৰ পুৰণা, কিন্তু বৰ্তমান তাৰ শিল্পী সকলে আৰ্থিক দুৰ-ব্যৱস্থাত পৰিছে কাৰণ সেই তেওঁলোকে তৈয়াৰ কৰা সোণৰ গহণা, অলপ piracy হৈ বজাৰত, বাহিৰৰ পৰা সেই একে ধৰণৰ গহণা আহে। যাৰ কাৰণে তেওঁলোকে বিভিন্ন সময়ত প্ৰতিবাদ কৰিছে। গতিকে আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে এখন সুকীয়া ব্যৱস্থা কৰাতো ভাল, যত নেকি আমি আমাৰ নিজৰ নিজৰ অসমীয়া গহণাই হওঁক, জাপী শিল্পই হওঁক, গামোছা শিল্পই হওঁক বা শৰাই এই ধৰণে আমাৰ যিসকলে তৈয়াৰ কৰে, আমি যাতে তেওঁলোকৰ উচিত platform দিব পাৰো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : বাহিৰৰ পৰা piracy যিটো হৈ আছে, সেইটো বন্ধ কৰিব নোৱাৰি নেকি অসমীয়া গহণা জীয়াই ৰখাৰ কাৰণে। এইটো বৰ দৰকাৰী কথা।

শ্ৰী ৰূপক শৰ্মা : চৰকাৰী যদি পদক্ষেপ লয়, তেতিয়া হ'লে কৰিব পৰা যাব। মাননীয় অধ্যক্ষ

মহোদয়, অসমীয়া গান্ধীৰ ক্ষেত্ৰত মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এবাৰ ব্যৱস্থা লৈছিল যে বাহিৰৰ গান্ধী বন্ধ হ'ব লাগে। সেইধৰণৰ আমাৰ যিটো নিজা অসমীয়া গহণা, এই ক্ষেত্ৰত যদি বাহিৰৰ বজাৰখন পৰিপূৰক নহয়, ইয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা ল'ব লাগিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, চিনেমাৰ (চলচ্চিত্ৰ) কথা কোৱা হৈছে, চলচ্চিত্ৰৰ কথাত আমি এটা কথা মন কৰিছো যে ২০০৪ চনলৈকে অসমত প্ৰতি বছৰে প্ৰায় তিনিশ চিনেমা হৈছিল। বৰ্তমান average প্ৰায় ৬০,৭০ খনৰ ভিতৰত পৰে। গতিকে চিনেমাৰ যিটো সংখ্যা, আজি কেৰেলাত অসমৰ জনসংখ্যা প্ৰায় সমান। কিন্তু কেৰেলাত প্ৰতি বছৰে প্ৰায় এক হাজাৰ চিনেমা হয়। আজি অসমত যি সংখ্যা কমিছে, তাৰ যিবিলাক কাৰণ ইতিমধ্যে আমাৰ যিটো piracy হয়, বা ডিজিটেলাইজেচন হৈছে বা আগৰ সময়চোৱাত আমি গম পাইছো যে কি কাৰণত চিনেমা হ'ল বিলাক বন্ধ হৈ গৈছে, তাৰ কাৰণে চলচ্চিত্ৰ শিল্পীসকলেও অকণমান দুৰ্যোগৰ অৱস্থা হৈছে। মই ভাবো যে চিনেমা উদ্যোগটো কাৰণে কিবা এটা কৰা উচিত। ইতিমধ্যে আমাৰ যিখন চিনেমা পলিচি সেই এতিয়াও gazette notification ওলোৱা নাই, তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এবাৰ আমি দক্ষিণ ভাৰতত দেখা পাইছিলো মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় যে দক্ষিণ ভাৰতত কিছুমান সৰু সৰু চিনেমা হ'ল বনায়। একে বাৰে কম বাজেটত ১৫ লাখ, ২০ লাখ টকাৰ বাজেট। সেইবিলাক গাঁৱে - ভূবে খুবেই প্ৰচাৰ হয়। সেইধৰণ যদি ব্যৱস্থা ল'ব পাৰে, আমি ডাঙৰ চিনেমা নবনাই, ইতিমধ্যে mini চিনেমাৰ কথা কৈছে, যিটো সৰু কম বাজেটত এই ধৰণ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰি নেকি? এইটো বিষয় লৈ পেলাই আমি অকণমান চিন্তা কৰিব লাগে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়।

শেষত আৰু কেইবাগৰাকী ক'বলৈ আছে, গতিকে মই আৰু বেছি বহলাই নকওঁ, যি এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় “অসমৰ কলা-সংস্কৃতি, সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত আপোনাৰ যি পদক্ষেপ, সেইটোক লৈ আপোনাক পুনৰ বাৰ ধন্যবাদ জনাইছো। আৰু এইখিনি কথা কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিছো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ধন্যবাদ। এতিয়া মই মাননীয় সদস্য শ্ৰী আব্দুল খালেক ডাঙৰীয়াক ক'বলৈ কৈছো।

শ্ৰী আব্দুল খালেক : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাধৱ কন্দলিয়ে সপ্ত কাণ্ড ৰামায়ণ লিখিছিল। আৰু সেই ৰামায়ণৰ যেনেকৈ আজি আমি edit কৰো, তেনেকৈ সপ্ত কাণ্ড ৰামায়ণৰ কিছু অংশ নাইকিয়া হৈছে। বিশেষকৈ আদি কাণ্ড আৰু উত্তৰ কাণ্ড আৰু গুৰুজনা মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱ আৰু মাধৱদেৱে এই দুয়োটা কাণ্ড পুনৰ লিখিছিল। তাৰ পাতনিত কৈছিল যে -

“হস্তিৰো দেখিয়া লাড

শশাৰো ফাৰে যেন মাৰ্গ

মোৰো ভৈল তেহনয় অৱস্থা”

মাধৱ কন্দলিৰ লেখাৰ যি শৈলী আৰু গঠন ভঙ্গী সেই সম্পৰ্কত কৈছিল। অসমৰ কলা-সংস্কৃতি এনেকুৱা এটা বিশাল বিষয় যে এই সম্পৰ্কত আলোচনা কৰিবলৈ গ'লে মোৰ গুৰুজনাৰ সেই কথালৈ মনত পৰে। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এটা জাতি বিকাশৰ মাত্ৰা পৰিমাপক ব্যৱস্থাপনা সেই জাতিৰ কলা-সংস্কৃতিৰ মাজেৰে প্ৰতিফলিত হয়। জাতি এটাৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ প্ৰকৃত প্ৰতিফলন পৰিমাপ কৰিবলৈ সেই জাতীয় উপাদানৰ মাজত বিলীন হোৱা বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীয় সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰতাৰ দিশটো যুগে যুগে সৰ্বাধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈ আহিছে। অসমীয়া জাতি গঠন

পত্ৰিয়াৰ মাজতে ইতিমধ্যে হৈ যোৱা কিছুমান ত্ৰুটি-বিচ্যুতিৰ বাবে যথেষ্ট পৰিমাণৰ জটিলতাৰ সৃষ্টি হোৱা দেখা গৈছে।

জাতি এটা গঠনৰ ক্ষেত্ৰত চাৰিটা বিশেষ বৈশিষ্ট্য গুৰুত্বপূৰ্ণ হিচাবে বিবেচিত হৈ আহিছে। এই বৈশিষ্ট্য চাৰিটা হৈছে ক্ৰমে - প্ৰথমটো হৈছে জনসমষ্টি, দ্বিতীয়টো হৈছে এটা সুনিৰ্দিষ্ট ভৌগোলিক এলেকা, তৃতীয়টো হৈছে এটা সুনিৰ্দিষ্ট পৰিশিলাত ভাষা আৰু চতুৰ্থটো হৈছে এটা উমৈহতীয়া সংস্কৃতি।

অসমত এটা সুনিৰ্দিষ্ট জনসমষ্টি যিদৰে আছে সেইদৰে আছে এটা সুনিৰ্দিষ্ট ভৌগোলিক ভূ-খণ্ড। কিন্তু এই ভৌগোলিক ভূ-খণ্ড বৰ্তমান যি পৰিসৰত আছে সেই পৰিসৰ ঐতিহাসিক ভাৱে থকা বুলি ধৰিলেও এই ভৌগোলিক ভূ-খণ্ড সময়ে সময়ে পৰিবৰ্তন, পৰিসংশোধন, পৰিমাৰ্জন হোৱাৰ কথাটো অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি। প্ৰাক ঐতিহাসিক যুগত অথাৎ প্ৰাচীন কামৰূপ আৰু প্ৰাগজ্যোতিষপুৰৰ ভৌগোলিক ভূ-খণ্ড বৰ্তমানৰ অসমৰ ভৌগোলিক ভূ-খণ্ডৰ তুলনাত যথেষ্ট ভিন্নতৰ আছিল। একেদৰে মধ্য যুগত আহোম ৰাজবংশক যদি অসমীয়া জাতি গঠনৰ প্ৰধান কাৰিগৰ বুলি গণ্য কৰা হয় তেনেহ'লে ক'বই লাগিব আহোম ৰাজত্ব কালত আহোম ৰাজ্যৰ ভৌগোলিক পৰিসৰ যিদৰে প্ৰাচীন কামৰূপ অথবা প্ৰাগজ্যোতিষপুৰৰ ভৌগোলিক ভূ-খণ্ডৰ পৰা সম্পূৰ্ণ ভিন্নতৰ আছিল। আহোম সকলৰ ছশবছৰীয়া ৰাজত্ব কালত বৰ্তমান অসমৰ অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলা যিখন জিলা বৰ্তমান চিৰাং, কোকৰাঝাৰ, ধুবুৰী, বঙাইগাওঁ, গোৱালপাৰা আৰু দক্ষিণ শালমাৰা-মানকাচৰ জিলাৰ মাজত বিভক্ত হৈছে সেই সম্পূৰ্ণ অঞ্চলটো মাত্ৰ ৩ বছৰ ৬ মাহৰ বাবেহে আহোমৰ শাসনাধীন আছিল। সেইদৰে ১৮৭৪ চনত অসম প্ৰদেশ গঠনৰ পিছতহে বৰাক উপত্যকাৰ এটা বৃহৎ অঞ্চল অসমৰ সৈতে সংলগ্ন হৈছিল। তদুপৰি আহোমৰ শাসন কালত নামনি অসমত কমতাপুৰ আৰু সৰু-সুৰা কোচ ৰাজ্যসমূহৰ উপস্থিতিয়ে আহোম ৰাজ্যৰ সামগ্ৰিক ভৌগোলিক ভূ-খণ্ড নিৰূপণৰ ক্ষেত্ৰত এটা বিশেষ ভূমিকা পালন কৰাৰ ঐতিহাসিক সত্য আমি উপেক্ষা কৰিব নোৱাৰো। সেই দৃষ্টিভংগীৰ পৰা অসমৰ কলা-সংস্কৃতিৰ সামগ্ৰিক চিত্ৰায়ণ কৰিবলৈ গ'লে প্ৰাচীন কামৰূপ, প্ৰাগজ্যোতিষপুৰ ভৌগোলিক ভূ-খণ্ড, মধ্যযুগীয় কমতাপুৰ তথা বিভিন্ন জনজাতীয় জনগোষ্ঠীয় ৰাজ্যসমূহৰ ঐতিহাসিক ভিত্তি মনত ৰাখিহে নিৰূপণ কৰাৰ প্ৰয়োজন। এই ঐতিহাসিক সত্যতা অস্বীকাৰ কৰিবলৈ গ'লে অসমৰ কলা-সংস্কৃতিৰ সামগ্ৰিক ৰূপটো চিত্ৰায়ণ কৰাত আমি সফল হ'ব নোৱাৰিম।

অসমৰ কলা-সংস্কৃতি বুলিবলৈ গ'লে পূৰ্বৱৰ্তী সময়ৰ পৰা বৰ্তমান সময়লৈকে অসমৰ সামগ্ৰিক ভৌগোলিক এলেকাৰ জনসমষ্টিৰ সামগ্ৰিক সমন্বয়ৰ মাজেৰে যি কলা-সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে তাৰ প্ৰতিহে সবাধিক গুৰুত্ব দিয়াটো প্ৰয়োজন। কলা আৰু সংস্কৃতিৰ যি তত্ত্ব তাৰ মাজতো এই দিশটো প্ৰতিভাত হোৱা দেখা যায়। কিয়নো কলা আৰু সংস্কৃতি হৈছে নিৰ্দিষ্ট ভৌগোলিক এলেকাত বসবাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীয় জীৱন পদ্ধতিৰ সামগ্ৰিক আৰু পৰিশিলাত ৰূপ। মানুহৰ জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈকে দৈনন্দিন জীৱন কালত পৰিশিলাত আৰু পৰিমাৰ্জিত ৰূপত যি পদ্ধতিৰে অগ্ৰগতি লাভ কৰে তাৰ উন্নতৰ পদ্ধতিৰ মাজতেই কলা আৰু সংস্কৃতি উদ্ভাসিত হৈ পৰে। সেয়েহে অসমৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ কথা চিন্তা কৰিবলৈ গ'লে অসমৰ সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ কলা আৰু সাংস্কৃতিক জীৱনৰ উপাদান সমূহ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশত গুৰুত্ব দিবই লাগিব। চহা জীৱনৰ পৰা সংস্কৃতিৰ সমল সংগ্ৰহ কৰি সেইবোৰ বিজ্ঞান ভিত্তিত সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে কলা-সংস্কৃতিৰ বিকাশ সম্ভৱ হ'ব বুলি ক'ব নোৱাৰি। কোনো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ

কলা আৰু সাংস্কৃতিক উপাদান সমূহ উপেক্ষা কৰি ৰাখিলে সামগ্ৰিকভাৱে অসমৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ বিকাশৰ বাট ৰুদ্ধ হৈ পৰিব। সেই দিশৰ পৰা অসমৰ সমাজ জীৱনৰ লগত সংপৃক্ত হৈ থকা সকলোবোৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ বিজ্ঞানসন্মত গৱেষণা, অনুসন্ধান আৰু উপস্থাপনৰ মাজেদিয়ে আমি অসমৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ বিকাশ আৰু সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰা প্ৰয়োজন।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ ভাষণৰ কিছু অংশ মই লিখিত ভাৱে দিম গোটেইখিনি মই ইয়াত নকওঁ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপোনালোকে ইয়াত কিবা লিখিত ভাৱে দিলে সেইখিনি হাউচত ৰেইজ কৰা বুলি ধৰি লোৱা হ'ব।

শ্ৰী আব্দুল খালেক, (জনিয়া): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সন্মানীয় বিধায়ক শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা আৰু শ্ৰী ৰূপক শৰ্মা ডাঙৰীয়াই চৰকাৰী চাৰুকলা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰসংগ উত্থাপন কৰিছে। তেখেতে সকলে কোৱা কথাখিনি মই ইয়াত উল্লেখ কৰিব বিচৰা নাই কাৰণ বেদখলৰ কথাটো ইয়াত আছেই আৰু শিক্ষা বিভাগৰ অধীনলৈ অনা কথাটো ইয়াক শিক্ষা বিভাগৰ অধীনলৈ নানিলেও শিক্ষা অনুষ্ঠান ভালকৈ চলিব পাৰে। কিন্তু তাৰ কাৰণে সংশ্লিষ্ট বিভাগৰ পলিচী থাকিব লাগিব। যিদৰে আমাৰ মেডিকেল কলেজ সমূহ শিক্ষা বিভাগৰ অধীনত নাই কিন্তু Health and Family Welfare Department য়ে এটা মেডিকেল এডুকেশ্বন ডাইৰেক্টৰত ৰখা কাৰণে আমাৰ অসুবিধা হোৱা নাই। কিন্তু চৰকাৰী চাৰুকলা মহাবিদ্যালয় খনৰ ক্ষেত্ৰত সাংস্কৃতিক বিভাগৰ নীতিৰ অভাৱত এই মহাবিদ্যালয় খন যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছে। দেশৰ প্ৰায় বেছিভাগ চাৰুকলা মহাবিদ্যালয় বিভিন্ন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত। আমাৰ যিদৰে চৰকাৰী চাৰুকলা মহাবিদ্যালয় সাংস্কৃতিক বিভাগে চলায় ঠিক তেনেদৰে জম্মু-কাশ্মীৰৰ আৰ্ট কলেজখনত সাংস্কৃতিক আৰু পৰ্যটন বিভাগে চলায় কিন্তু সেইখনো শেহতীয়াকৈ জম্মু-কাশ্মীৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনত হৈছে। আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগে চলালেও এইখন নিয়মমতে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে চলাব লাগিছিল। তাতোকৈ ডাঙৰ কথাটো হৈছে আমাৰ যিটো Bachelor of Fine Arts বা Bachelor of Visual Arts এই যিটো কৰ্চ চলাই থকা হৈছে অধ্যক্ষ মহোদয়, যি বিশ্ববিদ্যালয়ে ডিগ্ৰী দিয়ে অতি পৰিতাপৰ কথা যে সেই বিশ্ববিদ্যালয়ত এই বিভাগটো নাই। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ কোনো বিশ্ববিদ্যালয়তে Fine Arts বিভাগটো নাই। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় যিহেতু আটাইতকৈ পুৰণি বিশ্ববিদ্যালয় যিহেতু শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ো সদনত উপস্থিত আছে কিদৰে Fine Arts বিভাগটো আমি গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় বা অন্য বিশ্ববিদ্যালয়ত সূচনা কৰিব পাৰো অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ জৰিয়তে মই শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাইছো। শ্ৰী ৰূপক শৰ্মা ডাঙৰীয়াই ঠিকেই কৈছে যে আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী যেতিয়া Bachelor of Fine Arts কৰিব তেতিয়া Master of Fine Arts কৰিবলৈ শান্তিনিকেতনলৈ যাব লাগিব, গৱেষণাৰ কোৰ্চ কৰিব নোৱাৰে। তাতোকৈ ডাঙৰ কথাটো হৈছে ইউ জি চি ৰ ৰিকোগনেশ্বনটো নায়েই আমাক ইয়াত দিয়া কাগজ মতে আমাৰ নিজৰ চৰকাৰে এই কোৰ্চটো যিধৰণে স্বীকৃতি দিব লাগে সেইটো হোৱা নাই। গতিকে এই বিষয়টো মই সাংস্কৃতিক আৰু শিক্ষা দুয়োটা বিভাগকে চাবৰ বাবে মই আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ কৰিছো। মাননীয় বিধায়ক শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতাই ললিত কলা একাডেমীৰ প্ৰসংগটো উত্থাপন কৰিছে। আমাৰ ইয়াত এটা ললিত কলা একাডেমীৰ এটা ৰিজিঅ'নেল চেণ্টাৰ হ'ব লাগে বুলি দাবী উত্থাপন কৰিছে আৰু এই দাবীক মই সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থন কৰো। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যত এটা ললিত কলা একাডেমী আছিলে। ১৯৫৯ চনত ৰাজ্যিক ললিতকলা একাডেমী গঠিত হৈছিল আৰু স্বৰ্গীয় দেৱেশ্বৰ শৰ্মা

সেইসময়ত শিক্ষামন্ত্রী আছিল, তেখেতে সভাপতি আছিল আৰু জীৱেশ্বৰ বৰুৱা সচিব আছিল। আৰম্ভণিতে এই ললিত কলা একাডেমীয়ে যথেষ্টখিনি কাম কৰিছিল কিন্তু পিছত এই একাডেমীৰ প্ৰতি যিটো নজৰ চৰকাৰে দিব লাগিছিল সেইটো নিদিয়াৰ ফলত নব্বৈ দশকত অন্তিমজন সচিব স্বৰ্গীয় প্ৰদীপ চলিহাৰ মৃত্যুৰ লগে লগে এই ললিত কলা একাডেমী ও মৃত্যু মুখত পৰিলে। এই ৰাজ্যৰ যি ললিত কলা একাডেমী তাক কেনেদৰে পুনৰ জীৱিত কৰিব পাৰি সেই প্ৰসংগটো মই ভাৱি চাবলৈ অনুৰোধ কৰিছো। আমাৰ ৰাষ্ট্ৰীয় যি 'ললিত কলা একাডেমী'ত যেতিয়া ১৯৫৪ চনৰ ৬ আগষ্ট তাৰিখে প্ৰতিষ্ঠা কৰে। সেই সময়ৰ তথা স্বাধীন ভাৰতৰ প্ৰথম গৰাকী শিক্ষা মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল, মই বিশেষকৈ শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণৰ কাৰণে কৈছো। মৌলনা আজাদে কৈছিল, কোনো শিক্ষাই সম্পূৰ্ণ হ'ব নোৱাৰে, যদিহে আবেগ আৰু অনুকম্প লালিত কৰাৰ অৰ্থে আৰু উন্নয়নৰ অৰ্থে শিক্ষাত সঠিকভাৱে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা নহয়। সংবেদনশীলতা যিকোনো এবিধ চাৰুকলাৰ মাজেদি গঢ় দিব পাৰি। যথোপযুক্ত সুবিধা আৰু প্ৰশিক্ষণৰ মাজেৰে ই সম্ভৱ। শৈল্পিক শিক্ষাৰে ব্যক্তিত্বৰ সুকুমাৰ দিশটো আগুৱাই নিয়াৰ উপৰিও হস্তদক্ষতা, বৈধ শক্তি আৰু সংবেদনশীলতাক প্ৰগাঢ় কৰিব পৰা যায়। ভাৱোক উদ্ভাৱক অথবা উন্নয়নৰ দৃষ্টিকোণেৰে চালে দক্ষতা আৰু সৃষ্টিশীলতা হ'ব। কলাৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ চৰ্টটো আৰু শিক্ষাৰ অনুৰ্দ্ধ অবদান। সেই কাৰণে মই ৰাজ্যিক ললিত কলা একাডেমীৰ দিশটো পুনৰ্জীৱিত কৰিবলৈ মই শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ক বা চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদনত কেইদিনমান আগত কোনোবাই কৈছিল যে আমাৰ কলা-সংস্কৃতি প্ৰতিফলনৰ কাৰণে ভূপালৰ যি লাইফ মিউজিয়াম আছে, সেই লাইভ মিউজিয়ামৰ আৰ্হিত এটা মিউজিয়াম হ'ব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, ভূপালৰ মিউজিয়ামটো আমাৰ চোৱাৰ সৌভাগ্য হোৱা নাই। কিন্তু আমি একেলগে সংসদীয় পৰিক্ৰমা মন্ত্ৰী চন্দ্ৰ মোহন পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়া আৰু মই সদনৰ এটা দল কমনৱেল পাৰ্লিয়ামেণ্টৰী টীমৰ হৈ চিংগাপুৰলৈ গৈছিলো। চিংগাপুৰৰ যিটো লাইভ মিউজিয়াম আছে, মই ভাৱো আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ যিবোৰ সংস্কৃতি, কলা জীৱন ধাৰণৰ শৈলীলৈ এটা লাইভ মিউজিয়াম যদি কৰিব পাৰে। যেনেকৈ বৰ্তমান খেৰীঘৰ নোহোৱা হৈ গৈছে আৰু এটা সময়ত মানুহে বিচাৰি নাপাব। মই ভাৱো যে আমাৰ কলা-সংস্কৃতি উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত এটা পদক্ষেপ হ'ব। নাটকৰ প্ৰসংগ উত্থাপন হৈছে আৰু নাটকৰ প্ৰসংগ উত্থাপন হ'লে আমি মহা পুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ কথা উল্লেখ কৰিব লাগিব। সমগ্ৰ পূৰ্বাঞ্চল অসম, বঙ্গদেশ, উৰিষ্যা আনকি বিহাৰ আছিল। এই সকলোতে প্ৰান্তীয় ভাষাৰ নাটকৰ সূচনা, নাট্য আন্দোলনৰ সূচনা কৰিছিল মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে। এই নাটকৰ প্ৰসংগ অহাৰ লগে লগে চিহ্ন যাত্ৰাৰ কথা আছে। তাত সংলাপ নাছিল। কিন্তু এই চিহ্ন যাত্ৰাৰ অপূৰ্ব চিত্ৰায়ণ কৰিছিল। আজিৰ মহাপুৰুষ জনক যদি আমি কেৱল ধৰ্মীয় গুৰু হিচাপে সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখো সেইটো মহা অন্যায় কৰা হ'ব। গতিকে তেখেতৰ চৰ্চাৰ লগতে এই চিহ্ন যাত্ৰাৰ আমি জিলা, মহকুমা, ব্লক আদিত আমি একেলগে নোৱাৰিলেও কেনেবাকৈ প্ৰদৰ্শনৰ ব্যৱস্থা কৰো, মই ভাৱো যে এটা ভাল পদক্ষেপ হ'ব। তদুপৰি আপুনি আমাৰ মাননীয় বিধায়ক সকলক গুৰুজনাৰ যি এনিমেটেড চিনেমা দেখুৱাইছিল, মই ভাৱো এই চিনেমাখন যদি ৰাজ্যৰ সকলো প্ৰান্তত লৈ গৈ প্ৰদৰ্শনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰো অসমত উল্লেখযোগ্য পদক্ষেপ হ'ব। মাজুলী আমাৰ সাংস্কৃতিক ৰাজধানী আৰু দ্বিতীয় সাংস্কৃতিক ৰাজধানী হিচাপে আমি বৰপেটাৰ কথা ক'ব পাৰো। মহাপুৰুষ মাধৱদেৱে কৰ্ত্তীন ঘৰ স্থাপন কৰিছিল। পাটবাউসীত গুৰুজনা বহু দিন আছিল। সেয়েহে পাটবাউসীত মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ নামত এটা সংগ্ৰহালয় স্থাপন কৰিলে ভাল হয়। তদুপৰি কৰ্ত্তীন ঘৰৰ আশে-পাশে বহুখিনি সত্ৰ আছে। নাম ক'বলৈ হ'লে বহুখিনি ৰৈ যাব। সেয়েহে বৰপেটা

চহৰ খনক এখন সত্ৰ নগৰী হিচাপে, হেৰীটেজ চিটি হিচাপে ঘোষণা কৰা হয়, যিহেতু ভাৰত চৰকাৰৰ আঁচনিও আছে। মই সেইটো আজিয়েই কৰিব লাগিব বুলি কোৱা নাই। কিন্তু আজিৰ সদনে যদি পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত এটা প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰি হেৰীটেজ চিটি হিচাপে ঘোষণা কৰিব পাৰে মই ভাৱো আমাৰ সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট লাভান্বিত হ'ব। চৰকাৰে দীন দয়াল উপাধ্যায়ৰ বচনাৱলী বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানত দিছে। মই সেই বিষয়ে আলোচনা কৰিব বিচৰা নাই। আমাৰ মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী সদনত উপস্থিত আছে। গুৰুজনাৰ ওপৰত বচনা হোৱা দুখন অন্যতম উপন্যাস এখন “ধন্য নৰহ তৰু ভাগ” স্বয়ং ছয়ৈদ আব্দুল মালিকে লিখা আৰু এখন হৈছে, জাকৰী নাহিকে উপাং ড০ লক্ষ্মীনন্দন বৰাদেৱে লিখা। এই দুখন উপন্যাস যদি আমাৰ সকলো চৰকাৰী স্কুল সমূহৰ লাইব্ৰেৰীত দিব পাৰে অধ্যক্ষ মহোদয়, মই ভাৱো যে গুৰুজনাৰ বিষয়ে কাৰণ কেতিয়াবা আমাৰ একাডেমী লেখাবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আৰু বহু পাঠকে পঢ়িব নোখোজে। কিন্তু উপন্যাসৰ পঠন ভঙ্গী বহুতে পঢ়ি ভাল পায় আৰু ধন্য নৰহ খনতো সকলোৱে পঢ়ি ভাল পাব বুলি মই ভাৱো। গতিকে এইটো ব্যৱস্থা ল'বলৈ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ক আপোনাৰ জৰিয়তে আবেদন জনাইছো। ৰাম নৰমী গুণাভিৰাম ভূঞাৰ আধুনিক অসমীয়া প্ৰথম নাটক। এইখন পাঠ্যপুথিত আছে। এইটো যিহেতু এটা ইতিহাসৰ লগত জড়িত আছে। গতিকে কি পৰ্যায়ত চৰকাৰে চিন্তা কৰে মই নাজানো। কিন্তু ৰাম নৰমীৰ মঞ্চায়ণ আৰু প্ৰদৰ্শনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিলে অতি ভাল হয়। পূৰ্বৰ চৰকাৰৰ দুই এটা ভাল কামৰ কথাও আমি ক'ব লাগিব। মঞ্চৰ কথা ৰূপক শৰ্মা ডাঙৰীয়াই কৈছিল আৰু পূৰ্বৰ চৰকাৰে অসমৰ গোটেইকেইটা ব্লকত ভূপেন হাজৰিকা মঞ্চ স্থাপন কৰিছে। কিন্তু সেই মঞ্চসমূহ মঞ্চ হৈয়ে আছে। আমাৰ গাওঁৰ সকলো মানুহৰ এই মঞ্চসমূহত বভা টানিবলৈ পইচাৰ দৰকাৰ হয় আৰু যথেষ্ট খৰছ হয়। ব্যক্তিগতভাৱে আমি আমাৰ ব্লকত চতুৰ্দশ বিত্ত আয়োগৰ অধীনৰ টকাৰে বেৰ নথকা বভাৰ ব্যৱস্থা কৰিছো। তেনেকুৱা ধৰণৰ যদি আপেন স্থায়ী পেণ্ডেলৰ ব্যৱস্থা ভূপেন হাজৰিকা মঞ্চসমূহত কৰিব পৰা যায়। কলাক্ষেত্ৰ সন্দৰ্ভত সত্যব্ৰত কলিতা ডাঙৰীয়াই কৈছে মই আৰু পুনৰ ক'ব বিচৰা নাই। চৰকাৰে শিৱসাগৰ জিলাত আজানপীৰ ক্ষেত্ৰ কৰিবলৈ বিচাৰিছে। বটদ্ৰবা থানত ১৫৫ কোটি টকা দিছে। তাৰ বাবে মই ধন্যবাদ জনাইছো আৰু একেসময়তে সৰাগুৰি চাপৰি যিহেতু ইতিহাসৰ এটা অংশ হয় আৰু শংকৰ-আজানৰ ক্ষেত্ৰ বুলি কোৱা হয়, সেয়েহে সৰাগুৰি চাপৰি বিকাশৰ কাৰণে চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো। আজানপীৰ ক্ষেত্ৰ যিহেতু শিৱসাগৰত হ'ব আৰু সকলো মানুহ তালৈ যাব নোৱাৰে, সেয়েহে গুৱাহাটীৰ ওচৰে-পাজৰে কিবা কৰিব পৰা যায় নেকি, সেই দিশটো ভাৱি চাবলৈ মই অনুৰোধ জনাইছো। চিনেমাৰ প্ৰসংগ উত্থাপিত হৈছে। অসমীয়া চিনেমাৰ দুটা দিশ আছে। এটা বাণিজ্যিক দিশ কাৰণ অসমীয়া চিনেমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি আমাৰ সংস্কৃতিৰ প্ৰতিফলন ঘটিব আৰু একে সময়তে আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দুই পইচা উপাৰ্জন কৰিব পাৰিব। যিকোনো কাৰণতেই হওঁক, নীতিৰ অভাৱেই হওঁক বা অন্য কোনো কাৰণতেই হওঁক মালায়ালম চিনেমাৰ যি উন্নতি সাধন কৰিছে, মেইন চিনেমাই যি উন্নতি সাধন কৰিছে বা বাংলা চিনেমাই যি উন্নতি সাধন কৰিছে সেই উন্নতি আমি কৰিব পৰা নাই। এইক্ষেত্ৰত আগৰ চৰকাৰেও কৈছিল কিন্তু কিছুমান কথা কেতিয়াবা ৰূপায়িত হয় আৰু কেতিয়াবা ৰূপায়িত নহয়। মিনি চিনেমা হলৰ এটা আঁচনি আছিল কিন্তু ৰূপায়িত নহ'ল। মিনি চিনেমা হলবোৰ যদি আমি আমাৰ সদৰ আৰু ব্লক লেভেল আৰু **Up coming Township** সমূহত স্থাপন কৰিব পাৰো মই ভাৱো যে অসমীয়া চিনেমাই বাণিজ্যিক দিশত যথেষ্ট লাভান্বিত হ'ব। অসমীয়া চিনেমাত থকা সকলো কৰ উঠাই ল'ব লাগে আৰু সকলো চিনেমা হলত বাধ্যতামূলক ভাৱে চিনেমাৰ প্ৰদৰ্শন থাকিব লাগে যিটো মহাৰাষ্ট্ৰতো আছে প্ৰাইম টাইমত। মই

ভাৰো যে আমাৰ চিনেমাই প্ৰসাৰ লাভ কৰিব। জ্যোতি চিত্ৰবনৰ কাৰণে মই জানিব পৰা মতে এই বছৰ ছয় কোটি টকাৰ আবণ্টন দিছে। তাৰে দুই কোটি টকা দৰমহা আদিৰ বাবে। কিন্তু এই টকাখিনি যথেষ্ট নহয়। যদিও পূৰ্বতকৈ অধিক হ'ব পাৰে। গতিকে জ্যোতি চিত্ৰবনৰ আবণ্টিত ধন বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে মই অনুৰোধ জনাইছো। বিশ্ব কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। আমাৰ সাংস্কৃতিক সঞ্চালকালয়ৰ অধীনত আমাৰ সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰসমূহ আছে। কিন্তু আমাৰ সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰসমূহ তাত্‌ই সীমাবদ্ধ হৈ থাকে। মই এখন বিশেষ সমাজৰ পৰা আহিছো। জনসংখ্যা সেই সমাজৰ অতি বেছি হ'ব পাৰে। কিন্তু সেই সমাজক লৈ বিতৰ্কৰ অন্ত নাই। সেই সমাজখনৰ বেছিভাগ লোকেই অসমীয়া ক'ব নোৱাৰে। কিন্তু তেওঁলোকে অসমীয়া বুলি গৌৰৱ অনুভৱ কৰে। অসমীয়া মাধ্যমত তেওঁলোকে পঢ়া-শুনা কৰে। মই এইটো অস্বীকাৰ নকৰো যে মাতৃভাষা লৈ মাজে মাজে অলপ অসুবিধা হয়। কিন্তু আমাৰ যিখন সমাজ সেই সমাজখনৰ য'তেই যাওঁ যিহেতু ইংৰাজী মাধ্যমৰ বিদ্যালয় সকলোতে হৈছে ইয়াৰ প্ৰভাৱ তাতো পৰিছে। কিন্তু তাত আন মাধ্যমৰ বিদ্যালয় নাপায়। তাত যি সংস্কৃতি, সাহিত্য, ভাষাৰ চৰ্চা কৰা হয়, সেইয়া অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰে চৰ্চা কৰা হয়। লোকপিয়লত মাতৃভাষাৰ box টোত অন্য ভাষা লিখা লোক সকলেও অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ চৰ্চা কৰে কাৰণ তেওঁলোকে যি চিন্তা কৰে, সেই চিন্তা অসমীয়া ভাষাতে কৰে। আজি কিছুমান অঞ্চলত regular basis ত বিহু পতা নহয় যদিও মোৰ সমষ্টি জনিয়া, কলগাছিয়া, কয়াকুছি অঞ্চলসমূহত প্ৰায়ে বিহু পাতে। আমাৰ Cultural Directorate ৰ যি সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ আছে এই কেন্দ্ৰসমূহৰ জৰিয়তে এই অঞ্চলসমূহত যদি বিহু দল পঠিয়াই বিহুৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিলেহেঁতেন, তেন্তে মই ভাৰো যে ইয়াৰ দ্বাৰা সেই সমাজখন লাভান্বিত হ'লহেঁতেন, তথা আমাৰ সমন্বয় বৃদ্ধি হ'লহেঁতেন। আমাৰ সদনৰ বাহিৰত আৰু এটা আলোচনা হয় যে এই সমাজখনত বাংলাদেশৰ গায়ক-গায়িকা সকল আছে, সেই একে সময়তে যদি আমি আমাৰ সংস্কৃতি যেনে বিহু নৃত্য, ভোৰ-তাল নৃত্যৰ দল আদি বাহিৰলৈ লৈ যাব পাৰো তেন্তে মই ভাৰো যে ইয়াৰ জৰিয়তে আমাৰ শিল্পী সকলৰ উপাৰ্জনৰ বাট যথেষ্ট মুকলি হ'ব। এই দিশটো ভাৱি চাবলৈ মই অনুৰোধ কৰিছো।

আমাৰ যি সকল মৃৎ শিল্পী আছে, তেওঁলোকৰ এটা নিৰ্দিষ্ট সময়তহে উপাৰ্জন হয়। কিন্তু বাকী সময়ত, অৰ্থাৎ যি সময়ত পূজা-পাতল নাথাকে সেই সময়ত তেওঁলোকে জীৱন নিৰ্বাহ কৰাটো কঠিন হৈ পৰে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে কি কৰিব পাৰে, তাৰ বাবে ভাৱি চাবলৈ অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, থিয়েটাৰৰ প্ৰসংগটো যদি মই অলপমানো চুই নাযাওঁ তেন্তে অন্যায় হ'ব। আমি শিল্প-সংস্কৃতিৰ বিষয়ে ইমান নাজানো কিন্তু সমগ্ৰ দেশৰ ভিতৰতে আমাৰ ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰ হ'ল উন্নত প্ৰযুক্তিৰ। ইয়াৰ দ্বাৰা অন্যান্য ভাষাৰ যাত্ৰাই হওঁক বা অন্য থিয়েটাৰেই হওঁক, কম বেছি পৰিমাণে চোৱাৰ সৌভাগ্য আমাৰ হৈছে। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ লগত বাংলা যাত্ৰা পাৰ্টিয়েই হওঁক, হিন্দীয়েই হওঁক বা মাৰাঠীয়ে হওঁক, সহজতে ফেৰ মাৰিব নোৱাৰে। গতিকে আমাৰ এই industry টোৰ অধিক বিকাশ ঘটাব লাগে আৰু ইয়াৰ লগত জড়িত কলা-কৌশলী সকলৰ স্বাস্থ্য বীমাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে, তেওঁলোকৰ অসুবিধাবোৰ যাতে আমি দূৰ কৰিব পাৰো সেই দিশটো আমি চাব লাগে। এইখিনি কৈ মই যিখন সমাজৰ কথা কৈছো তাৰ চিন্তা-ধাৰা, সংস্কৃতিৰ প্ৰতিফলন ৰংমন হাৰাধনৰ মাজেৰে কৰিব বিচাৰিছো -

এনে নো দুখ লাগে

ৰংমনঃ	মনৰে বননিৰ চেনেহৰ নিজৰা পানী কে এটুপি পিউ পোৰা কে ভেটিতে তুমি ঘৰে বান্ধা অ' আমি টঙাল তুলাই দিউ	এই মৰমৰ ভাষাৰে আখৰ নাইকিয়া বুজিব খুজিলে চিনে
হাৰাধন :	আবার আমি বানামু ঘৰ আবার আমি গাইমু গান দুখে যদি পাশান গলে গলবে কি প্ৰাণ	অ' গঙ্গাৰ চাপৰিত তলিতে দেখিবা অ' লুইতৰ পলসো আছে তোমাৰে মোৰে আয়ে কান্দিলে একে চকুপানী মচে
ৰংমন :	অ' লুইতৰ চাপৰিত চাকৈয়ে কান্দিলে মানুহৰ নাওখন চাই মানুহৰ দুখতে মানুহে উৰিব আনকচোন দুখিবৰ নাই	তুমিয়ে ময়ে দেশখন গঢ়োতে যদিহে কেঁচা ঘাম সৰে অ'দুয়োৰে ঘামৰে মিলনে দেখিবা অ' বুৰঞ্জী বচনা কৰে।
হাৰাধন :	পদ্মার তুফান উরাইয়া নিল আমার সুখের ঘর উজান ঠেইলা আইলাম আমি লুইতের চর বানালাম আমার ঘর আমার ভাঙা নৌকায় বন্ধু তুমি দিলায় পাল আমি ধরলাম বৈঠা বন্ধু তুমি ধরলায় হাল কে মিলন গাঙে আনলো বলো ঐ বিভেদের বান চর ভাঙিল ঘর ভাঙিলো ডুবলো সোণার ধান আমর দেহে বৃষ্টি শুকায়	হাৰাধন-ৰংমন সমবেত ভাবে : এনেনো দুখ লাগে বাঁন্ধে এনেনো দুখ লাগে তুমি সিচা বীজ বাঁন্ধে ময়ে কাটিম আলি এনেনো দুখ লাগে বাঁন্ধে এনেনো দুখ লাগে একেলগে চপাই আনিম সোণালী ৰূপালী এনেনো ভাল লাগে বাঁন্ধে এনেনো ভাল লাগে এমন ভালো লাগেৰে বন্ধু এমন ভালো লাগে তুমি নাচ বিহু নাচ আমি দিব তালি ঐকতালে মিলে যাবে বিহু
ভাটিয়ালি	রক্ত কণায় সুরোজ ঘুমায় হালের খুটি মুঠোতে শোভায় তবু কেন উপবাসী নিজ দেশে পরবাসী	এমন ভালো লাগেৰে বন্ধু এমন ভালো লাগে দেশকে আবার গড়বো মোরা বুকের মরম ঢালি

	সমনীয়া বলো না আমায়	এমন ভালো লাগে বন্ধু এমন ভালো লাগে
ৰংমনঃ	ভাষা নুবুজিও অ' যুগে যুগে আহে	এনেনো ভাল লাগে আইতা এনেনো ভাল লাগে

গতিকে, সংস্কৃতিয়ে সমন্বয়ৰ কথা কয় আৰু সেই সমন্বয়ৰ মাজেৰে আমি আমাৰ সংস্কৃতিক অধিক শক্তিশালী কৰিব পাৰো। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই কথাখিনি সদনত কোৱাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মই আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষঃ ধন্যবাদ। এতিয়া কমল সিং নাৰ্জাৰী। তাৰ পিছত সুমন হৰিপ্রিয়া। আমাৰ ১৪ গৰাকী সদস্যই ক'বলৈ বিচাৰিছে। ইতিমধ্যে ৩ জনৰ বক্তব্য শেষ হৈছে। গতিকে সময়ৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি চমুকৈ ক'লে ভাল হয়।

শ্ৰী কমল সিং নাৰ্জাৰী (বিজনী)ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, 'ৰাজ্যৰ কলা আৰু সংস্কৃতি, ইয়াৰ সংৰক্ষণ তথা বিকাশ'ৰ ওপৰত আপুনি যি পদক্ষেপ গ্ৰহণৰ ব্যৱস্থা কৰিছে তাৰ বাবে পোন প্ৰথমে মই আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। কলা আৰু সংস্কৃতি এই বিষয় দুটা দেখাত পৃথক। কিন্তু পৃথক যেন দেখিলেও এটাক এৰি আনটোৰ কেতিয়াও সম্পূৰ্ণতা প্ৰাপ্তি নহয়। ৰাজনীতি, সমাজনীতি, অৰ্থনীতি, ধৰ্মনীতি সকলোৰে ভেটি হৈছে সংস্কৃতি। সংস্কৃতিক আকৌ বহুতে নিজ ইচ্ছা অনুযায়ী দিঠকতাবাদী দৃষ্টিভংগীৰে পৃথক পৃথককৈ ভেটি গঢ়িবলৈ প্ৰয়াস কৰাও আমাৰ দৃষ্টিগোচৰ হৈছে যেনে- সত্ৰীয়া সংস্কৃতি, চৰ-চাপৰিৰ সংস্কৃতি, বৌদ্ধ সংস্কৃতি, ইছলাম সংস্কৃতি, খ্ৰীষ্টান সংস্কৃতি, হিন্দু সংস্কৃতি, জৈন সংস্কৃতি, বাৰ্থী সংস্কৃতি, চাহ-জনগোষ্ঠীয় সংস্কৃতি, বৰীন্দ্র সংস্কৃতি ইত্যাদি। অসমত অসমীয়াৰ সংস্কৃতি অতি পুৰণি কালৰ পৰা বসতি স্থাপন কৰা বিভিন্ন থলুৱা জনগোষ্ঠীৰ ভাষা-সংস্কৃতি সমন্বয়ৰ জৰিয়তে গঢ় লৈ উঠিছে। গতিকে, এই থলুৱা জনগোষ্ঠীৰ ভাষা আৰু সংস্কৃতিসমূহক যদি আমি সংৰক্ষণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰো তেন্তে ইয়াৰ দ্বাৰা অসমীয়া সংস্কৃতিও অক্ষুণ্ণ হৈ থাকিব আৰু ইয়াৰ জৰিয়তে আমি আমাৰ সমন্বয়ো গঢ়ি তুলিব পাৰিম। আনহাতে, কলাগুৰু বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভা, ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা, ডঃ ভূপেন হাজৰিকা, খগেন মহন্ত আদি সুকুমাৰ কলাৰ শিল্পী সকলৰ মাজেৰেও অসমীয়া সংস্কৃতিৰ নতুন সংযোজন ঘটিছে বুলি আমি নিশ্চয় ক'ব পাৰো। আধ্যাত্মিক দিশত যেনে সত্ৰীয়া সংস্কৃতি, বাৰ্থী সংস্কৃতি, চৰ-চাপৰি, ৰামকৃষ্ণ সংস্কৃতি আদিয়ে স্বকীয় বৈশিষ্ট বজাই ৰাখি অসমীয়া সংস্কৃতিক চহকী কৰিছে। এই সংস্কৃতিবোৰৰ বিকাশ বিজ্ঞান সন্মত ভাৱে যিমানৈ আগবাঢ়ি যাব সিমানৈ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ গাভীৰ্য্যতা পূৰ্ণভাৱে উন্নয়ৰ দিশত বিকশিত হ'ব। কোনোধৰণেৰে স্ক্ৰু নোহোৱাকৈ সাৰ্বজনীনতা বজাই ৰাখি তাৰ বাবে ৰাজনৈতিক বা চৰকাৰী পৃষ্ঠপোষকতা-প্ৰয়োজনীয়তা ওলাই আমি কৰিব নোৱাৰিম। গতিকে, চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত অভিভাৱকৰ ভূমিকা পালন কৰিব লাগে। আজি অসম বিধান সভাৰ মজিয়াত ইয়াৰ সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিবৰ বাবেই এই আলোচনা চক্ৰৰ আপুনি নিশ্চয় ব্যৱস্থা কৰিছে। সংস্কৃতিৰ বিভিন্ন দিশত মোৰ আগৰ বক্তা শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা, শ্ৰী ঋতুপৰ্ণ বৰুৱা, শ্ৰী ৰূপক শৰ্মা আৰু আব্দুল খালেক ডাঙৰীয়াই বহল ভিত্তিত আলোচনা কৰিলে। সেয়েহে মই বেছি বহল ভিত্তিত যাব বিচৰা নাই। গতিকে আমাৰ যি স্বকীয় সংস্কৃতি, বড়ো সংস্কৃতিৰ ওপৰত দু-আষাৰ কৈ শেষ কৰিব বিচাৰিছো।

বাৰ্থী সংস্কৃতিক বড়ো জনগোষ্ঠীৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ বুলি ক'ব পাৰি। বাৰ্থী সংস্কৃতি এৰি আমি বড়ো জনগোষ্ঠীৰ কথা কেতিয়াও আলোচনা কৰিব নোৱাৰো। কিয়নো বাৰ্থী সংস্কৃতিত

খেৰাই সোমাই আছে। এই খেৰাই নৃত্য বা খেৰাই পূজা উৎসৱ আয়োজন কৰাৰ আগতে বাথৌ পূজাৰ জৰিয়তে গাৰ্জা পূজা কৰা হয়। এই গাৰ্জাৰ ছেৰে-ছেৰে বড়ো সংস্কৃতি তথা বাথৌ সংস্কৃতি গঢ়ি উঠিছে। বড়ো সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ মাজত আজি বহু বিভক্ত ধৰ্ম সংস্কৃতি যেনে বাথৌ, খ্ৰীষ্টান, বৌদ্ধ, বৈষ্ণৱী, সৎসঙ্গী ভাগবিলাক দৃষ্টিগোচৰ হ'লেও আদিম অৱস্থাত সকলোৱে বাথৌ মূলীয় আছিলে। পৰবৰ্তী সময়ত সময়ৰ সোতঁত নিজ নিজ মতত অগ্ৰসৰ হোৱাটো আমি পৰিলক্ষিত কৰিছো।

বাথৌ ধৰ্মৰ মুখ্য উৎসৱ হ'ল খেৰাই উৎসৱ। এই খেৰাই উৎসৱ দুটা ধাৰাৰ দ্বাৰা সম্পন্ন কৰা হয়। প্ৰথম দিনাখন গাৰ্জা পূজা। এই পূজা সম্পন্ন কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণ এটা দিনৰ প্ৰয়োজন হয়। এই পূজা সমাধা নকৰাকৈ খেৰাই উৎসৱ বা খেৰাই পূজা উৎযাপন কৰিব নোৱাৰি। তাৰ বাবে এটা নিষেধাজ্ঞা দিয়া আছে। সেইকাৰণে গাৰ্জা পূজা সমাপন কৰাৰ পিছদিনাখন খেৰাই পূজা উৎযাপন কৰা হয়। এই পূজা আহিন মাহৰ ৩০ আৰু কাতি মাহৰ ১ তাৰিখে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। বাথৌ আৰু খেৰাই এটা আনটোৰ পৰিপূৰক। এই দুটাক বাদ দি বড়ো সংস্কৃতিৰ কথা আমি আলোচনা কৰিব নোৱাৰো।

আমাৰ কলিতা ডাঙৰীয়া আৰু ৰূপক শৰ্মা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে শংকৰদেৱৰ কলাক্ষেত্ৰ কেৱল শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতিৰ কাৰণে স্থাপন কৰা হোৱা নাই। অসমৰ বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ যি সংস্কৃতি, ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতি ইত্যাদিক সংৰক্ষণ কৰাৰ লগতে অসমৰ বিভিন্ন জাতিৰ মাজত সমন্বয় গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে এই কলাক্ষেত্ৰ স্থাপন কৰা হৈছে। সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ যি ৬ বছৰীয়া আন্দোলন আছিল, সেই আন্দোলনৰ পিছত এটি মহান উদ্দেশ্য আগত ৰাখি অসমত মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ নামত এটি কলাক্ষেত্ৰ স্থাপন কৰিব লাগে বুলি কৈছিলে। সেই অনুসৰি এই শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰখন গঢ়ি তোলা হৈছিল। ইয়াত বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ ধৰ্মীয় ৰীতি-নীতিৰ লগত বিভিন্ন সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ হোৱাটো আমি বিচাৰিছো। সেই অনুসৰি যোৱা পৰহি বিভিন্ন stake holder ৰ লগতে বাথৌ মহাসভাৰ উপদেষ্টা তথা বৰ্তমান ভূপেন হাজৰিকা দেৱৰ Trust Committee ৰ অধ্যক্ষ ড॰ মঙ্গলসিং হাজোৱাৰীয়ে অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগত আলোচনা কৰি কেইটামান কথা উৎথাপন কৰিছিল। কথাকেইটা মই আজি সদনৰ জ্ঞাতাৰ্থে আকৌ উৎথাপন কৰিব বিচাৰিছো।

তেওঁলোকে কৈছে যৈ শংকৰদেৱৰ কলাক্ষেত্ৰৰ ভিতৰত নিদৰ্শন হিচাপে বাথৌ ধৰ্মীয় কলা সংস্কৃতি আৰু বাথৌ থানচালি মডেল গুৱাহাটী মহানগৰীৰ পাঞ্জাবাৰীত অৱস্থিত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত বাথৌ ধৰ্মৰ এটি বেদী ইয়াত স্থাপন কৰা হৈছে যদিও এই নামটো ভুলতে ৰণচণ্ডী বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে। আজি ইয়াত আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া উপস্থিত আছে গতিকে মই তেখেতক আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ জনাওঁ ৰণচণ্ডীৰ ঠাইত বাথৌ বুলি উল্লেখ কৰিলে বেছি ভাল হয়। বাথৌ ধৰ্মৰ দৰ্শন, ধাৰণা, বিশ্বাসৰ আৰু পৰম্পৰা অনুযায়ী বাথৌ বেদী প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়। বাথৌ বেদী সদায় পৰিস্কাৰ আৰু প্ৰতিসন্ধিয়া বস্ত্ৰি প্ৰজলন কৰাৰ কাৰণে মাহেকীয়া পদ্ধতিত পাৰিশ্ৰমিক দি এজন কৰ্মচাৰী ৰাখিব লাগে। বাথৌ ধৰ্মৰ আদি গুৰু মণিঃ সিঙৰ অৱক্ষ স্থাপন লগতে তেখেতৰ কেইটামান বিশেষ ধৰ্মীয় উপদেশ মাৰ্বল পাথৰত লিপিবদ্ধ কৰিব লাগে। এই বাণীবোৰ অসম চৰকাৰৰ পৰা সেউজ সংকেত পোৱাৰ পিছত নিখিল বাথৌ মহাসভাৰ পৰা দাখিল কৰা হ'ব যদি এইটো গ্ৰহনযোগ্য বুলি ভাৱে। দেউধনীৰ Key dance of kherai puja cum festival দ্বাৰা খেৰাই নৃত্য কৰাৰ দৃশ্য relay পদ্ধতিৰে খোদিত কৰি সংৰক্ষণ কৰা, সেইদৰে দেউধনীৰ দ্বাৰা খেৰাই পূজাত প্ৰদৰ্শন কৰা মুখ্য ১৮ বিধ খেৰাই নৃত্যৰ

দৃশ্যবোৰক খোদিত কৰি সংৰক্ষণ কৰিব লাগে। বড়ো সকলৰ আন আন পৰম্পৰা নৃত্য যেনে বাগুৰুমা, বড়ো বিয়া নৃত্য, বৈসাগু নৃত্য এই বিলাক যদি খোদিত কৰা যায় তেতিয়াহলে ভাল হ'ব।

বড়ো সকলৰ সাজ-পোছাক, বাদ্য যন্ত্ৰ, খেতিৰ সা-সঁজুলি, মাছ ধৰাৰ সা-সঁজুলি বা বড়ো মহিলা সকলৰ মাছধৰা পদ্ধতিৰ দৃশ্য, খেৰাই নৃত্যত ব্যৱহাৰ কৰা আ-অলংকাৰ, সাজ-পোছাক ইত্যাদি relay পদ্ধতিৰে খোদিত কৰি সংৰক্ষণ কৰিব লাগে। ভাৰতবৰ্ষৰ সকলো জাতিৰ ভিতৰতে প্ৰথম সঙ্গীত নাটক একাডেমী বঁটা প্ৰাপক কামিনী কুমাৰ নাজৰীৰ আৰু ক্ষীৰোদ খাখলাৰীৰ আলোকচিত্ৰ যদি সংৰক্ষণ কৰে তেতিয়াহলে নিশ্চয় যথেষ্ট ভাল হ'ব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ কোকৰাঝাৰ আৰু যোৰহাটত অৱস্থিত যিটো Fine Arts and Music College আছে তাক provincialization কৰাৰ কাৰণে আমি বহু চেষ্টা কৰিছিলো যদিও বাৰে বাৰে নাকচ কৰা হৈছিল। পাছত আমাৰ বৰ্তমানৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ লগতে মাননীয় সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ লগত আলোচনা কৰাৰ পিছত এইটো এতিয়া Cabinet decision হোৱাৰ পথত। Finance Department ৰ পৰা কিছু approval পোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে যাৱতীয় কাম-কাজখিনি কৰিম বুলি কৈছে। তাৰ বাবে মই তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো। এই কোকৰাঝাৰৰ Fine Arts আৰু Music College ৰ যিসকল faculty আছে তেওঁলোকে সময়মতে দৰমহা নাপায়। ৬ মাহ ১ বছৰৰ পিছত তেওঁলোকে দৰমহা পায় কাৰণে তেওঁলোকৰ অৱস্থা জুৰুলা হৈ পৰিছে। ইয়াত সত্ৰীয়া, বাগুৰুমা নৃত্যৰ লগতে বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ লগত জড়িত নৃত্য কলাৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়া হয়। ইয়াত স্থাপত্য কলা, ললিত কলা, সুকুমাৰ কলা এই গোট্টেই দিশবিলাক সাঙুৰি লৈ শিক্ষা প্ৰদান কৰা হয়। ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে ডিগ্ৰী লোৱাৰ পিছত কলিকতাৰ বিশ্ব ভাৰতী শান্তিনিকেতনত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব লগা হয়। শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি অহাৰ পিছত যিসকলে এই কোকৰাঝাৰৰ Fine Arts আৰু Music College ত পঢ়িছিল তেওঁলোকে কোনোদিন বহি থাকিবলগা নহয়। কিন্তু যি সকল Faculty য়ে তেওঁলোকক শিক্ষাদান কৰিছিল, তেওঁলোকৰ অৱস্থা একেবাৰে বেয়া। কিন্তু যি সকলে নতুনকৈ শিক্ষা লৈ শান্তিনিকেতনত উচ্চ শিক্ষা লৈ আহিছে, তেওঁলোকে কিন্তু কোনেও বহি থাকিবলগীয়া অৱস্থা হোৱা নাই। তেওঁলোকৰ অৱস্থা দেখি Faculty সকলৰ মনটো খুব আনন্দ হয়। কিন্তু আনহাতেদি তেওঁলোকৰ নিজৰ যিটো livelihood, জীৱন ধাৰণৰ যিটো শৈলী সেইটো একেবাৰে দুখত জৰ্জৰিত হৈ গৈছে। গতিকে মই আশা কৰিছো অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে, আমাৰ Kokrajhar Music and Fine Arts College আৰু Jorhat Music and Fine Arts College দুখনৰ অতি সোনকালে আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগে সেইখিনি কৰিব বুলি মোৰ আশা থাকিল আৰু লগতে আমাৰ বড়ো সমাজৰ ভিতৰত যেতিয়া অপসংস্কৃতি, কুসংস্কাৰে হেচি ধৰিছিল, এই সময়ত সেই সমাজখনক এটা সংস্কাৰ মুক্ত সমাজ হিচাপে গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে গুৰুদেৱ কালিচৰণ ব্ৰহ্মদেৱে এটা খুব সুন্দৰ ব্ৰহ্মসমাজ গঠন কৰিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি দিছিল। যাৰ ফলত সেই সময়ৰ পৰা মাদক দ্ৰব্য নিবাৰণ, গাহৰি ইত্যাদি পালন কৰাৰ লগতে বহুতো সংস্কাৰ মুক্ত তেওঁ কাম কৰিছিল। শিক্ষা সংস্কাৰ কৰিব বিচাৰিছিল, তেনেকৈ যিখন পিছপৰা বড়ো সমাজ আছিল, সেই বড়োসমাজক পোহৰৰ সন্ধান দিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। তাৰ বাবে আজিও বড়ো সমাজৰ ভিতৰত গুৰুদেৱ কালিচৰণ ব্ৰহ্ম দেৱক আজিৰ দিনটোতো এজন প্ৰয়োজনীয় ব্যক্তি হিচাপে স্বীকৃতি দি আহিছে। গতিকে তেখেতৰ যিটো সমাধিস্থল, আমাৰ কোকৰাঝাৰ জিলাৰ কাজীগাৱৰ বজৰাত আছে। তাত আৰক্ষ্য মূৰ্ত্তি যদি স্থাপন কৰি সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰা যায় সেইটো খুব ভাল হ'ব। তেখেতক আমি অন্ততঃ সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰা

হ'ব, সেয়েহে মই আপোনাৰ জৰিয়তে, আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক মই অনুৰোধ কৰিছো, খালেক ডাঙৰীয়াই কৈছে, আমাৰ Cultural Department ক যিটো বাজেট নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে, সেইটো অতিকৈ কম হৈছে। বুলি কৈছে, হয়, অতিকৈ কম হৈছে। অহা বাজেটত এইবোৰ সাঙুৰি লৈ অলপ বৰ্ধিত বাজেট যদি পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়, আপুনি নিশ্চয় ইয়াত initiative ল'ব। ইয়াৰ কাৰণে মই আপোনাক টানি অনুৰোধ কৰিছো। মই এইখিনিকে কৈ আপোনাৰ জৰিয়তে মন্ত্ৰী মহোদয়ক আজিৰ এই বিধান সভাৰ জৰিয়তে আমাৰ সদস্য সকলৰ দৃষ্টিত আনি মোৰ বক্তব্য ইমানতে সামৰনি মাৰিছো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ :- এতিয়া সুমন হৰিপ্রিয়া। মই এটা request কৰিম Speaker ৰ list ত নাম বাঢ়ি গৈ আছে। মূল point যি সকলে আগতে কৈছে, সেইখিনি সমৰ্থন কৰা বুলি কলেই হ'ব আৰু দৰকাৰী নতুন point বিলাক দিলেই হ'ব আৰু যদি আপোনালোকে লিখিত আনিছে, Speech টো আমি ইয়াত সুমুৱাই ল'ম। তাৰ পাছত আমিনুল ইছলাম।

শ্ৰীমতী সুমন হৰিপ্রিয়া, হাজোঃ- ধন্যবাদ অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ initiative ত আমাৰ অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ বিকাশ আৰু সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত যিটো পদক্ষেপ লোৱা হ'ল, আমাৰ সদনৰ বাহিৰৰ বহু সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত ব্যক্তি অংশীদাৰ বুলি যাক কোৱা হয় বা চৰ্চা কৰি আছে, তেওঁলোকৰ মনৰ কথা আজি সদনত উত্থাপিত হৈছে বা আজি আমাৰ চৰকাৰৰ যদি সদিচ্ছা হয়, বা আছে মোৰ বিশ্বাস সেয়া হয়টো আইন প্ৰনয়না হ'ব। গতিকে এইটো এটা বৰ ডাঙৰ পদক্ষেপ। এতিয়া ঐতিহ্য, সংস্কৃতিৰ বিষয়ে কবলৈ হলে আমি যিটো পৰম্পৰা, ঐতিহ্য ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰতহে ক'বলৈ ওলাইছে যিটো লোক সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত নৃত্য গীতেই হওঁক, এই বিষয়ে কোৱা হ'ল সন্মানীয় বিধায়ক সকলৰ। এতিয়া এই বিষয়টো ইমান vast, হাতী এটা ভুৰুকাত ভৰাই থোৱাৰ নিচিনা কথা হয়, কেনেকৈ আৰম্ভ কৰিম, কৰ পৰা আৰম্ভ কৰিম, যথেষ্ট চিন্তা কৰিব লগীয়া হৈছে। কাৰণ আমাৰ অসমখনত ইমান ঐতিহ্যমণ্ডিত সম্পদ আছে, এতিয়া আমি কোনোবা এগৰাকী ঐতিহাসিকবিদে কৈছিল, যদি এটা শিলগুটি এটাও মাৰি দিয়া যায় কোনোবা এটা monument ত গৈ পৰিব। ইয়াত শিলেও কথা কয়। প্ৰতিটো শিলতে কিবা এটা নহয় কিবা এটা history আছে। এতিয়া আমি কিমান সংৰক্ষণ কৰিছো, কিমান বিজ্ঞানসন্মত ভাৱে কৰিছো, সেইটো এটা বিচাৰৰ বিষয়। আৰু চিন্তাৰ বিষয়। এতিয়া চাবলৈ গ'লে দেখা যায় যে অসমৰ যিটো ঐতিহ্য, এইটো আচলতে আমি সন্মিলিত ঐতিহ্য বুলি কলে It is a process of a assimilation আমাৰ আৰ্য্য সকল, টাই সকল, আদিবাসী বা তিব্বতীসকল, ইয়াত আহি assimilate হৈছে evolution হৈছে। গতিকে আমাৰ সভ্যতাটো এটা সনাতন ধৰ্মৰ, যেতিয়া আদি নাই, তাৰ অন্তও নাই। গতিকে আমাৰ সভ্যতাৰ আদি বিচাৰিবও নোৱাৰো। গতিকে ইমান rich আমাৰ সভ্যতা, আমাৰ কমলসিং নাৰ্জাৰী দাই ইমান ধুনীয়াকৈ কলে, তেওঁলোকৰ বড়ো culture ৰ কথা, যিটো আমাৰ বাথৌ সংস্কৃতিৰ কথা। গতিকে আমাৰ প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ নিজা নিজা সৰ্বস্বীয় সংস্কৃতি আছে। সেই ঐতিহ্য তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে preserve কৰি ৰাখিছে। তেওঁলোকে পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰি আহিছে। তাৰ পাছতো কিন্তু চাবলৈ গ'লে অসমৰ ঐতিহ্য কিন্তু বাহিৰত এটাই। very rich গতিকে আমি নিজৰ নিজৰ সৰ্বস্বীয় ঐতিহ্য ৰক্ষা কৰি আমি সন্মিলিত আমাৰ অসমৰ ঐতিহ্য দাঙি ধৰি আহিব পাৰিছো বিশ্বৰ আগত। এয়ে আমাৰ চিনাকী। গতিকে আমাৰ চাবলৈ গ'লে, ইমান আমাৰ ২৮ টা জনগোষ্ঠীয় লগ লাগি আমাৰ যিটো জাতীয় সংস্কৃতি গঠন হৈছে। গতিকে এই ঐতিহ্যত আমাৰ দেখা গৈছিল যে আমাৰ প্ৰকৃতিৰ লগত এটা direct যোগাযোগ আছিল। তেতিয়াৰ দিনত আমাৰ

প্রকৃতিক পূজা কৰিছিল। গছক পূজা কৰিছিল, সেই চানেকী এতিয়াও শিল সমূহত আছে। তাৰ পাছত লাহে লাহে evolution হ'ল evolution হৈ আমি শক্তি পূজা কৰিলো। শিৱক আৰধনা কৰিলো। তাৰ পাছত কোচ ৰজা, আহোম সকল আহিল। সেই চানেকী বিলাক আমাৰ চুকে-কোণে এতিয়াও আছে। ধুবুৰী চাওঁক, গোৱালপাৰা চাওঁক, সূৰ্য্য পাহাৰৰ লগতে শদিয়াত তাম্ৰেশ্বৰীলৈকে যাওঁক। তাৰ মাজত কাৰ্বিআংলংৰ পাহাৰখিনি আছেই। আমাৰ হোজাইত যাওঁক, গতিকে এই গোটেইখিনি চাবলৈ গ'লে এনেকুৱা লাগিছে যে আমি যিটো legacy data বুলি কৈছো, সেই বিলাক আমাৰ জন্মৰ পৰিচয় আমাৰ, legacy নহয় এয়াহে আমাৰ সভ্যতা, ঐতিহ্যহে আমাৰ legacy data। এতিয়া আমাৰ Assam Accord ত Section Cত এইটো Clearly mention কৰিছে যে It is about the protect and preserve and promote the cultural, Social, Linguistic identity and heritage of Assamese people. গতিকে তাৰ কাৰণে আমি কাম কৰি চৰকাৰেও কৈছে আমি কাম কৰিব লগা আছে। আৰু তাৰ পাছত ছাৰ, what is heritage ? আমাৰ যিটো সংৰক্ষণৰ কথা কৈছো, গতিকে heritage কথাটো আহি পৰিছে। heritage ৰ কাৰণে Oxford University ৰ যদি আমি dictionary চাওঁ যে heritage মানে হৈছে যিটো আমি previous generation যিটো আমি লৈ আহিছো, আমাৰ value base যিবিলাক আমাৰ property সেই বিলাক আমাৰ irreplaceable, যিবিলাক আমি replace কৰিব নোৱাৰো। সেয়াই হ'লগৈ আমাৰ heritage। গতিকে এইখিনি সংৰক্ষণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বহুত পদক্ষেপ ল'ব লগা আছে। যিটো মই আগতেই উল্লেখ কৰিলো। যিবিলাক শিলালিপি আছে মঠ-মন্দিৰ বিলাক আছে, আমি heritage site ঘোষণা কৰি থৈছো বা আমি Archaeology department এ লৈ লৈছো। কিন্তু সেইখিনিত আমি Archaeology ৰ Board খনহে লগাই থৈছো, মানে এইটো মই চৰকাৰক দোষ দিয়া নাই। Archaeology বিভাগৰ সংৰক্ষিত বস্তু বুলি আমি কৈ থৈছো, কিন্তু যিখিনিক আমি preserve কৰাৰ ক্ষেত্ৰত promotion কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আমি কিমান চিন্তা কৰিছো, এইটো অলপমান আমাৰ সদনে চিন্তা কৰিব। কাৰণ এইখিনি promotion ৰ ওপৰত আমাৰ heritage নিৰ্ভৰ কৰিছে কাৰণ আমাৰ মিউজিয়ামত, যিখন আমাৰ Society, আমাৰ civilization গোটেই বছৰ বছৰ Evolution হৈ আহিছে, decade by decade গতিকে মিউজিয়ামৰ ভিতৰত আৱদ্ধ কৰি থোৱা বস্তু নহয়। গতিকে আমি এইটোকে promotion কৰিব লাগিব। আৰু আমি এইটো প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব। heritage tourism হিচাপে কাৰণ heritage tourism টো এটা এনেকুৱা এটা concept, heritage ক tourism ৰ লগত যদি লগ নলগাও, তেতিয়া হ'লে আমি আমাৰ heritage কিন্তু বহুত দিনলৈকে ৰাখিব নোৱাৰিম। তাৰ পাছত দকমকা পাহাৰ, আমাৰ দকমকা শব্দটো বহুত ফেমাচ হৈ গৈছে, সেই দকমকা পাহাৰৰ মিকিৰ পৰ্বতত মহামায়া থানৰ চাৰিওফালে আমাৰ অজস্ৰ মূৰ্তি আছে। আৰু সেই মূৰ্তি বিলাক সিঁচৰিত হৈ আছে শিলালিপি বিলাকো আমি উদ্ধাৰ কৰিব পৰা নাই। আমি সেইবিলাকক যদি প্ৰচাৰ কৰিলেহেতেন, বাহিৰৰ টুৰিষ্ট লৈ গ'লোহেতেন, তেতিয়া হ'লে হয়তো অভিজিৎ, নিলোৎপল হ'তক আমি হেৰুৱাব লগা নহ'লহেতেন। কাৰণ তাৰ স্থায়ী ল'ৰা সকলো আগবাঢ়ি আহিলহেতেন, যিহেতু tourism ৰ এটা industry গঢ় লৈ উঠিল হেতেন। heritage tourism ক চৰকাৰে অধিক গুৰুত্ব সহকাৰে লবলৈ আহ্বান জনাইছে। তাৰ পাছত আমাৰ যিখিনি শিলালিপি আছে, মঠ-মন্দিৰ বিলাকত আৰু বহুত ঠাইত এনেকুৱা আছে। আমাৰ এতিয়াও Archaeology department য়ে লোৱা নাই।

সেই বিলাক অনতি পলমে ল'ব লাগে। সেই কাৰণে এখন ভাল Society গঠন কৰিব লাগে। ১২৬ টা সমষ্টিত যি সকল বিধায়ক আছে, তেওঁলোকৰ বহুত ঠাইত এতিয়াও মঠ-মন্দিৰ সমূহ তেনেকৈ পৰি আছে। কিছুমান Archaeology এ লৈছে কিছুমান নাই লোৱা। গতিকে সেই বিধায়ক সকলেও নিজৰ নিজৰ লিষ্টখিনি জমা দিব লাগে। মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী ডাঙৰীয়াই সদনত Cultural Department ৰ ফালৰ পৰা এটা নিৰ্দেশ দিব লাগে। যাতে আমি সেই সংৰক্ষণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব দিব পাৰো। মাননীয় মুখ্যমন্ত্রীক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। অলপ আগতে pay commission বন্ধ কৰিবলৈ দিয়া দুটা Department, Directorate of History of Anticunial Studies, and Directorate of Archives এই দুটা তেওঁ আকৌ re-vive কৰিছে আৰু নতুনকৈ সংযোজন কৰিছে। গতিকে আমাৰ চৰকাৰে গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। কিন্তু তাৰ পাছতো মই ভাবো যে আমাৰ কৰিবলগীয়া বহুত আছে। কাৰণ আগতে উল্লেখ কৰিছো আমি আমাৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্য ৰক্ষা কৰি আহিছো। ডিমা-হাছাওৰ ক্ষেত্ৰত ইমান ধুনীয়াকৈ সেইদিনাখন ক'লে। উত্তম বাক্সে, তেখেতে ক'লে যে আমাৰ ডিমা-হাছাও অঞ্চলত এতিয়াও বহুত প্ৰত্ন তাত্বিক যুগৰ কিছুমান বস্তু আছে, দা, জালি, হাডিং। তেওঁ বিচাৰে বা ডিমা-হাছাওৰ যিসকল ব্যক্তি, তেওঁলোকে বিচাৰে যে আমাৰ সেইখিনি সংৰক্ষিত কৰিব লাগে আৰু কিছুমান neolithic site আছে, যে সেই সকলো সংৰক্ষিত হ'ব লাগে। তাতে বাৰ টা Archeological Spot আছে, Cultural Department য়ে নিশ্চয় জানিব। তাত কিছুমান Human Remains পোৱা গৈছে। গতিকে Laos ত যেতিয়া Human Remains পোৱা গৈছে। গতিকে Laos টো heritage site হিচাপে ঘোষণা হৈছে। গতিকে ডিমা-হাছাওৰ সেই site খিনি যেনেকৈ দা, জালি হাডিঙেই হওঁক, বা সেই Archeological বাৰ টা site হওঁক। য'ত Human Remains বা যিখিনি বস্তু ওলাইছে, সেইখিনি এটা তেওঁলোকে বিচাৰে যে এটা Archeological site হিচাপে ঘোষণা কৰে বা heritage site হিচাপে ঘোষণা কৰে, সেইটো ডিমা-হাছাও ফালৰ পৰা ডিমাও আহিছে আৰু সেইখিনি মই বিধান সভাত উত্থাপন কৰিবলৈ পাই ভাল পাইছো। ডিমা-হাছাওৰ ক্ষেত্ৰত আৰু এটা বিষয় আছে যে, আপুনি জানি সুখী হ'ব, বৃহৎ আকাৰৰ যিবিলাক water body সেইবিলাকো heritage ৰ লোৱা হৈছে। গতিকে তেওঁলোকৰ এতিয়াও বহুত ডাঙৰ পুখুৰী কিছুমান আছে। সেইবিলাক কিন্তু নাগালেণ্ডৰ এলেকাত আছে। গতিকে সেইখিনিৰ ক্ষেত্ৰতো অসম চৰকাৰে ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। মাননীয় সদস্য দীপক ৰাভাই জনাইছে যে, যিখিনি ৰাভা কৃষ্টি, যেনে খাৰডাং হওঁক, দাইৰং হওঁক। মই নিজেও গৈছো খাৰডাং দাইৰং এৰিয়াৰ কৃষ্টিৰ ভিতৰত। তাত বহুত ৰাভা জনগোষ্ঠীয় এতিয়াও বেলেগ বেলেগ ধৰণৰ শিলৰ চাইজৰ আকৃতিৰ দেৱ-দেৱী আছে। আচৰিত ধৰণৰ, বিৰাত নিমজ কিন্তু খোদাই নাই তাত। ইমান ধুনীয়াকৈ আছে, কিন্তু সেইখিনি ভালকৈ সংৰক্ষিত হোৱা নাই। তাৰ লগত ৰংজুলিৰ এটা ৰামচন্দ্ৰ বিগ্ৰহ আছে, কিমান বছৰৰ পুৰণা, সেইটো কোনেও নাজানে। তাৰ লগত দুধনৈ সমষ্টিৰ লেলা নামৰ এখন ঠাইত এখন আইথান আছে। সেইখন বুঢ়ী আইথান বুলি কয়। তাত বছৰেকত এবাৰ পূজা হয়। তাত যিটো শিল আছে, মই নিজে গৈ দেখিছো, ডাঙৰ এটা শিলত, এটা ডাঙৰ গাত আছে এতিয়া মানুহে তাত সেন্দূৰো দিছে। কিন্তু সেইটো কৈছে যে, This is the third eye of Ganesh. গতিকে ইমান পুৰণা পুৰণা বস্তু আছে। বেছি দূৰ নহয়। আপোনালোকে যদি কোনোবাই ছয়গাওঁত পিকনিক খাব যায়, ছয়গাওঁৰ পশ্চিম প্ৰান্ত এলেকাত উকিয়ামৰ ফালে তাতে আপোনালোকে দেখা পাব যে, বহুত শিলৰ মূৰ্তি আছে। সেইবিলাককো বুঢ়ীআইৰ থান বুলি কয়। কিন্তু কোনো ধৰণৰ সংৰক্ষণ হোৱা নাই। সেইবিলাক কিন্তু ৰাভা জনগোষ্ঠীৰ।

যিখন তিয়ামাৰী ঠাই, ৰাজাপাৰাৰ ওচৰত। সেই তিয়ামাৰী থানত যিখিনি বস্তু আছে, পুৰণা টিপ, বৈষ্ণৱী দেৱীৰ নিচিনা। **Another** বৈষ্ণৱী দেৱী মন্দিৰ হ'ব পাৰিলেহেঁতেন। সেই কাৰণে মই **heritage tourism** ৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব দিছো। গতিকে সেই বস্তুখিনি আমি আকৌ উদ্ধাৰ কৰি সংৰক্ষিত কৰি, **promote** কৰি যদি ৰাইজৰ ওচৰলৈ আনো, বাহিৰত বহুত এনেকুৱা ধৰণৰ পণ্ডিত আছে বা **tourist** আছে, এতিয়াও এনেকুৱা ধৰণৰ **site** বিলাক চাবলৈ ইচ্ছা কৰে, চাউথত ঘূৰি ফুৰে, আমাৰ অসমলৈকো নিশ্চয় আমি আনিব পাৰিলোহেঁতেন। তাৰ লগত মাননীয় সদস্য শ্ৰী কমল সিং নাৰ্জাৰী দেৱে বড়ো কৃষ্টি, বাথৌ কৃষ্টিৰ বিষয়ে ক'লে, তথাপিও বড়ো সকলৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ যিটো এটা **Music and Fine Art College** কোকৰাঝাৰত আছে, সেইখন আজি ২০ বছৰ হ'ল, কিন্তু প্ৰভিঞ্চিয়েলাইজ হোৱা নাই। গতিকে সেইখন প্ৰভিঞ্চিয়েলাইজ কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ ফালৰ পৰা অনুৰোধ কৰা হ'ল আৰু তাৰ লগত কোকৰাঝাৰত **Cultural Research and Training Centre** এটা যদি খোলো, তেখেতে উত্থাপন কৰিছে, তেনেকুৱা এটা **Research Training Centre** এটা প্ৰ'পজেল আহিছে, গতিকে এইটো আমি ভাবো, যদি **Cultural Research and Training Centre** এটা থাকে, তেতিয়া অকল সংৰক্ষিতেই নহয়, **Training** হোৱাৰ লগে লগে চৰ্চা হ'ব, চৰ্চা হোৱাৰ লগে লগে নতুন প্ৰজন্মই অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব আৰু এটা পৰিৱেশ গঠন হ'ব। গতিকে মই সেইটো আশা কৰিছো।

আহোমসকলৰ ক্ষেত্ৰত মই ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰিছো যে, আহোম ৰজাসকলৰ **Patronage** ত বহুত ভগ্ন প্ৰায় মঠ-মন্দিৰ পুনৰ উদ্ধাৰ হ'ল, কিন্তু পুনৰ উদ্ধাৰ হোৱাৰ পিছত আমি বিচাৰো, আমাৰ চৰকাৰে সেই গোটখিনিকে ভালকৈ সংৰক্ষণ কৰি প্ৰচাৰ কৰিব লাগে। **Light and Sound** কিছুমান **show** কৰিব পাৰে। উজনি অসমৰ শিৱসাগৰৰ **side** ত। ইমান এনেকুৱা ধৰণ মঠ-মন্দিৰ আছে। গতিকে **Light and Sound** কিছুমান যদি **show** ৰ **organise** কৰো **tourism** ৰ ক্ষেত্ৰত ভাল হ'ব। কিন্তু আহোম সকলৰ ফালৰ পৰা আহিছে, যিবিলাক চৰাইদেউ মৈদাম আছে। এনেকুৱা মৈদাম বহুত আছে কিন্তু ভিতৰত কি আছে আমি নাজানো। কিন্তু খান্দিবও আমি **allow** নকৰো। কাৰণ খান্দিলে তাৰ সৌন্দৰ্যটো নষ্ট হৈ যাব। **Heritage Conservation Society** য়ে তেওঁলোকে **advice** দিছে যে নথ্যগুকেও ভিতৰত কি আছে **structure** টো কি উলিয়াবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ লগত বিশেষজ্ঞ আছে। গতিকে এই বিষয়ে যদি গুৰুত্ব দিয়ে, আমি ভিতৰৰ **structure** ৰ বিষয়ে গম পাম। তাৰ উপৰিও অলপমান **encroachment** হৈ আছে, কিছুমান মৈদামত চৰাইদেউৰ এলেকাত। সেইখিনি বন্ধ কৰাৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আহিছে আহোম সন্থাৰ পৰা। বুৰঞ্জী আৰু যিখিনি সাঁচিপাতৰ পুথি আছে, আহোম দিনৰ সেইখিনি **Digitisation** ৰ কাৰণে আহিছে। **Tai Ahom Language Centere** এটা গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত খুলিবৰ কাৰণে আমাৰ ওচৰলৈ পৰামৰ্শ আহিছে আৰু **Tai Ahom Art and Culture Festival** যেতিয়া আমি ইয়াত **organise** কৰো তাৰ বাবেও আমাৰ ওচৰলৈ আহোম সন্থাৰ পৰা আহিছে। এইখিনি মই আমাৰ চৰকাৰক জনাইছো।

তাৰ পাছত মই তিৱা সকলৰ বিষয়ে ক'ব বিচাৰিম। কাৰণ যিহেতু আমাৰ অসমৰ চিনাকী আৰু গৌৰৱময় যাত্ৰাৰ যিটো আপুৰুগীয়া সম্পদেই হৈছে এই কীৰ্তিচিহ্নবোৰ। গতিকে এই কীৰ্তিচিহ্ন বিলাকক আজিৰ প্ৰজন্মৰ লগত চিনাকী কৰি দিয়াটো প্ৰয়োজন হৈছে। যেতিয়া আমি ফুৰাবলৈ লৈ যাওঁ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক, **officer** য়েই হওঁক বা আমাৰ অভিভাৱক সকলে, আমি লৈ যাওঁ অসমৰ বাহিৰত। হংকং যাওঁ, চিংগাপুৰ যাওঁ। কিয় আমি অসমতে থকা কীৰ্তিচিহ্নবিলাকৰ ঠাইত

ফুৰাবলৈ লৈ নেযাও। অসমৰ আপুৰুগীয়া বস্তুবিলাকৰ লগত কিয় চিনাকি কৰি নিদিও। অসমৰ সংস্কৃতিৰ লগত আমি কিয় চিনাকি কৰি নিদিও। তেতিয়াহে তেওঁ থিয় হ'ব পাৰিব, কাৰণ আমি, আমাৰ পৰিচয়টো পিছত আছে। আমি, আমাৰ ভেটিটো জানিব লাগিব, আমি ক'ত থিয় হৈ আছো। আমাৰ সংস্কৃতি কি, আমাৰ ঐতিহ্য কি গম পালেহে আমি ভৱিষ্যতক গঢ় দিব পাৰিম। বৰ্তমান নিৰ্ভৰ কৰে আমাৰ **past history** ৰ ওপৰত। ভৱিষ্যতটো তাৰ পাছতহে আহিব। গতিকে **American Society** ত তেওঁলোকৰ **culture** নতুনকৈ অহা। কিন্তু আমাৰ **culture** হ'লগৈ সনাতন **culture**, কিমান পুৰণা। গতিকে আমি চলি থাকিম হাজাৰ বছৰ। গতিকে সেই ঐতিহ্য আৰু পৰম্পৰা বক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে আৰু বিশেষ মনোনিৱেশ দিব লাগে। এতিয়া মই কৈ আছিলো তিৰা সকলৰ কথা। নেলী আছিল আগৰ তিৰা ৰজা সকলৰ **main hub**. গতিকে তিৰাসকল যিখন ভগৱতী থান, সেই থানখন উদ্ধাৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত তিৰা ৰাইজসকলে বিচাৰিছে, তাৰ বাহিৰেও যিখন মকৰীয়া গাওঁত তিৰা ৰজাৰ শিলৰ প্ৰসাদ আৰু দেউৰী থকা শিলৰ গুহা আছে, সেইখিনিক আকৌ ভালকৈ উদ্ধাৰ কৰি ৰাইজৰ ওচৰলৈ অনাতো তিৰা ৰাইজে বিচাৰিছে আৰু শিলচাঙত যিটো শিলৰ চাং আছে, যিটো ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ নিচেই ওচৰত, সেয়াই হ'ল গৈ ৰাজদৰবাৰ। য'ত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছিল তিৰা ৰজা সকলে। গতিকে আমি যদি এইবিলাক চাবলৈ যাওঁ, আমি আমাৰ প্ৰজন্মবিলাকক লৈ, তেতিয়াহ'লে আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী সকলৰ মনত যে নিজৰ ঐতিহ্য পৰম্পৰাৰ গৌৰৱে তেওঁলোকৰ মূৰ দাঙি বিশ্বত থিয় হ'ব পাৰিব, বিশ্বত এয়াই আমাৰ চিনাকি। গতিকে আমাৰ জোনবিল মেলাৰ ক্ষেত্ৰত এটা পৰামৰ্শ আহিছে, তিৰা সকলৰ যে জোনবিল মেলা উদ্‌যাপিত হৈ আহিছে হয়, কিন্তু তাতে মাটি অলপ কম আছে। গতিকে তেওঁলোকে বিচাৰিছে আৰু মাটিৰ পৰিমাণৰ কাৰণে, বেলেগ মাটি বা আৱণ্টন, বা কেনেকৈ হওঁক আৰু অকনমান মাটিৰ প্ৰয়োজন হৈছে যিহেতু দেশ-বিদেশৰ বহু পৰ্য্যটক আহে। গতিকে আমাৰ ডাঙৰকৈ **organise** কৰিবৰ কাৰণে মাটিৰ অলপ অভাৱ হৈছে।

এতিয়া আমি যিখিনি পৰম্পৰা ক'লো, তাৰ পাছত আমি শংকৰী কলাকৃষ্টি, এয়া হ'লগৈ প্ৰকৃত লিখিত। লিখিত কলাসংস্কৃতি। গতিকে আমাৰ যিসকল আহিছিল শংকৰী কলাকৃষ্টিৰ, যিসকল **stakeholder** মতা হৈছিল, তেওঁলোকে বিচাৰিছে যে এটা পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ শংকৰদেৱৰ ওপৰত এটা সংগ্ৰহালয় হওঁক, য'ত আমাৰ তেখেতৰ সকলো ধৰণৰ, মুখা শিল্পৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অংকীয়া ভাওঁনা, নৃত্য-গীত তেখেতৰ পুথিৰাজি যিখিনি **manuscript** সাচিপাত, সেইখিনি অধ্যয়ন কৰিবৰ কাৰণে থাকক **full fledged**, অকল থাকিলেই নহ'ব, সেইখিনি আমি কেনেকৈ ল'ৰা-ছোৱালী বিলাকক বা **Research Scholar** সকলক **involve** কৰাওঁক। বাহিৰৰো আহক, অধ্যয়ন কৰক, অধ্যয়ন কৰি তেওঁলোকে বাহিৰত প্ৰচাৰ কৰক। গতিকে আমাৰ এইটো তেতিয়াহ'লে কি হ'ব, বস্তুটো **It will be a continuous process then**. আৰু তাৰ লগত যিখিনি আমাৰ ঐতিহ্যৰ লগত সংগতি ৰাখি আমি কবলৈ আহিছো সত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত। সত্ৰ সমূহত বে-দখল হোৱাই নহয়, আপোনলোকে শুনি আচৰিত বিলুপ্তি হৈছে, বহু সত্ৰ নোহোৱা হৈ আহিছে। শ্ৰী শংকৰ দাস ডাঙৰীয়াই আহিছিল, তেখেতে ক'লে, অ-বিভক্ত কামৰূপত ১৫০ খন সত্ৰ আছিল। এতিয়া কিন্তু কমি আহিছে। গোৱালপাৰাত আছিল ১০০ খন। উত্তৰবঙ্গৰ মধুপুৰৰ লগতে তেতিয়াই ৬০ খন মান সত্ৰ আছিল। এতিয়া থাকিল ৪-৫খন সত্ৰ। বাংলাদেশতো ১৪-১৫ খন সত্ৰ আছিল। ৰংপুৰতো ১৪-১৫খন সত্ৰ আছিল। কিন্তু এতিয়া তাত এখনো বিচাৰি পোৱা নগ'ল। এতিয়া দুই এজনে উদ্ধাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছে কিন্তু কিমান উদ্ধাৰ কৰিব পাৰিছে ক'ব পৰা নাই। এটা কথা ভাল লাগিছে

আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা মধুপুৰত অতিথিশালা বনাইছে। মধুপুৰত জে বি পাটনায়কদেৱে ঘোষণা কৰি গৈছিল ৩ বছৰ আগত যে এটা সত্ৰীয়া একাডেমী খুলিব। সেই সময়ত কংগ্ৰেছ চৰকাৰ আছিল। কিন্তু আজিলৈকে খোলা নাই। চৰকাৰে এতিয়া দায়িত্ব লৈ মধুপুৰত সত্ৰীয়া একাডেমী স্থাপন কৰক। লোক সংস্কৃতিৰ চৰ্চা হওক। মধুপুৰত গুৰুজনাৰ পুৰণি দিনৰ প্ৰথামতে তেওলোকে চৰ্চা কৰি আছে, এতিয়া জোৰা তাপলি মাৰি কোনোমতে এই সত্ৰখন চলি আছে। তেওলোকক চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা **Patronaged** কৰিব লাগিব। আমাৰ ইয়াৰ পৰা যিখিনি পৰ্যটক তালৈ যাব তেওলোকে দেখি মনত শান্তি পাব। আমি শংকৰী কলা কৃষ্টিৰ লগতে সাঁচিপাতখিনিও যিখিনি বিভিন্ন সত্ৰত আছে সেইখিনি সংৰক্ষণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। তাৰ বাহিৰেও আমাৰ কিছুমান সাঁচিপাতৰ পুঁথি আমাৰ লাইব্ৰেৰীসমূহতো দেখা যায়। যিটো আমাৰ লাইব্ৰেৰী আছে “**History of Antiquarium Studies** ‘মেঘদূত’ ভৱনৰ ওচৰত তাত ইমানবিলাক সাঁচিপাতৰ পুঁথি আছে সেইবিলাক বিজ্ঞানসন্মতভাৱে সংৰক্ষণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহ’লে কীট পতঙ্গই নষ্ট কৰি পেলাব। আমি আজিলৈকে সাঁচিপাতৰ পুঁথিসমূহ সংৰক্ষণ কৰাৰ বাবে উদ্ধাৰ কৰাৰ বাবে প্ৰশিক্ষণ দিয়া দেখা নাই। আমি কালচাৰেল বিভাগৰ পৰা সাঁচিপাতৰ পুঁথি উদ্ধাৰৰ কোনো ব্যৱস্থা বা কৰ্মশালা কৰা দেখা নাই। আছে যদিও নাজানো। যদি কৰ্মশালা হোৱা নাই অনতিপলমে তেনেধৰনৰ **Skill Training** দিব লাগে। ইয়াৰ লগতে **Mobile Manuscript Laboratory** এটা কৰাটো আমাৰ বাবে প্ৰয়োজন। কিয়নো সাঁচিপাতৰ পুঁথিবিলাক লৈ আমি এটা ঠাইত কৰাটো সম্ভৱ নহ’ব। **Heritage Conservation Society** ৰ পৰা **Proposal** যিকেইটা আহিছে **Mobile Manuscript Laboratory** কৰাৰ বাবে, আমি যদি কৰো তেতিয়া ঠায়ে ঠায়ে গৈ সাঁচিপাতবিলাক উদ্ধাৰ কৰিব পাৰিব। আৰু এটা কথা অধ্যক্ষ মহোদয়, যিখিনি দেৱনাগৰী ভাষাত, সংস্কৃতত লিখা আছে সেইখিনি **Translation** ৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এতিয়া শংকৰী কলা কৃষ্টিৰ যিখিনি **Proposal** আহিছে সেইয়া হৈছে বৰগীত। আমাৰ মাননীয়া লতা মংগেশকাৰৰ দ্বাৰা বৰগীত বানীবদ্ধ কৰিলে সঠিক সংৰক্ষণ হ’ব বুলি তেওলোকে কৈছে। যিটো চাজেশ্বন আহিছে তাৰ পিচত তেওলোকে বিচাৰিছে ভাৰতৰ শীৰ্ষস্তৰৰ সংগীত বিশ্ববিদ্যালয়সমূহৰ পাঠ্যক্রমত শংকৰী সংগীত এটা বিষয় হিচাপে অন্তৰ্ভুক্ত কৰিলে এক সঠিক সংৰক্ষণ হ’ব বুলি ভাবিছে। আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বাহিৰৰ বিশ্ববিদ্যালয়ত বৰগীত বা শংকৰী নৃত্য বা সত্ৰীয়া নৃত্য হিচাপে অধ্যয়ন কৰিবলৈ পায় তেতিয়াহ’লে এটা **Cultural Exchange** হ’ব। এইটো এটা বৰ ভাল প্ৰস্তাৱ অধ্যক্ষ মহোদয়। আমাৰ সংগীতৰ এই ধাৰাটিৰ যিখিনি বিশাৰদ, স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰীধাৰী আছে তেওলোকে ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত নিয়োগ পাব। এইটো আমাৰ চৰকাৰে দায়িত্ব ল’লে ভাল হ’ব। সৰ্বশেষত আমি এতিয়া বিচাৰিছো যে আমাক **Heritage Conservation** ৰ এখন এক্ট লাগে। আমাৰ আৰ্কিওলজিৰ ফালৰ পৰা আমাৰ আপুৰুগীয়া বস্তুবোৰ সংৰক্ষণৰ কাৰণে আমাৰ এক্ট আছে কিন্তু **Heritage Conservation** বুলি এক্ট নাই। আমাৰ অসমত অনতিপলমে **Heritage Conservation** এক্ট এখন লাগে। এক্টখন গঠন কৰাৰ বাবে এটা **Apex Body** লাগে। **Apex Body**টো কেনেকুৱা হ’ব লাগে- ইয়াত যিহেতু **Article** ৰ কথা আছে, **Home Department** ক আনক, **Scientist** আনক, **Curator** আনক **Research Scholar** আনক আপুনি **Historian** আনক, **Cultural** ব্যক্তিসকলক আনক, প্ৰশাসনৰ ব্যক্তিসকলক আনক, লগতে প্ৰশাসনৰ ব্যক্তিসকলক লৈ যদি **Apex Body** এখন কৰি **Heritage Conservation Act** অনতিপলমে কৰে তেন্তে এই বস্তুবিলাক ধুনীয়াকৈ সংৰক্ষণ হ’ব। **Heritage Conser-**

vation Act যদি নহয়, তেতিয়াহ'লে আমাৰ হেৰিটেজ কিন্তু পিচলৈ গৈ Museum হেৰ'বগৈ। গতিকে আমাৰ এই হেৰিটেজখিনি সংৰক্ষণ কৰিবলৈ যাওতে Heritage Tourism ৰ ওপৰত আমি গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছো। গতিকে Heritage Conservation Actৰ লগত Heritage Tourismৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব দিব লাগে। Heritage Tourism বুলি কোৱাৰ লগে লগে কিন্তু কিছুমান Zonewise ভাগ কৰিব লাগে। কাৰণ আমাৰ যিটো Heritage আছে কিছুমান Structural আৰু কিছুমান আছে কলা সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত। হস্তশিল্পৰ লগতো জড়িত আছে। হস্ত শিল্প কোৱাৰ লগে লগে কাহ-পিতলো আহিল, মুখা শিল্পও আহিল। গতিকে আমাৰ এই বিভিন্ন হেৰিটেজ Zonewise ভাগ কৰিব লাগে। আমাৰ Natural Heritage আছে, Natural Heritage বুলি কোৱাৰ লগে লগে আমাৰ Flora and Founa- আমাৰ Dalphine - আমাৰ Rhino- Tea Industry ইত্যাদি আহিব। আমাৰ Natural Heritage আছে Cultural Heritage আছে। Structural Heritage আছে। গতিকে আমি কিমান Rich আমাৰ অসম কিমান Rich আমি নিজেই গম পোৱা নাই। গতিকে এইধৰনে Heritage খিনি ভাগ কৰি দিও তেতিয়া হ'লে আমি নিশ্চয় tourism ৰ ক্ষেত্ৰত আগ বাঢ়িম। আমাৰ ভাৰতৰ বাহিৰত যিবিলাক Country আছে সেই Countryবিলাকত যিবিলাক দুতাবাস আছে তাৰোপৰি যিবিলাক কালচাৰেল চেণ্টাৰ আছে তাৰ বিষয়াসকলক আমাৰ হেৰিটেজ, কলা সংস্কৃতি, লোক সংস্কৃতিখিনি যদি তেওলোকৰ নিজৰ ভাষাত Translate কৰি দিব পাৰো তেতিয়া বিদেশত প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰ হ'ব। যদি আমি Audio Visual মাধ্যমেৰে কৰিব পাৰো তেতিয়া হ'লে They will be taking interest in our culture and they will be coming down to our place. গতিকে এই বিষয়ে অতি সোনকালে চিন্তাচৰ্চা কৰিব লাগে। আজিতো Speaker Initiative গতিকে We are here to make Laws. আমি এই বিষয়ে অতি সোনকালে গুৰুত্বপূৰ্ণভাৱে কাম কৰাটো আমি বিচাৰিছো। গতিকে Heritage Conservation Act হওক, Apex Body হওক। তাৰ লগতে Heritage Tourismয়ে গুৰুত্ব পাবক। অসমৰ বাহিৰত আমাৰ Culture প্ৰচাৰ হওক। Zonewise ভাগ কৰি দিলে Tourismৰ ক্ষেত্ৰত সুবিধা হ'ব। সৰ্বশেষত নতুন প্ৰজন্মৰ ল'ৰা-ছোৱালী- ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে এইবিলাক জনাৰ বাবে স্কুলবিলাকে যাতে গুৰুত্বসহকাৰে লয়। তেওলোকে আমাৰ কীৰ্তি চিহ্নবোৰ দেখক, বুজক যে তেওলোকৰ সংস্কৃতি কি? গতিকে আমাৰ নতুন প্ৰজন্মক আমাৰ সংস্কৃতি বুজাবৰ কাৰণে আমাৰ শিক্ষা বিভাগক অনুৰোধ জনালো। আমাৰ সংস্কৃতি, লোক সংস্কৃতি আমাৰ জাতিৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্য, জাতিৰ দাপোন, বিশ্বত এইয়ে আমাৰ চিনাকী। এই চিনাকী যাতে অক্ষুন্ন থাকে ভবিষ্যতলৈ এই আশা কৰি মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিছো।

শ্ৰীমতী অজন্তা নেওঁগ : মই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিভিন্ন দিশ বিলাকত যাব বিচৰা নাই। মোৰো বক্তব্য দুটা দিশত সামৰিম, প্ৰথমটো হৈছে ইতিমধ্যে আমাৰ সতীৰ্থ সকলে উত্থাপন কৰা আমাৰ অসমত বিভিন্ন ধৰণৰ Amateur Theater Society যিবিলাক আছে অপেচাদাৰী নাট্য সংস্থা, এই বিলাকৰ সমস্যা আৰু দ্বিতীয়তে অসমৰ গাঁৱে ভূঞা, নগৰে চহৰে গঢ়ি উঠা সাংস্কৃতিক অনুস্থান বিলাকৰ সমস্যা। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই ভাবো যে এই দুয়োটা দিশৰ যদি বিকাশ নহয় তেতিয়াহলে অসমৰ কলাসংস্কৃতিৰ সম্পূৰ্ণ বিকাশ হৈছে বুলি কব নোৱাৰো। আজি এটা সাংস্কৃতিক পৰিষদ গঢ়ি তুলিবলৈ হলে নিৰন্তৰ প্ৰচেষ্টা লাগিব। কাৰণ তাৰ ধাৰাবাহিকতা ৰক্ষা কৰিব লাগিব। আজি সংস্কৃতি বিহীন এটা পৰিৱেশত যুৱ উশ্খলতা বৃদ্ধি পাইছে আৰু এইটো এটা স্বাভাৱিক কথা।

এমুঠিমান নাট্য কৰ্মী আৰু এমুঠিমান সাংস্কৃতিক অনুৰাগীয়ে আজি অসমত এটা সাংস্কৃতিক বাতাবৰণ জীয়াই ৰাখিছে তেওঁলোকৰ নিজৰ প্ৰচেষ্টাৰে আৰু গাঁঠিৰ ধন ভাঙি। কিন্তু দুখৰ কথা যে এনেকুৱা ধৰণৰ অনুস্থান বিলাকক আমি এতিয়াও চৰকাৰী পৃষ্ঠপোষকতা দিব পৰা নাই। ই আমাৰ ৰাজ্যখনত বিশেষকৈ জিলা বিলাকত আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ এটা অফিচ আছে, এই অফিচটোত কেইজনমান বিষয়া, কৰ্মচাৰী থাকে আৰু বাজেটত মাত্ৰ তেওঁলোকৰ দৰমহাৰ ধনৰ অনুদান দিয়া হয়। আজি ৰাজ্যখনত কলা-সংস্কৃতি বিকাশৰ কাৰণে, সংৰক্ষণৰ কাৰণে কোনো ধৰণৰ পুঁজি ইয়াত আৱণ্টন দিয়া নহয় আৰু সেই কাৰণে এই অনুস্থান বিলাক তেওঁলোকে অন্তৰত ইচ্ছা থাকিলেও কোনো ধৰণৰ সহায় আগবঢ়াব নোৱাৰে। আমাৰ দিছপুৰত যিটো সাংস্কৃতিক সঞ্চালকালয় আছে এইটো এটা অতিকেন্দ্ৰিক অনুস্থানলৈ পৰিণত হৈছে। তেওঁলোকে বিভিন্ন ধৰণৰ অনুস্থান কেন্দ্ৰীয় ভাৱে উৎপাদন কৰে কিন্তু অসমত সাংস্কৃতিক বিকাশ আৰু সংৰক্ষণৰ কাৰণে এই বিভাগটোৰ হাতত কোনো ধৰণৰ পুঁজি ৰখা আমাৰ মনত নপৰে। আজি ৰাজ্যখনত ১০০ বছৰ গৰকা এনেকুৱা ধৰণৰ **Amateur Theater Society** বহুতো অনুস্থান আছে। এইবিলাকৰ অন্যতম গোলাঘাট **Amateur Theater Society** এই বছৰত এই অনুস্থানটোৱে প্ৰায় ১২৪ বছৰ অতিক্ৰম কৰিছে। আমাৰ গুৱাহাটীৰ কুমাৰ ভাস্কৰ নাট্য মন্দিৰ, তেজপুৰৰ বান থিয়েটাৰ, যোৰহাটৰ যোৰহাট থিয়েটাৰ ইত্যাদি ইয়াৰ ভিতৰত অন্যতম। এই অনুস্থান সমূহে নাট্য চৰ্চাৰ জৰিয়তে অসমত এক সাংস্কৃতিক পৰিৱেশ তেওঁলোকে বৰ্তাই ৰাখিছে আৰু তেওঁলোকে নিজাববীয়াকৈ আন্তৰ্গাঁঠনি তৈয়াৰ কৰিছে। কিন্তু এটা কথা এই আন্তৰ্গাঁঠনি হলেই এই নাট্যচৰ্চাৰ পৰিৱেশ আমি বৰ্তাই ৰাখিব নোৱাৰো। ইয়াৰ কাৰণে যথেষ্টখিনি ধনৰ প্ৰয়োজন আছে। মই যিহেতু **Amateur Theater Society** ৰ লগত জড়িত, মই দেখিছিলো যে নাটক কৰিবলৈ হলে প্ৰায় ৬০ হাজাৰৰ পৰা ৮০ হাজাৰ টকাৰ প্ৰয়োজন। কিন্তু এই অনুস্থান বিলাকে নিজাববীয়াকৈ এনেকুৱা ধৰণৰ পুঁজি সংৰক্ষণ কৰিব নোৱাৰে। তেওঁলোকে কিছু টিকেট কালেকশ্যনৰ কাৰণে পইচা লয়, তথাপিও এইখিনি যথেষ্ট নহয়। আজি নতুন নতুন নাটকৰ সংজ্ঞা আহিছে, আজি **Sound & Light** উন্নত হৈছে বা আজি আধুনিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে নাটক পৰিৱেশন কৰিবই লাগিব, যদি আধুনিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে নাটক পৰিৱেশন নকৰো তেতিয়াহলে যুৱ প্ৰজন্মক আমি আৰ্কষণো কৰিব নোৱাৰো আৰু দৰ্শকো নাথাকে। সেই যথেষ্টখিনি পুঁজিৰ প্ৰয়োজনীয়তা আহিছে। কেতিয়াবা দেখো যে এই অনুস্থান বিলাকে তেওঁলোকৰ লাইটৰ বিল দিব নোৱাৰে, বিভিন্ন ধৰণৰ আনুসংগিক ভাৱে ইয়াৰ যিটো ব্যয় সেইটো বহন কৰিব নোৱাৰে আৰু ফল স্বৰূপে এই নাট্য চৰ্চা কৰা অসমৰ বিভিন্ন চুকে-কোণে সিচৰিত জিলা বিলাকত সিচৰিত এই অনুস্থান বিলাক আজি মৃতপ্ৰায় অৱস্থাত আছে। গতিকে আজি সময় আহি পৰিছে যে এই অনুস্থান বিলাকক চৰকাৰী পৃষ্ঠপোষকতা কৰা। মই এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰক কিছু পৰামৰ্শ আগবঢ়াব বিচাৰিছো। ৰাজ্য চৰকাৰৰ যিটো সাংস্কৃতিক বিভাগ আছে, জিলাত যিবোৰ তেওঁলোকৰ বিষয়া আছে, সেই বিষয়া বিলাকে গোটেই ৰাজ্যখনতে জিলাবিলাকত এই অনুস্থান বিলাকৰ এটা জৰীপ কৰিব লাগে। যিবিলাক অনুস্থান ১০০ বছৰীয়া হৈছে, কোনোবা অনুস্থান ৭৫ বছৰীয়া হৈছে, ৫০ বছৰ হৈছে, ৪০ বছৰ, ৩০ বছৰ, ২০ বছৰ, ১০ বছৰ এনেকুৱা ধৰণে এই অনুস্থান বিলাকৰ বয়সৰ ভিত্তিত তেওঁলোকে এটা জৰীপ কৰিব লাগে। সেই মতে তেওঁলোকক শ্লেপ কৰিব লাগে, শ্লেপ কৰি বছৰেকীয়া এটা তেওঁলোকক অনুদান দিয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে। এই অনুদান দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত এটা সু-নিৰ্দিষ্ট গাইড লাইন চৰকাৰে দিব লাগে যাতে সেই গাইড লাইন মতে পুঁজিৰ তেওঁলোকে কিমান শতাংশ পুঁজি নাট্য চৰ্চাত ব্যৱহাৰ কৰিব, কিমান শতাংশ পুঁজি তেওঁলোকে আন্তৰ্গাঁঠনিত ব্যৱহাৰ কৰিব বা কিমান

শতাংশ পুঁজি তেওঁলোকে নাট্য কৰ্মী সকলক মাননী হিচাপে দিব। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি নিবনুৱা সমস্যাই আমাৰ ৰাজ্যখনত গা কৰি উঠিছে। গতিকে আজি এই পৰিৱেশত আমি যুৱক-যুৱতী সকলক আমি যদি আকৰ্ষিত কৰিব লাগে এই ক্ষণ হৈছে এটা প্লেটফৰ্ম। সেই কাৰণে আজিৰ দিশত যুৱক-যুৱতী সকলে বিনা মাননীৰে পেটত গামোচা বান্ধি তেওঁলোকে নাটকত অভিনয় কৰিব নোৱাৰে। গতিকে মই অনুৰোধ জনাইছো যে এই যুৱক-যুৱতী সকলক কিছু মাননী প্ৰদান কৰিব লাগে। যদি এই অনুস্থান বিলাকে কিছু পুঁজি পাই তেতিয়াহলে তেওঁলোকে এটা Repertory থিয়েটাৰ গ্ৰুপও গঢ়ি লব পাৰে। আজি মোৰ জিলা খনত বা গোটেই অসমতে বিভিন্ন ধৰণে নিজাববীয়াকৈ উদ্যোগ গ্ৰহণ কৰা নাট্যকৰ্মী আছে। তেওঁলোকে সকলো সময়তে নাটকে কৰে। কিন্তু এই কৰ্মী সকলে নিজৰ প্ৰচেষ্টাৰে, নিজৰ গাঁঠিৰ ধন ভাঙি আজি এটা নাটকৰ পৰিৱেশ ৰাজ্যখনত বৰ্তাই ৰাখিছে। আজি ৰফিকুল ইছলাম, সপোন জ্যোতি ঠাকুৰ, সীমান্ত ফুকন আদিৰ নিচিনা বহুত লোক নাট্যকৰ্মী আমাৰ ৰাজ্যখনত আছে। মই ভাবো যে অসমত এটা সাংস্কৃতিক পৰিৱেশ বৰ্তাই ৰাখিবৰ কাৰণে এই সকলৰ নিচিনা আমাৰ সাংস্কৃতিক কৰ্মী সকলক চৰকাৰে ৰাজ্যখনৰ এটা সাংস্কৃতিক পৰিৱেশ বৰ্তাই ৰাখিবৰ কাৰণে কিছু মাননী দিয়াৰ প্ৰয়োজন আছে। দ্বিতীয়তে, অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন গাঁৱে ভূঞা, নগৰে চহৰে কিছুমান সাংস্কৃতিক অনুস্থান আছে। এই অনুস্থান বিলাকক কিছুমান ব্যক্তিয়ে তাৰ পৃষ্ঠপোষকতা কৰে। কিন্তু মই দেখিছো যে সেই অনুস্থান সমূহ ব্যক্তিগত ভাৱে আমাৰ ওচৰলৈও আহে। কিন্তু আমি তেওঁলোকক আন্তৰ্গাঁথনিৰ বাহিৰে অন্যান্য ধৰণে এই অনুস্থান বিলাক তেওঁলোকে কৰাত আমি সহায় কৰিব নোৱাৰো। সেই বাবে আমি দেখিছো যে এই অনুস্থান বিলাকে চুকে-কোণে লুকাই থকা যি বিলাক প্ৰতিভা আছে, সেই প্ৰতিভা বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্টখিনি তেওঁলোকে দায়িত্ব লয়, এই আমাৰ কলা-সাংস্কৃতিক বিকাশত কাম কৰি আছে। কিন্তু এই অনুস্থান বিলাকো ৪-৫ বছৰমান চলোৱাৰ পিছত মৃতপ্ৰায় হোৱা দেখা গৈছে, বন্ধ হৈ গৈছে। এই সাংস্কৃতিক অনুস্থান বিলাকো বন্ধ হৈ গৈছে পুঁজিৰ অভাৱত। গতিকে মই অনুৰোধ জনাম যাতে সাংস্কৃতিক বিভাগে এনেকুৱা ধৰণৰ অসমৰ চুকে-কোণে থকা যিবিলাক সংগীত অনুস্থান আছে সেই সংগীতৰ বিদ্যালয় বিলাকৰ জৰীপ এটা কৰিব লাগে। বয়সৰ ভিত্তিত ৫ বছৰ নূন্যতম ধৰি, ৫ বছৰ, ১০ বছৰ, ১৫ বছৰ এনেকৈ এটা বয়সৰ ভিত্তিত এই অনুস্থান বিলাক জৰীপ কৰিব লাগে আৰু এই অনুস্থান বিলাকক বছৰেকীয়া ভাৱে এটা পুঁজি আৱণ্টন কৰিব লাগে। কাৰণ আমি দেখিছো যে এনেকুৱা ধৰণৰ অনুস্থান বিলাক যদি আমি চৰকাৰী পৃষ্ঠপোষকতা নকৰো তেতিয়াহলে আমাৰ মাজত যি প্ৰতিভা লুকাই আছে, হাবিৰ ফুল হাবিতে মৰহি যোৱাৰ নিচিনা হ'ব। বিশেষভাৱে সত্ৰীয়া সাংস্কৃতিক আমি যদি জীয়াই ৰাখিব লাগে তেতিয়া হলে কেৱল সত্ৰ বিলাকক অনুদান দিলে নহব। যিবিলাক অনুস্থানে সত্ৰীয়া সাংস্কৃতিৰ বিকাশৰ লগত জড়িত হৈ আছে, বিভিন্ন ধৰণে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে ইয়াত অংশ গ্ৰহণ কৰিছে, কেৱল তেওঁলোকৰ পৰা মাচুল লৈয়ে আমি সত্ৰীয়া সাংস্কৃতিৰ প্ৰকৃত বিকাশ সাধন কৰিব নোৱাৰো। সেই কাৰণে এনে ধৰণৰ সত্ৰীয়া সাংস্কৃতিৰ বিকাশৰ লগত যিবিলাক অনুস্থানে নিৰন্তৰ ভাৱে কাম কৰি আহিছে এই অনুস্থান বিলাকক চৰকাৰে বিশেষ ভাৱে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিব লাগে আৰু সেই অনুস্থান বিলাকক এক কালীন ভাৱে চৰকাৰে এটা মাননী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি দেখিছো যে আমি ৰাজ্যখনৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত, বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত দুটা বিভাগে অতি গুৰুত্ব পূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে। তেনে দুটা বিভাগ হৈছে ক্ৰীড়া আৰু সাংস্কৃতি। আজি আমাৰ ৰাজ্য খনত যুৱ উশৃংখলতা বৃদ্ধি হৈছে, মানৱ সম্পদ আজি অৱক্ষয় হৈছে আৰু এইবিলাক ৰোধ কৰিবৰ কাৰণে এই দুটা বিভাগে এটা নিৰ্ণায়ক ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে। কিন্তু আমি দুখ দেখিছো যে এই

বিভাগটোত যিমান ধৰণে পুঁজি আৱণ্টন দিব লাগে তেনেধৰণে পুঁজি আৱণ্টন নাপায়। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বাজেটত সমূহতো আমি সদস্যই দুখেৰে আৰু উদ্বীগ্নতাৰে আমি লক্ষ্য কৰিছো যে ক্ৰীড়া সংস্কৃতি বা এই দুটা বিভাগতে যিমান পুঁজিৰ আৱশ্যক সেই পুঁজি নাপায় তাৰ ফলত জিলা পৰ্যায়তে হওঁক বা ৰাজ্যিক পৰ্যায়তে হওঁক এই বিভাগটোৰ কাম-কাজ বিলাক সীমাবদ্ধ থাকে। সেই কাৰণে আমি আশা কৰিছো চৰকাৰে অন্য বিভাগত যিমান পুঁজি আৱণ্টন কৰিছে তাৰ পৰা কৰ্তন কৰি হলেও **additionally** এই বিভাগটোত যাতে যথেষ্টখিনি পুঁজি আৱণ্টন দিয়ে সেইখিনি কথা মই অনুৰোধ জনাইছো। কাৰণ আজি আমি দেখিছো বিশ্বৰ বুকু ত উজলিছে হিমা দাস, ৰিমা দাস এই দুয়োগৰাকী শিল্পী বা খেলুৱৈৰ নিজা প্ৰচেষ্টাৰে তেওঁলোকে বিশ্বৰ বুকুত, অসমৰ বুকুত স্থান লাভ কৰিছে। এই কাৰণে মই অনুৰোধ জনাইছো বিভাগটোৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে দৃষ্টি দিব লাগে। আমাৰ যি নাটকৰ কাৰণে নতুন দিল্লীত ৰাষ্ট্ৰীয় নাট্য বিদ্যালয় নামৰ এটা স্বায়ত্ব শাসিত সংস্থা আছে আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিভিন্ন ধৰণৰ নাট্য চৰ্চা ইয়াত অব্যাহত আছে। মই আপোনাৰ জৰিয়তে অসম চৰকাৰক ৰাষ্ট্ৰীয় নাট্য বিদ্যালয় স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে অনুৰোধ জনাইছো। লগতে অসমৰ NSD ৰ প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত বহু কেইজন শিল্পী আছে, যি সকলে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰক উপযুক্ত পৰামৰ্শ দিব পাৰি। ভাৰতীয় সংগীত নাটক একাডেমীত নাটকক বাদ দি অন্যান্য পৰিৱেশ কলাৰ **Performing Arts** ৰ চৰ্চা অব্যাহত ৰাখিছে। মই ভাবো যে অসমতো শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰত এনেধৰণৰ অনুষ্ঠান এটা স্থায়ী ৰূপত গঢ় দিলে অসমৰ বুকুত লুকাই থকা বহুটো সাংস্কৃতিক প্ৰতিভা বিকাশ কৰিবৰ কাৰণে সুবিধা লাভ কৰিব। লগতে অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সুধাকৰ্ণ প্ৰয়াত ড° ভূপেন হাজৰিকা ডাঙৰীয়াৰ **Cultural Trust** এই Trust টোক অসম চৰকাৰে তেওঁলোকে ৫ বিঘা ভূমি দিছিল। কিন্তু এই ভূমিখিনি তেওঁলোকে **settlement** পালে আৰু **settlement** পোৱাৰ পিছত Trust লৈ **Hand over** হল। ২০০৬/২০০৭ ত যিটো **Wet Land Protection and Preservation Act**. হল ২০০৮ ত তাৰ ফল স্বৰূপে এই Trust য়ে এই ভূমিত যিখিনি কাৰ্য্য কৰিব লাগে তেওঁলোকৰ প্ৰকল্প স্থাপন তাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আছে ড° ভূপেন হাজৰিকা ডাঙৰীয়াই জীৱিত থকাত সপোন দেখিছিল যে ইয়াত এটা প্ৰকল্প স্থাপন কৰিব। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো তেওঁলোকে **exemption** কৰি হলেও ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ যি সপোন আছিল সেই সপোন বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰিব কাৰণে এটা বাস্তৱ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগে। গতিকে অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ চাহ জনগোষ্ঠীৰ লোক সকল সাংস্কৃতিকভাবে যথেষ্টখিনি আগবঢ়ায়। এই চাহ জনগোষ্ঠী লোক সকলৰ সাংস্কৃতিক বিকাশ আৰু সংৰক্ষণৰ কাৰণে শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰ লেখিয়া এটা কলাক্ষেত্ৰ অসমত প্ৰতিষ্ঠা হব লাগে এইখিনি মই অনুৰোধ জনাইছো। এইখিনি কথাৰে আপোনাৰ যি উদ্যোগত আজি কলা সংস্কৃতি বিষয়টো লৈ যি আলোচনা হৈছে তাত মোৰ বক্তব্যখিনি আগবঢ়াই মোৰ কথাখিনি ইয়াতে সঁমৰণি মাৰিলো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ইয়াৰ পিছত মাননীয় সদস্য শ্ৰী আমিনুল ইছলাম আৰু তাৰ পিছত শ্ৰী বীৰভদ্ৰ হাগজৈৰ, যিমান পাৰে চমুকৈ কব।

শ্ৰী জাকিৰ হুছেইন সিকদাৰ (মাননীয় সদস্য) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাক মোৰ বক্তব্য খিনি লিখি দিওঁ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি মোক লিখি দিয়ক।

(লিখি দিয়া অংশ সংলগ্ন কৰা হ'ল)

শ্ৰী জাকিৰ হুছেইন সিকদাৰ : সংস্কৃতি কোনো এটা নিৰ্দিষ্ট জাতি বা জনগোষ্ঠীৰ একচেতিয়া

সম্পত্তি নহয়। ই মানৱসৃষ্টি, আৰু মানুহৰ মাজত পৰিৱৰ্তিত তথা পৰিৱৰ্তিত ৰূপত জীয়াই থাকে। পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেকটো জাতি বা জনগোষ্ঠীৰ নিজ নিজ সংস্কৃতি আছে। বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতিৰ সমলৰ সমাহৰণত অসমীয়া সংস্কৃতি গঠিত হৈছে। সেয়ে ক'ব পাৰি যে বিশাল ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ দৰে অসমীয়া সংস্কৃতিও এক সমন্বয় বা মিলনৰ বস্তু।

অসমীয়া সংস্কৃতি বুলিলে অসমীয়া জীৱন নিৰ্বাহ প্ৰণালীৰ সমগ্ৰতাক সাঙুৰি লয়। সামাজিক জীৱ হিচাপে মানুহে কিছুমান ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, বিশ্বাস-অবিশ্বাস, ধৰ্ম-অধৰ্ম, উৎসৱ-অনুষ্ঠান আদিৰ মাজেৰে জীৱন নিৰ্বাহ কৰে আৰু এই জীৱন নিৰ্বাহ প্ৰণালীৰ সামগ্ৰিক যৌগিক ৰূপটোৱেই হ'ল সংস্কৃতি। থুলমুলকৈ জনসাধাৰণৰ জীৱন পদ্ধতিয়ে হ'ল সংস্কৃতি।

মানৱ জাতিৰ আদিম অৱস্থাৰ পৰা সভ্য স্তৰলৈকে আঁত নিছিকাকৈ বৈ আহিছে সংস্কৃতিৰ বোৱতি সঁতি। অসমীয়া সংস্কৃতিও কোনো এটা নিৰ্দিষ্ট সময়ত গঢ় লোৱা সংস্কৃতি নহয়। ইয়াৰ ইতিহাস অতি প্ৰাচীন। শতাব্দীৰ পিছত শতাব্দী ধৰি ক্ৰমবিকাশৰ পথত আগবাঢ়ি আহিছে অসমীয়া সংস্কৃতি। অৱশ্যে কালক্ৰমত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ক্ৰমশঃ পৰিৱৰ্তন পৰিলক্ষিত হয়। আদিম অৱস্থাত অসমৰ বুকুত আৰ্য্য, অনাৰ্য্য, মঙ্গোলীয় তথা নানা জাতি-উপজাতি বসবাস কৰি তেওঁলোকৰ স্বকীয় সংস্কৃতিৰ উপাদান সমূহ আগবঢ়াই অসমীয়া সংস্কৃতি পৰিপুষ্ট সাধন কৰিছিল। পৰৱৰ্তী যুগত আহোম মোগলৰ বিভিন্ন সংস্কৃতিৰ উপাদানৰ সমাহৰণেৰে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বৰঘৰ বন্ধাত সহায়তা কৰিছে। আহোমৰ ৰাজত্বকালৰ সময়ছোৱাত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সৰ্বদিশত এটা সুশৃংখল ৰূপ ধাৰণ কৰে। এই সময়ছোৱাত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ভেঁটি প্ৰতিষ্ঠাৰ যুগ বুলি কোৱা হয়। ইয়াৰ পিছত অসমলৈ বৃটিছৰ আগমন ঘটে। বৃটিছ অহাৰ লগে লগে অসমৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আদি বিষয়ত পৰিৱৰ্তন হোৱাৰ লগতে আবহমান কালৰে পৰা চলি অহা অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰবাহলৈ বহুমুখী পৰিৱৰ্তন আহিবলৈ ধৰে। পূৰ্বৰ সামাজিক ব্যৱস্থা, ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, উৎসৱ-পাৰ্বণ, খোৱা-লোৱা, পিন্ধা-উৰা ইত্যাদি সৰ্বদিশত নতুনত্বৰ পৰিলক্ষিত হয়। পুৰণিকলীয়া সংস্কৃতিৰ ওপৰত আধুনিক বহু কথাৰ প্ৰলেপ পৰে আৰু ক্ৰমশঃ পুৰণিকলীয়া সংস্কৃতিৰ লুপ্তপ্ৰায় অৱস্থা হয়। এইদৰেই সংযোগ, বিয়োগৰ মাজেদি গঢ় ল'বলৈ ধৰে আধুনিক অসমীয়া সংস্কৃতিৰ। আধুনিক অসমীয়া সংস্কৃতি খৰতকীয়া গতিত ক্ৰমাৎ আধুনিকতাৰ ফালে আগবঢ়াই নিয়াৰ মূলতে হ'ল : পুঁজিবাদী সমাজ ব্যৱস্থা। মানুহৰ সাংস্কৃতিক সৃষ্টি সমূহৰ উপাদান প্ৰক্ৰিয়াৰ ওপৰতো এই পুঁজিবাদী ব্যৱস্থাই প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। এই সময়ছোৱাত মানুহে সংস্কৃতিৰ সমলবোৰ জীৱনৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ মাপকাঠিৰে জুখিবলৈ লয়। শিক্ষা ব্যৱস্থাত আমূল পৰিৱৰ্তনে দেখা দিয়ে। জনমানসে পূৰ্বৰ শিক্ষাৰ অন্তৰ্গত আধ্যাত্মিক বিষয়বোৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ টান পোৱা হয়, লগতে গুৰু-কুল প্ৰথা উঠি যায় আৰু টোলসমূহৰ সমাদৰ ক্ৰমাৎ লাঘৱ হ'বলৈ ধৰে। ঐহিক সুখদায়ক লৌকিক বিষয়ৰ ওপৰত শিক্ষাৰ গুৰুত্ব আহিল। মানুহৰ মন ক্ৰমাৎ নগৰকেন্দ্ৰিক হোৱাৰ ফলত পূৰ্বৰ গ্ৰাম্যসংস্কৃতিৰ গৰাখহনীয়াৰ ৰূপৰ সৃষ্টি হ'বলৈ ধৰে। উদ্যোগমুখিতাই আনি দিয়ে পুৰণিকলীয়া কৰ্মসংস্কৃতিৰ প্ৰতি অবহেলা, ফলত বিভিন্ন কুটিৰ শিল্পৰ চৰ্চাৰ লাহে লাহে অৱক্ষয় ঘটিবলৈ ধৰে। সাজ-পোচাক, আ-অলংকাৰ, ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণ, খাদ্য প্ৰণালী ইত্যাদিতো আধুনিকতাৰ স্পৰ্শ পৰে। মুঠৰ ওপৰত ইংৰাজ আগমনৰ লগে লগে অসমীয়া পুৰণিকলীয়া সংস্কৃতি ক্ৰমাৎ আধুনিকমুখী হ'বলৈ ধৰে।

সময় গতিশীল। যুগৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে জনসাধাৰণৰ জীৱন ধাৰণ প্ৰণালীৰ পৰিৱৰ্তন হোৱাটো নিতান্তই স্বাভাৱিক। বৰ্তমান যুগটোৱে হ'ল বিশ্বায়নৰ যুগ। এনে এটি যুগত এখন দেশৰ লগত আন এখন দেশৰ পাৰস্পৰিক সাংস্কৃতিক বিনিময় একো অস্বাভাৱিক নহয়। বৰ্তমান অসমীয়া

সংস্কৃতিক পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিয়ে বেৰি ধৰাৰ সৰল ব্যাখ্যা হ'ল বিশ্বায়ন ব্যৱস্থা। বিশ্বায়নে গোটেই বিশ্বখনক একগোট কৰি পেলোৱাৰ ফলত মানুহৰ মাজত ভাবৰ আদান-প্ৰদান অতি সহজসাধ্য হয়। সেয়ে দেখা যায় খাৰন-বোৱন, পিন্ধন-উৰণ, খেল-ধেমালি, কেশ বিন্যাস, প্ৰসাধন, সোপান-পোচন ইত্যাদি অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰতিটো বিষয়তে আধুনিকতাৰ স্পৰ্শ। খাদ্যদ্রব্যৰ প্ৰস্তুতি আৰু পৰিবেশনৰ লগত খোৱাৰ পদ্ধতিতো পশ্চিমীয়া ধৰণ সোমাই পৰিল। 'খালখোৱা লোক' বুলি পৰিচিত আজিৰ অসমবাসীয়ে খাৰ খাব নজনা হ'ল। সাজপাৰৰ ক্ষেত্ৰতো অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক বিৰাঠ পৰিৱৰ্তন সাধন হয়। যি বিহা-মেখেলা পিন্ধিলেই অসমীয়া লোক বুলি পৰিচিত আছিল সেই বিহা-মেখেলা অসমীয়া গাভৰুহতে চিনি নোপোৱা হ'ল। সমূহীয়া উৎসৱত অসমীয়া সাজ এযোৰ পৰিধান কৰাতকৈ জাক-জমক পোচাক এযোৰ পৰিধান কৰি নিজকে আধুনিক বুলি দেখুৱাবলৈ আমাৰ অসমীয়া যুৱতীসকলে বেছি ভাল পোৱা হ'ল। পুৰনি অসমীয়াৰ সাজ বিহা, কাঁচলি, পাতেনি, দোপটী, ধুতি আদিৰ প্ৰচলন লাহে লাহে কমি আহিবলৈ ধৰে আৰু এইবোৰ ঠাই অধিকাৰ কৰে আধুনিক সাজপাৰ যেনে- চোলা-চাদৰ, লংপেণ্ট, চাৰ্ট, চুৰিদাৰ ইত্যাদিয়ে। অৱশ্যে আধুনিক মহিলাসকলে পৰিধান কৰা 'শাৰী'ৰ প্ৰচলন অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰা অসমত আছে। অসমীয়া সাজ পৰিধান কৰা পদ্ধতিও বেলেগ। অসমীয়া সাজ মুগা-পাটৰ জনপ্ৰিয়তা পূৰ্বৰে পৰা অদ্যপি চলি আহিছে যদিও কৃষিমুখী সমাজৰ ভাঙোন ধৰাৰ লগে লগে এৰী, মুগা, পাটৰ খেতি ক্ৰমাৎ কমি আহিবলৈ ধৰে।

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিকাশত বিশেষ অৰিহণা যোগোৱা এটি প্ৰধান বিষয় হ'ল ধৰ্ম। কিন্তু আধুনিকতাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিকাশত কোনো ধৰ্মৰে বাস্তবমুখী আৰু সৃষ্টিমুখী বৰঙণি পৰিলক্ষিত নহয়। অসমৰ মধ্যযুগৰ সংস্কৃতি আছিল মূলতঃ ধৰ্মভিত্তিক। এই যুগৰ প্ৰায় সকলোবোৰ সংস্কৃতিক বিকাশৰ মূলতে আছিল ধৰ্মীয় প্ৰভাৱ। মধ্যযুগত ধৰ্মীয় প্ৰভাৱজনিত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ ভিতৰত বৈষ্ণৱ সত্ৰ সমূহ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। এই সত্ৰসমূহ আছিল তদানীন্তন সময়ৰ সংস্কৃতি বিকাশৰ মূল কেন্দ্ৰ। কিন্তু, বৰ্তমান এই সত্ৰসমূহৰ সমাদৰ বহুখিনি হ্রাস পাইছে। আজিৰ সত্ৰসমূহ আধ্যাত্মিক চিন্তা-চৰ্চাৰ কেন্দ্ৰীয় স্থল হৈ থকা নাই। অৱশ্যে ধৰ্মৰ নামত বিভিন্ন মঠ-মন্দিৰ স্থাপন কৰি বিভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ পূজা অৰ্চনা এতিয়াও কৰা দেখা যায়। কিন্তু, এইবোৰত জনমানসৰ কিমানখিনি ভক্তিতাৰ নিমজ্জিত হৈ আছে ই সন্দেহৰ বিষয়। ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানবোৰে ক্ৰমাৎ হৈ পৰিছে ব্যৱসায় ভিত্তিক। ধৰ্মৰ নামত গা কৰি উঠা 'চান্দা তোলা' সংস্কৃতিয়ে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ক্ষয়ংকৰি স্বৰূপটো উদঙাই দিয়ে। আকৌ, ধৰ্মৰ নামত অসমীয়া লোকৰ অৰিয়া-অৰিয়েও এক নতুন সাংস্কৃতিক সংকটৰ বাৰ্তাই বহন কৰি আনিব ধৰা যেন বোধ হৈছে।

আধুনিকতাৰ কবলত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বহল পথাৰখন আগুৰি থকা উৎসৱ-অনুষ্ঠানবোৰতো এক বৃহৎ পৰিৱৰ্তন পৰিলক্ষিত হয়। অসমৰ জাতীয় উৎসৱ 'বিহু' মূলতঃ গাঁওমুখী কৃষি ধৰ্মী উৎসৱ। কিন্তু, আধুনিক বিহু নগৰমুখী। পূৰ্বতে বিহু উৎসৱত পালন কৰা বেছিভাগ লোকাচাৰেই নাইকিয়া হৈ আহিছে। বিহুৰে গছৰ তল, নৈৰ পাৰ এৰি নগৰীয়া মঞ্চত উঠিছে। সংস্কৃতিৰ দিশত বহাগ বিহুক মহিমামণ্ডিত কৰিছে বিহুগীতবোৰে। কিন্তু, আধুনিকতাৰ স্পৰ্শত বিহুগীতবোৰ হৈ পৰিছে ব্যৱসায়ীকৃত। বিহুগীত প্ৰকৃতিৰ কোলাৰ পৰা তথা প্ৰকৃতিৰ সন্তানসকলৰ হাতৰ পৰা এতিয়া বিদেশীকৃত গীতিকাৰ, সুৰকাৰ সকলৰ হাতলৈ আহি কেটেটত বাণীবদ্ধ হৈছে। আকৌ, বিহু নৃত্যতো আধুনিক আন নৃত্যৰ সাঁচ সোমাই পৰিল। সেয়ে এতিয়াৰ বিহুনাচ বা বিহুগীতক আমি প্ৰকৃতিৰ কোলালৈ নিবলৈ যত্ন কৰিলেও যাব নোখোজে। নগৰকেন্দ্ৰিক অসমীয়া সমাজখনত বিশ্বকৰ্মা পূজা, গনেশ পূজা, দীপাৱিতা উৎসৱৰ জাক-জমকতা মন কৰিবলগীয়া। কিন্তু, এইবোৰ জনসাধাৰণৰ ক্ষণিক উচ্ছাস মাথোন।

অসমত অস্মুবাচী নিবৃত্তিৰ দিনা যি মেলা কামাখ্যা-দেৱালয়ত উত্থানপিত হয়, সি ভাৰত বিখ্যাত। কিন্তু, এই উৎসৱ সমূহ পতাৰ নামত উদ্যোক্তা সকলৰ একাংশই মদ, ভাং, জুৱা আদি পৰিবেশন কৰি কিছুমান অশোভনীয় পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰি সংস্কৃতি বিশৃংখলতা আনিছে।

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এটা দিশ উজলাই ৰখা পৰিবেশ্য কলাসমূহৰ ভিতৰত ওজাপালি, দেওধানী, ভাৰৰীয়া, ঢুলীয়া ইত্যাদি প্ৰধান। প্ৰাচীন সমাজত ইয়াৰ প্ৰচলন অদ্যপি চলি আহিছে যদিও পূৰ্বৰ তুলনাত ইয়াৰ সমাদৰ বহুখিনি হ্রাস পাইছে। থলুৱা সংস্কৃতি বজাই ৰাখিবলৈ একশ্ৰেণীৰ লোকে এই অনুষ্ঠানবোৰ উদ্যাপন কৰে যদিও এইবোৰ পৰিদৰ্শন কৰিবলৈ দৰ্শকৰ অভাৱ। অসমীয়া সমাজত 'পুতলা নাচ'ৰ যি সমাদৰ আছিল আজি সেই সমাদৰ বিচাৰি যোৱাটো মৰুভূমিত মৰিচিকা বিচাৰি যোৱা সদৃশহে। কালক্ৰমত অসমীয়া সংস্কৃতিত কথাছবি সংযোজিত হ'ল। পাশ্চাত্য নাটকৰ আৰ্হিৰে বিভিন্ন নাটক সৃষ্টি হ'ল আৰু পূৰ্বৰ নাটকৰ লগত এইবোৰৰ যোগসূত্ৰ নোহোৱা হ'ল। ইয়াৰ লগে লগে আহি পৰিল ৰংগমঞ্চ। ক্ৰমশঃ মঞ্চজগতলৈ আন এক পৰিৱৰ্তন আহে আৰু সেয়া হ'ল আধুনিক ভ্ৰাম্যমান মঞ্চ। ভ্ৰাম্যমান মঞ্চাভিনয়ৰ যোগেদি দৃশ্যবোৰৰ পৰিবেশ পৰিস্থিতি আৰু পৃষ্ঠভূমিবোৰ প্ৰদৰ্শন কৰিব পৰা হ'ল। এটা সময়ত ভ্ৰাম্যমান দলসমূহে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বৈশিষ্ট্য ৰক্ষা কৰিব পাৰিলেও আধুনিক ভ্ৰাম্যমান দলসমূহ হৈ পৰিছে বজাৰমুখী। ব্যৱসায়িক সফলতাৰে জুখিবলৈ ধৰে শিল্পীৰ সফলতাৰ মাপকাঠি। তৎস্বত্বেও আধুনিকতাৰ বা লগা আমাৰ অসমীয়া মানুহবোৰে এইবোৰ চাই মছগুল হৈ আছে। অধিক মুনাফা অৰ্জনৰ হেতু দৰ্শকৰ আকৃষ্ট কৰি ৰাখিবলৈ এই ভ্ৰাম্যমান দলসমূহে জাকজমকতাৰে, মনোমোহা নৃত্য-গীত আদি পৰিবেশন কৰিব ধৰিছে। অৱশ্যে এতিয়াও দুই এখন নাটক শৈল্পিক প্ৰয়োজনীয়তা আৰু সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিফলনৰ হকে ৰচনা কৰা হৈছে।

আধুনিকতাৰ প্ৰেক্ষাপটত অসমীয়া সংস্কৃতিত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা এটা প্ৰধান বিষয় গীত-নৃত্যৰ ক্ষেত্ৰতো এক বিৰাট পৰিৱৰ্তন আহি পৰিছে। পূৰ্বতে জ্যোতিপ্ৰসাদ, ভূপেন হাজৰিকা আদি একশ্ৰেণী গীতিকাৰ, সুৰকাৰ সকলৰ গীতৰ সুৰে হৃদয়ত যি মুৰ্চনা তুলিছিল বৰ্তমানে এনে অভিজ্ঞ শিল্পী তাকৰীয়া হৈ পৰিছে। জনগণৰ শিল্পী হিচাপে পৰিচিত তেওঁলোকৰ গীতৰ কথাত বিচাৰি পোৱা গৈছিল জনসাধাৰণ আৰু সমাজমুখিতা। কিন্তু, বৰ্তমান সংগীত হৈ পৰিছে অধিক শ্ৰোতাক মনোৰঞ্জন দিব পৰা এটা বহল ভাষাৰ বজাৰ যোগান ধৰিব পৰা ব্যৱসায়িক শিল্প। বৰ্তমান শিল্পীসকলৰ গীতৰ সুৰত বাজি উঠে পাশ্চাত্যৰ সুৰ। আকৌ, বেছিভাগ ক্ষেত্ৰত শিল্পীৰ গীতৰ সুৰতকৈ আধুনিক ন-ন বাদ্যযন্ত্ৰৰ ৰাংকাৰৰ ধ্বনিহে প্ৰতিফলিত হোৱা দেখা যায়। নৃত্যৰ ক্ষেত্ৰতো দেখা যায় অসমীয়া নাচৰ ভঙ্গীমাৰ সলনি বহিৰাগত কিছুমান ভঙ্গীমাৰ পয়োভৰ। আধুনিকতাৰ স্পৰ্শত অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ শংকৰদেৱ-মাধৱদেৱৰ অবদান বৰগীত সমূহৰ গীতৰ সুৰো পাশ্চাত্যৰ ফালে ঢাল খোৱা দেখা যায়; ইয়াৰ গীতৰ সুৰত কোনো ভক্তিভাৱ সোমাই থকা নাই। তাৎপৰ্যপূৰ্ণ কথা হ'ল অসমত বসবাস কৰা জনজাতীয় শিল্পীসকলেও তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ভাষাত ৰচিত সংগীত চৰ্চা কৰি অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰসাৰণ বৃদ্ধি কৰিছে। আধুনিকতাৰ কবলত অসমীয়া সমাজত বৈজ্ঞানিক সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱ পৰিল। বিজ্ঞানৰ ন-ন আবিষ্কাৰ দূৰদৰ্শন, অনাতাৰ, বাইক, মটৰগাড়ী, মোবাইল ফোন আদি আবিষ্কাৰ কৰাৰ ফলত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক বিৰাট পৰিৱৰ্তন আহি পৰিল।

এনেদৰে অসমীয়া সংস্কৃতি পৰিৱৰ্তন আৰু পৰিৱৰ্তনৰ ৰূপত জীয়াই আছে। আধুনিকতাৰ স্পৰ্শই অসমীয়া সংস্কৃতি নেতিবাচক আৰু ইতিবাচক দুয়োটা ৰূপেই গ্ৰহণ কৰিছে। যুগৰ লগে লগে মানৱ সভ্যতা উন্নতিৰ দিশত আগুৱাবলৈ কেৱৰ পৰস্পৰক যে খামুচি ধৰি থাকিব লাগিব এইটো

সঁচা নহয়; পৰিবৰ্তনৰ প্ৰয়োজন আছে। কিন্তু, পৰিবৰ্তন কেতিয়াও নিজৰ অস্তিত্ব ধ্বংসমুখী হ'ব নালাগে। আধুনিকতাই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ যি পৰিবৰ্তন আনিছে এটা সময়ত অসমবাসীয়ে নিজৰ সংস্কৃতি বিচাৰি বিচাৰি হাবাথুৰি খাব লাগিব সেয়া ধুকপ। সেয়ে আজিৰ অসমবাসীয়ে নিজৰ স্বকীয় মৌলিক উপাদানসমূহ সংৰক্ষিত কৰি নিজৰ জাতীয় অস্তিত্ব বক্ষা কৰাৰ সময় সমাগত। পৰম্পৰাৰ সতে আধুনিক এই দুয়োটাৰ সু-সমন্বয় কৰিব পাৰিলে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ইতিহাস সমৃদ্ধ হ'ব।

ঐতিহাসিক ভাৱে গুৰুত্বপূৰ্ণ ক্ষেত্ৰসমূহৰ সংৰক্ষণ আৰু যথাযথ মৰ্যাদা প্ৰদান কৰাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ। বিভিন্ন সময়ত দেখা যায় যে বহু ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ স্থান সংৰক্ষণৰ অভাৱত ধ্বংসৰ মুখলৈ গতি কৰিছে। অধ্যাপক দেৱেন দত্তই এঠাইত লিখিছে “ The government has neglected the preservation of our ancient monument, historical places which are reminiscent of our past.” ইতিহাস সমৃদ্ধ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰ অথবা বিভিন্ন স্থাপত্য-ভাস্কৰ্যৰ লগত নিহিত থাকে এটা অঞ্চলৰ ইতিহাস। কোনো বিশেষ সময়ৰ ঘটনাবল্ল তথ্য অথবা সাংস্কৃতিক সমৃদ্ধিৰ নিদৰ্শন হ'ব পাৰে এনে ধৰণৰ ঐতিহাসিকভাৱে সমৃদ্ধ সমলসমূহ যিয়ে এটা অঞ্চলৰ বহু গোপন কাহিনী, অলিখিত দিশ বুকুত কঢ়িয়াই ফুৰে। এনে ঐতিহাসিক সম্পদৰাজি হ'ব পাৰে ভ্ৰমণকাৰী অতিথিৰ আকৰ্ষণৰ থলী। হ'ব পাৰে কৌতুহলৰ অভিকেন্দ্ৰ। অৱশ্যে এনে দিশত চৰকাৰৰ সদৃষ্টি সন্দৰ্ভত প্ৰায়ে প্ৰশ্ন উত্থাপিত হৈছে। কিয়? বিভিন্ন সময়ত যথাৰীতি কিছুমান আইন প্ৰণয়ন হৈ আহিছে কিন্তু এই আইন সমূহৰ সু প্ৰয়োগ হোৱা নাই। পৰিতাপৰ বিষয় নহয়নে? ১৯৫৯ চনৰ ২৮ চেপ্তেম্বৰত সেই সময়ৰ তদানীন্তন ৰাজ্য চৰকাৰে প্ৰণয়ন কৰা “ The Assam Ancient Monument and Record Act” খন ভালুকৰ সাঙীত পৰিণত হ'ল কিয়? অবহেলা নে আওকণীয়া মনোবৃত্তি? অনস্বীকাৰ্য যে অসমভূমি এখন ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ ঠাই। ইয়াৰ চুকে-কোণে বহু বুৰঞ্জী সমাহিত। বহু ঐতিহাসিক সমলে অসমৰ সমৃদ্ধিশালী ইতিহাসৰ পৰিচয় দাঙি ধৰে। উপযুক্ত অধ্যয়ন, খনন, জৰীপৰ ব্যৱস্থা হ'লে আৰু বহু নতুন নতুন কথা পোহৰলৈ অহাৰ সম্ভাৱনা আছে। অসম নামৰ ভূ-খণ্ডৰ আৰু ইয়াৰ কেইবাশ বছৰজোৰা বুৰঞ্জীৰ লগত জড়িত এই সমলসমূহে প্ৰাচীন অসমৰ গৌৰৱময় ইতিহাসৰো বহু দিশ নিৰ্ণয় কৰে। বুৰঞ্জী প্ৰসিদ্ধ এনে কিছু ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ সমল হৈছে- বৰ্তমানৰ গুৱাহাটীৰ কামাখ্যা, নৱগ্ৰহ, উমানন্দ, বশিষ্ঠাশ্ৰম, তেজপুৰৰ মহাভৈৰৱ দেৱালয়, শিঙৰী পাহাৰ, বামুণী পাহাৰ, অগ্নিগড় পাহাৰ, পবিতৰা ইত্যাদি। শিৱসাগৰৰ ৰংঘৰ, তলাতল ঘৰ, জয়দৌল, শিৱদৌল, জয়সাগৰ আৰু গোৱালপাৰাৰ শ্ৰীসূৰ্য পাহাৰ ইত্যাদি। ইয়াৰোপৰি আন কিছুমান বুৰঞ্জীপ্ৰসিদ্ধ ক্ষেত্ৰ হৈছে মদন কামদেৱ দেৱালয়, ১৭ শতিকাৰ কোঁচ ৰাজবংশৰ স্থাপত্য কলাৰ নিদৰ্শন স্বৰূপ সত্ৰসমূহ, গৰুড়াচল পাহাৰত ১২ শতিকাত প্ৰতিষ্ঠিত শান্তি-সম্প্ৰীতিৰ বাৰ্তাবাহক ৰূপী পোৱামক্কা ইত্যাদি। আনহাতে গুপ্ত বংশৰ ভাস্কৰ্যশৈলী সাদৃশ্য আহোম ৰাজবংশৰ স্মৃতিচিহ্নসমূহ যেনে বিভিন্ন শিলালিপি, তাম্ৰলিপি, দেৱ-দেৱীৰ মূৰ্তি ইত্যাদি বিভিন্ন সময়ত অধ্যয়ন হৈছে। প্ৰাচীন মন্দিৰৰ ধ্বংসাৱশেষ সমূহে নিৰ্দেশ কৰা ৰীতি-নীতিৰ উচ্চস্তৰীয় আৰু সমৃদ্ধিশালী নিদৰ্শন। বাণ-উষা-অনিৰুদ্ধৰ কাহিনী অথবা হৰি-হৰৰ যুদ্ধৰ বাবে প্ৰখ্যাত অগ্নিগড় পাহাৰ অথবা নীলাচল পাহাৰৰ কামাখ্যা মন্দিৰৰো আছে প্ৰাচীন ইতিহাস। এনে ঐতিহ্য সমূহে যথোচিত মৰ্যাদা সকলো পক্ষৰ পৰাই পোৱা উচিত নহয়নে? অসমৰ জনসাধাৰণৰো এই দিশত যথোচিত সঁহাৰিৰ প্ৰয়োজন নিশ্চয় আছে। “Role of civil society” কথাষাৰৰ গুৰুত্ব এইখিনিতে অনুভৱ হয়। বিভিন্ন দল-সংগঠনৰ উচিত সঁহাৰি অবিহনে বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ গা নলৰাটো অস্বাভাৱিক নহয়। চৰকাৰৰ ধাৰাবাহিক সু-দৃষ্টিৰ অভাৱ স্পষ্ট। ফলস্বৰূপে দেখা গৈছে কোঁচ-কছাৰী, আহোম ৰাজবংশৰ বহু ঐতিহাসিক সমল স্মৃতিচিহ্ন

জহি-খহি যাবলৈ ধৰিছে। মোমাই কটা গড়, আৰিমত্ত গড়, ৰাজগড়, পাটলিগড়, চামধৰাগড় আদিয়ে স্বপৰিচয় হেৰুৱালে আৰু বহুতো ঐতিহ্য ধ্বংসৰ গৰাহত। আশ্চৰ্যজনক ভাৱে সমাজৰ নেতৃস্থানীয় বৰমূৰীয়া সকলে এইক্ষেত্ৰত যথাসময়ত নিৰ্লিপ্ত হৈ থকাৰ লজ্জাজনক নজিৰ এইখন অসমতে আছে। সম্প্ৰতি এই দিশত পণ্ডিত শ্ৰেষ্ঠসকলে চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন। দল-সংগঠন সমূহেও কেৱল চৰকাৰৰ দোষাৰোপ কৰোতেই ব্যস্ত নাথাকি অসমৰ প্ৰাচীন ঐতিহ্যসমূহৰ সংৰক্ষণৰ চেপ্তাত গুৰুত্ব দিয়া উচিত। ১৯৮৭ চনত গঠিত অসম চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰণালয়ৰ অন্যতম শাখা পুৰাতত্ত্ব বিভাগে (Directorate of cultural affairs) উল্লেখনীয় সাফল্য অৰ্জন কৰিব নোৱাৰাটো দুখজনক। এনে বিভাগসমূহক কৰ্ম তৎপৰ আৰু সজীৱ কৰাত গুৰুত্ব দিয়াটো প্ৰয়োজনীয়। সময়ে সময়ে বিভাগীয় কাৰ্য সমূহৰ পৰ্যবেক্ষণ আৰু পৰিদৰ্শন অত্যন্ত জৰুৰী। চৰকাৰী আয়োগ তথা অন্য সকলো স্তৰতে অসমৰ প্ৰাচীন ঐতিহ্য জড়িত সমলসমূহৰ লগত সংলগ্ন মূল্যবোধ, জাতিটোৰ আত্মগৌৰৱ, চেতনাবোধ আদি বিষয়সমূহে যথাযথ গুৰুত্ব লাভ কৰা দৰকাৰ। প্ৰাচীন বুৰঞ্জীৰ পাত লুটিয়ালেই বৰ্তমানক সমৃদ্ধ কৰাৰ সমল যুগুতাব পাৰি। এনে সম্পদসমূহ মেৰামতি আৰু সু-সংৰক্ষণৰ দাবীত এক মঞ্চৰ পৰাই আহ্বান জনোৱাৰ প্ৰয়োজন নিশ্চয়কৈ অনুভৱ হয়। এনে বিভিন্ন সমল সম্পৰ্কে যথাযথ অধ্যয়ন আৰু গৱেষণাৰ পৰিৱেশ তৈয়াৰ কৰা দিশটো অন্যতম জৰুৰী বিবেচিত হ'ব পাৰে। প্ৰস্তৰ ভাস্কৰ্য, ভূতাত্ত্বিক অধ্যয়ন আৰু খনন জৰীপ আদিৰ জ্ঞান অৰ্জনৰ বাবে নতুন প্ৰজন্মক আগ্ৰহী কৰি তোলাৰ এক সবল শৈক্ষিক আৰু বিজ্ঞানসন্মত পৰিৱেশ তৈয়াৰ কৰিব পৰা যাবনে? "The real challenge before us is to plan the necessary measures of conservation with a view to assure the survival of these built cultural heritage and unique symbols of our civilizations for centuries to come, with as little intervention as possible but without altering or modifying in any way the authenticity of their original character. To ensure the stability as well as proper conservation of our cultural heritage, there is a need to give more thrust to the scientific research in conservation options must be based on a preliminary investigation which includes the knowledge of physical nature of the object (constituent materials, architectural characteristics, production techniques, state of decay) and of the factors which induce or could induced its decay. In other words, as in the case of medical study the field of conservation therapy to be based on a correct diagnosis." মহাবিদ্যালয়- বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্য্যায়ত পুৰাতত্ত্ব অধ্যয়ন কেন্দ্ৰ তৈয়াৰ কৰি শিক্ষা আৰু গৱেষণাৰ পৰিৱেশ এটা তৈয়াৰ কৰিব পৰা যায়। বিভিন্ন স্তৰৰ শৈক্ষিক পাঠ্যক্রমত ঐতিহাসিক দিশ আৰু বিষয়বস্তুৰ আলমত পাঠ প্ৰস্তুত কৰিব পৰা যায়। পৌৰাণিক সম্পদ ৰাজি বিচাৰ, বিশ্লেষণ আৰু পুংখানুপুঙ্খ অধ্যয়নে জাতীয় গৌৰৱৰ বিভিন্ন দিশৰ উন্মোচন কৰাৰ সম্ভাৱনা আছে। এই সম্পদসমূহৰ নিত্যান্তই সু-সংৰক্ষণ জৰুৰী।

শঙ্কৰী ঐতিহ্য আৰু সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ

স্বৰ্গদেউ চুকাফাই ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিকভাৱে অসমৰ সমাজ জীৱনক ধৰ্ম নিৰপেক্ষ দৃষ্টিভংগীৰে গঢ়ি তোলাৰ প্ৰায় আটাইশ বছৰ পিছত ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতিৰ মাজেৰে অসমীয়া জাতিৰ বুনিয়াত গঢ়ি থৈ গৈছে। আজি আমি যি ভেঁটিত থিয় হৈ গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছো সেই ভেঁটিৰ নিৰ্মাণৰ অন্যতম শ্ৰীমন্ত

শঙ্কৰদেৱ হ'ল এগৰাকী ধৰ্মপুৰুষ, যিয়ে ধৰ্মীয় ঐতিহ্যৰ মাজতো ধৰ্ম নিৰপেক্ষতাৰ সমল দি থৈ গৈছে। সম্ভৱতঃ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱেই হ'ল একমাত্ৰ ধৰ্মগুৰু যয় একাধিক শিষ্য আছিল বিভিন্ন ধৰ্ম আৰু বৰ্ণৰ। মুছলমানৰ চান্দসাই, কছাৰীৰ ৰমাই, কোচৰ মুৰাৰী, মিচিঙৰ পৰমানন্দ, ভুটীয়াৰ দামোদৰ, গাৰোৰ গোবিন্দ, কৈৱৰ্তৰ পূৰ্ণানন্দ আনকি কোচ সেনাপতি চিলাৰায়ক শৰণ দি শঙ্কৰদেৱে ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতিভিত্তিক বহল সমাজ গঢ়ি থৈ গৈছে। 'পৰৰ ধৰ্মক নিহিংসিবা কদাচিত/কৰিবা ভূতক দয়া সকৰুণ চিত' বুলি কোৱা এইগৰাকী মহাপুৰুষে কৈৰাত, কছাৰী, খাচী, গাৰো, মিৰি, যৱন, কঙ্ক, গোৱাল, আহোম, কৈৱৰ্ত, ধুবা আদিক সমমৰ্যাদা দি আধ্যাত্মিক সাম্যবাদৰ ভেঁটি ৰচনা কৰিছিল। সেয়ে শঙ্কৰদেৱ কেৱল এটা ধৰ্মীয় গোটৰেই গুৰু নহয়, তেওঁ হ'ল সমগ্ৰ অসমীয়া জাতিৰে গুৰু। শঙ্কৰদেৱৰ সেই জাতিৰ অংশীদাৰ আমি সকলো।

আমি এই কথা নিশ্চয় গোঁৱৰেৰে ক'ব পাৰো যে শঙ্কৰদেৱৰ পৰিচয়ৰ সৈতে কম-বেছি পৰিমাণে আমাৰো পৰিচয় জড়িত হৈ আছে। সেয়ে শঙ্কৰদেৱক অসম তথা ভাৰতৰ সৰ্বত্ৰতে প্ৰতিষ্ঠা আৰু প্ৰচাৰ কৰাটো আমাৰ সকলোৰে দায়িত্ব।

আজি অসম বিধান সভাৰ এই পবিত্ৰ সদনত মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ আগত শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ ঐতিহ্যৰ প্ৰচাৰ, প্ৰতিষ্ঠা আৰু প্ৰসাৰৰ হকে কেইটিমান পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছো।

(১) জীৱনৰ এক সোণালী সময় পাৰ কৰা পাটবাউসীত শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ নামত সংগ্ৰহালয় স্থাপন কৰিব লাগে।

(২) সৰুক্ষেত্ৰী সমষ্টিৰ বৈৰা বিলৰ চৰকাৰী ভূমিত শঙ্কৰদেৱৰ নামত ঐতিহ্যক্ষেত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে।

(৩) শঙ্কৰদেৱৰ ইছলামধৰ্মী শিষ্য চান্দসাই আৰু মাধৱদেৱৰ ইছলামধৰ্মী শিষ্য যৱন জয়হৰিৰ স্মৃতি সজীৱ কৰি ৰাখিবলৈ বৈৰা বিলৰ উত্তৰ অংশত শঙ্কৰদেৱ-চান্দসাই সমন্বয়ক্ষেত্ৰ মাধৱদেৱ-জয়হৰি সমন্বয়ক্ষেত্ৰ স্থাপনত গুৰুত্ব দিব লাগে।

(৪) অসমৰ ১২৬ টা সমষ্টিত ১২৬ টা চৰকাৰী গ্ৰাম্য পুথিভঁৰাল শঙ্কৰদেৱৰ নামত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে।

(৫) শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰৰ পুথিভঁৰালত শঙ্কৰদেৱ সম্পৰ্কীয় সুকীয়া কোঠা আৰু অধ্যয়ন কেন্দ্ৰ নিৰ্মাণ কৰিব লাগে।

(৬) শঙ্কৰী আদৰ্শৰ সৈতে জড়িত ধৰ্মানুষ্ঠান সমূহত শঙ্কৰদেৱ পুথিভঁৰাল আৰু সংগ্ৰহালয়ৰ নামত ৫ লাখ টকাকৈ অনুদান আগবঢ়াব লাগে।

(৭) অসম আৰু পশ্চিম বংগৰ সীমান্তৰ শ্ৰীৰামপুৰ গেটত বৃহৎ 'শঙ্কৰদেৱ তোৰণ' নিৰ্মাণ কৰিব লাগে।

(৮) চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়সমূহৰ পুথিভঁৰালৰ নাম 'শঙ্কৰদেৱ পুথিভঁৰাল' কৰিব লাগে। তাৰ বাবে সুকীয়া কোঠা নিৰ্মাণৰ হকে কমেও ৫ লাখ টকাকৈ অনুদান দিব লাগে।

শঙ্কৰী সংস্কৃতি বুলি ক'লে আমি ভাওনা, নৃত্য, গীত আৰু শৰীৰ চৰ্চাকে বুজো। এই চাৰিওটা উপাদানৰ সংৰক্ষণ আৰু বিস্তাৰৰ ক্ষেত্ৰত কৰিব লগা কাম :

১/ **শৰীৰ চৰ্চা** : শঙ্কৰদেৱৰ শৰীৰ চৰ্চা এক বিজ্ঞানসন্মত ব্যৱস্থা। বিশেষকৈ মাটি আখৰাৰ মাজেৰে শঙ্কৰদেৱে এটা সুস্থ জাতি গঢ়ি তোলাত গুৰুত্ব দিছিল। সেয়ে অসমৰ প্ৰতিখন বিদ্যালয়ত শৰীৰ চৰ্চাৰ অংগ হিচাপে মাটি আখৰা শিকাব লাগে।

২/ **নৃত্য** : শঙ্কৰী নৃত্য বুলি ক'লে কৃষ্ণনৃত্য, দশাৱতাৰ নৃত্য, ভাওনাৰ শৈলীকেন্দ্ৰিক নৃত্য আদিক

বুজায়। এই নৃত্যসমূহৰ সৈতে সংলগ্ন বাহিনীসমূহ ধৰ্মভিত্তিক হ'লেও মনোৰঞ্জন আৰু চিন্তাৰ এনেক সমলো আছে। শঙ্কৰী নৃত্যৰ চৰ্চা নতুন প্ৰজন্মৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আন নৃত্যতো পাৰদৰ্শী হোৱাত সহায়ক হ'ব। নৃত্যসমূহত সামৰিক কলাৰ উপাদানো থাকিব পাৰে। সেয়ে নৃত্যসমূহ সংৰক্ষণ আৰু ব্যাপক প্ৰচলনৰ হকে চৰকাৰী উদ্যোগত প্ৰতিটো বিধানসভা সমষ্টিকেन्द्रিক এখনকৈ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিব লাগে। সত্ৰ বা নামঘৰ চৌহদতো সুকীয়াকৈ কৰিব পাৰি।

৩/ গীত : গীত বুলি ক'লে শঙ্কৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ বৰগীত আৰু ভটিমাসমূহক বুজায়। বিদ্যালয়সমূহৰ সংগীত শিক্ষকৰ জৰিয়তে বৰগীতসমূহ শিকাৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ উপৰি নৃত্যকেন্দ্ৰৰো নিয়মীয়া প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

৪/ ভাওনা : শঙ্কৰদেৱে যি ছয়খন অংকীয়া নাট ৰচনা কৰিছিল, তাৰে আটাইকেইখনৰ উদ্দেশ্য আছিল কৃষ্ণ কথাৰ প্ৰচাৰ আৰু সমাজত সংহতি স্থাপন। সেয়ে ভাওনাৰ সংৰক্ষণ আৰু প্ৰচাৰৰ হকে চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ উদ্যোগত প্ৰত্যেক জিলাত তিনিদিনীয়াকৈ ভাওনা সমাৰোহৰ আয়োজন কৰিব লাগে। শঙ্কৰদেৱৰ সংস্কৃতি প্ৰচাৰৰ হকে ইতিমধ্যে আমাৰ জন্মস্থান কয়াকুছিত গঢ় লৈ উঠিছে ইছলামধৰ্মী শিল্পীৰ চান্দসাই ভাওনা দল। এইক্ষেত্ৰত চৰকাৰী সাঁহাৰিৰ প্ৰয়োজন। আন জনগোষ্ঠীৰ মাজতো ভাওনা দল গঢ়াত চৰকাৰে উদ্যোগ ল'লে শঙ্কৰদেৱৰ ভাওনা সংস্কৃতি পৰম্পৰাগতভাৱে সংৰক্ষিত হ'ব। প্ৰয়োজন হ'লে আমি সৰুক্ষেত্ৰী সমষ্টিৰ কয়াকুছিকেन्द्रিক ইছলামধৰ্মী ভাওৰীয়াসকলে চৰকাৰক সহায় কৰিব পাৰো।

শঙ্কৰদেৱৰ অংকীয়া নাটক

১/ ৰামচন্দ্ৰকেन्द्रিক	ৰামবিজয়	উদ্দেশ্য- সংস্কৃতিৰ জয়, দুষ্কৃতিকাৰীৰ পৰাজয়।
২/ কৃষ্ণকেन्द्रিক	১/ ৰুক্মিণীহৰণ	উদ্দেশ্য- ধৰ্মৰ জয়, অধৰ্মৰ পৰাজয়।
	২/ পাৰিজাত হৰণ	
	৩/ পত্নীপ্ৰসাদ	
	৪/ কেলিগোপাল	
	৫/ কালীয় দমন	

শ্ৰী আমিনুল ইছলাম (ধিং) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি প্ৰথমে ধন্যবাদ জনাইছো, আপোনাক অসমৰ ভাষা সংস্কৃতি আৰু অসমীয়া জাতিৰ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বস্তু আজি আপোনাৰ উদ্যোগৰ জৰিয়তে সদনত আলোচনাৰ কাৰণে বাচি লোৱাৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। যিটো বিষয়ে বাচি লোৱা হৈছে যে ৰাজ্যৰ কলা আৰু সংস্কৃতি সংৰক্ষণ তথা বিকাশ এই বিষয়টো অতি বহল আৰু এইটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। কাৰণ কলা আৰু সংস্কৃতি কবলৈ গ'লে যি বিলাক দিশ সামৰি লয়, এই সকলো বিলাক কথা আজি হয়তো আলোচনা কৰাতো সম্ভৱপৰ নহ'ব। তথাপি যিমান দূৰ পৰা যায় মূল মূল পইন্ট বিলাক আলোচনা কৰাতো জৰুৰী বুলি মই ভাবিছো Cambridge অভিধান মতে The Art is the making of objects, images, music, etc. that are beautiful or that express feelings. আৰু Culture ৰ সজ্ঞাটো এনেদৰে দিছে Culture is the arts and other manifestations of human intellectual achievement regarded collectively. The ideas, customs and social behaviour of a particular people or society. এতিয়া যদি আমাৰ ৰাজ্যখনৰ সংস্কৃতিৰ কথাটো আমি চিন্তা কৰোতে তেনেহলে অসমৰ সংস্কৃতিত নিশ্চয় সংস্কৃতিয়ে সামৰি লব পৰা বিষয় সমূহ

লোক বিশ্বাস, লোক সংস্কৃতি, সামাজিক নীতি-নিয়ম পৰম্পৰা, খাদ্যভাষ, পোছাক, উৎসৱ পাৰ্বণ, ভাষা-কথন শৈলী, বিবৰ্তনৰ ইতিহাস, প্ৰাকৃতিক বতৰৰ ক্ৰিয়া কলাপ, ৰাজহুৱা আচাৰ অনুষ্ঠান, পাৰিবাৰিক ক্ৰিয়া কৰ্ম, বিয়া-সভা, অতিথি শুশ্ৰূষাৰ পৰম্পৰা, আমোদ প্ৰমোদ, সামাজিক মূল্যবোধ, এই গোট্টেই কথাখিনি সংস্কৃতিত পৰে। সংস্কৃতি আৰু কলা এই দুটা বিকাশৰ কাৰণে আমি যি বিলাক কথা আলোচনা কৰিছো, ইতিমধ্যে আমাৰ মাননীয় বিধায়ক সকলে যি বিলাক **point** এতিয়ালৈকে দিছে সেই পইন্ট বিলাকত আমি কিছুমান গুৰুত্বপূৰ্ণ পৰামৰ্শ আহিছে সেই বিলাক মই কব খোজা নাই। মই কব খুজিছো এই কলা আৰু সংস্কৃতিৰ বিকাশৰ লগত অসমীয়া জাতি গঠনৰ কথাতো জড়িত হৈ আছে আৰু য'ত ভাষা সংস্কৃতিৰ লগত ভাষা আৰু কথন শৈলী সংস্কৃতিৰ অন্তৰ্ভুক্ত। গতিকে আমি যদি অসমৰ সাংস্কৃতিক উত্তৰণ, কলা-সংস্কৃতিৰ উত্তৰণ সঠিক দিশত আমি কৰাব পাৰো তেনেহলে অসমীয়া জাতিৰ পুনৰ গঠন প্ৰক্ৰিয়াটো তৰাঘিত হ'ব আৰু সফল হ'ব। এই ক্ষেত্ৰত মই কব খুজিছো যিহেতু সংস্কৃতিৰ লগত ভাষাৰ কথাটো জড়িত হৈ আছে গতিকে আমি অসমত যি বিলাক থলুৱা ভাষা আমাৰ ইয়াত আছে প্ৰত্যকটো ভাষা আৰু ভাষাৰ লগত জড়িত সংস্কৃতি বিলাক ৰক্ষণাবেক্ষণৰ কাৰণে আমি চেষ্টা কৰিব লাগিব। বৰ্তমান অসমত যিটো এটা সামাজিক সংঘাত দেখা পাইছো, সাংস্কৃতিক সংঘাত, আজি নাগৰিকত্ব সংশোধনী বিল বিধেয়কৰ বিৰুদ্ধে যি আজি সমগ্ৰ অসমত বা উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত যি আন্দোলন গ্ৰাস কৰি উঠিছে আচলতে ভাষা সংস্কৃতিৰ ৰক্ষণা বেক্ষণৰ কাৰণে স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে একাংশ লোক আন্দোলনত ওলাই আহিছে কাৰণ তেওঁলোকে আশংকা কৰিছে যদি নাগৰিকত্ব সংশোধনী বিল বিধেয়কখন পাৰিত হৈ যায় অসমত ভাষা আৰু সংস্কৃতি বিপন্ন হ'ব। গতিকে সেই সংঘাততো কিন্তু সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত যিটো **CAB** বিৰোধী আন্দোলন। গতিকে এই কথা বিলাক চাব লাগিব চৰকাৰে এতিয়া দুটা কথা বেছি গুৰুত্ব দিব লাগিব অসমৰ ভাষা সংস্কৃতি ৰক্ষণা বেক্ষণ কৰিবলৈ হলে প্ৰথম কথাটো হ'ল এনে কোনো ৰাজনীতি সিদ্ধান্ত ল'ব নালাগিব যি সিদ্ধান্তই অসমৰ ভাষা-সংস্কৃতিৰ ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰে বা জনসাধৰণে সংকিত হৈ যায়। অসমত যিটো ভাষা-সংস্কৃতি আজি গঢ় লৈ উঠিছে এই কথাটো সকলোৰে জানে অসমৰ ভাষা-সংস্কৃতি বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিৰ যিটো সংস্কৃতি এইটো ধৰ্মৰ ভিত্তিত গঢ় লৈ উঠা নাই। অসমীয়াৰ জাতীয় সংস্কৃতিটো ভাষাৰ ভিত্তিত গঢ় লৈ উঠিছে। আজি অসমত যিটো ভাষা-সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে। এই কথাটো সকলোৰে জানে যে অসমৰ ভাষা-সংস্কৃতি বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিৰ যিটো ভাষা-সংস্কৃতি ধৰ্মৰ ভিত্তিত গঢ় লৈ উঠা নাই। অসমৰ জাতীয় ভাষা-সংস্কৃতিটো ভাষাৰ ভিত্তিত গঢ় লৈ উঠিছে। অসমৰ যিটো ভাষা-সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে ইয়াৰে সাংস্কৃতিক অৱদান বিলাকত হিন্দু ধৰ্মৰ লোক সকল আৰু ইছলাম ধৰ্মৰ, বৌদ্ধ, খ্ৰীষ্টান ধৰ্মৰ লোক সকলৰ অৱদান আছে আৰু এই সকলো ধৰ্মৰ ধৰ্মাৱলম্বী লোকৰ এই অৱদান বিলাক লৈয়ে আজি বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিৰ সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমত এটা ভয়াৱহ প্ৰৱনতা আৰম্ভ হৈছে যে-অসমীয়া সাংস্কৃতিক ধৰ্মীয় মেৰুৰক্ষণ কৰি ধৰ্মীয় প্ৰলেপ সানিবলৈ প্ৰচেষ্টা চলাই থকা হৈছে। এই কথাটোৱে কিন্তু বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিটোক পুনৰ গঠন নকৰি বিভাজন কৰিব। যিটো ভাষা আৰু উমৈহতীয়া ক'লা-কৃষ্টিৰ জৰিয়তে বৃহত্তৰ অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে, তাক যাতে আৰু সুজলা-সুফলা হ'বলৈ চৰকাৰে ব্যৱস্থা লয় আৰু যাতে ধৰ্মীয় সংকীৰ্ণতাৰে সাংস্কৃতিক সীমাবদ্ধ কৰাৰ অপচেষ্টা যিটো আৰম্ভ কৰা হৈছে সেইটো যাতে অসমত সফল হ'ব নোৱাৰে তাৰ বাবে চৰকাৰে দৃষ্টি নিবদ্ধ কৰিব লাগিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমীয়া সংস্কৃতি নিৰ্দিষ্ট এটা জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতি নহয়। কাৰণ অসমত প্ৰায় ষাঠিতকৈ অধিক বিভিন্ন সৰু-বৰ জনগোষ্ঠী বসবাস কৰে। বিভিন্ন জনগোষ্ঠী ধৰ্মীয়ভাৱে

একত্ৰিত হ'লেও ইয়াত বহুতো অনুসূচীত জাতি- জনজাতি, বিভিন্ন নামৰ জনগোষ্ঠীৰে অসমীয়া সমস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত আমি কব নোৱাৰো যে এইখিনি অসমীয়া সংস্কৃতি বাকী অন্যান্য জনগোষ্ঠী সকলৰ এইখিনি সংস্কৃতি নহয়। আমি ভাবো যে এটা বহল দৃষ্টিভংগী লৈ অসমৰ সকলো ট্ৰাইবেল, নন-ট্ৰাইবেল, অনুসূচীত জাতি-জনজাতি, বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতিবোৰ আমাৰ ৰাজ্যৰ খলুৱা সংস্কৃতি বুলি ধৰি সকলোখিনি সামৰি যদি আমি গ্ৰহণ কৰো, তেতিয়াহ'লে অসমৰ সংস্কৃতিৰ ভেটিটো আৰু বেছি মজবুত হ'ব লগতে অসমীয়া জাতিটোও ঠন ধৰি উঠিব বুলি মই ভাবো। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ক্ষেত্ৰত ভাষাৰ কথাটোও অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। যিহেতু অসমীয়া ভাষাৰ ভিত্তিত অসমীয়া জাতিয়তাবাদ আৰু সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে গতিকে প্ৰত্যেক জনগোষ্ঠীৰ স্বকীয়, কথিত ভাষাক সন্মান দিয়াৰ উপৰিও ভাষা আৰু সংস্কৃতি দুয়োটাকে একত্ৰিতভাৱে আগবঢ়াই লৈ যাব লাগিব। অসমীয়া ভাষাটোক উমৈহতীয়া সংযোগী ভাষা হিচাপে ললে সমগ্ৰ অসম বাসীক এডাল ৰচীৰে বান্ধি বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি গঠনত সহায়ক হ'ব। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি এনে কোনো সাংস্কৃতিক অসমত গুৰুত্ব দিব নালাগিব যিবিলাক সাংস্কৃতিয়ে চিলাপথাৰ বা কাৰেংঘৰত অসমীয়া জাতিসত্ৰাক অপমান কৰিব পাৰে। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসমত যিবিলাক সাংস্কৃতিক কাৰ্য-কলাপ আছে, সেই সাংস্কৃতিক কাৰ্য-কলাপ বিলাকৰ উত্তৰণৰ দিশত চৰকাৰৰ কৰণীয়খিনি কৰিব লাগিব। ৰীমা দাসে আজি 'ভিলেজ ৰকষ্টাৰ'ৰ জৰিয়তে অস্কাৰলৈ মনোনীত হৈছিল। অতি সীমিত বাজেটেৰে তেওঁ 'ভিলেজ ৰকষ্টাৰ'ক আগুৱাই নি অস্কাৰ লাভ কৰাৰ উপক্ৰম হৈছিল। আগতে কোনোধৰণৰ সহায় চৰকাৰীভাৱে পোৱা নাছিল। গতিকে ৰীমা দাসৰ লেখীয়া আৰু প্ৰতিভা নিশ্চয় আমাৰ অসমত আছে। তেওঁলোকক চৰকাৰে এনকাৰেজ কৰিব লাগিব, আৰ্থিকভাৱে সহায় কৰি আমি এই প্ৰতিভাবোৰ আগুৱাই লৈ যাব লাগিব। অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াত আমাৰ কেইবাগৰাকীও বন্ধুৱে কৈছে যে দৰকাৰ হ'লে আমি টি,ভি চেনেল স্বতন্ত্ৰভাৱে খুলিব লাগে আৰু টি,ভি চেনেলবোৰত আমাৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানসমূহ প্ৰচাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কিন্তু এটা কথা, আমাৰ টিভি বিলাকে সদায় টি আৰ পি. ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি প্ৰথামবোৰ চলাই থাকে। গতিকে জনসাধাৰণৰ মাজত যদি সজাগতা নাথাকে বা এৰাৰনেচ নাথাকে, তেওঁলোকে যদি প্ৰথামবোৰ ভাল নাপায় তেতিয়া টি ভিয়ে এইবোৰ টেলিকাষ্ট কৰিব নিবিচাৰিব। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ কিছু কৰণীয় আছে। অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ যিবিলাক সংস্কৃতি, বিশেষকৈ তাঁতশাল আছিল, আজি প্ৰায় ২০-৩০ বছৰৰ আগতে গাঁৱৰ শিপিনী সকলে ঘৰে ঘৰে তাঁতশালত বহি নিজৰ প্ৰয়োজনীয় কাপোৰ বোৱাৰ উপৰিও বিক্ৰীও কৰিছিল। কিন্তু এতিয়া প্ৰায় নাই বুলিয়েই কব পাৰি। সেইটো এটা অসমীয়া সংস্কৃতিৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ আছিল। আজি আমি চেন্নাইৰ পৰা গামোচা আমদানি কৰি অসমৰ সভা-সমিতিত চাহিদা পূৰণ কৰিবলগীয়া হৈছে। এইটো অতি পৰিতাপৰ কথা। যিটো আমাৰ অসমৰ সংস্কৃতি, অসমৰ বস্তু, কিয় আমি চেন্নাইৰ পৰা আনিব লাগে? অধ্যক্ষ মহোদয়, শিপিনী সকল আজি আশাহত হৈছে, কাম অনুযায়ী তেওঁলোকে মজুৰি নাপায়। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে টো গঠনুলক সিদ্ধান্ত ললে ভাল হয়।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ শঙ্কৰ, আজানৰ দেশ অসম। ইয়াত আমি সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতি আৰু উপাদানবিলাক আমাৰ সংস্কৃতিত সন্নিৱিষ্ট কৰি আগুৱাব লাগিব। অসমত এটা প্ৰৱনতা আৰম্ভ হৈছে, কৈ আছে যে এইখন শঙ্কৰ, আজানৰ দেশ নহয়। শঙ্কৰদেৱ, আজানফকীৰ অসমীয়া নহয়, লাচিত বৰফুকন আৰু বাঘ হাজৰিকাও অসমীয়া নহয়। এনেধৰণৰ প্ৰৱনতা আজি আৰম্ভ হৈছে। আমি ভাবো এনে প্ৰৱনতাই কেৱল অসমীয়া সংস্কৃতিক আঘাত কৰাই

নহয়, অসমীয়া জাতিসত্তাকো ভাগ ভাগ কৰিব। গতিকে এই প্ৰবনতাবোৰ বন্ধ কৰিব লাগে। ইয়াৰ উপৰিও অধ্যক্ষ মহোদয়, বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ উপাদানবিলাক সংগ্ৰহালয়ৰ জৰিয়তে সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব। সাহিত্য আৰু সাহিত্যিক সকলৰ কৰ্মৰাজি সংগ্ৰহ কৰি ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অক্ষিয়া নাট, ভাওঁনা আদি অসমীয়া সত্ৰীয়া আৰু শঙ্কৰী ক'লা-কৃষ্টিৰ এটা অভিন্ন অংগ। সেইবিলাক যাতে আগৰ নিচিনা আকৌ ঠন ধৰি উঠিব পাৰে তাৰ বাবে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লবলাগে। “সৰাগুৰি চাপৰি” সংৰক্ষণৰ কথাটো খালেক ডাঙৰীয়াই কৈছে। ইয়াৰ সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লবলাগে। তদুপৰি অধ্যক্ষ মহোদয়, কোনোবা এটা জন-গোষ্ঠীৰ সংস্কৃতিটো অসমীয়া সংস্কৃতি বুলি ধৰিম, কোনোবা এটা জন-গোষ্ঠীৰ সংস্কৃতিটো অসমীয়া সংস্কৃতি বুলি নধৰিম, এইটোও নহয়। যিখিনি ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য কোনো ৰাজ্যত বা প্ৰান্তত নথকা সংস্কৃতি অসমত আছে, সেইখিনিক প্ৰাধান্য দি সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। আজি চৰ-চাপৰিত লাঠিখেল, নাওঁখেল, বাওলা গীত, জাৰি গীত আদি এনেধৰণৰ কিছুমান সংস্কৃতি আছে। সেইখিনিকো যদি আমি অসমীয়া সংস্কৃতি বুলি স্বীকৃতি দিব পাৰো আমাৰ সংস্কৃতিৰ ভড়াল টনকীয়া হ'ব, কোনো ক্ষতি নহ'ব। আমাৰ চিন্তা-ধাৰাটো অলপ বহল কৰিলে সংস্কৃতি আৰু ক'লাৰ বিকাশৰ জৰিয়তে বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিগঠন প্ৰক্ৰিয়াটো তৰাঙ্কিত হ'ব বুলি ভাৱো। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি অতি উদ্বেগেৰে লক্ষ্য কৰিছো যে হস্তীৰ কন্যা প্ৰতিমা পাণ্ডে বৰুৱাই যিখন গৌৰীপুৰ প্ৰভাত চন্দ্ৰ সংগীত বিদ্যালয়ত সংগীত চৰ্চা কৰিছিল, সেই বিদ্যালয়খনৰ আজি অতি জৰা-জীৰ্ণ অৱস্থা আৰু তাৰ লগতে প্ৰতিমা পাণ্ডেৰ স্মৃতিজড়িত নীলিমা বৰুৱা সংগ্ৰহালয় যিটো আছে সেইটো একেবাৰে ধ্বংসৰ পথত। প্ৰথম বেক গ্ৰাউণ্ড চাউণ্ড দিয়া প্ৰথমেশ বৰুৱা, এইবোৰ আজি পাহৰণিৰ গৰ্ভত। এইখিনি পুনৰ উদ্ধাৰৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে ল'ব লাগে। ‘আশাৰিকান্দি’ৰ যিটো মৃৎ শিল্প, এইটো অসমৰ ভিতৰতে যুগমীয়া। এইটো সংৰক্ষণৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, সাঁচিপাত সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত কব বিচাৰিছো যে - অসম বিধান সভাৰ লাইব্ৰেৰী কমিটীয়ে কলকাতা নেচনেল লাইব্ৰেৰী আৰু ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত সংৰক্ষণ কৰা সাঁচিপাতৰ পুথি, অন্যান্য paper script বিলাক হাজাৰ হাজাৰ বছৰ ধৰি কেনেদৰে সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিছে তাৰ technology বোৰ চাই আহিছিলো আৰু আমি ইয়াৰ ওপৰত ৰিক'মেণ্ডেচনও দিছিলো। অসমৰ আপুৰুগীয়া সম্পদবিলাক সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত যদি আমি সেই technology বোৰ ব্যৱহাৰ কৰো তেনি হাজাৰ বছৰলৈকে একো ক্ষতি নোহোৱাকৈ সংৰক্ষিত হৈ থাকিব। যদি এইবোৰ বিলীন হৈ যায় তেনেহ'লে অসমৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ বিনষ্ট হ'ব। অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বক্তব্য দীঘলীয়া নকৰো। মোৰ আৰু কেইটামান পইন্ট আছে, সেইখিনি মই লিখিত আকাৰে আপোনাক দিম। কেৱল টকা-পইচাৰ কথা নহ'য়, কিছুমান কম খৰচতে কৰিব পৰা কামো আছে, মাথো চৰকাৰে গুৰুত্ব দিব লাগিব। ভৱিষ্যতে আমি মানচিত্ৰত অসমীয়া জাতিটোক এটা উন্নত আৰু সু-সভ্য জাতি হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰো ইয়াৰ প্ৰচেষ্টা আমি কৰিব লাগিব। এইখিনি আশা কৰি মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

Shri Bhirbhadra Hagjer : I will start with what I understand Art and Culture. Art and Culture generally speaking, when we speak about certain period is generally speaking its reflection of the civilization of that Era of that time period. So, when we speak of culture it means that certain efforts has gone into this various aspects of building, inscription, writing, dance form, songs forms etc. to bring into the existing level of excellence.

It is the artistic effort had gone into all that. So, as we find the present instances today. Many speakers has spoken about the present scenario here. Five hundred years hence in future people will be talking of this at length because we are of well documented and we are well preserved and people will have a certain sense of pride in speak of certain names in the features of the present scene. But what about us when we speak of our past, we cannot have the same sense of pride to speak of certain things which have gone, which have taken 1000 years back or may be even more earlier. Because we don't have the proper documentation for it. My colleague Smti Suman HariPriya, she has rightly said that we are to conserve our heritage. Now this is the key word here and when we speak of heritage, we speak of the archeological monuments that is existing here and the writings if they are available and other inscriptions that are tangible, that can be seen, that can be heard but what about the intangible which cannot be seen, which cannot be heard or there are some about which we do not know much because we do not have the proper documentation. This is why, I think we need to emphasize on. More so, I will speak of the smaller tribes, the micro tribes that live in Assam. They are in the risk of being sub seeing by the pre-dominant tribes in respects of language, in respect of tradition and customs that is used or practiced. The ritual is that go into the native rituals. These are in the process of disappearing because of the pre-dominance of the other Tribes or other Communities weather. That is why we have to conserve. We have to conserve because these are also our heritage. Hon'ble Speaker Sir, when you held that meeting in Central Hall, one of the Speakers in which Suman HariPriya also mentioned about the douzaling Hudding. Douzaling Hudding of Dima Hasao was first mentioned by J.H, Hatim and JP Mills in 1936 in the Asiatic Society General. After that nothing has been done on that Archeological remains. In 2016 about three years back three professors of Archeology Shri Thakuria, Shri Bezbaruah and Proff. Deuri rebind with a group of student and visited that side. They could not do much. They took some pictures, at least the existing has been proven that it exist since in the face of the earth and they have come back. But nothing much has been done so far. And between these three years, twelve more sides have been found. These are belief to be primacy dated. Whatever the people of that point of time that is almost two thousand years back is very important for our heritage. And anything that is BC becomes world heritage sides. IT is one of the criteria. It automatically will become a world heritage side and you can just imagine

the importance that will be attached to those relics. If they are properly inventoried, properly documented and properly projected to the world at last such monuments are in existence not only in Dima Hasao, may be existing in other parts of Assam as well about which still we don't know. Twelve places are there, may be even more. Hon'ble Speaker Sir, I will reflect to draw your attention to the yesterday's Telegraph Paper. They have written the skull and bones in Mizoram Ministry. It is exact thing which that day one of the Speakers has spoken but the features was found and inside the features there was skull and bones. It is the same thing. So that is pre BC. Now in Mizoram it was only found about several months back but in Assam it find in 1936 by Mr. JH Hatim and by Mr. JP Mills who are officers in the British Colonial region. But what pen says that nothing was done for the past 83 years. Hon'ble Speaker Sir, so my earnest request to your good office that Archeological Department should be provided enough funds, adequate funds to scalded these inventoried whatever is position as is varies and to documented and whatever possible to do some carbon dating so that we can at least give attach your time period to this and then. If it is pre BC, that it will be world heritage side and it will affect a lots of tourist and we the present people of Assam can take pride and even speak of this in the sense of pride that this is our heritage. Assam has also such a rich heritage. About the tangibles when we speak of conservation of heritage let me briefly mentioned about the Nilachal Hill here. So many building are coming up mushrooming all around the Nilachal Hill. Somehow it is not in concerning with the ambience that it should go to a place of worship and that such a famous place of worship which is known all over the India. Lots of commercial activities are taking place there and other than some other place of religious worship. So, I draw your attention to this. If some restrictions is brought about in construction activities in and around the Kamakhya. So the proper ambience is retained in Nilachal Hill.

Hon'ble Speaker : This is a very important point you have raised. So message must go. You warn the Architect actually.

Shri Bir Bhadra Hagjer (Haflong) : Hon'ble Speaker Sir, I will draw your attention to another preservation of the ruins of Kachari Kindom recovered at Borpather. This not new. It was mentioned earlier in the Archological studies also about Borpothar. People know about that, know about his existence. But the proper documentation has not been done, proper Carbon dating not has been done that. Its need to be done so that it can be spoken off in proper light in future also. About the language in the fine and arts of the tribals which I have briefly mentioned in few minutes back. As per the world survey 576 languages are on the way of being disappearing. Here in Assam also we have few languages which are on the way to extinct. They are now exist on only old writings, which are now not spoken off also. This way the language has gone. These are also to be documented. If possible the study of language also be try to revive. Because they are also heritage.

Hon'ble Speaker : If possibbe you could submit some names who have the knowledge on those things . So that we can supply it to the Government.

Shri Bir Bhadra Hagjer (Haflong) : Hon'ble Speaker Sir, I will do that. Thank you very much for giving me the oppourtinity to speak on this matter. I will give more on details on writings and I submit to Hon'ble Member Mansing Rongpi, Hon'ble Member Ronuj Pegu and other Hon'ble member as well.

Hon'ble Speaker : I will wel coming the written writings from the Hon'ble Member. Because it not possible to allow every member to speak in details as the time is short. So I request the Hon'ble Member to say their main point and submit the details in writings. So that it can be a part of the record and the Government will look into the matter.

এতিয়া কমলাক্ষ দে পুৰকায়স্থদেৰে কওঁক।

শ্ৰী ৰূপজ্যোতি কুৰ্মী, বিধায়ক (মৰিয়ণী) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ এটা পইন্ট অৱ অৰ্ডাৰ আছে। প্ৰথম কথাটো হৈছে, মই বিষয়টোৰ বাবে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। দ্বিতীয়তে মই আপোনাক কথাখিনি লিখিতভাৱে দিম।

মাননীয় অধ্যক্ষ : এই বিষয়ে মোক কৈছে ইয়াত এটা অসুবিধা আছে, আপুনি ইয়াৰ লিখিতভাৱে দিব, it will be a part of the record.

শ্ৰী ৰূপজ্যোতি কুৰ্মী, বিধায়ক (মৰিয়ণী) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ তৃতীয় কথাটো হৈছে, যোৱাকালি মই এটা বিষয় উত্থাপন কৰিছিলো, মাননীয় সংসদীয় পৰিক্ৰমা মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ

দৃষ্টি আকর্ষণ কৰিবৰ বাবে আপোনাৰ যোগেদি। সেই পইন্টসমূহ দিবৰ বাবে মই প্রধান সচিব ডাঙৰীয়াৰ ওচৰলৈ গৈছিলো আৰু তেখেতে কৈছে তাৰ বাবে আপোনাৰ অনুমতি লাগিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ : মই এই বিষয়টো বুজি পাইছো আৰু অনুমতি দিছো।

শ্ৰী চন্দ্ৰ মোহন পাটোৱাৰী, মন্ত্রী, সংসদীয় পৰিক্ৰমা ইত্যাদি : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, তেওঁ যিকেইটা পইন্ট দিছিল সেই বিষয়ে মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী ডাঙৰীয়াৰ লগত কথা পাতিছিলো আৰু it will be a part of the record.

শ্ৰী কমলাক্ষ দে পুৰকায়স্থ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, স্বামী বিবেকানন্দ যখন চিকাগো গিয়েছিলেন তখন একজন ভদ্রলোক জিজ্ঞেস কৰেছিলেন, আপনি ভদ্রলোকৰ মত কি ড্ৰেস পরতে পাবেন না ? স্বামী জী বলেছিলেন, আপনাদেৰ ওখানে ভদ্রলোক তৈরি করে दर्ज। আমাদेर् भारतवर्षे भद्रलोक तैरि हय सभ्यता, संस्कृति, कृष्टि, कालचार दिये। कार कृष्टि, कालचार कतटुकु उन्नत तार उपर निर्भर करे सेटा। अध्यक्ष महोदय, आपनि आमके समय देओयार जन्य धन्यवाद जानाछि।

अध्यक्ष महोदय, “नाना जाति, नाना मत, नाना परिधान, विविधेर् मावे देख मिलन महान”— এই मिलन भूमि भारतवर्षे विशेष करे असमे आमरा विभिन्न जाति, जनगोष्ठीर् मानुष रयेछि। आमदेर् नर्थ-इस्ते २२० एथनिक ग्रूप आछे। एवं असमे त्रिंशटा एथनिक ग्रूप आछे। पिपलस लिङ्गुइस्टिक सार्ते अनुयायी, असमे ४४ टि भाषागोष्ठीर् मानुष आछे। विभिन्न भाषागोष्ठी, विभिन्न कालचार निये आमदेर् এই वैचित्रमय असम। आमरा गर्ब बोध करि। टेकनोलजिर् युगे आमरा आर टेकनोलजिके बन्ध करते पारव ना। टेकनोलजि आरओ एगिये यावे। সেই टेकनोलजिर् युगेओ आमदेर् सभ्यता, संस्कृति, कृष्टि, कालचार याते अम्फुण्ण थके। सेजन्य आज आपनि ‘स्मिपकार इनिस्सियेटिडे’ ये विषयटि निये आलोचनार सुयोग करे दिलेन, तार जन्य आपनके धन्यवाद ज्ञापन करछि।

अध्यक्ष महोदय, आमदेर् बराके दुटो समस्या। ये विषये आरओ अनेकबार आलोचना हयेछे। विश्वकवि रवीन्द्रनाथ ठाकुर, यिनि भारतवर्षे प्रथम नोबेल पुरस्कार पेयेछिलेन। अध्यक्ष महोदय, आमदेर् चिराचरित प्रथा मते সেই विश्वकवि रवीन्द्रनाथ ठाकुरेर् जन्मजयन्ती पालन करा हत प्रत्येक स्कुले एवं सेटा अफिसियेलि पालन करा हत। दुःर्भाग्यजनक व्यापार अध्यक्ष महोदय, गत बहुरेर् अ्याकाडेमिक क्यालेन्डार एवं एवारेर् अ्याकाडेमिक क्यालेन्डारे विश्वकवि रवीन्द्रनाथ ठाकुरेर् जन्मजयन्ती पालनेर् कोनओ उल्लेख नेई। आमदेर् बराकेर् कृष्टि-संस्कृति एवं এই अष्णलेर् कृष्टि-संस्कृतिर् मध्ये किछु डिफारेन्स रयेछे। आमदेर् पुजेर् छुटि अ्याकाडेमिक क्यालेन्डारे खेतेर् छुटिर् सङ्गे अ्याडजस्ट करार हय। किन्तु गत दुःबहुर थेके आमरा देखते पेलाम, सेटाओ परिवर्तन करा हल। तई माननीय अध्यक्ष महोदय, आमर अनुरोध थकवे खेतेर् छुटिटा पुजेर् छुटिर् सङ्गे याते अ्याडजस्ट करार हय एवं आमदेर् कृष्टि-संस्कृति याते अम्फुण्ण थके। आगे महरमेर् छुटि छिल एखन ताओ बन्ध हये गेछे। अध्यक्ष महोदय, एणुलोर् सङ्गे आमदेर् कृष्टि-संस्कृति विशेषभावे जडित। आमि मने करि रवीन्द्रनाथ ठाकुरेर् जन्मजयन्ती यदि पालन करते देओया ना हय, तहले आमरा आमदेर् कृष्टि-संस्कृति अम्फुण्ण राखते पारव ना।

अध्यक्ष महोदय, आमि माननीय मुख्मन्त्री महोदयके विशेषभावे धन्यवाद जानाई, कारण, एवारेर् बाजेटे भाषा शहिद स्मारकेर् कथा देखते पेलाम। किन्तु अध्यक्ष महोदय, এই भाषा शहिददेर् परिवारके आर्थिक साहाय्य देओयार जन्य आमि बारबार এই विधानसभा বলেछिलाम। किन्तु आज अबधि कोनओ आर्थिक साहाय्य देओया हल ना। आमि अनुरोध राखछि ओदेर्के याते आर्थिक

সাহায্য দেওয়া হয়। আমাদের শিলচর রেল স্টেশনকে ভাষা শহিদ স্টেশন হিসাবে নামাকরণ করার জন্য অনেক করেসপনডেন্স হয়েছে। স্টেট গভর্নমেন্ট সেন্ট্রাল গভর্নমেন্টকে লিখেছিল। এবং সেন্ট্রাল গভর্নমেন্ট থেকে আসা চিঠিতে পরিষ্কার ভাবে লেখা আছে যে **changing the name of Silchar Railway station as a Bhasha Sahid Railway Station in the state of Assam. Already Central Govt.** লিখিতভাবে দিয়েছিল যে অসমের তিনটি ভাষায় নামটি লিখে গ্যাজেট নোটিফিকেশন করে পাঠানোর জন্য। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয় ১৬-০৫ তারিখে সেই চিঠিটা এখানে এসেছিল। কিন্তু আজ অবধি সেটার ওপর কোনও ব্যবস্থা নেওয়া হয়নি। যেহেতু আমরা ভাষা-সংস্কৃতির ব্যাপারে বলছি, তাই এগুলো বাদ দিয়ে ভাষা-সংস্কৃতির কথা আমরা চিন্তা করতে পারি না। ‘মায়ের ভাষাই মাতৃভাষা, সেই ভাষাকেই ভালোবাসা। ভালোবাসি বাংলা ভাষা, ভালোবাসি বিশ্বজনের মাতৃভাষা।’ প্রত্যেক ভাষাকে সম্মান করা আমাদের দায়িত্ব, কর্তব্য। সেটাই অসমের কৃষ্টি, সেটাই অসমের সংস্কৃতি।

অধ্যক্ষ মহোদয়, সেদিন সেন্ট্রাল হলে প্রত্যেকে একই কথা বলেছেন যে কালচার আদান-প্রদান। একটি রাজ্যে যদি সুস্থ বাতাবরণ আনতে হয়, তাহলে আমাদের কালচারের আদান-প্রদান করতে হবে। মানে বরাক ভ্যালির কালচারকে ব্রহ্মপুত্র ভ্যালিতে নিতে হবে। সে ব্যাপারে আমরা দেখেছি বরাক নমামি এবং ব্রহ্মপুত্র নমামি উৎসব করা হয়েছিল। কিন্তু এই যে আদান-প্রদানের কথা যে বলছি সেই আদান-প্রদান করা হয়নি। আমরা চেয়েছিলাম ব্রহ্মপুত্রের কালচার বরাক ভ্যালিতে যাক। আর বরাকের সংস্কৃতি ব্রহ্মপুত্র ভ্যালিতে আসুক। সরকারিভাবে প্রোগ্রাম করে আমাদের কৃষ্টি-সংস্কৃতিগুলো উপস্থাপন করা হোক। তখন আমাদের মিলন, একজন আরেক জনকে বোঝার মানসিকতা সৃষ্টি হবে। মুখ্যমন্ত্রী বলে থাকেন, ‘বরাক-ব্রহ্মপুত্র-পাহাড়-ভৈয়াম’। কিন্তু তখনই সেটা সম্ভব হবে যখন আমরা কালচারের আদান-প্রদান করতে পারব। না হলে হয়তো বা হবে না। আজকের সমাজকে যদি সুস্থ সমাজে রূপান্তরিত করতে হয়, তাহলে কালচারের আদান-প্রদান খুবই দরকার। আমার আগের বক্তারা বলেছেন যে কীভাবে শিল্পীদেরকে সম্মান করা, শিল্পীদের স্কলারশিপের কথাও বলেছেন, শিল্পীদের জন্য স্বাস্থ্য বিমার ব্যবস্থা করা ইত্যাদি আরও অনেক কথা বলা হয়েছে। আমাদের পার্লামেন্টারি এফেয়ার্স মিনিস্টার বলেছেন যে সিপাহী বিদ্রোহ, আমাদের সভ্যতা, যদি আমাদের ইতিহাসকে আমরা অস্বীকার করি তাহলে আমরা আমাদের সংস্কৃতিকে অক্ষুণ্ণ রাখতে পারব না। সিপাহী বিদ্রোহের জন্য লাতু মালগড়, এই জায়গাটা ঐতিহাসিক। আমাদের অসমে এরকম স্থান আর নেই। যদিও আমরা সেই ভাবে উপস্থাপন করতে পারিনি সেটা। গতবার বিধানসভা থেকে পাওয়া তথ্য মতে, ১৮৫৭ সালে ২০০ ইংরেজ সৈনিকের সঙ্গে ভারতীয় সৈনিকের যুদ্ধ হয়। সেই যুদ্ধে, অধ্যক্ষ মহোদয় সিলেট লাইট ইনফেন্ট্রির কমান্ড্যান্ট মেজর দীপের নেতৃত্বে ১৬০ জন সৈনিক আসে। ২০০ জন ভারতীয় সৈনিকের সঙ্গে যুদ্ধ হয় সেখানে। সেই মালগড়ে ২৬ জন সৈনিক শহিদ হন। এবং সেখানে মেজর বিন এবং ৬ জন ইংরেজ সৈনিককেও নিহত করা হয়। যদিও বাজেটে ৫০ লক্ষ টাকা ধার্য করা হয়েছে, তবে আমার দাবি থাকবে এই অঞ্চলটা পরিদর্শন করা হোক। কারণ, আমাদের অসমেই রয়েছে মালগড় এবং যেখানে ভারতবর্ষের প্রথম স্বাধীনতা আন্দোলন হয়, আর সেই আন্দোলনে ২৬ জন সৈনিক শহিদ হন। সেখানে কবরস্থানও আছে। এ ব্যাপারে সরকার যাতে দৃষ্টি আকর্ষণ করে এবং সেখানে একটা টিম পাঠানো হোক। ৫০ লক্ষ টাকা ব্যাপার নয় অধ্যক্ষ মহোদয়। কথাটা হচ্ছে, সেটার সংস্কার করতে হবে। সেই সময়ের তলোয়ার, বন্দুক সহ অনেক জিনিস একজনের ঘরে আছে। গত ১৮ ডিসেম্বর আমরা সেখানে প্রোগ্রাম করি,

তখন ওনাকে আমরা অনুরোধ করি সেই জিনিসগুলো আমাদের দেওয়ার জন্য। উনি এসে সেই জিনিসগুলো আমাদের দিয়ে যান এবং প্রোগ্রাম শেষ হলে উনার ঘরে ফিরিয়ে নিয়ে যান। আমরা চাই সেই জায়গাটাকে সংরক্ষণ করা হোক, অসম তথা ভারতবর্ষের মধ্যে একটা ঐতিহাসিক স্থানের মর্যাদা পাক।

আমি একটা কথা বলতে চাই, আগেও বলেছিলাম যে এবারের ‘মাই গভর্নমেন্ট’ ওয়েবসাইটে দেখতে পেয়েছি, আমি আগেই বলেছি যে ‘মায়ের ভাষাই মাতৃ ভাষা, সেই ভাষাকে ভালোবাসা, ভালোবাসি বাংলা ভাষা, ভালোবাসি বিশ্বজনের মাতৃভাষা’। মাই গভর্নমেন্ট অ্যাপসে যেটা দেখতে পেলাম, আন্তর্জাতিক মাতৃভাষা দিবসে ২১ শে ফেব্রুয়ারি দেখতে পেলাম সেখানে ৪৮ টি ভাষাকে একটা ট্রি-র মাধ্যমে দেওয়া হয়েছে, অসমের অক্ষুণ্ণতাকে রক্ষা করার জন্য। সেখানে বাংলা ভাষাটি নেই। ২১ শে ফেব্রুয়ারি বরকত, সালাম— তারা বাংলায় এসে বাংলা ভাষা আন্দোলনের জন্য শহিদ হয়েছিল। তারপর আন্তর্জাতিক মাতৃভাষা দিবস হিসাবে সেটাকে স্বীকৃতি দেওয়া হয়েছিল। অথচ সেখানে বাংলা ভাষার কোনও উল্লেখ নেই। অধ্যক্ষ মহোদয়, পরবর্তী সময়ে যদিও সেটাকে ডিলিট করা হয়েছে, কিন্তু এই ধরনের ভুল যাতে না হয়। কারণ, মানুষের ভাবাবেগ এবং বিচার-বিবেচনার ওপর এর একটা বিশেষ প্রভাব পড়ে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি আর বেশি কিছু বলছি না। যোহেতু আপনি বলছেন সংক্ষিপ্ত করার জন্য। স্বামীজির একটা গল্প বলছি। স্বামীজি যখন শিকাগো গিয়েছিলেন তখন সেই জায়গায় অনেকগুলো ধর্মগ্রন্থ রাখা ছিল— গীতা, কোরান, বাইবেল রাখা ছিল। এবং গীতাটা একদম নীচে ছিল। ইংরেজ ভদ্রলোক বললেন যে আপনার ধর্মগ্রন্থ তো একদম নীচে, সব ধর্ম উপরে। তখন স্বামীজী বলেছিলেন যে হিন্দু ধর্ম অর্থাৎ সনাতন ধর্মের মধ্যে প্রত্যেকটা ধর্মকে বহন করার ক্ষমতা আছে। আমরা চাই সবাইকে নিয়ে বৃহত্তর অসম গঠন করা হোক। বিশেষ করে মহাপুরুষ শঙ্করদেব চেয়েছিলেন বিভিন্ন জাতি-গোষ্ঠীর মানুষকে নিয়ে যাতে বৃহত্তর একটা সমাজ গঠন করতে পারি। আমরা চাই সরকারের উদ্দেশ্য বরাক-ব্রহ্মপুত্র-পাহাড়-ভৈয়াম মুখে বলা হয়, কিন্তু প্রকৃত অর্থেই যাতে বাস্তবায়িত হয়।

আমি বিশেষ করে আজ আপনাকে ধন্যবাদ জানাই, কলা-সংস্কৃতি নিয়ে যে আলোচনা হলো ‘স্পিকার ইনিসিয়েটিভে’ সেখানে আমাকে বলার সুযোগ দেওয়ার জন্য। শেষে অতুল প্রসাদ সেনের গান একটা শোনাচ্ছি— “বল বল বল সবে, শত বীণা বেণু রবে, ভারত আবার জগৎ সভায় শ্রেষ্ঠ আসন লবে। ধর্মে মহান হবে, কর্মে মহান হবে, নব দিনমণি উদবে আবার পুরাতন এ পুরবে।” অধ্যক্ষ মহোদয়, ধন্যবাদ জ্ঞাপন করছি এবং ধন্যবাদ জানাই যাতে প্রত্যেক কৃষ্টি, সংস্কৃতিকে নিয়ে অসমের অক্ষুণ্ণতা, অসমের বৈচিত্র্য যাতে অক্ষুণ্ণ থাকে। আজ আর কোনও কনট্রিভাসিয়াল কথা বলছি না। কারণ, আজ আপনি যে বিষয় চয়ন করেছেন সত্যি সেখানে কনট্রিভাসিয়াল কোনও কথাই আসে না। সবাইকে নিয়ে আমরা অসম গড়ব। এবং এই অধিবেশনের শেষ দিনে আমরা মিলন চাই, সবাইকে নিয়ে ঐক্যের একটা বাতাবরণ সৃষ্টি হোক। কারণ, শেষ দিনে আর যুদ্ধ নয়। যুদ্ধ আমরা দেখেছি যে আমাদের বায়ুসেনা পাক অধিক্রিত কাশ্মীরে ঢুকে প্রায় দুশ জন সন্ত্রাসবাদীকে হত্যা করেছে। আমি ধন্যবাদ জানাই বায়ুসেনাকে, ওদের ওই স্পিরিটের জন্য। এবং বিশ্বের বুকে আমাদের দেশ প্রতিষ্ঠিত দেশ। প্রতিষ্ঠিত দেশের জন্য মাথা উঁচু করে আমরা এক একজন ভারতবাসী। আমরা ভারতীয়। একজন ভারতীয় হিসাবে আমি গর্ববোধ করি। ধন্যবাদ নমস্কার।

মাননীয় অধ্যক্ষঃ এতিয়া আংগুৰলতা ডেকাই ক’ব আৰু তেওঁৰ পিছত বৃন্দাবন গোস্বামী ডাঙৰীয়াই ক’ব। মোৰ লগত কেইবাগৰাকীও বক্তা যেনে- গুনিদ্র নাথ দাস, গণেশ কুমাৰ লিষু, বিনন্দ শইকীয়া,

গুৰুজ্যোতি দাস, ৰমেন্দ্ৰ নাৰায়ণ কলিতা, ৰণোজ পেগু, পল্লৱ লোচন দাসৰ নাম আছে গতিকে সকলোকে কোৱাৰ সুবিধা দিয়া হ'ব। কিন্তু, আমি বৃন্দাবন গোস্বামী ডাঙৰীয়াক অলপ সময় দিব লাগিব কাৰণ তেওঁ বহুতখিনি কথা জানে সেয়েহে বাকী সকলোৱে যাতে সময়ৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি বক্তব্য প্ৰদান কৰে। মই আগতেও কৈছো যে, আপোনালোকৰ যিখিনি কথা আছে, সেইখিনি লিখিত ভাৱে দিলেও **I will include them in the proceedings.** আনহাতে, কংগ্ৰেছ বিধায়িনী দলৰ পৰা মোক জনাইছিল যে তেওঁলোকৰ কিবা এটা অসুবিধা থকাৰ বাবে তেওঁলোক অলপ আগতীয়াকৈ যাব বিচাৰিছে। সেয়েহে মই তেওঁলোকক এইটো **allow** কৰিছো।

মাননীয় সদস্য শ্ৰীমতী আংগুৰলতা ডেকা, (বটদ্ৰৱা): ধন্যবাদ অধ্যক্ষ মহোদয়। সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰৰ পৰা অহা এগৰাকী জন-প্ৰতিনিধি হিচাপে আজি মই অত্যন্ত গৌৰৱান্বিত হোৱাৰ লগতে সুখী হৈছো। 'কলা সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ তথা বিকাশ'ৰ বাবে পবিত্ৰ বিধান সভাৰ মজিয়াত আজি বিশেষ আলোচনাৰ বিষয়-বস্তু হিচাপে নিৰ্বাচন কৰা হৈছে। যোৱা ২৩ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৯ তাৰিখে অসম বিধান সভাৰ কেন্দ্ৰীয় সভাগৃহত অসমৰ কলা সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত বিশিষ্ট ব্যক্তি সকলে বিধান সভাৰ মাননীয় সদস্য সকলৰ লগত মত-বিনিময় কৰি তেওঁলোকৰ সমস্যাবোৰ আমাৰ জৰিয়তে বিধান সভাত উপস্থাপন কৰিব পৰাৰ যি উদ্যোগ লোৱা হৈছিল, সেই উদ্যোগৰ মই শলাগ লৈছো আৰু অধ্যক্ষ মহোদয়ক মই আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ: This is possible because of your cooperation.

শ্ৰীমতী আংগুৰলতা ডেকা, (বটদ্ৰৱা): কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ সহযোগিতাতহে এই পদক্ষেপটো সফল হ'বলৈ পালে। মই নিজেই ১৫ বছৰতকৈ অধিক কাল সাংস্কৃতিক জগতৰ লগত জড়িত হৈ আছো। এই ১৫ বছৰ কালৰ ভিতৰত মই ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰত ১০ বছৰ আছো আৰু অন্যান্য ছবিও কৰিছিলো। কিন্তু শিল্পী হিচাপে আমি আমাৰ মনৰ অনুভৱ তথা কথাবোৰ কোৱাৰ পৰিৱেশ ক'তো পোৱা নাছিলো। গতিকে আপোনাৰ এনেধৰণৰ পদক্ষেপটোৱেই আছিল এক বৃহৎ পৰিৱৰ্তন। সেইদিনা আলোচনাত উপস্থিত থকা প্ৰত্যেক গৰাকী কলা-কৌশলীয়ে এই পদক্ষেপৰ শলাগ লৈছে।

কলা সংস্কৃতিৰ পৰিসৰটো বহুত বিশাল। ইতিমধ্যে বহু কেইগৰাকী সন্মানীয় সদস্যই বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ ওপৰত বিভিন্ন ধৰণৰ বক্তব্য ইয়াত দাঙি ধৰিছে। গতিকে মই কেইটামান উপাদানৰ ওপৰত আলোকপাত কৰিম আৰু আমাৰ মাজত থকা কেইটামান বিষয়ৰ ওপৰত চৰকাৰে গুৰুত্ব দিব লাগে সেইখিনিৰ বিষয়ে ক'ম। আমাৰ সমস্যা সমাধান হ'ব লাগে আৰু বিষয়টো যাতে কেৱল আলোচনাৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নাথাকে।

কলা-সংস্কৃতিৰ মূল লক্ষ্যই হৈছে সমাজক একগোট কৰা আৰু সমন্বয়ৰ বাৰ্তা কঢ়িওৱা এক শক্তিশালী মাধ্যম। আমাৰ উজনি-নামনি, বৰাক-ব্ৰহ্মপুত্ৰ সকলোতে যিমান জাতি জনগোষ্ঠী আছে প্ৰত্যেকৰে নিজস্ব বৈশিষ্ট আৰু কৃষ্টি সংস্কৃতি আছে। গতিকে আমাৰ এই যিমান সংস্কৃতি আছে তাক জীৱন্ত ৰূপ দিব খোজো। প্ৰতিটো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ, সাজপাৰ, ৰন্ধন প্ৰণালী, বাদ্য-যন্ত্ৰ, কৃষিৰ সা-সঁজুলি, লোক সংগীত, লোক নৃত্য, খেল-ধেমালি এই গোট্টেইখিনিকে আমাৰ সংস্কৃতিয়ে সামৰি লৈছে। কিন্তু এই সংস্কৃতি আজিৰ যুগত অশুভ শক্তিৰ ফলতেই হওঁক বা পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিৰ আগ্ৰাসানৰ ফলতেই হওঁক, কিছুমান কালৰ বুকুত হেৰাই গৈছে আৰু কিছুমান হয়তো হেৰাই যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। গতিকে, এই সময়খিনিতে যদি আমি আমাৰ দায়িত্ব, কৰ্তব্য পালন নকৰো তেনেহ'লে প্ৰকৃত অৰ্থত জাতিৰ অস্তিত্ব তেতিয়াহে বিপদাপন্ন হ'ব। আমি সকলোৱে

জানো যে অসম চুক্তিৰ ৬ নং দফাৰ আধাৰত শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰ স্থাপন কৰা হৈছিল। এই কলাক্ষেত্ৰখনত সম্পূৰ্ণৰূপে কাম কৰি আছে নে নাই মই জানিব বিচাৰিছো। কাৰণ আমি যদি ভাবো যে এই বৃহৎ উপাদানখিনি আমি সংৰক্ষণ কৰিব লাগে। কলাক্ষেত্ৰত অকল উৎসৱ বা কৰ্মশালা আয়োজন কৰিলেই আমাৰ দায়িত্ব শেষ হৈ নাযায়। কেৱল সংগ্ৰহালয়ত যদি সংৰক্ষণ কৰি ৰাখো আৰু অনুভূতিৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰো তেনেহলে সংগ্ৰহালয় বা ভৱন নিৰ্মাণ কৰি লাভ নহব। নৱ প্ৰজন্মক আমি উৎসাহিত কৰিব লাগিব। এইখন অসমতে ৫০০ বছৰৰ আগতে মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে সমাজ সংস্কাৰৰ কাৰণে কীৰ্তন ঘৰৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি থৈ গৈছিল। কিন্তু আজি আমি সকলোৱে দেখিছো যে সেই সত্ৰ সমূহৰ অৱস্থা বিপদাপন্ন হৈ পৰিছে। সত্ৰ সমূহৰ কাৰণে কৰিবলগা আমাৰ বহুখিনি কাম আছে। মই বটদ্ৰৱা সমষ্টিৰ পৰা প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছো। এই সুযোগতে মই চৰকাৰক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো যে চৰকাৰ গঠন হোৱাৰ পিছতেই আমাৰ ১৩০ বিঘা মাটি বেদখল মুক্ত কৰা হ'ল আৰু এইবাৰ বাজেটত ১৫০ কোটি টকা ধাৰ্য্য কৰা হৈছে। হয়তো কোনো এখন চৰকাৰে আগতে গুৰুজনাৰ স্মৃতি ৰক্ষাৰ কাৰণে ইমানখিনি টকা দিয়া নাছিল। এইটো আমাৰ এটা বৃহৎ সাফল্য। এই যিটো প্ৰকল্প বটদ্ৰৱাত হৈ আছে তাত সত্ৰীয়া সংস্কৃতি, সত্ৰ, সাঁচিপাতৰ লগতে যিবিলাক নৃত্য, বাদ্য আছে এই সকলোবিলাক সাঙুৰি লব। এইটো মই ভাবো চৰকাৰে এটা অতি সুন্দৰ পদক্ষেপ গ্ৰহন কৰিলে।

ইয়াৰ লগতে মই ক'ব বিচাৰিছো যে কলাক্ষেত্ৰ খনক চৰকাৰে এটা বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰক আৰু কলাক্ষেত্ৰই অসমৰ সমগ্ৰ জাতি-জনগোষ্ঠীৰ কলা সংস্কৃতিক আগুৰি লওক। তাৰ লগতে যুৱ প্ৰজন্মক কিদৰে আকৰ্ষিত কৰিব পাৰি তাৰ বাবে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ পদক্ষেপ গ্ৰহন কৰক।

মই নিজকে খুৱ সৌভাগ্যবান বুলি ভাবো কাৰণ মই আমাৰ এই পবিত্ৰ অসম ভূমিত জন্মগ্ৰহন কৰিলো। বহুতো বীৰ বীৰাঙ্গনাই ইয়াত জন্মগ্ৰহন কৰিছে। বীৰ লাচিত বৰফুকন, বীৰ চিলাৰায়, মুলাগাভৰু, কণকলতা, সতী জয়মতী এই মহান ব্যক্তি সকলক যদি আমি নিজেই অধ্যয়ন কৰিব নোৱাৰো। এগৰাকী ভৱিষ্যত দ্ৰষ্টাই কৈছিল যে ভৱিষ্যতৰ গতিপথ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ বা নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মানৱ জাতিয়ে অতীত অধ্যয়ন কৰিব লাগিব, নিজৰ ঐতিহ্যৰ প্ৰতি সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগিব। গতিকে আমি যদি নিজৰ অতীত অধ্যয়ন নকৰো, গুৰুজনাৰ সৃষ্টি অধ্যয়ন নকৰো তেতিয়াহলে আমি নিজকে আৱিষ্কাৰ কৰিব নোৱাৰিম। নৱ প্ৰজন্মক সেই পৰিৱেশটো দিয়াৰ কাৰণে আমি কিছু ক্ষেত্ৰত ব্যৰ্থ হৈছো। আমি যদি নৱ প্ৰজন্মৰ স্বাভিমানটো জগাই তুলিব নোৱাৰো তেতিয়াহলে আমি বিশ্ব দৰবাৰটো দূৰৰে কথা, আমি ইয়াতে নিজে প্ৰতিষ্ঠা হ'ব নোৱাৰিম। এই বীৰ বীৰাঙ্গনা সকলৰ জীৱন গাঁথাটো চলচিত্ৰৰ মাধ্যমেৰে হওক বা পুঁথিৰ মাধ্যমেৰে হওক আমি নৱ প্ৰজন্ম সকলক আগবঢ়াই লৈ যাব পাৰো। তাৰ বাবে চৰকাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহন কৰিলে যথেষ্ট ভাল হয়।

যিহেতু মই নিজেই চলচিত্ৰৰ লগত জড়িত, ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰতো আছো গতিকে এগৰাকী সাংস্কৃতিক কৰ্মী হিচাপেহে মই আজি অনুভৱখিনি কম। হওঁ বুলি কোনেও শিল্পী হ'ব নোৱাৰে। তাৰ বাবে ঈশ্বৰ প্ৰদত্ত গুণ লাগিব আৰু সাধনাৰ জৰিয়তে তেওঁ সেই গুণটো নিজৰ মাজত আনিব লাগিব। গতিকে মই আজি খুৱেই আনন্দিত যে আজি এনেকুৱা ধৰণৰ এটা বিষয় সদনত ৰাখিছে। শিল্পী সকলৰ অৱস্থা মই যোৱা ১৫ বছৰে দেখি আহিছো। শিল্পীসকলৰ আচল ছবিটো ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰত গলে আপোনালোকে দেখা পাব। ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰত যিসকল **glamour artist** আছে তেওঁলোকক বাদ দি তাত যিখিনি **technician** বা নৃত্য শিল্পী বা অন্য সৰু সুৰা চৰিত্ৰত অভিনয় কৰা শিল্পী সকল আছে তেওঁলোকৰ কথা ভাৱিলে মোৰ এতিয়াও দুখ লাগে। কোনোৱা বাদ্যযন্ত্ৰৰ ঠাইটো আনে যাতে লৈ ল'ব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে তেওঁলোকে অসুখ হলেও যিকোনো

পৰিস্থিতিতে নিজৰ কামটো আনৰ হাতত অৰ্পণ নকৰে।

এটা বৰ্ষত যেতিয়া মই ভাগ্যদেৱী থিয়েটাৰত আছিলো মই স্বচক্ষুৰে দেখিলো যে থিয়েটাৰ কৰি থাকোতে এজন অভিনেতাৰ stroke হৈ গ'ল। তেখেতে যিটো বৰ্ষলৈকে কাম কৰিছিলে তাৰ প্ৰাপ্যখিনি থিয়েটাৰ প্ৰযোজকে দিলে কিন্তু তাৰ পিছত সেই পৰিয়ালটোৰ কি পৰিস্থিতি হ'ব, সেইটো আপুনি অনুভৱ কৰক। গতিকে এই যিটো পৰিৱেশ সেইটো মই নিজে দেখা পাইছো। আজি মই চৰকাৰক ধন্যবাদ জনাইছো যে এহেজাৰতকৈও অধিক ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ শিল্পীক ৫০ হাজাৰ টকা দিয়াৰ বাবে যিটো ঘোষণা কৰা হৈছে তাৰ বাবে। আজি তেখেত সকলক এটা সন্মান প্ৰদান কৰা হৈছে। শিল্পীসকলৰ ভোকটো পইচা নহয়। যেতিয়া ৰাইজে হাত চাপৰি মাৰে সেইটোৱেই আমাৰ শাস্তি। গতিকে পইচাটো নহয়, এই সন্মানটো চৰকাৰে আমাৰ প্ৰদান কৰিছে। কলাৰ লগত জড়িত ব্যক্তিসকলৰ লগতে যিমানখিনি শিল্পৰ লগত জড়িত ব্যক্তি আছে সেই ব্যক্তি সকলক এটা উচিত মৰ্যাদা দিয়াৰ কাৰণে আৰু ভৱিষ্যতটোক সুনিশ্চিত কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

১৯৩৩ ত ৰূপকোৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা দেৱে ভেটি প্ৰতিষ্ঠা কৰা চলচিত্ৰ উদ্যোগটো দেশৰ ভিতৰতে পুৰণি। গতিকে জ্যোতি চিত্ৰবনটো technical side ৰ পৰা আৰু অধিক শক্তিশালী কৰি তুলিব লাগে। নতুন প্ৰজন্মটোক আমি কেনেদৰে ছবি নিৰ্মাণৰ ক্ষেত্ৰতো আগবঢ়াই লৈ যাব পাৰো সেইটো আমি গুৰুত্ব দিব লাগে। বহুতে এতিয়া অসমীয়া ছবিৰ লগত জড়িত হ'ব নিবিচাৰে কাৰণ অসমীয়া ছবি জগতৰ অভিনেতা সকলৰ অৱস্থা যথেষ্ট শোচনীয়। গতিকে নৱ প্ৰজন্মৰ মাজত আমি এটা নতুন পৰিৱেশ গঢ়ি তুলিব লাগিব।

মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো চিনেমা হ'লৰ কাৰণেও ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ কাৰণে। চল চিত্ৰ, ভ্ৰাম্যমানৰ বা পুতলা থিয়েটাৰ এইবিলাকত যদি আমি নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ নকৰো তেতিয়াহলে বেলেগ কথা পাতি লাভ নাই। আমি গম পাইছো যে আমাৰ চলচিত্ৰ নীতিৰ কাম ইতিমধ্যে চলি আছে আৰু অতি সোনকালে হয়তো দেখিবলৈ পাম। ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ প্ৰযোজক সকলো ধাৰত পোত গৈ আছে যদিও তেখেত সকলে এই দিশটো আগবঢ়াই লৈ গৈ আছে। চলিত বৰ্ষত ২৯ খন ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰ চলি আছে আৰু এই অনুষ্ঠানটোত ১৬০০ ত কৈও অধিক কলা কুশলী জড়িত হৈ আছে। গতিকে এই বৃহৎ অনুষ্ঠানটোৰ কাৰণে এটা সুকীয়া নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব লাগে।

পুতলা থিয়েটাৰৰ ক্ষেত্ৰতো এনেকুৱা ধৰণৰ এটা ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। গতিকে আমাৰ এই শিল্পী কলা কুশলী সকলে যাতে এটা উচিত মৰ্যাদা পায় আৰু তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যত যাতে সুনিশ্চিত হয় তাৰ বাবে চৰকাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে যদিও কৰিবলগীয়া আৰু বহুতখিনি আছে। যিখিনি ব্যৱস্থা আছে সেইখিনিৰো আমি উন্নয়ন সাধন কৰিব লাগে। সংগ্ৰহালয়, প্ৰেক্ষাগৃহ, ভৱন এইখিনি আমাৰ চৰকাৰে কৰিব বুলি মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস আছে। মই যথেষ্ট ভাল পাইছো যে আমি নৱ প্ৰজন্ম হিচাপে সাংস্কৃতিক কৰ্মী হিচাপে আগতে সপোন দেখিবলৈ ভয় খাইছিলো। কিন্তু এতিয়া সপোন দেখিবলৈ আমি এটা সাহস পাইছো। এইটো বহুত ডাঙৰ কথা। আমি এতিয়া সমষ্টিক লৈ পৰিকল্পনা কৰিব পৰা হৈছে। আজি সত্ৰ সমূহকলৈ আমি চিন্তা কৰিব পাৰো। ছবিলৈ আমি চিন্তা কৰিব পৰা হৈছে। গতিকে এই কথাখিনি কৰ পৰা এটা মঞ্চ, আজি ১৫ বছৰ মই নিজে কাম কৰিছো। এনেকুৱাধৰনৰ আমি মঞ্চ দেখা নাছিলো। আজি মই বিধায়ক হিচাপে আহিছো সেইটো বেলেগ কথা, তাত যিটো আমাৰ চেণ্টেল হ'লত অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ উদ্যোগত যিটো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰে, এনেকুৱা ধৰনৰ পৰিবেশ কেতিয়াও পোৱা নাই আৰু এই যিটো আমাৰ ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ

যিটো এটা ধাৰ্য্য কৰা হৈছে, এইটো কোনো কালেই কোনো চৰকাৰৰ দিনত হোৱা নাই। খুব সুন্দৰ পদক্ষেপ। আমাৰ বহুত শিল্পী আছে ভ্ৰাম্যমানৰ যি সকলে এতিয়া অভিনয় কৰিব পৰা অৱস্থাত নাই খুব দুখ লগা অৱস্থা, গতিকে তেওঁলোকক এই এককালীন সাহাৰ্য্য দিয়াৰ লগতে জীৱন বীমাটোও যদি চিন্তা কৰিব পাৰি। সেই ধৰনৰ ব্যৱস্থা কৰিলে নিশ্চয়কৈ আমাৰ সুফল হ'ব। কাৰণ আমি জানো যে অশান্ত অসমখনক যদি শান্ত কৰিব লাগে, গানৰ মাধ্যমেদি, সংগীতৰ মাধ্যমেদি আমি কৰিব লাগিব। এইটো যদি শক্তিশালি নহয়, তেতিয়াহলে আমি এই সমাজখনক আমি নিয়ন্ত্ৰন কৰিব নোৱাৰিম। গতিকে এই মাধ্যমক আমি শক্তিশালী কৰিবই লাগিব আৰু বিশ্বাস আছে, আমাৰ এই চৰকাৰখনৰ দিনতে গোটেই বিলাক উপাদান, যিমানখিনি আমি আলোচনা কৰিছো, সেইখিনি শক্তিশালী ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা হ'ব। গতিকে মই এই খিনি কৈছো, আৰু মই আগতেও কৈছো যে গোটেই দিশবিলাক আমাক ভগাই দিয়া হৈছিল উপাদানবিলাক। তথাপিহে মোৰ তাত যিটো আমাৰ প্ৰত্যেকজন অসমীয়াৰ সপোন আচলতে বৃন্দাৱনী বস্ত্ৰ এইখন মৰাৰ আগমুহূৰ্তত এবাৰ যদি দেখি যাওঁ, এনেকুৱা ধৰণৰ সপোন সকলোৰে আছে। আৰু এইটো নিজৰ পবিত্ৰ ভূমিত, তাত নহয়, ইয়াত। গতিকে সেই দিনাখন আমাৰ কেইগৰাকীমান জেষ্ঠ্যই এটা আবেদন কৰি কৈছিল যে মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ অনুপম সৃষ্টি বৃন্দাৱনী বস্ত্ৰৰ আৰ্হিত নতুনকৈ অনুৰূপ বৃন্দাৱনী বস্ত্ৰ এখন বৈ উলিওৱাৰ কাৰনে এটা আৰ্থিক অনুদান তেখেত সকলে বিচাৰিছিল। তেখেত সকলে এইটো কথা কৈছে যে তেতিয়া সেইখিনি সময়ত আজিলৈকে কিমান শ শ বছৰ পাৰ হ'ল, সেইখিনি সময়ত প্ৰাকৃতিক উপাদানেৰে সেইখিনি নিৰ্মান কৰা হৈছিল। বৰ্তমানৰ ল'ৰাছোৱালীয়ে, যেতিয়া এইখন নিৰ্মান কৰিব তেতিয়া গম পাব যে কি ধৰনে এইবৃন্দাৱনী বস্ত্ৰখন আমাৰ তৈয়াৰ কৰা হৈছিল? ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাজত এটা জাগ্ৰত হ'ব। হয় আমি এইটোত সোমাব লাগে। এই বৃন্দাৱনী বস্ত্ৰখনৰ কথা যিহেতু আমাৰ আৰম্ভণিতে আমাৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ আমাৰ ৰঞ্জিত কুমাৰ দাস ডাঙৰীয়া দেৱে ইয়াতে দুবাৰ তিনিবাৰ উত্থাপন কৰিছে, বৃন্দাৱনী বস্ত্ৰকলৈ। নিজেও গৈ কথাও পাতি আহিছে, চাইও আহিছে, আমাৰো, সেইটো সপোন, বৃন্দাৱনী বস্ত্ৰক যাতে আমি এ স্বচক্ষুৰে অসমীয়াৰ বুকুত যাতে দেখিবলৈ পাওঁ আৰু যিমানকেইটা উপাদান আছে, তাৰে ভিতৰত অলপ আগতে আপুনি কৈছে যে সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ আলোচনা বহুত হয়। কিন্তু সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ কিছু পিছপৰি থকা দেখা যায়। গতিকে আমি কেইবাগৰাকীমান বিশেষজ্ঞৰ লগত কথা পাতি নীতি নিৰ্ধাৰণ কৰিব নোৱাৰো। গতিকে আমি বিশেষজ্ঞৰ লগত কথা পাতি কি ধৰনে আমাৰ সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰি, তাৰ ক্ষেত্ৰত, আপোনাৰ ওচৰত আমি প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিম। গতিকে এইখিনি কবলৈ দিয়াৰ কাৰনে অন্ততঃ আনন্দিত, গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছো আৰু আশা ৰাখিছো, এই আলোচনাই যোগাত্মক দিশৰ এটা সূচনা আনিব আৰু চৰকাৰক পুনৰবাৰ অনুৰোধ জনাইছো এই বিষয়টো যাতে আপোনালোকে আৰু অলপ গুৰুত্বসহকাৰে লয়, বাজেটত যাতে এইটো বিভাগত পইচা অলপ সৰহকৈ ধৰে কাৰণ এইটো এটা চলি থকা বস্ত্ৰৰ নিচিনা হয়। গতিকে মই এই খিনি কব দিয়াৰ কাৰণে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাই মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ :- ধন্যবাদ এতিয়া বৃন্দাৱন গোস্বামী। আমাৰ হাতত ১ ঘণ্টা ৭ মিনিট সময় আছে, কবলৈ বহুত কেইজন আছে।

শ্ৰীবৃন্দাৱন গোস্বামী, সদস্য :- মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আমি আমাৰ সমাজ জীৱনৰ যিটো আটাইতকৈ প্ৰয়োজনীয় বিষয় সদাই এৰাই চলিছো। এইখন বিধান সভাত গুৰুত্ব পাব লাগে। কিন্তু প্ৰথম বাৰৰ কাৰনে আপুনি এই বিষয়টো নিৰ্দিষ্ট ভাৱে আপোনাৰ initiative ত লোৱাৰ কাৰনে মই

ধন্যবাদ জনাইছো। মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া,
সুৰৰে দেউলৰে, ৰূপৰে শিকলি চিঙি,
ভাঙি দিলে খুলি দুৱা সোনোৱালী
পূজাৰী অ’

যি জনে আঘাট, সংঘাট, সংকট তথা বিভিন্ন হেচাত দেশবাসী যেতিয়া জীৱন বিপৰ্য্যাস্ত হৈছিল, ঠিক তেনেক্ষনত মৃত্যু, দুখ বেদনা, হাহাকাৰৰ মাজেদি নতুন যুগৰ ৰক্তৰ অৰুণোদয় আশন্ন হৈ উঠিছিল আৰু অসমীয়া ভাষা সাহিত্য সংস্কৃতিৰ জগতত বলদীপ্ত জীৱনৰ বিদ্রোহৰ কুৰলী আত্মপ্ৰকাশ কৰিছিল। চিৰ বিদ্রোহী, চিৰ বিপ্লৱী বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভাই মই ধৃষ্টতা নকৰো এইখন আসনত তেজপুৰৰ বিধায়ক হিচাপে ইয়াত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। মোৰ সৌভাগ্য যে পৰৱৰ্তী কালত মই এইখন বিধান সভাত মই ধৃষ্টতা নকৰো, সেইজনে গ্ৰহ- কৰি যোৱা আসনখনৰ পৰা মই কিবা কব পাৰিম বুলি। কিন্তু সেই সময়ত তেওঁৰ কাষতে আছিল, সুধাকৰ্ণ ড° ভূপেন হাজৰিকা। অসমৰ বিশিষ্ট নাট্যকাৰ, অভিনয় শিল্পী লক্ষ্যধৰ চৌধুৰী ডাঙৰীয়া, ৬৭ চনৰ কথা। আৰু সেই সময়ত মই যদিও সৰু আছিলো, তেওঁলোকৰ বক্তব্যবোৰ পঢ়ো আৰু মই বিধান সভাৰ লাইব্ৰেৰীলৈ গৈ তেওঁলোকে নো কোনবোৰ কথা কৈছিলে, সেই বিলাক মই পঢ়ি চাইছিলো। কিন্তু আচৰিত যে সুধাকৰ্ণ ভূপেন হাজৰিকাই নাওবৈচাৰ পৰা নিৰ্বাচিত হৈ অসমৰ শিল্প উদ্যোগৰ ওপৰত ইমান ধুনীয়া কথা কৈ গৈছিল। সেই সময়ত আৰু ভালকেইজন শিল্পীয়ে ইয়াত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। কিন্তু আজি যিজন এইখন আসন শুৱনী কৰি বহুবোৰ কথা কৈ গ’ল মই তাৰ ধুলি এটাৰ ওচৰ চাপিবও নোৱাৰো। তথাপি জ্যোতিপ্ৰসাদে কৈ গৈছিল,

জনতা টো প্ৰাণৰো প্ৰাণৰ

মনৰো মনত, শিল্পীয়ে মই লুকাই লুকাই আছে।

সংস্কৃতিৰ যিটো ধাৰণা, ইমান উচ্চস্তৰলৈ গৈছিল, সেই ধাৰণা জ্যোতিপ্ৰসাদে লৈ গৈছিল, এই কথাবিলাক আমাৰ বিধায়ক সকলে আলোচনা কৰা উচিত। সংস্কৃতিৰ ধাৰণা তেওঁ কি দিছিল?

“আমি কৰিব লাগিব পৃথিৱী আলোকময়,

জ্ঞান বিজ্ঞানৰ সকলো ধৰ্মৰ নানান, আৰ্দশৰ

নানান বিভেদৰ কৰিব লাগিব মহান সমষ্টি।

মহা মহত্বৰ বিৰোধী আশুৰি সকলো শত্ৰুক কৰিব লাগিব জয়

ত্ৰই পৃথিৱীলৈ আনিব লাগিব মহত্বৰ মহাজয়।।

জয় হওঁক পোহৰৰ জয় হওঁক মানৱৰ

মহত্বৰ আৰ্দশৰ জয়, চিৰপুণ্যৰ চিৰকল্যানৰ

জগতৰ মহাবিকাশৰ হওঁক, যুগে যুগে জয়, চিৰসুন্দৰ জয়।

সংস্কৃতি শব্দটো বৃটিছ এনচাইক্লোপেডিয়াত কৈছে, **Culture is the theory of a living of certain people.** এখন পথাৰ চহাই যিদৰে বিভিন্ন শস্য উপাদান কৰা হয়, তেনেকৈ মানসিক জগতখন চহাই বিভিন্ন মানৱ প্ৰকৃতিৰ ভাৱধাৰাৰ সৃষ্টি কৰা হয়। গতিকে সংস্কৃতিৰ শব্দ বিশাল। আমি আজি কথাখিনি চমুকৈ সামৰি ল’ব নোৱাৰো। গতিকে সংস্কৃতিৰ ধাৰণা **Culture** শব্দৰ কৃষ্টি শব্দৰ এই বিষয় বিলাকৰ বিশাল দৃষ্টি ভংগী সেই দৃষ্টিভংগীৰে গঢ়িব লাগিব অহা দিনৰ আমাৰ সমাজ জীৱনক। সকলোৰে কথাবিলাক চুই গৈছে, মই কোৱাৰ ইচ্ছা থাকিলেও সময় বিলাক নিদৃষ্ট, আৰু সকলো কথা কৈ যোৱাও সম্ভৱ নহয়। কিন্তু আজি আমাৰ বিষয় বস্তুটো হৈছে, সিদিনা আমি

কথাবিলাক শুনিলো, ইয়াত বৰ সুন্দৰ কথাবিলাক কৈছে। বহুজনে পৰামৰ্শ দিছে, বহুত হয়তো আহিবও নোৱাৰিলে। আপুনিও কৈছে ভ্ৰাম্যমানৰ মানুহখিনি ইয়াত আহিব নোৱাৰিলে। ইমান সুন্দৰ কথা ইয়াত কৈছে, এতিয়া মই সীমিত কৰিম, মোৰ কথাবিলাক। বিধায়ক হিচাপে, বিধান সভা হিচাপে, চৰকাৰ হিচাপে তেখেত সকলে যিবিলাক কথা কলে, আমি কোনখিনি কাম কৰিব পাৰো, আৰু নোৱাৰো। আমি এই বিধান সভাৰ চৰকাৰলৈ কোনবোৰ পৰামৰ্শ আগবঢ়াম আৰু আমি আপোনাৰ যোগেদি বহু শিল্পীৰ লগত সেই দিনা আমাৰ যোগাযোগ হ'ল যি সকল শিল্পীয়ে ইয়াত বহি কথা কব নোৱাৰে। তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বিলাক প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে আজি সিদ্ধান্ত লব চৰকাৰে, সেই চৰকাৰৰ সিদ্ধান্ত বিলাক পৰামৰ্শ আকাৰে আমি দিম। আৰু কোনবোৰ পৰামৰ্শ তেওঁলোকৰ পৰা শুনিছিলো, আৰু কেনেকৈ আমি কৰিব পাৰো। মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আজি আমাৰ সংস্কৃতিৰ ধাৰনাটো মই আগতে কোৱা বিশাল ধাৰনাটোলৈ নাযাও, মই নিৰ্দিষ্ট কেতবোৰ ধাৰনাৰ মাজলৈ আহিলো। সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰখনত অসম হৈছে এখন জিৱন্ত মিউজিয়াম। এটা লাইট থকা এইটো এটা মিউজিয়াম। কাৰন বনাধ্য আমাৰ সংস্কৃতিৰ ধাৰা, মিচিংৰ ঐনিতম, বড়োসকলৰ খেৰাই, চাহবাগিচাৰ ঝুমুৰ, দেউৰী সকল, কাৰ্বি সকল, ডিমাচা সকল, ৰাভা সকল মোৰ মনত পৰে বিক্ৰম সিং ইয়েং, আমাৰ এগৰাকী আগশাৰীৰ শিল্পী, ৰাজেন পাং ঠিক সেই দৰে বড়োসকলৰ নতুন চাম, পুৰনি চাম আগবাঢ়ি আহিছে। অগনন আজি শিল্পীৰ সৃষ্টি হৈছে। দ্ৰষ্টাৰ সৃষ্টি হৈছে। এই বৰ্ণাঢ়া সংস্কৃতি বিকাশৰ কাৰণে আমাৰ ইয়াৰ লগতে গোৱালপৰীয়া লোক-সংস্কৃতি, কামৰূপীয়া লোকগীত, উজনিৰ মটক-মৰাণ, আহোম সকলৰ ৬০০ বছৰীয়া কাৰ্যকালৰ সৃষ্টি কৰি যোৱা অমূল্য সম্পদ সকলো এটা কথা কৈছে, যে পুৰণি পুথি পাঁজি বিলাক সংৰক্ষণ কৰিব লাগে আৰু তেওঁলোকে কৈছে, আমাৰ সাংস্কৃতিক বিলাক কেনেকৈ সংৰক্ষণ কৰো। এটা হ'ল নতুন দিনৰ সংস্কৃতি গঢ়া, আনটো হ'ল আমাৰ ঐতিহ্য heritage, we have a rich heritage, we have to protect, we have to preserve our own rich heritage. আমাৰ এই গৰিমাময় ঐতিহ্য সংৰক্ষণৰ কথাটো কৈছে। মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, মই দুটা কথা লৈ আহিছো। আমাৰ অমূল্য সম্পদ হৈছে— বড়ো, মিচিং, দেউৰী, তিৱা, এই আদিম অসমীয়া ৰাইজৰ সম্পদখিনি পৰৱৰ্তী কালত, কতবোৰ মানুহ আমি ইয়ালৈ আহিলো। এদিন ফিজি দ্বীপেৰে ৰংৰম সাগৰখন পাৰ হৈ বাংলাদেশ সাগৰ আছিল। এই ৰংৰম সাগৰে আহি নদীয়াল মানুহবিলাকে বাস কৰিছিল। Negritite ...বহুত পুৰণি আদিম প্ৰজাতি। বহুতে কয়, তাৰ এটা অংশ এতিয়াও কৰোবাত বিচাৰিলে নাগালেণ্ডত পোৱা যাব। এইদৰে অষ্ট্ৰিক আহিল, এইদৰে মংগোলীয়ান সকল আহিল, এইদৰে আৰ্যসকল আহিল। আহি সকলোবিলাকত ইয়াত মিলি গৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰত গঢ়ি তোলে বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰ সভ্যতা। ২০০ বছৰৰ আগত বিভিন্ন প্ৰদেশৰ চাহ বাগিচাৰ বনুৱাসকলেও আহি আজি তেওঁলোকৰ নিজৰ ঘৰত ব্যৱহাৰ কৰা ভাষাৰে কি সুন্দৰ বিহু গায়। শুনি থাকিবলগীয়া। অসমৰ সংস্কৃতিৰ জগতখন ৰূপান্তৰ হ'বই। যুগৰ অন্তৰ লগে লগে ৰূপৰ অন্তৰ হয়। আজি নতুন দিনত এই প্ৰত্যেকটো জাতি-জনগোষ্ঠীক সমান মৰ্য্যদা দিলেহে এক বিপুল ৰূপত আমি অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ় দিব পাৰিম। বংগভাষী সকলো, হিমাংশু ৰায়, তেওঁ যিখন চিনেমা প্ৰথম আৰম্ভ কৰিছিল আলমআৰা প্ৰথম সৰ্বাক বোলছবি ভাৰতবৰ্ষৰ। সেইদিনা Cambridge ত পঢ়ি থকা Trinity College ৰ সংগীতৰ ছাত্ৰ জ্যোতিপ্ৰসাদে স্বপ্ন দেখিছিল এখন চিনেমা কৰাৰ। আৰম্ভ কৰিছিল প্ৰমথেশ বৰুৱাই কলিকতাত গৈ। এদিন চিত্ৰলেখা movie company খুলি ভোলাগুৰি চাহবাগিচাত জ্যোতিপ্ৰসাদে আৰম্ভ কৰিলে 'জয়মতী'। ইয়াৰ পাছত ৰঙাপুলিচ, ভক্তপ্ৰহ্লাদ, বিপ্লৱী, পুৰতি নিশাৰ সপোন, ঠিক

একে দৰে ডাক্তৰ বেজবৰুৱা। কিমানবোৰ চিনেমা বনালে। আজি সেইবিলাকৰ সংৰক্ষণৰ কাৰণে জ্যোতি চিত্ৰবন কৰিলে, সঠিকভাৱে কাম হ'ল নে ? মই এখন চিনেমা পাইছিলো, চন্দ্ৰপুৰত। বিপ্লৱী চিনেমাখন। তাৰ প্ৰিণ্টটো আনিব নোৱাৰিলো। এনেদৰে হেৰাই গৈছে। কিন্তু আমাৰ সকলোৰে সেইদিনা বক্তব্য হৈছে, আমাৰ heritage সংৰক্ষণ কৰিব লাগে। গতিকে অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, মোৰ পৰামৰ্শ কেইটামান ইয়াতে দাঙি ধৰিব বিচাৰিছো। আমাৰ অনুষ্ঠানবোৰ আছে, আৰু সেই অনুষ্ঠানখিনি ইতিমধ্যে মাজুলীত এখন সাংস্কৃতিক বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপনৰ সিদ্ধান্ত হৈছে আৰু মই ইয়াত অলপ পিছত কৈ যাম যে, যিখিনি কথা কৈছে, গুৰুজনাৰ এই বিশাল সম্পদক আধুনিক যিটো তেওঁৰ সৃষ্টি ৫০০ বছৰৰ আগত কৰিলে এইটোকে মূল হিচাপে লৈ এই বিশ্ববিদ্যালয়খনে গুৰুজনাক বিশ্বলৈ লৈ যাব লাগে। কাৰণ বাৰ্টল ব্ৰেক্টে যিবিলাক আধুনিক নাটক কৰিছিল, ৫০০ বছৰৰ আগত গুৰুজনাই ইয়াত কৰিছে। ৰাইজেই নাটকৰ ভাৱৰীয়া, ৰাইজকেই লৈ বাৰ্টল ব্ৰেক্টেৰ ধাৰণা। সেই বাৰ্টল ব্ৰেক্টেৰ ধাৰণাই গুৰুজনাই ৫০০ বছৰ আগত আমাৰ যিটো ভাওনা, আমাৰ শিল্প কৰি থৈ গৈছিল। গতিকে

‘শুন শুন ৰে সুৰ

বৈৰী প্ৰমাণা নিশা চৰণা শনি দান..

গুৰুজনা ঢুকোৱাৰ পাছত আমাৰ মাধৱ গুৰুজনাই যিটো গীত লিখি লৈ গৈছিল, আজি সেইদৰে

মুক্তিত নিস্পৃহ যিটো

সেই ভকতক নমো

ৰসময় মাগোছ ভকতি।

প্ৰথমে প্ৰণামো ব্ৰহ্ম ৰূপী সনাতন

সৰ্ব অৱতাৰৰ কাৰণ নাৰায়ণ।

বৰগীত, ঘোষা, পদ এইবিলাকৰ সুন্দৰ ৰূপ তাৰ যিবিলাক সুৰৰ লালিত্য এইয়া হ'ল শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ ধাৰা। এই শাস্ত্ৰীয় সংগীতক লৈ যাব নোৱাৰাৰ কাৰণে ইয়াত কেইবাখনো সুন্দৰ ভাৱে কথাখিনি উপস্থাপন কৰিছে। কিন্তু যিখন বিশ্ববিদ্যালয় হ'ব বিশাল সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ ধাৰাটো, নাটক, ভাওনা শিল্প, নৃত্যশিল্প, চিত্ৰ কলা, অপূৰ্ব চিত্ৰ কলা ইমানবোৰ দিশ আছে, মই ভাবো যে, অসমত, ভাৰতত, পৃথিৱীত গুৰুজনাৰ অপূৰ্ব সৃষ্টিৰ আধাৰত এক শৈক্ষিক আৰু গৱেষণামূলক এক প্ৰতিষ্ঠান গঢ় দি প্ৰত্যেক জিলাত এখন এখন সংগীত কলেজ খুলা হওঁক। প্ৰত্যেক জিলাতে খোলা হওঁক আৰু এইবিলাক Affiliation দিয়া হওঁক। Affiliating Institute হিচাপে আমাৰ মাজুলীৰ অনুষ্ঠানটোক গঢ় দিয়া হওঁক আৰু তাত গৱেষণাৰ লগতে প্ৰত্যেকখন জিলাত এখন এখন সংগীত মহাবিদ্যালয় খুলা হওঁক তাতো একেধৰণেই অনুষ্ঠানবিলাক দিয়া হওঁক। আমি বেলেগ বেলেগ ধাৰণা কৰো। বৰপেটাৰ ধাৰণা, কমলাবাৰীৰ ধাৰণা, গৃহস্তিৰ ধাৰণা। ৰজাঘৰীয়া চালি নৃত্য। বেলেগত নাই। সেইটো এটা ধাৰণা হওঁক বেলেগে। আমি সকলোকে মিলাবলৈ যোৱাতকৈ আৰু সেই কামখিনি আমাৰ সাংস্কৃতিক বিশ্ববিদ্যালয় বিলাকে কৰিব পাৰে। ইয়াৰ লগতে আমাৰ চৰকাৰে এটা সিদ্ধান্ত লৈছিল Jyoti Bishnu University of Art and Culture. ইয়াত pass ও হৈ গৈছিল। সেইখন তেজপুৰত কৰা হওঁক আৰু তাত লোকসংস্কৃতি গৱেষণা হওঁক। আমাৰ বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠী সকলৰ সংস্কৃতিৰ অনুশীলন হওঁক। পাশ্চাত্য মাৰ্গীয় সংগীত, আমাৰ ভাৰতীয় মাৰ্গীয় সংগীত, আমাৰ আধুনিক কালৰ পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা, জ্যোতি প্ৰসাদৰ গীত মাতৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, আমাৰ নাটকৰ বিভিন্ন অনুশীলনবিলাক তাত হওঁক। গতিকে এই দুটা Institute যদি আমি কৰো তাৰ আধাৰত আমি গোটেই এটা নেতৃত্ব দিশ দিব পাৰিম। ইয়াৰ লগতে আমাৰ শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱ

কলাক্ষেত্ৰক মই বহুত বছৰ আগতে ইয়াতো কৈছিলো। যে ইয়াক এটা co-ordinate কৰা অনুষ্ঠান কৰিব লাগে। কাৰ লগত co-ordination হ'ব, আনন্দৰাম ভাষা সংস্কৃতি, এটা প্ৰতিষ্ঠান আমাৰ আছে। আমি মিচিং ভাষা, ৰাভা ভাষা, দেউৰী ভাষা, তিৰা ভাষা কিছুমান introduce নকৰা বিলাক আমি class কৰো। এইবিলাকক সংৰক্ষণ কৰাৰ কথা কৈছে। আমাৰ অনুষ্ঠান আছেই, কামখিনি কৰিব লাগে। একেখিনি কামকে আমি সকলোৱে কৰো। কিন্তু অসম প্ৰকাশন পৰিষদ আছে, ৰাজ্যিক পুথিভঁৰাল আছে, পুথি সংগ্ৰহৰ কথা কৈছে আৰু এইবিলাক প্ৰকাশৰ কথা কৈছে। ইতিমধ্যে জ্যোতি প্ৰসাদৰ ৰচনাৱলী, নটসূৰ্য ফনী শৰ্মা ৰচনাৱলী উলাইছে। এই কামবিলাক প্ৰসাশন পৰিষদে কৰক। শিশু খাদ্য ন্যাস আছে, জ্যোতি চিত্ৰবনে বোলছবি সম্পৰ্কীয় কামবিলাক কৰক। ললিত কলা একাডেমী চিত্ৰকলাৰ অপূৰ্ব য'ত গীত গোবিন্দ ৰ সুন্দৰ চিত্ৰকলা, আমাৰ নিজৰ ধাৰা আছে। এই ধাৰাবিলাকৰ ক্ষেত্ৰত ললিত কলা কাডেমী আছে। সঞ্চালক মিউজিয়াম, সঞ্চালক প্ৰত্ন তত্ত্ব আৰু যোৱাবাৰ এটা ইয়াত আলোচনা হৈছিল এখন National School of Drama হ'ব লাগে। আমাৰ বাজেটত ধৰিছিল। কুলদা ভট্টাচাৰ্য্য, নটসূৰ্য ফনী শৰ্মা, সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তীকে ধৰি সকলোৱে এটা আন্দোলন কৰিছিল, এটা জাতীয় নাটশালা লাগে আৰু জাতীয় নাটশালাটো মই কৈছিলো যদি, Music University খন তাত নহয়, তেজপুৰলৈ লৈ যাওক। জ্যোতি বিষুং খন জাতীয় নাটশালা কৰক আৰু যদি নহয়ো দিগদাৰ হয়, Jyoti Bishnu Institute of Cultural Exllence কৰক। কিন্তু co-ordination টো কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ কেইবাটাও অনুষ্ঠান ইয়াত আছে, মাত্ৰ তাক co-ordinate কৰিব লাগে। সঞ্চালক মিউজিয়াম, প্ৰত্ন তত্ত্ব, হয়, আমাৰ heritage বিলাক ৰাখিব লাগিব। তেজপুৰৰ গংগা মূৰ্ত্তি আৰু যমুনা। ইমান সুন্দৰ নৃত্যৰতা অৱস্থাত আছে। ষষ্ঠ শতিকাত অসমীয়া শিল্পীয়েও সেইবিলাক ৰাখি থৈ গৈছে। সেইবিলাক heritage আৰু আমাৰ যিটো বৈদিক হিন্দু ধৰ্মৰ স্থান ইয়াৰ পৰা গৈছে। আজি হৰ গৌৰি দৌলটো ওলাইছে। যোগিনী তন্ত্ৰত কৈছে যে, তাত শাল গছ আছিল, ম'ৰাই পেখম ধৰিছিল, পুজাৰীয়ে কৌশিক নদীৰ পানী আনিছিল। এই সম্পদ অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ। বাৰেবৰণীয়া সম্পদ বিলাক আছে, Buddhist সকলৰ সম্পৰ্ক। গতিকে আমাৰ আজি এই অনুষ্ঠানৰ বিলাকৰ কাৰণে এটা জাতীয় নাটশালাৰ প্ৰয়োজন আৰু জাতীয় নাটশালাৰ যোগেদি এগৰাকী সদস্যই কৈ গৈছে। অসমৰ যিমানবোৰ পুৰণি আমাৰ নাটঘৰ আছে, এইবিলাকক পঞ্জীয়ন কৰি আমি তাৰ লগত সংযুক্ত কৰিব পাৰো আৰু আধুনিক কালত অলপ দিনৰ আগত এখন ৰাষ্ট্ৰীয় নাট মহোৎসৱ হৈছিল তেজপুৰত আৰু সেই নাট মহোৎসৱত বহুখিনিয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। গতিকে আমাৰ নতুন চামৰ লগত তেওঁলোকক সংযোগ কৰি দিবৰ কাৰণে ই এটা ব্যৱস্থা ল'ব পাৰে। গতিকে আমাৰ নাট্যশিল্পী সকলৰ যি অভাৱ অভিযোগৰ কথা ক'লে, মই ভাবো যে, এটা যদি আমি পৰ্য্যায়ত এইধৰণে কামবিলাক আৰম্ভ কৰো, তেওঁলোকৰ সমস্যা দুৰীকৰণ হ'ব। মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আজি মই ভাবো যে, এটা খাজুৰাছত অকল National dance ৰ programme হয় মধ্য প্ৰদেশত। এই নৃত্য চাবৰ কাৰণে অজস্ৰ মানুহ যায়। স্বপ্ননীল বৰুৱাই এটা দিছে যে অসমত cultural festival পাতি tourism টো develop কৰিব পাৰো। বেয়া নহও। যদি আমাৰ জোনবিৰি এটা অনুষ্ঠান হয়, আমাৰ যদি cultural capital হয় কোকৰাঝাৰত, জোনাইত কৰিব পাৰো, এটা এটা উৎসৱ যদি আমি পাতো, সেই উৎসৱ চাবলৈ Internal tourist য়েই যাব। শদিয়াৰ মানুহ তেজপুৰলৈ যাব আৰু তেজপুৰৰ মানুহ কোকৰাঝাৰলৈ যাব। এই মানুহবিলাক এই শিল্পীসকলৰ আৰ্থিক সংস্থাপন ইয়াৰ মাধ্যমেৰে হ'ব। বক্তব্যৰ আৰম্ভনিতো মই কৈছিলো সেই কাৰনে যে মহাসমৰ্থ হ'ব লাগে। মহা মহত্বৰ বিৰোধী

শক্তিক পৰাভূত কৰি আমি লৈ আনিব লাগিব মহত্বৰ মহা জয়। অসমৰ বিভিন্ন ভাষা-ভাষী - জনগোষ্ঠীৰ মাজত সমন্বয় গঢ়াৰ পথ হৈছে সংস্কৃতি। এই সংস্কৃতি আৰু দুষ্কৃতিৰ মাজত সংঘাত হয়। কিন্তু সংস্কৃতিৰ মাজেদি সুন্দৰ জীৱন যাত্ৰা কৰাত কোনো সংঘাত নাই। গতিকে আপুনি যিটো বিষয় লৈ আনিছে এইটোৰ জৰিয়তে আমি এটা নতুন সাংস্কৃতিক যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত গবেষণাৰ দিশতো ভালেখিনি কৰণীয় আছে। আজি পুতলা থিয়েটাৰৰ কথা কোৱা হৈছে। এইটো আমাৰ পুৰণি শিল্প। এই শিল্পটো ধ্বংস হৈ গৈছে। তেওঁলোকে কিছুমান অনুৰোধ জনাইছে, মই ভাবো যে আমাৰ বিধান সভাৰ পৰা এই বিষয়বিলাকৰ ওপৰত আমি কেতবোৰ পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা উচিত হ'ব। ঠিক একেদৰে আমাৰ গোৱালপৰীয়া লোকগীত, বাউল গীতবিলাক যদিও পূৰ্ববৰ্ত্তৰ কোঁচবিহাৰৰ লগত সম্পৰ্ক থকা। আমাৰ ইমানবিলাক সম্পদ, এই সম্পদবিলাক গৱেষণাৰ কাৰণে আমি ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। প্ৰত্যেকখন কলেজত, প্ৰত্যেক স্কুলত চিত্ৰকলা, ফটোগ্ৰাফী আৰু নাটকৰ বিভিন্ন দিশৰ আমি এটা বিষয় খুলিব লাগে আৰু তাত উৎসাহিত মানুহক নিয়োগৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। অকল ডিগ্ৰীধাৰী উলিয়াই থাকিলে নহ'ব। আমাক সংস্কৃতি কিয় লাগে এইটো এটা সুন্দৰ মনোগ্ৰাহী বিষয়। যোৱাকালি যিবোৰ আমি আলোচনা কৰিলো সেইবোৰ দুৰ্ভাগ্য, এটা দুস্বপ্ন সদৃশ। আৰু এতিয়া যিখিনি আমি ইতিবাচক কথা আলোচনা কৰিছো সেই খিনি ভাল সপোন- এটা মিঠা সপোন আজিৰ দিনটোত। যোৱাকালিৰ দিনটোত যিবিলাক কথা পাতিছিলো দুৰ্ভাগীয়া কথা। আজিৰ দিনটোত আমি সোনালী দিনবোৰৰ কথা পাতিবলৈ লৈছো। কালি আমাৰ মন্ত্ৰী পল্লৱলোচন দাস ডাঙৰীয়াই কোৱা কথাবিলাক, তেৰচ গোৱালাই কোৱা মনৰ দুখৰ কথাবিলাক, আমাৰ ৰূপজ্যোতিয়ে কোৱা কথাবিলাক মই অন্তৰৰে শুনিছো। মই আৰু ভৰত নৰহ তেজপুৰত জেলত একেলগে থাকোতে তেখেতে মোক এটা বেয়ালগা গীত এটা শিকাইছিল। যোৱা কালি সেই কথাটো মোৰ বৰকৈ মনত পৰিছিল। “হায়ৰে মিনি বড় নিচা লাগিলে, তেজপুৰেৰ চিলিমৰে, শিলচৰে পুৰীয়া খাইৰে মিনি বড় নিচা লাগিলে। কালি এই কথাটো মোৰ খুৰ মনত পৰিছে। মোক শিকাইছিলে তাত। জেলত থাকি থাকি কি কৰিম এইবোৰকে শিকি আছিলো। তাকে মই ভাবিছো আমাৰ সমাজখনৰ পৰিৱৰ্ত্তন হ'ব লাগিব। এতিয়াৰ সমাজখনৰ পৰিৱৰ্ত্তন আহিছে। লৰালিত চাহ বাগিছাৰ মাজে মাজে যিবিলাক কথা শুনিছো তাতকৈও ভাল সুন্দৰ কথাবিলাক আজি আমি শুনিছো কাৰণ আজিৰ দিনটোত অজস্ৰ নতুন যুৱ প্ৰজন্ম চাহ বাগিছাৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিছে। এই নতুন অসমীয়া সমাজ জীৱনত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ দায়িত্ব। ৰাম চাচানিহঁতৰ গীত , চন্দ্ৰ কিষণ হতঁৰ গীতবিলাকত শুনি মানুহ উৎফুল্লিত। অজস্ৰ মানুহ ওলাইছে এতিয়া। গতিকে সেই দিনৰ সলনি হ'ব লৈছে এতিয়া। কিন্তু অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া ইমানবোৰ কথা মূৰটোত সোমাই গ'ল সানমিহলি হৈছে। কোনখিনি ক'ম, ক'ৰ পৰা আৰম্ভ কৰিম ক'ব পৰা নাই। কিন্তু মই ভাবো যে এদিন আপুনি আকৌ এটা বিষয়টো আনিব লাগিব। এই বিষয়টো বৰ বহল। ইয়াত এদিন আমি বোলছবি সম্পৰ্কত আলোচনা কৰো। এদিন সংগীতৰ সামগ্ৰিক দিশটোৰ ওপৰত আলোচনা কৰো। ইমান বিশাল এখন সাগৰ - “**Standing on a shore of Vast Sea of Knowledge** . এখন বিশাল সাগৰৰ পাৰত থিয় হৈ যেনেকুৱা খকা মকা লাগে আমাৰো তেনেকুৱা এটা অৱস্থা হৈছে। আজি কিন্তু মই অনুৰোধ কৰিছো আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু সাংস্কৃতিক দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াও উপস্থিত আছে। মই ভাবো এইটো আটাইতকৈ আমাৰ সমাজ জীৱনৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ সময়। বহুত বাৰ আমাৰ কাৰণে প্ৰত্যাহান আহিছে। উপযুক্ত বিষয় এটা উলিয়াইছে আপুনি। আমাৰ সমাজ জীৱনৰ পৰিৱৰ্ত্তনৰ বাবে। এটা ৰূপান্তৰৰ কাৰণে, যুগান্তৰৰ কাৰণে এই বিষয়বিলাকৰ কাৰণে বিস্তৃত আলোচনা হ'ব লাগিব। আজি দুৰ্ভাগীয়া দিন কেতবোৰ আমাৰ কাৰণে

ৰৈ আছে। অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া তাহানি লাচিত্তে এই থৈ যোৱাৰে পৰা “ জননী তোৰ , লঘু লাঞ্ছনা দুখ বেজাৰৰ কাহানিও নপৰিল ওৰ , কোনো কাপুৰুষ পুৰুষে সহিলেও আমাৰ যে নসহে গা, আজিৰ ডেকা লৰাই জীৱন পন কৰিছে, আজি অসমৰ দুৰ্ভাগ্য । জ্যোতি প্ৰসাদৰ এই কালজয়ী গীতেৰে আমি কথাবিলাক ক’ব লাগিব। তেওঁ কৈছিল “মইয়ে অসমৰ , মইয়ে ভাৰতৰ, মইয়ে ডেকা লৰা , অগ্নি মই , মই ভাৰতৰ নবীন সূৰ্য্য, পূৰ্বাচলত বজাও তুৰ্য্য আকাশে বতাহে।” অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া আমাৰ প্ৰত্যেকজন যুৱক যুৱতীৰ মাজলৈ আমাৰ জ্যোতি প্ৰসাদে , অম্বিকাগিৰীয়ে , ভূপেনদাই যিবিলাক কথা কৈ গ’ল- সেই কথাবিলাক অৰ্থপূৰ্ণভাবে আমি লৈ যাব লাগিব। নতুন জীৱনৰ স্বপ্ন দেখুৱাব লাগিব। মই ৰাষ্ট্ৰসংঘলৈ গৈছিলো , আৰু ৰাষ্ট্ৰ সংঘত ইণ্ডিজেনাছ ডিপাৰ্টমেন্টৰ গ্ৰুপবিলাকে মাতিছিলো । মোৰ কাষতে বহি আছিল লাওচৰ এজন বৈদেশিক মন্ত্ৰী নিৰ্বাসিত চৰকাৰৰ। তেওঁ মোৰ লগত কথা পাতোতে আৰু মই কথাবিলাক কওঁতে তেওঁ ক’লে যে, তোমালোকৰ লগত আমাৰ দেখোন মিল আছে। তেওঁৰ মোবাইলটো উলিয়াই মোক তেওঁলোকৰ গীত নৃত্যবোৰ দেখুৱালে। দেখুৱাই ক’লে যে, আমাৰ কৃষ্টি ইমান বৰ্ণাঢ্য ইমান সুন্দৰ কিন্তু আমাৰ মানুহবিলাক ভিয়েটনাম যুদ্ধৰ পিচত কিছুমান চাইনীজ হ’ল। তিনিলাখমান আমেৰিকালৈ গ’ল। আমি কিছুমানে এখন নতুন ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মান কৰিম বুলি খুব বেছি ২০০ মান মানুহক লৈ এখন চৰকাৰ কৰিছো। তাৰে মই বৈদেশিক মন্ত্ৰী। হেৰাই গৈছে আমাৰ বৰ্ণাঢ্য জীৱন। এনেকুৱা জীৱন যাতে অসমৰ নহয়। আৰু নহ’ব বুলি মোৰ বিশ্বাস। আমি যিসকল ইয়াত আছে, অহা দিনবোৰত সঠিকভাবে যদি আগবাঢ়িব পাৰো। এক নতুন সাংস্কৃতিক যাত্ৰা আপুনি আৰম্ভ কৰিব বিচাৰিছে। এই মজিয়াত মোৰ কথাবিলাক ক’বলৈ জুকিয়াই আনিছিলো যদিও ক’বলৈ উঠাৰ লগে লগে সকলো বিলাক চিন্তা একেলগে জুমুৰি দি ধৰিলে। তথাপি আমাৰ ফালৰ পৰা এটা পৰামৰ্শ যাওক যে, মাজুলীত যিখন শংকৰদেৱ বিশ্ববিদ্যালয় আৰম্ভ কৰাৰ প্ৰস্তাব হৈছে- শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ আদৰ্শৰে সেই আদৰ্শৰ আধাৰত গুৰুজনাক বিশ্বৰ মজিয়ালৈ লৈ যাবৰ বাবে গুৰুজনাক সৰ্বভাৰতীয় পৰ্য্যায়লৈ লৈ যাবৰ কাৰণে, গুৰুজনাৰ বিশ্বমুখী দৰ্শন চিন্তা ভাৱনাৰে পৃথিৱীক উদ্বুদ্ধ কৰিবলৈ, এইখনক এখন এফিলিয়েটিং ইউনিভাৰ্চিটি হিচাপে লৈ ইয়াক গঢ় দিয়া হওক। ইমান ব্যাপক যিটো কৃষ্টিৰ ৰূপ সেইখিনি তাত অধ্যয়ন আৰু গবেষণা কৰি প্ৰত্যেক জিলাই জিলাই একোটা শিক্ষানুষ্ঠান খুলি নতুন যাত্ৰা আৰম্ভ হওঁক। জ্যোতি প্ৰসাদ, বিষ্ণু ৰাভাৰ জন্মভূমি, কৰ্মভূমি, আধুনিক জীৱনৰ যিবিলাক দিশ আৰু আমাৰ জনকৃষ্টিৰ অপূৰ্ব ভাণ্ডাৰৰ গবেষণা, সংৰক্ষণ আৰু এই খন নন এফিলিয়েটিং কেন্দ্ৰীভূত এখন বিশ্ববিদ্যালয় কৰা হওঁক আৰু মই আশা কৰিছো যে, জাতীয় নাটশালা আমি যোৱা বিধান সভাত গৃহীত কৰিছো। কুলধৰ ভট্টাচাৰ্য্য, নটসূৰ্য্য ফণী শৰ্মা, সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্ত্তী সপোনটোক ফলিয়াব কাৰণে এই প্ৰস্তাৱটো অসমতে হওক বা য’তেই নহওক আগবাঢ়াই নিব লাগে। অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া আমাৰ বহু নামঘৰবিলাকত খোল নাই, তাল নাই। এইবিলাক সংৰক্ষণ কেতিয়া হ’ব। সংৰক্ষণ মিউজিয়ামত হ’লেই নহ’ব। সংৰক্ষণ হ’ব লাগিব। এটা নামঘৰত যদি ২০-২৫ বছৰৰ বয়সৰ তলৰ গায়ন বায়ন উলিয়াব পাৰো তেতিয়া আমাৰ কলা কৃষ্টি ১০০ বছৰলৈ সংৰক্ষণ হ’ব। ইহঁতে কঢ়িয়াই লৈ যাব। গতিকে সংস্কৃতি সংৰক্ষণ সম্ভৱ হ’ব আমাৰ জনজীৱনত তাক কিমান আমি আহৰণ কৰিব পাৰিছো। নামঘৰ এটা অকল ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান নহয়। ই এটা সামাজিক-সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ তাত ধন দিলে একো লোকচান নহয়। নামঘৰবিলাকত জিলাই জিলাই একোটা আমাৰ সাংস্কৃতিক কাৰ্যালয় হওক যদিও আমাৰ জ্যোতি ভাৰতী আছে- সকলোতে হওক। জ্যোতি-বিষ্ণুৰ একোটাকৈ ব্লক পৰ্য্যায়ত কালচাৰেল প্ৰজেক্ট কৰিছে। গোটেই অসমৰ ব্লক বিলাকত এটাকৈ কৰক। সেই প্ৰজেক্টটোৰে প্ৰত্যেকটো

নামঘৰৰ লগত প্ৰত্যেক লোকশিল্পীসকলৰ লগত যোগাযোগ কৰক। গতিকে মই সামৰণিত আকৌ এবাৰ শিল্পীসকলৰ কথাই কৈছো। শিল্পীসকলৰ কাৰণে উপাৰ্জনৰ বাট নাই। শিল্পীসকলে আপোচবিহীনভাৱে কাম কৰে। বহু শিল্পী দুৰ্ভগীয়া। আজি পুন্যৱত দেৱগোস্বামী এগৰাকী অসমৰ সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ মাৰ্গীয় সংগীতজ্ঞ। তেখেতৰ কিডনীটো বেয়া হৈ শেষ দিনটোলৈ অপেক্ষা কৰিছে। পংকজ হতে কেঞ্চাৰ ৰোগত ভুগি আছে। গতিকে শিল্পী সকলৰ কাৰণে চৰকাৰে কৰিছে নাইকৰা বুলি নকওঁ। চৰকাৰেও সীমিত ব্যৱস্থাৰ মাজত কৰিব লাগে। গতিকে মই আশা কৰো, মই দুইজনৰ নাম উল্লেখ কৰিছো এনেকুৱা বহুত শিল্পী আছে গতিকে শিল্পী সকলৰ কাৰণে এটা নিজাববীয়া ডাঙৰ পুঁজি আগতে আছিল, এতিয়া নোহোৱা হৈছে। শিল্পীক সাহায্য দিয়া নিয়ম এটা কৰক, পোনপতীয়া ভাৱে যাতে তেওঁলোকক সহায় কৰিব পাৰো। এইখিনিকে কৈ আপোনাক ধন্যবাদ জনাই সামৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ঠিক আছে, কিবা পইন্ট থাকিলে দি দিব আমি লৈ লম। এতিয়া বনোজ পেণ্ড, মই সময় দিবৰ মন আছে কিন্তু এতিয়া সময় খুব কম হ'ব, মূল পইন্টখিনি কব আৰু ৰাইটিং আপোনালোকৰ কথাখিনি কব। বাকী কেইবাজনো আছে, ইয়াৰ পিছত গুনীন্দ্ৰ নাথ দাস, বৰপেটা।

শ্ৰী গুৰুজ্যোতি দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দৰঙি কলা সংস্কৃতি আমি আমাৰ দৰংখন চহকী।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপোনাৰ নাম আছে।

শ্ৰী গুৰুজ্যোতি দাস : মোক কব দিয়াতকৈ আমাৰ বিনন্দ নাথ শইকীয়া ডাঙৰীয়াক কবলৈ দিব। আপোনাৰ জৰিয়তে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক ধন্যবাদও দিছো ১ কোটি টকা সাহায্য আগবঢ়াইছে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : হয়। আপুনি কবলৈ পাব নহয়, মইহে অধ্যক্ষ। পাব মই আপোনাক দিম, সেইকাৰণে কমকৈ কবলৈ কৈছো।

শ্ৰী বনোজ পেণ্ড : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনালৈ অশেষ ধন্যবাদ, সময় কম মই কেইটামান বুলেট পইন্ট কব বিচাৰিছো। প্ৰথম কথাটো হ'ল - Anthropology সকলে, নৃত্তবিদসকল সমগ্ৰ উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত মানৱ জাতিৰ এটা জীৱন্ত যাদু ঘৰ Living Museum of Man-kind বুলি অভিহিত কৰি আহিছে আৰু উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চল বুলি কলে তাৰ ভিতৰত অসম খনেই আটাইতকৈ ডাঙৰ ৰাজ্য আৰু অসম খনেই নেতৃত্ব লব লাগে। অসম খনো এটা মানৱ সংগ্ৰহালয়, এইটো জীৱন্ত মানৱ সংগ্ৰহালয় আৰু আমি যেতিয়া অসমৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু উন্নয়নৰ কথা কওঁ, এই দিশটোলৈ আমি খুব বিশেষ ভাৱে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিব লাগে। বিভিন্ন ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ, সৰু সৰু জাতি, জনগোষ্ঠী যি সমূহ আছে, যি সমূহ এটা সংগ্ৰহালয়ৰ এটা অতি আপুৰুগীয়া আমাৰ সম্পদ তেওঁলোকৰ কৃষ্টি, সংস্কৃতি সংৰক্ষণ কৰা আৰু উন্নয়ন কৰাৰ কাৰণেও বিশেষ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। সিদিনাখন আলোচনাত আমাৰ কাৰ্বিআংলঙৰ পৰা আহি তেওঁলোকে অনুৰোধ জনাইছিল, যে কাৰ্বি যুৱ মহোৎসৱ যিটো প্ৰতিবছৰে তেওঁলোকে অনুস্থান অনুস্থিত কৰে সেইটো কাৰ্বিআংলঙৰ ৰাইজে অনুস্থিত কৰে, তাৰ স্বায়ত্ত্ব শাসিত পৰিষদে কিছু সাহায্য আগবঢ়ায় তেওঁলোকে অনুৰোধ জনাইছে যে এইটো অসমে অসমৰ এটা ৰাজ্যিক উৎসৱ হিচাপে পালন কৰিব পাৰে নেকি? আৰু তাৰ কাৰণে যি প্ৰয়োজনীয় অৰ্থ সাহায্য দৰকাৰ সেইটো অসম চৰকাৰে তাৰ দায়িত্ব লব পাৰে নেকি? নিশ্চিত ভাৱে আমি এনেধৰণৰ কাৰ্বি যুৱ মহোৎসৱ হওঁক, ডিমাহাচাওত হওঁক, কোকৰাঝাৰত হওঁক, ওদালগুৰিত হওঁক, ধেমাজীত হওঁক, মাজুলীত হওঁক আমি এইধৰণৰ যি মানৱ সংগ্ৰহালয় ৰ দৃষ্টি কোনটো আগত ৰাখি এই ধৰণৰ উৎসৱ সমূহক চৰকাৰী ভাৱে আমি যদি পাতিব পাৰো, তাৰ নেতৃত্ব ল'ব পাৰো সি আমাক যথেষ্ট দূৰ আগুৱাই লৈ যাব।

দ্বিতীয়, কথাটো হ'ল যে কলা আৰু সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ হব লাগে, উন্নয়ন হব লাগে তাৰ কাৰণে আমাৰ তিনিটা বিশেষ বস্তু লাগে তাৰে প্ৰথমটো হ'ল- প্ৰতিষ্ঠান। ইতিমধ্যে প্ৰত্যেকে বক্তব্য ৰাখি গৈছে চাৰু কলা শিক্ষানুস্থানৰ বিষয়ে কলে, মহাবিদ্যালয়, সংগীত মহাবিদ্যালয় ইত্যাদিৰ প্ৰতি, সেইটো সাংস্কৃতিক বিভাগৰ অধীনত থাকিব নে শিক্ষা বিভাগৰ অধীনত থাকিব সেইটো ডাঙৰ কথা নহয়। কিন্তু অসম চৰকাৰে নিশ্চিত ভাৱে এনে ধৰণৰ শিক্ষানুস্থান বিলাকক শক্তিশালী কৰাৰ কাৰণে, তাৰ আন্তঃগাঁথনি উন্নয়ন কৰাৰ কাৰণে ইতিমধ্যে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে আৰু এই ব্যৱস্থাক আৰু তৰাশিত কৰি যি ধৰণে আমি উচ্চ শিক্ষাৰ অনুস্থান বিলাকক ইতিমধ্যে অসম চৰকাৰে বিশেষ পুঁজি যোগান ধৰিছে, মেডিকেল কলেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আয়ুৰ্বেদিক মহাবিদ্যালয়, সংস্কৃত মহাবিদ্যালয়লৈকে এই চাৰু আৰু কলা মহাবিদ্যালয় আৰু সংগীত মহাবিদ্যালয় সমূহলৈও পুঁজি আৱণ্টন দিবৰ কাৰণে মই ব্যৱস্থা কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাইছো। দ্বিতীয় কথাটো হ'ল এটা **plate form** বা **Infrastructure** আমাক লাগে। শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱ কলাক্ষেত্ৰ যদিৰে হৈছে, এতিয়া মাধৱ দেৱ কলাক্ষেত্ৰৰ নিৰ্মাণ আগবাঢ়িছে, চৰকাৰে ইতিমধ্যে ঘোষণা কৰিছে আমাৰ ধেমাজী জিলাত সপোন এক গৱেষণা আৰু কলাক্ষেত্ৰ হ'ব, চুকাফা কলাক্ষেত্ৰ হৈছে আৰু এই আন্তঃগাঁথনি সমূহকো আৰু বেছি জিলাই জিলাই এনেধৰণৰ সাংস্কৃতিক আন্তঃগাঁথনি সৃষ্টি কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লব লাগে।

শেষৰ কথাটো হ'ল - যে **Event**, যদি কিছু অনুস্থান আমাৰ নহয়, অনুস্থান বিলাকৰ যি পুঁজিৰ ব্যৱস্থা সেইটো যদি নহয় তেনেহলে অনুস্থান পাতিব নোৱাৰিলে আমি আমাৰ কৃষ্টি, সংস্কৃতি আদি পদৰ্শন কৰিব নোৱাৰো। **Performance** কৰিব নোৱাৰিলে সেইটোতো বাকচত ভৰাই থোৱা বস্তু নহয় কৃষ্টি আৰু সংস্কৃতিক, তাক **Performance** লাগিব বা তাৰ **Exhibition** লাগিব। তাৰ কাৰণে পইচা লাগে। আৰু এই পইচাৰ ক্ষেত্ৰত সদায় সাংস্কৃতিক অনুস্থান বিলাকে বহু অসুবিধাৰ সন্মুখীন হয়। এইবাৰ ধেমাজী জিলাত মোৰ গোগামুখত অসম নাট্য সন্মিলনৰ ৩৭ তম সাধাৰণ অধিবেশন অনুষ্ঠিত হৈছিল। অভ্যর্থনা সমিতিৰ মই সভাপতি আছিলো আৰু তালৈ দিল্লীৰ পৰা, কলিকতাৰ পৰা নামি দামী নাট্যদল সমূহ আহিছিল আৰু তেওঁলোকক অভ্যর্থনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আমি যিখিনি সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিলো তেতিয়াই মোৰ এটা মনলৈ ভাৱ আহিছিল যে অসম চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক বিভাগক বাজেটতে এটা শকত পুঁজি দিব লাগে। যিটো পুঁজিৰ দ্বাৰা অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত যি সমূহ বেচৰকাৰী ভাৱে যি সাংস্কৃতিক অনুস্থান হয়, সেই অনুস্থান বিলাকত চৰকাৰৰ এটা পৃষ্ঠপোষকতা কৰাৰ কাৰণে এটা শকত পুঁজি যদি আৱণ্টন দিয়ে তেনেহলে আমাৰ এই অসম নাট্য সন্মিলন হওঁক, জ্যোতিৰূপা একাংক নাট প্ৰতিযোগিতা হওঁক, শৃগাল নাট্যই হওঁক বা কৰোবাত ধেমাজীত, মাজুলীত অনুষ্ঠিত হ'ব লগা এটা সাংস্কৃতিক অনুস্থান বা কৰোবাত এটা কলা প্ৰদৰ্শনী কৰোবাত এটা ভাস্কৰ্য্য প্ৰদৰ্শনীৰ কাৰণে অসম চৰকাৰে পোনপতীয়া ভাৱে যাতে এটা এককালীন সাহায্য দিব পাৰে তাৰ কাৰণে পুঁজি আৱণ্টন দিয়াৰ কাৰণেও মই আৱণ্টন জনাওঁ। মূল কথাটো মই এটা কথাত আহিছো যে কি কি কৰিব লাগে সেইখিনি গোটেইখিনি আহিছে এতিয়া কথাটো হ'ল পইচা লাগে। গতিকে আজিৰ এই আলোচনাৰ পাছত আমাৰ নিশ্চয় চিন্তাধাৰা কিছু সলনি হৈছে আৰু অহাৰ বাজেটত অসমৰ সাংস্কৃতিক আৰু কলা জগত খনৰ সংৰক্ষণ আৰু উন্নয়নৰ কাৰণে খুব সুন্দৰ ঘোষণা এটা পাম বুলি আশা ৰাখি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ইয়াৰ পিছত গুনিদ্ৰ নাথ দাস। পইন্ট কেইটা কব।

শ্ৰী গুণীন্দ্ৰ নাথ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ বিধান সভাত ৰাজ্যৰ কলা আৰু

সংস্কৃতি ইয়াৰ সংৰক্ষণ তথা বিকাশ অধ্যক্ষৰ পদক্ষেপৰ যিটো আলোচনা তাৰ কাৰণে মই আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো। আমাৰ মাননীয় সতীৰ্থ বিধায়ক সকলে কলা আৰু সংস্কৃতি ইয়াৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশ বিষয়ে যথেষ্ট কৈছে, মই দুটামান কথা কওঁ। আমাৰ গুৰু দুজন মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ যেতিয়া উজনিৰ পৰা নামনিলৈ আহিছিল তেতিয়া বৰপেটাত প্ৰথমতে চুণপোৰা সত্ৰত তেওঁ পদাৰ্পন কৰিছিল তাৰ পিছত পাত বাউসীলৈ গ'ল। গতিকে সেই সময়ৰ পৰা আজি বৰপেটা, বৰপেটাৰ আশে পাশে থকা সত্ৰত সত্ৰীয় সংস্কৃতি প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰৰ কাৰণে যথেষ্ট সু পুৰুষাৰ্থ কৰি আহি থকা হৈছে আৰু বৰপেটাত এনেকুৱা বিভিন্ন অনুস্থান প্ৰতিস্থান আছে, সংঘ আছে যিয়ে সেই সংস্কৃতি প্ৰসাৰ কৰাৰ কাৰণে চৰ্চা কৰাৰ কাৰণে অনুস্থান আছে। কিন্তু এই অনুস্থান বিলাকৰ আৰ্থিক দুৰ্বলতাৰ কাৰণে আনকি তেওঁলোকে সৰু বাদ্যও ত্ৰয় কৰিব নোৱাৰে। গতিকে মই আপোনাৰ যোগেদি মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যে অকল বৰপেটা অঞ্চলৰে নহয় অসমৰ বিভিন্ন এনেকুৱা অনুস্থান আছে যিবিলাকে পূঁজিৰ অভাৱত এইবিলাক ত্ৰয় কৰিব নোৱাৰে, এইবিলাক অনুশীলন কৰিব নোৱাৰে। তাৰ কাৰণে চৰকাৰে এটা ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। তাৰোপৰি অধ্যক্ষ মহোদয়, বৃন্দবনী বস্ত্ৰৰ কথা কলে কিন্তু তাত বৰপেটাৰ নামটো নাই, কাৰণ সেই সময়ত বৰপেটাৰ নাম আছিল তাঁতীকুচি আৰু মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱৰ নিৰ্দেশত আমাৰ মাধৱ দেৱ প্ৰভুৱে বৰপেটাৰ বৃন্দাবন হাটীত সেই সময়ৰ তাঁতীকুচি এই বৃন্দবনী বস্ত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰি, ত্ৰয় কৰি আমাৰ কোঁচ বজা নৰনাৰয়ণক তেওঁ অৰ্পণ কৰিছিল। আজি বৰপেটা বা ইয়াক আশে পাশে থকা বা অসমৰ এই শিপিনী সকলক কেনেকৈ আগুৱাই লৈ যাব পাৰিব তাৰ কাৰণেও চৰকাৰে বিশেষ পদক্ষেপ ল'ব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি হয়তো নিশ্চয় আমাৰ বৰপেটাৰ বিভিন্ন নাট অনুস্থান আছে, যোৱা পৰিহৰ পৰা বৰপেটাত এটা ৰাষ্ট্ৰীয় নাট্য প্ৰতিযোগিতা হৈ গৈছে বৰপেটা জিলা পুথিভঁৰালত। দিল্লী, মুম্বাইৰ পৰা অনুস্থান আহিছে, কিন্তু অতি দুখৰ, পৰিতাপৰ কথা যে বৰপেটাৰ যিটো পুথিভঁৰাল আছে আনকি স্কীনখনো বন্ধ নহয়। স্কীনখনক পিন মাৰি বন্ধ কৰিব লাগে। গতিকে আমাৰ বৰপেটাৰ আজি কলা আৰু সংস্কৃতি আগবঢ়াই নিব লাগিলে আমি Stage পাব লাগিব। গতিকে এই জিলা পুথিভঁৰালৰ যি অৱস্থা সেইটো চাব লাগে। আজি কিছু বছৰ আগতে আমাৰ যিবিলাক সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ আছে, চৰকাৰী যিবিলাক সাংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ আছে তাৰ একোখন Stage আছিল। এই Stage বিলাক গাঁৱে গাঁৱে লৈ যায় বিভিন্ন অনুস্থান কৰিব পাৰিছিল, সভা সমিতি কৰিব পাৰিছিল। কিন্তু আজি বহু বছৰ হৈ যোৱাৰ কাৰণে সেই বিলাক জহি খহি গৈছে। গতিকে প্ৰতিটো জিলাৰ আমাৰ সাংস্কৃতিক চৰকাৰী কেন্দ্ৰত অন্তত এই Stage বিলাক পুনৰ যোগান ধৰিলে নিশ্চয় আমাৰ কলা সংস্কৃতি আগবাঢ়ি যাব। আমাৰ মাননীয় বিধায়ক সত্ৰত কলিতাই প্ৰথমতে কৈছিল অসমৰ এটা চৰকাৰ পৃষ্ঠপোষকতাত এটা TV channel কৰিব লাগে যাৰ জড়িয়তে ২৪ ঘণ্টা বিভিন্ন অসমৰ জনগোষ্ঠী সকল অসমীয়া কলা-সংস্কৃতি প্ৰচাৰ হৈ থাকিব আৰু প্ৰসাৰ হৈ থাকে তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা ল'ব লাগে। গতিকে মই ভাবো আমাৰ যি বিলাক অনুষ্ঠান আছে এই বিলাকক পূঁজি যোগান ধৰিব লাগে। আমাৰ বৰপেটাত সত্ৰীয় সংস্কৃতিৰ প্ৰসাৰৰ কাৰণে আমাৰ নতুন প্ৰজন্মক উদগনি এটা চৰকাৰী ভাবে সংগীত মহাবিদ্যালয় এটা স্থাপন কৰাৰ বাবে আপোনাৰ জড়িয়তে আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী আছে, সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰী আছে, তেওঁলোকক মই অনুৰোধ কৰিছো যাতে এই প্ৰস্তাৱটো গ্ৰহণ কৰি আমাৰ বৰপেটাত যি গুৰুজনাই ৫৫০ বছৰীয়া য'ত বৃহত অসমীয়া জাতীয় সাহিত্য সংস্কৃতিৰ ৰচনা কৰিছিল। তাত যাতে আগুৱাই ল'ব পাৰে সেই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে সহায় কৰিব। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আজি ভাল প্ৰস্তাৱ আহিছে যে কোনাৰা এজন মাননীয় বিধায়কে উল্লেখ কৰিছিল

যে বৰপেটা মহানগৰীক সত্ৰ নগৰী হিচাপে ঘোষণা কৰিব লাগে। এতিয়া মাননীয় সদস্য শ্ৰী বিনন্দ কুমাৰ শইকীয়া আপুনি চমুকৈ কব আৰু কেইবাজনো বিধায়কে কব আছে।

শ্ৰী বিনন্দ কুমাৰ শইকীয়া (মাননীয় সদস্য) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো ইমান এটা সুন্দৰ বিষয় বিশেষ পদক্ষেপৰ জৰিয়তে আজি বিধান সভাত আলোচনা কৰাৰ বাবে সুযোগ প্ৰদান কৰিছে। আমাৰ মনৰ মাজত থকা কিছুমান কথা কম সময়ত হলেও আপোনাৰ জৰিয়তে ব্যক্ত কৰাৰ যিটো সুবিধা আপুনি প্ৰদান কৰিছে, বৰ সুন্দৰ সুন্দৰকৈ আমাৰ মাননীয় বিধায়ক সকলে কথাখিনি ইতিমধ্যে কৈছে। কলা-সংস্কৃতি বুলি কলে যিটো বিষয় আমাৰ শ্ৰদ্ধেয় শ্ৰী বৃন্দাৱন গোস্বামী ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ নিচিনা বহুত বিখাল আৰু ইয়াক একেবাৰে কম সময়ত ইয়াৰ বিষয়ে কোৱাটো যথেষ্ট কঠিন। মই খুব কম সময়ত দুটামান পৰামৰ্শ মোৰ মনত অহা কথা মই কব খুজিছো আমাৰ অসমখন বিভিন্ন জাতি-গোষ্ঠীৰ এখন ৰাজ্য বহু জনজাতি খিলঞ্জীয়া ভূমিপুত্ৰৰ বাসস্থান। আৰু এই খিলঞ্জীয়া ভূমিপুত্ৰ সকলৰ প্ৰতিটো জাতি-জনগোষ্ঠীৰে প্ৰতিটো উপ জাতিৰে নিজা নিজা পৰম্পৰা আছে, নিজা নিজা কৃষ্টি আছে নিজা সংস্কৃতি আছে আৰু আমাৰ এজন মাননীয় সদস্য শ্ৰী কমল সিং নাৰ্জাৰী দেৱে কৈছিলে বড়ো, মিচিং, কাৰ্বি সকলৰ আছে, দেখা যায় বিভিন্ন ৰাজনৈতিক কাৰণত হওঁক অন্য কিবা কিবি কাৰণত হওঁক আমাৰ জাতি জনগোষ্ঠী সমূহৰ মাজত কেতিয়াবা প্ৰভেদ দেখা যায়, কেতিয়াবা আমাৰ মাজত সীমা ৰেখা তানি দিয়াৰ নিচিনা হয়। ৰাজনৈতিক কথায়ে আমাক কেতিয়াবা এইটো জাতি জনগোষ্ঠীৰ পৰা সেইটো জাতি জনগোষ্ঠীৰ মাজত দূৰত্ব কেতিয়াবা গঢ়ি তোলে। মই ভাবো সাংস্কৃতিক আদান প্ৰদানে এটা একমাত্ৰ ভাল উপায় যিটোৰ জৰিয়তে আমাৰ বিভিন্ন জাতি জনগোষ্ঠীৰ মাজত আমি সমন্বয় স্থাপন কৰি আমাক অসমখনক আগুৱাই নিব পাৰো। এইটো কাৰণে আমাৰ অসম চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা বিভাগয়ে যদিও বিভিন্ন পদক্ষেপ বিভিন্ন সময়ে সময়ে লৈ থাকে। মই কব বিচাৰিছো, আমাৰ যি বিলাক বিভিন্ন খিলঞ্জীয়া জাতি জনগোষ্ঠীৰ কৃষ্টি আছে তেওঁলোকৰ বিভিন্ন উৎসৱ পাৰ্বন আছে, সেই উৎসৱ পাৰ্বনত বিলাকৰ লগত কিছুমান নৃত্য, কিছুমান গীত এই বিলাকো জড়িত হৈ থাকে। এই বিলাক আমাৰ বেলেগ বেলেগ জাতি জনগোষ্ঠীৰ নৃত্য বিলাক আমাৰ অন্য জনগোষ্ঠীয়ে শিকাৰ সুবিধাটো অলপ ব্যাপক হাৰত কৰি দিব লাগে। যেনে মোৰ গাওঁখনত যদি আমাৰ বড়ো সকলৰ খেৰাই নৃত্যৰ শিল্পীৰ দল এটি উলিয়াব পাৰো। তেওঁলোকে এই উৎসৱটোৰ কথাও জানিব, এই নৃত্যটো সম্বন্ধে অৱগত হব আৰু শিকাৰ সুযোগ পাব আৰু পৰিৱেশন কৰাৰ সুবিধা পাব এই ধৰণে এটা সাংস্কৃতিক আদান প্ৰদান আমাৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত হব মই ভাবো সাংস্কৃতি পৰিক্ৰমা বিভাগে এইটো ক্ষেত্ৰত কিবা এটা বিশেষ পদক্ষেপ লব লাগে। যাতে আমাৰ যে ৰাজনীতিয়ে ভাগ কৰে, সংস্কৃতিয়ে এক কৰা পৰিৱেশটো আমাৰ জাতি-গোষ্ঠীৰ মাজত গঢ়ি তোলাৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। মই ভাবো এইটো অকল এই তেওঁলোকৰ সংস্কৃতি বা কৃষ্টি বিলাক লোক কৃষ্টি বিলাক শিকাৰ জৰিয়তে এইটো সম্ভৱ হব পাৰে। আটাইতকৈ সহজ আৰু উত্তম পথটোৱে হৈছে সাংস্কৃতিক আদান প্ৰদান আৰু সেইটোৰ জৰিয়তে আমাৰ বিভিন্ন জাতিগোষ্ঠীৰ মিলনটো সম্পৰ্কত আমাৰ সাংস্কৃতিক বিভাগে বিশেষ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। আমাৰ বহুতো লোক সংস্কৃতি আমাৰ আইনাম, বিয়ানাংম এনেকুৱা যিমান বিলাক আমাৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ আছিল আজিকালি শুনিবলৈ নপোৱা হলে। আজিকালি ৰভাৰ তলীত এনেকুৱা গীত বিলাক শুনা গৈছিলে আজিকালি এই বিলাক নাইকীয়া হৈ গল, এতিয়া এই বিলাক Achieve ত সংৰক্ষণ কৰিলে সেইটো ব্যৱস্থা নহয়, তাৰ বিকাশটো কৰিব লাগে আৰু তাৰ কাৰণে সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা বিভাগে দৰকাৰ হলে সুকীয়া বিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয় স্থাপন কৰিব

লাগে যত আমাৰ লোককৃষ্টি সমূহৰ চৰ্চা হব পাৰে। চৰ্চা হলেও বিকাশ সম্ভৱ হব অধ্যক্ষ মহোদয় এইটো মই চিন্তা কৰো আমাৰ দৰং জিলাখন বিভিন্ন লোক কৃষ্টিৰে ভৰি আছে। আৰু গোটেই দৰং জিলাৰ ভিতৰত মোৰ যিটো সমষ্টি ছিপাৰাৰ বিধান সভা সমষ্টিটো আমাৰ ৰাজধানী বুলি কয় লোককৃষ্টিৰ। আৰু বহুত এনেকুৱা থলুৱা লোককৃষ্টি আছে যি বিলাক প্ৰকৃততে সংৰক্ষণৰ অভাৱত চৰ্চাৰ অভাৱত এতিয়া লাহে লাহে লুপ্তপ্ৰায় অৱস্থালৈ আহিছে। আমাৰ কালিয়া বুলি এজন আছিলে এইবাৰ আমাৰ শিল্পী পেন্সন পাইছে তেনেকুৱা শিল্পী এগৰাকীয়ে তাৰ পিছত আমাৰ ধেপাধুলীয়া বুলি এটা আছিলে, এই বিলাক লাহে লাহে কেইজনমান মানুহৰ মাজতে আবদ্ধ হৈ থাকিব লৈছে এই বিলাক লাহে লাহে নাইকীয়া হৈ গৈছে। এতিয়া আমি এই বিলাক আকৌ নতুন প্ৰজন্মৰ মাজত এই বিলাকৰো চৰ্চা আৰম্ভ কৰিবলৈ হলে মই ভাবো তেনেকুৱা এক বিশেষ সাংস্কৃতিক প্ৰকল্প অকল লোক সংস্কৃতিৰ কাৰণে এখন এনেকুৱা মহাবিদ্যালয় অসম চৰকাৰে স্থাপন কৰা উচিত। মই ভাবো ছিপাৰাৰত এখন অকল লোককৃষ্টিৰ বাবে এখন মহাবিদ্যালয় স্থাপন কৰিব লাগে য'ত আইনাম বিয়ানামৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আমাৰ ওজাপালি সুকন্নী আৰু ব্যাসৰ ওজাপালি যিটো আমি লোককৃষ্টি বুলি কওঁ তাত শাস্ত্ৰীয় সংগীতত আমাৰ ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীততকৈ কোনো গুণে কম নহয়। আমাৰ ব্যাস সংগীত যিটো আছে, এই বিলাকৰ একোটা বিজ্ঞান সন্মত চৰ্চা কৰিবৰ কাৰণে মই ভাবো তেনেকুৱা অনুষ্ঠান এটা গঢ়ি তোলাটো ভাল। য'ত বিজ্ঞান সন্মতভাবে প্ৰণালী বদ্ধভাবে এই বিলাক নতুন প্ৰজন্মই শিকিব পাৰে। মোৰ এইখিনি কথা মই কৈছো আমাৰ মাননীয় বৃন্দাৱন গোস্বামী ডাঙৰীয়াই এটা কথা কৈছিলে আমাৰ মহাপুৰুষ শ্ৰী মন্ত শংকৰদেৱ গুৰুজনাৰ অন্যতম সৃষ্টি বৰগীত সত্ৰভেদে বৰগীতৰ পৰিৱেশন শৈলীটো বেলেগ বেলেগ। এতিয়া উত্তৰ কমলাবাৰী সত্ৰত যি ধৰণে পৰিৱেশন কৰে, বৰপেটা সত্ৰত তাতকৈ অলপ বেলেগ হয় বা বটদৱা সত্ৰত তাত কৈ বেলেগ হয়। গতিকে ইয়াৰ এটা বিজ্ঞান সন্মত গৱেষণা এটা হব লাগে, কি কাৰণত বেলেগ হল কিয় বেলেগ হল, এই বিলাক আমি বেলেগে বেলেগে পৰিৱেশন কৰিম, নে তাক আমি এটা কৰিম যিটো শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ সংঘই এতিয়া সকলো বিলাক মিলাই এটা শৈলী উৎভাৱন কৰিছে। সেইটো কিমান দূৰ বিজ্ঞান সন্মত এইটো আমি চৰকাৰী ব্যৱস্থা জৰিয়তে এই বিলাক নিৰ্ধাৰণ কৰিব পাৰিম নে নোৱাৰিম। এনেকুৱা কথা বিলাকো এতিয়া সাংস্কৃতিক পৰিভ্ৰমা বিভাগে লব লাগে। মই কেইটা মান পৰামৰ্শ লিখিত ভাবে দিম এইখিনি মনলৈ অহা কথা চমুকৈ আপোনাৰ জৰিয়তে কলো মই ভাবো বিশেষভাবে দৰং ৰ কৃষ্টিৰ কথাটো আনিলো তাত বহুত আছে, অলপ সময়ত মই শেষ কৰিব নোৱাৰিম এনেকুৱা ইমান কৃষ্টি আছে যি বিলাক লুপ্ত প্ৰায় হৈছে। এই বিলাকক উদ্ধাৰ কৰিব লাগে আৰু নতুন প্ৰজন্মৰ মাজত এই বিলাক বিস্তাৰ কৰিবৰ কাৰণে মই ভাবো সুকীয়া এখন মহাবিদ্যালয় বা সুকীয়া অনুষ্ঠান আমাৰ ছিপাৰাৰত গঢ়ি তুলিব লাগে। এইখিনি কৈ মই মোৰ চমু বক্তব্য সাঁমৰণি মাৰিছো।

Hon'ble Speaker : Now, Dr. Mansing Rongpi .

Dr. Mansing Rongpi : Thank you very much for giving me this opportunity to speak on the preservation and Development of our unique culture of Assam. Now, I speak on behalf of actually the un-represented micro community of two hill districts of Karbi-Anglong and Dima Hasao where we actually faced the actual threat, real threat of extinction and due to our unique customs, ideas and beliefs, which makes us unique, which gives us our identity and which act adds to cultural richness of our state and these are actually held on by a very few people . Some

Communities are very small, for example, Rangkhali or Bete or Mar kuki. We are talking about here the dominant group which also face actually some sort of degradation or actually an extinction .Well, if the dominant groups feel the threat, then our threat is more acute and we have a lot to present to the world which is relatively unknown to us. Just a few minutes ago, our respected colleague Dr. Ranaj Pegu, spoke about the need for the State Government to actually give some sort of support to the Karbi Youth Festival held every year at around mid February, which actually occurs in the peak tourist season. This can actually be incorporated to not only give support but will get something more in return . Because, the Hornbill Festival which is smaller and relatively newer is generating more income for Nagaland . Then, why cannot the Karbi Youth Festival, which is the biggest and old here be held up as the better alternative for variety, for its grandness, for its vastness to be presented to the world? And some moments ago, another of our Hon'ble colleague Mr. B.B. Hagjer spoke about the fear that 576 languages faced extinction and this actually occurred most so actually in the last century and by the end of the century may be around 50% , some say 90% of the spoken languages and culture that we have will become extinct and just now, 80% of the world's speak just only 1.1% of the languages that occurred in the world which now numbers around 7,000 and the dominant languages we know say English, Mandarin, Spanish, Hindi, Bengali etc. have no fear of extinction but smaller communities which actually needs preservation and for this speed support or what was formally royal patronage that were spoken by our former speakers which was given. It is now the turn of the State to actually give due patronage which these languages have unique cultures, which are actually our heritage, which are our inheritance which would be lost. And just only a few languages and cultures actually which are that valuable to be revived. One fine example was the Hibu language which for around 200 years ago was dead but was revived. But, not all languages and cultures can be like the Hibu . Another one which made dramatic recovery due to state patronage was the Irish Gaelic language and culture in Ireland which got independence in 1926. At the time of independence, only 4% of the total population spoke exclusively Irish Gaelic, 12% spoke both Irish Gaelic and English, 84% spoke only English. But, by the turn of the century i.e. from 20th Century to 21st century, 100% of the population of Ireland spoke Irish Gaelic. Infact, the present Prime Minister, Leo Varadkar is of Indian origin and he speaks Irish as could as the Irish as such beautiful language. Like wise, all these Micro Communities that inhabitate in all the hills and

which are in fear of extinction is not due to the people that don't want to learn the languages but is due to economic pressure.

Hon'ble Member, Satyabrata Kalita spoke that some of this Artists and some of this exponents of this Art and Culture living very very meager existence. They have to perform very menial tasks to keep their bodies and soul together. In the hills, most of these people in these Micro Communities who fear the loss of their language and culture is due to economic reasons where they are compel to learn the language and culture of the more dominant ones for job opportunities, employment, education and since they get displaced from the roots, it is desirable that all the micro communities which developed in their own micro environment with their unique culture and unique languages should actually be allowed to thrive in their own environment and for this, economic intervention would be necessary for the preservation and the development of their culture. And, we have many things to present, say for example, the Karbi culture is unique bamboo culture. After 3 failing bamboo of 1996, when plywood could not be made, most of these bamboo made boats, that were made, came from Karbi-Anglong to support two very big Industries. One was Timpect in Byrnihat, and another is Amingaon which makes bamboo made boats which are even better than plywood. So, it is not only just culture, it is economy that comes into play and the micro communities if given economic support will be able to keep their culture, languages and their traditions alive. For more presentable form, I will give in the written form. Sir, thank you very much for giving me this limited time.

Hon'ble Speaker: Thank You, time is limited that is why I could not give you much time.

এতিয়া লিম্বু ডাঙৰীয়া।

শ্ৰী গণেশ লিম্বু, বিধায়কঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ কলা সংস্কৃতি সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ কাৰণে দুআষাৰ কবলৈ দিয়াৰ কাৰণে আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো। আজি আমাৰ সন্মানীয় বিধায়ক সকলে বিভিন্ন বিষয়ৰ ওপৰত কলে। আমাৰ যিহেতু সময়ৰ অভাৱ, গতিকে মই বেছি সময় নলৈ আমাৰ সন্মানীয় বিধায়ক সকলে যিখিনি কথা চুই যোৱা নাই বুলি মই অনুভৱ কৰিছো, সেই বিষয়বিলাক মই কব বিছাৰিছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি জানো অসমক এখন ক্ষুদ্ৰ ভাৰত বুলি কলেও অতুক্তি কৰা নহ'ব। অসম হৈছে বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মিলনভূমি। আমি ইতিহাসে ঢুকি পোৱা সময়ৰ পৰাই বৈচিত্ৰময় অসমীয়া জাতি আৰু সংস্কৃতিৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত, বিভিন্ন সময়ত আলোচনা কৰি আহিছে। প্ৰাচ্য আৰু প্ৰাশ্চাত্য জাতিৰ সংস্কৃতিৰ মিলনভূমি হিচাপে অসম ৰাজ্যখন ভাৰতৰ যিকোনো ৰাজ্যৰ তুলনাত চহকী আৰু ইয়াৰ প্ৰতি আমাৰ নৃতাত্ত্বিক, সংস্কৃতিৰ গৱেষক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে অথবা সাংস্কৃতিক প্ৰেমী সকলে সদায় আকৰ্ষিত হৈ আহিছে। তেখেত সকলৰ কাৰণে অসম এখন ভূ-স্বৰ্গ। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই কথাটো ইয়াত এইকাৰণে উল্লেখ কৰিছো, আপোনাৰ জড়িয়তে আয়োজন কৰা সভাত বিভিন্ন জন-গোষ্ঠীৰ বিভিন্ন প্ৰতিনিধি সকল আহিছিল আৰু তেখেত সকলে

বিভিন্ন ধৰণৰ মেম'ৰেণ্ডাম দিছে। মই অনুভৱ কৰিছো যে এই সকলো দিশৰ ওপৰত আমি এক শুদ্ধ, সঠিক সিদ্ধান্ত আৰু নীতি নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ আৱশ্যক আছে বুলি মই ভাৱো। আমি যদি বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ বিশেষ কিছুমান পাৰ্গত ব্যক্তি, অসমৰ কলা-সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত কিছুমান বিশেষ ব্যক্তি, সন্মানীয় বিধায়ক সকল আৰু কলা আৰু সংস্কৃতি বিভাগক লগত লৈ পৰিকল্পনা অনুযায়ী পলিচী তৈয়াৰ কৰি কাম কৰো তেতিয়াহ'লে সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰে আশা পূৰণ হ'ব বুলি মই ভাৱো। সকলোৰে সহযোগত চৰকাৰে এটা বলিষ্ঠ নীতি নিৰ্মাণ কৰিব লাগিব য'ত নেকি আমাৰ প্ৰশাসনিক অনুষ্ঠান পঞ্চায়তৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আমাৰ চেণ্ট্ৰেটেৰিয়েট লৈকে আমাৰ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰা স্কুললৈকে যদি আমি এনেকুৱা এখন আৰ্হি য'ত নেকি অসম, অসমীয়া আৰু অসমৰ জনগোষ্ঠী বিফ্লেষ্ঠিত হয় এনেধৰণে আমি বিভিন্ন আৰ্হি নিৰ্মাণ কৰি এক পলিচী হিচাবে লৈ ভৱিষ্যত ২০/৩০ বছৰত নতুন অসম আমি যেতিয়া গঢ়িম তেতিয়া যাতে সাংস্কৃতিকময় গঢ়িব পাৰো আৰু সকলো অনুষ্ঠানত আমি যাতে আমাৰ অসমৰ আৰ্কিটেক আমি দেখিবলৈ পাওঁ মই আশা কৰো এইক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে বৰ্তমান ধাৰ্য্য কৰা ধনেৰে আমি অসমখনক সুকীয়া স্থান দিব পাৰিম বুলি মোৰ ধাৰণা। এইক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ মই এটা কথা উনুকিয়াই দিব বিচাৰিছো যে আমাৰ যিবিলাক আন্তৰাষ্ট্ৰীয় এনট্ৰেন্স আছে য'ৰ পৰা আমাৰ নেশ্যনেল, ইণ্টাৰনেশ্যনেল পৰ্যটক বিলাক আমাৰ অসমলৈ আহে। অসমলৈ আহোতে তেওঁলোকে অসমখনক দেখাৰ লগে লগে তাত যিখন আমাৰ প্ৰবেশ দুৱাৰ থাকিব তাত আমি অসমৰ আৰ্হিত আমি যদি কৰিব পাৰো তেতিয়া এই পৰ্যটক সকলেও অসমৰ ছবিখন দেখিব পাৰে, মই ভাৱো যে ভৱিষ্যতে অসমখন যাতে আমি এটা প্লেনিং কৰি যাতে গঢ়িব পাৰো এই কথাটো মই আজি আপোনাৰ জৰিয়তে এই বিধান সভাত জনাব বিচাৰিছো অধ্যক্ষ মহোদয়। বিশেষকৈ আমি আমাৰ ইয়াত যুগে যুগে থলুৱা গোৰ্খা সম্প্ৰদায় ইয়াত বসবাস কৰি আছে এই কথাটো সকলোৱে জানে। মই আশা কৰো, মই বিচাৰো যে আমাৰ এই সম্প্ৰদায় যিটোক গোৰ্খা বা নেপালী বুলি কোৱা হয় এইটো কিন্তু এটা বৃহৎ জাতি। ইয়াত বিভিন্ন সৰু সৰু ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ জাতি আছে। যিসকলৰ নিজস্ব ভাষা আছে, নিজস্ব সংস্কৃতি, ধৰ্ম -বিশ্বাস আছে। মই উদাহৰণ হিচাবে আপোনাক ক'ব বিচাৰিছো যেনে - টামা, লিম্বু এই কমিউনিটীৰ নিজস্ব ভাষা আছে, নিজস্ব সংস্কৃতি আছে আৰু সকলো আছে। মই আপোনাকে জনাব বিচাৰিছো যে লিম্বু ভাষা আমাৰ ভাৰতীয় ১২১ টা ভাষাৰ ভিতৰত এটা ভাষা আৰু বৰ্তমান যি ৪২টা অষ্টম অনুসূচিত অন্তৰ্ভুক্ত হ'বৰ কাৰণে যি ভাষা আছে সেই ভাষাৰ ভিতৰতো ২৯ নম্বৰত লিম্বু ভাষা আছে। সেয়েহে আমাৰ বিভিন্ন ষ্টেনডিং কমিটিৰ সভাত আমি ৰাখিছো যে আমাৰ যিবিলাক ভাষা অসমত থকা যেনে আমাৰ সন্মানীয় বিধায়ক ৰংপী ডাঙৰীয়াই যিটো উল্লেখ কৰিছে কুকী, মাদ আমি যিবিলাক আমি কৈছো তেওঁলোকৰ আজি আমাৰ ইয়াৰ পৰা ভাষা বিলাক, সংস্কৃতি বিলাক বিলুপ্ত হ'বলৈ গৈ আছে। এইক্ষেত্ৰটো যাতে আজিৰ এই বিধান সভাই অতি গুৰুত্ব সহকাৰে লব বুলি মই আশা কৰিলো। আজি আমাৰ লিম্বু ভাষা বিলুপ্তিৰ দিশে গৈ আছে। মই আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ জনাওঁ যে এনেকুৱা ভাষা বিলাক আমি আইডেণ্টিফাই কৰি, এনেকুৱা সংস্কৃতি বিলাক যাতে আমি আগলৈ প্ৰিজাৰ্ভ কৰিব পাৰো তাৰ কাৰণে মই অনুৰোধ জনাইছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি পইণ্টকেইটা মোক লিখি দিব।

শ্ৰী গণেশ লি ম্বু : খন্যবাদ, অধ্যক্ষ মহোদয়। মই ভিলেজ ট্যুৰিজমৰ কনচেপ্টটো মই দিব বিচাৰিছো। যে যদিও আমাৰ বাজেটত আছে তথাপি ইম্পলিমেন্টৰ ক্ষেত্ৰত আমি খুব কম দেখিবলৈ পাইছো। যদি আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ জনজাতীয় যি ভিলেজ আছে এইবোৰ আইডেণ্টিফাই কৰি জিলা

ভিত্তিত হ'লেও আমাৰ যিকোনো টুৰিষ্ঠ স্পটৰ লগত কানেষ্ট কৰি ভিলেজ টুৰিজিমক যদি আমি কিছু পৰিমাণে আগুৱাই লৈ যাওঁ মই ভাৱো তাত থকা যিবোৰ জনগোষ্ঠী আছে এই জনগোষ্ঠীক আমি হাইলাইট কৰা হ'ব আৰু টুৰিজিম চেক্টৰত আমি ইমপ্ৰোভ কৰা হ'ব আৰু বিভিন্ন ধৰণেৰে আমাৰ সমন্বয়, সম্প্ৰীতি গঢ় লৈ উঠিব বুলি মই আশা ৰাখিছো আৰু বিশেষ মই দীঘলীয়া কৰিব বিচৰা নাই। বাকী কথা যি আছে মই আপোনাৰ লগত পাতিম। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি দুটা ভাল কথা কৈছে। মই মনত ৰাখিছো। এতিয়া শ্ৰী গুৰুজ্যোতি দাস।
শ্ৰী গুৰুজ্যোতি দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যৰ কলা-সংস্কৃতি ইয়াৰ সংৰক্ষণ তথা বিকাশ ইয়াৰ ওপৰত যিটো আপুনি ব্যক্তিগত ভাৱে পদক্ষেপ লৈ আজি দিনটো ধাৰ্য কৰিছিল তাৰকাৰণে বিশেষভাৱে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো আৰু ই এটা প্ৰথম পদক্ষেপ ৰাজ্যৰ কলা আৰু সংস্কৃতি সংৰক্ষণৰ কাৰণে। এনেকুৱা এখন মঞ্চত আলোচনা হোৱাৰ পিছতহে আমি নিশ্চয় এইবিলাক সংৰক্ষণ কৰিব পাৰিম। যিবোৰ অতীতৰ পৰা চলি থাকে তাৰ নামেই সংস্কৃতি। সংস্কৃতি স্থবিৰ নহয় ই গতিশীল। ইতিমধ্যে আমাৰ জ্যেষ্ঠ বিধায়ক সকলে যথেষ্টখিনি বক্তব্য ৰাখিছে। মই বিশেষ ক'ব বিচৰা নাই। মই মাত্ৰ কেইটামান কথা ক'ব বিচাৰো। মোৰ লিখিত খিনি মই জমা দিম পিছত। বৰ্তমান সময়ত ডিজিটেল ইণ্ডিয়াৰ কথা চিন্তা কৰিছে। এই ডিজিটেল ইণ্ডিয়াৰ আবেদনৰ মই ইউকিপিডিয়া আৰু গুগলত উপলব্ধ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিম। কাৰণ যিহেতু আমাৰ এটা সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা বিভাগ আছে। তাৰ জৰিয়তে মই আমাৰ গুগল বা ইণ্টাৰনেটত যাতে আমাৰ অসমৰ সংস্কৃতিৰ বিষয়ে গোটাইখিনি পায় সেইটো আপলোড কৰাৰ কাৰণে এটা ব্যৱস্থা কৰণ কাৰণে আবেদন আৰু অনুৰোধ জনাম। সংস্কৃতি বিষয়টো প্ৰতিটো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ এটা গৱেষণাৰ বা চাৰভেৰ ভিত্তিত তথ্য সংগ্ৰহৰ প্ৰয়োজন। এই চাৰভে প্ৰতিটো জাতি-জনগোষ্ঠী, সম্প্ৰদায়, অঞ্চল ভিত্তিক কলা-সংস্কৃতিৰ বিতং বিৱৰণ সহ এটি ডাটা বেংক বনোৱা অতি প্ৰয়োজন। এই ডাটা বেংক এটা বনালে নিশ্চয় ভাল হ'ব। ইতিমধ্যে আমাৰ দৰঙী কলা-কৃষ্টিৰ ওপৰত মাননীয় বিধায়ক শ্ৰী বিনন্দ কুমাৰ শইকীয়া ডাঙৰীয়াই কৈছিল আৰু শ্ৰী বৃন্দাবন গোস্বামী ডাঙৰীয়াই ক'ব বুলি মোক কৈছিল। তেওঁ সময় কম হোৱাৰ কাৰণে নক'লে। ললিত ওজা, এই ললিত ওজা অসম বিখ্যাত। তেওঁৰ নামটো বটা প্ৰদান কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে ভাল হয়। আমাৰ দৰঙী কলাকৃষ্টি বৰ চহকী। তাত মহখেদা গীত, দেওধনী নৃত্য, খুলীয়া ভাওৰীয়া, জালি পুতলী ভাওৰীয়া, নাঙলী গীত, সুকলনী ওজা, ব্যাসৰ ওজা, বৰঢুলীয়া, চোপাখেল, চেও চাপৰি, চিয়াগীত আদি যথেষ্টখিনি সম্ভাৰ আমাৰ আছে। এইবাৰ আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰী সৰ্বানন্দ সোনোৱাল ডাঙৰীয়াই ১ কোটি টকা আমাৰ দৰঙী কলা-কৃষ্টিৰ নামত আগবঢ়াইছে। তাৰবাবে মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো এই সদনৰ জৰিয়তে। ইতিমধ্যে আমাৰ সন্মানীয়া বিধায়িকা শ্ৰীমতী আঙ্গুৰলতা ডাঙৰীয়াগীয়ে ভাম্যমান থিয়েটাৰৰ কথা কৈছে। তেওঁলোকৰ যিখিনি সৰু সৰু পৰ্দাৰ আৰত থাকে তেওঁলোকৰ কাৰণেও এইবাৰ বাজেটত ধন ধাৰ্য কৰিছে। আমাৰ মঙ্গলদৈৰ পৰা হেমন্ত দত্ত ডাঙৰীয়াৰ নাম আপোনালোক সকলোৱে নিশ্চয় জানে। তেওঁ টাইটানিকৰ দৰে নাটক পৰিচালনা কৰি এসময়ত বহুত নাম উজলাইছিল। তেনেকুৱা ধৰণৰ মানৱ সম্পদ আমাৰ মাজত আৰু আছে। তেওঁলোকৰ পৰা আমি আহৰণ কৰিব লাগে। মই ভাৱো আমাৰ সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা বিভাগৰ জৰিয়তে এই যিসকল বিজ্ঞ ব্যক্তি আছে তেওঁলোক জীয়াই থাকোতে আমি কিছু আহৰণ কৰিব পাৰো সেইটো মই বিভাগক অনুৰোধ আৰু

আহান জনাম আৰু আপুনি যদি অনুমতি দিয়ে মই এটা কবিতা আবৃত্তি কৰিম। কবিতাটিৰ নাম “ধূলিকনা মই” কবি চন্দ্ৰধৰ বৰুৱা।

যিদিনা মৰিম মই সেইদিনা বাৰু
 জগতৰ কেনি হানি হ'ব
 মৰিলো নে আছে মই এই কথা কেনো
 পৃথিৱীৰ কিমানে জানিব?
 মই মৰিলেও দিন গ'লে ৰাতি হ'ব
 জোন বেলি ওলায়ে থাকিব
 গছত ফুলিব ফুল, বতাহ বলিব
 নিজ বাটে নক্ষত্ৰ ঘূৰিব
 আজিৰ দৰেই নিতে জগত চলিব
 নাই তাত অকনো সংশয়
 এই বিশ্ব সংসাৰৰ কোনো নিয়মৰে
 লৰচৰ অলপো নহয়
 মই নোহোৱা বাবে এই জগতত
 কোনো কাম পৰি নাথাকিব
 কামত বিভোৰ এই বিশাল বিশ্বই
 মই মৰা গমকে নাপাব
 অন্তত বিশ্বৰ অসংখ্য ধূলি
 এটি মাত্ৰ ধূলিকনা মই
 মোৰ অবিহনে এই বিপুল সৃষ্টিৰ
 কেনিও অকনো হানি নাই।

ধন্যবাদ অধ্যক্ষ মহোদয়, মোক এই দুইমিনিট সময় দিয়াৰ বাবে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : মই মৰিলেও দিন গ'লে ৰাতি হ'ব,

জোন-বেলি ওলায়ে থাকিব,
 গছত ফুলিব ফুল, বতাহ বলিব
 নিজ বাটে আমি যদি এই কথাখিনি সকলোৰে গ্ৰহণ কৰো কোনো মানুহে বেয়া
 কাম কেতিয়াও কৰিব নোৱাৰে। সৰুতে আমিও পঢ়িছিলো। কথাটো শুনি বৰ ভাল পালো। ধন্যবাদ।
 এতিয়া মাননীয় সদস্য অশোক শৰ্মা ডাঙৰীয়া তাৰ পিছত আছে মাননীয় সদস্য ভূৱন পেগু ডাঙৰীয়া,
 আৰু মাননীয় সদস্য পল্লৱ লোচন দাস ডাঙৰীয়া। তাৰ পিছত আমি শেষ কৰিম। বিল দুখন আছে।
 এমেণ্ডমেণ্ট নাই। পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়া আপোনাৰ যোৱাকালিৰ শূন্যকালীন ঘণ্টাৰ ষ্টেটমেন্ট কেইটা
 Lay কৰি দিব।

শ্ৰী অশোক শৰ্মা, বিধায়ক (নলবাৰী) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰখনত
 সজীৱ আৰু সংৰক্ষিত কৰি ৰখাৰ বাবে আপুনি লোৱা পদক্ষেপক মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।
 অসমৰ সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট কথা আলোচিত হৈছে। মই অবিভক্ত কামৰূপৰ অংশ হিচাপে
 নলবাৰী জিলাৰ দুটা সংস্কৃতিৰ কথা ক'ব বিচাৰিছো। আমাৰ নলবাৰী, উত্তৰ কামৰূপ বা দৰঙকে ধৰি
 নাগৰা নামৰ শিল্পীসকলৰ কথা বহুতে জানে। সংস্কৃতিটোৱে ধৰ্মৰ লগত সমাজখনক একত্ৰিত কৰি

ৰখাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা আজিৰ তাৰিখত লৈ আছে। কিন্তু সেই শিল্পীসকলক সংৰক্ষিত কৰি ৰখাৰ কোনো ধৰণৰ ব্যৱস্থা আজিলৈকে কৰা নাই। আনকি শিল্পী পেঞ্চনো পোৱাৰ ব্যৱস্থা তেওঁলোকৰ নাই। আমাৰ মাননীয় সংসদীয় পৰিক্ৰমা দপ্তৰৰ মন্ত্রী চন্দ্ৰ মোহন পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াৰ একক প্ৰচেষ্টাৰ ফলশ্ৰুতিত ৰাম চৰণ ভড়ালী নামৰ পাঠক গৰাকীক তেখেতে উদ্যোগ লৈ পেঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। তাৰ বাহিৰে আৰু কোনো শিল্পীয়ে পেঞ্চন পোৱাৰ ৰেকৰ্ড নাই। ঠিক তেনেদৰে ওজা শিল্পীও আমাৰ অবিভক্ত কামৰূপ অৰ্থাৎ কামৰূপৰো এটা আপুৰুগীয়া সংস্কৃতি। সেই সংস্কৃতি সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰণৰ পদক্ষেপ লোৱা হোৱা নাই। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ যোগেদি সাংস্কৃতিক বিভাগৰ মাননীয় মন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনাব বিচাৰো যে এই দুই ধৰণৰ শিল্পী আৰু পুতলা নাচৰ শিল্পীসকলক সংৰক্ষণ কৰা আৰু আৰ্থিকভাৱে সহায় কৰাৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰে যেন। এইখিনিয়ৈ মোৰ ক'বলগীয়া।

মাননীয় অধ্যক্ষ : এই পুতলা নাচৰ সম্পৰ্কত দুটামান গ্ৰুপ আমাৰ আলোচনাত ধিৎ সমষ্টি আৰু নগাওঁ সমষ্টিৰ পৰা আহিছিল। এইখিনি আমি মনত ৰাখিছো। এতিয়া ভূৱন পেণ্ড ডাঙৰীয়াই কওঁক।

শ্ৰী ভূৱন পেণ্ড, বিধায়ক (জোনাই) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই প্ৰথমে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। বিখ্যাত মানুহ এজনে কৈছিল যে কলা আৰু সংস্কৃতি যদি মানুহৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ে, মানুহ আৰু জন্তুৰ মাজত একো পাৰ্থক্য নাথাকিব। মানুহ আৰু জন্তুৰ পাৰ্থক্য এটাই যে আমাৰ কলা-সংস্কৃতি আছে। যাৰ বাবে আমি মানুহ হৈ আছো। আমাৰ ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ পিছত প্ৰথমজন শিক্ষা মন্ত্ৰী প্ৰয়াত মৌলানা আবুল কালাম আজাদ ডাঙৰীয়াই 'ললিত কলা একাডেমী' যেতিয়া প্ৰথম ভাৰতত উদ্বোধন কৰিছিল, তেখেতৰ ভাষণৰ এটা দফা পাঠ কৰি দিব বিচাৰিছো। তেখেতে কৈছিল "No education can be complete which does not pay proper attention to the development and refinement of the emotions. This can be done best through and the provision of facilities for training the sensibilities by the practice of one of the fine arts. Apart from the general question of developing the finer aspects of personality through artistic education, there is also the immediate utility of such education in developing our manual skill and perceptive sensibility .It is recognised today that education at pre primary or nursery stage can be best imparted through training the child in the matching of colours, shapes and sizes. This releases the creative instinct in the child and thus diverts his superfluous energy from merely destructive channels into those of social behaviour and decorum. Thus, whether from the point of view of the training of the emotions or refinement of sentiments or development of manual skill and creative urge, the importance of art as an element of education cannot be overemphasised.

From the inaugural speech of Maulana Abul Kalam Azad, Minister for Education on the occasion of the inauguration of the Lalit Kala Akademi on August 4, 1954.

মাননীয় অধ্যক্ষ : আজি আব্দুল খালেক ডাঙৰীয়াইও এইখিনি কথা কৈছে।

শ্ৰী ভূৱন পেণ্ড, বিধায়ক (জোনাই) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাটোত কলা-

সংস্কৃতিৰ শিক্ষা প্ৰদান কৰাৰ কথাটো কিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ, এইখিনি এই বক্তব্যত প্ৰকাশ পাইছে। মোৰ কেতিয়াবা এইটো অনুভৱ হয় যে আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থাত ক'ৰবাত হয়তো ইয়াৰ অভাৱৰ বাবে অশান্ত পৰিৱেশ, আমাৰ নব-প্ৰজন্মৰ মাজত উশ্জ্বলতা হৈছে। আজি কেইদিনমান আগতে অৰুণাচল প্ৰদেশত যি ধ্বংস যজ্ঞ হ'ল, মই ভাৱো যে এটা সুস্থ সমাজ ব্যৱস্থাৰ এইটো পৰিচয় নহয়। আমাৰ নব-প্ৰজন্মৰ মাজত যদি চাৰুকলা, কলা-সংস্কৃতি, বিজ্ঞান আদি বিষয়সমূহ স্কুলত ভালকৈ শিকোৱা হ'লহেঁতেন, তেওঁলোকৰ নামত এনেকুৱা এটা ধ্বংসাত্মক মনোভাৱ নহ'লহেঁতেন। মাননীয় বিধায়িকা আঙুৰ লতা ডেকা বাইদেউৱে কৈছে যে অশান্ত অসমক যদি শান্ত কৰিব লাগে মই ভাৱো যে এই আলোচনাটোৱে আমাৰ সমাজ ব্যৱস্থাক আগুৱাই নিব পাৰিব। **It was a long coming. Art & Culture is a way of life.** যিটো বস্তু আমাৰ way of life হয়, কিন্তু সেইটোত আমি বিধান সভা বা চৰকাৰী ব্যৱস্থাটোত যি ধৰণে প্ৰতিফলন ঘটাব লাগে, সেই ধৰণে ঘটাব পৰা নাই। সেইটোৰ বাবে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব লাগিব। কিছুমান সাধাৰণ পইণ্ট মই ইয়াত উল্লেখ কৰি দিব বিচাৰিছো। অসম চৰকাৰে অহাৰ বাজেটত প্ৰত্যেক স্কুলত **Art & Craft**, সঙ্গীতৰ শিক্ষা বাধ্যতামূলক কৰিব লাগে প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ পৰা হাই চেকেণ্ডাৰী স্কুললৈকে। অসমৰ একমাত্ৰ ৭২ বছৰীয়া **Government College of Art & Craft** এইখনত বিশ বিঘা মাটিত আছে। য'ত চাৰিসীমাত বেৰ নাই। কোনোধৰণৰ **Structure** নাই। এখন **World Class College** খনক গুৰুত্ব দিব লাগে যিখন ৭২ বছৰ পূৰ্ণা একমাত্ৰ চৰকাৰী কলেজ যিখন বশিষ্ঠত আছে। তাক উন্নতকৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা পৰৱৰ্তী বাজেটত কৰাৰ বাবে আমাৰ ফালৰ পৰা এটা পৰামৰ্শ হিচাপে যাব লাগে। আমাৰ এটা দাবী আছে যে 'ললিত কলা অকাডেমী' এটা **Regional Centre**, উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ অসমত হ'ব লাগে সেইটোক মই ভাৱো **Top priority** দি অসম চৰকাৰে ভাৰত চৰকাৰৰ লগত কথা পাতি ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। স্কুলৰ পৰা পাচ কৰি অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কলেজত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পৰাকৈ চাৰুকলা, সংগীত এই বিষয়খিনিত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পৰাকৈ শিক্ষক ল'ব লাগে আৰু যদি খালি পদ আছে, অতি শীঘ্ৰে পূৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। যদি পোষ্ট নাই, পোষ্ট ক্ৰিয়েট কৰিব লাগে। মানুহ আৰু জন্তুৰ মাজত যিটো পাৰ্থক্য আছে, সেই ব্যৱস্থাটো এই শিক্ষা ব্যৱস্থাত বাধ্যতামূলক কৰিব লাগে। মই ভাৱো যিসকল পাছ কৰি যাব, যিসকল এইবোৰত পাকৈত, তেওঁলোকে এটা সংস্থাপন পাব। তেওঁলোকৰ যি প্ৰতিভা আছে, সেইখিনি নতুন প্ৰজন্মৰ মাজত বিয়পাই দিবলৈ সুযোগ পাব। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আশা ৰাখিম যে অহা তিনি মাহৰ পিছত যিটো ৰিপোৰ্ট হ'ব, তাত অহা বাজেটত যাতে চাৰুকলা **Physical Education** আৰু সঙ্গীত এই তিনিটা বিষয় স্কুল আৰু কলেজ সমূহত যাতে বাধ্যতামূলক হয় আৰু এইখিনি **College of Art & Craft** অসমৰ যি বিশ বিঘা মাটি যিটো আছে, তাৰ উন্নীতকৰণ কৰিব লাগে। তাৰ বাবে পইচা আবণ্টন দিবৰ বাবে মই চৰকাৰক আপোনাৰ জৰিয়তে অনুৰোধ কৰিলো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : এতিয়া পল্লৱ লোচন ডাঙৰীয়াই কওঁক।

শ্ৰী পল্লৱ লোচন দাস, শ্ৰম মন্ত্ৰী ইত্যাদি : মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া মই অতি গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছো যে আপোনাৰ নেতৃত্বত আপুনি প্ৰত্যেকবাৰে আমাৰ গৰিমা বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে নতুন নতুন পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰে। আমাৰ এই বিধান সভাৰ পৰা শিকিবলগীয়া কথা বহুত আছে। এই কথাখিনি আমাৰ ভৱিষ্যতে সামাজিক জীৱন আৰু ব্যক্তিগত জীৱনত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিম। আজি যিখিনি বিষয় আমাৰ মাজত আনি সকলোৰে কথাখিনি প্ৰকাশ কৰাৰ যি পৰিৱেশ দিছে, সেইটো সাঁচাকৈয়ে

ভাল। যোৱাকালিৰ বিষয়টো কোনেও আলোচনা কৰিব নিবিচৰা বিষয়। কিন্তু এই বিষয়টো আমি সকলোৱে আলোচনা কৰিব বিচৰা বিষয়। আমি যদি অসমীয়া সমাজখনৰ বিষয়ে কওঁ- ইয়াৰ কলা আৰু সংস্কৃতি। কলা বুলি ক'লে আমাৰ জীৱন, *Art of living*. আমি কেনেকৈ জীয়াই থাকিম। মোৰ সীমিত জ্ঞানৰ দ্বাৰা আপোনালোকৰ বিবেচনাৰ বাবে আজি যদি কেইটামান কথা কওঁ, যদিও মোৰ ইয়াত ধৃষ্টতা নাই কলা আৰু সংস্কৃতিৰ বিষয়ে কিবা ক'বৰ বাবে। সংস্কৃতি বুলি ক'লে আমি ৰাতিপুৱা শুই উঠাৰ পৰা ৰাতি শোৱালৈকে আমি দিনটোত কি কৰো আৰু ব্যৱহাৰিক দিশত কি কি হয়, সকলো সামৰি এই বিষয়। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে সেই সময়ত উপলব্ধি কৰিছিল যে সমাজখনক কেনেকৈ আগবঢ়াই লৈ যাব লাগে। তেওঁ বিভিন্ন ঠাইত ভ্ৰমণ কৰি উপলব্ধি কৰিছিল যে ইয়াত আধ্যাত্মিক চিন্তন কেনে হোৱা উচিত, ইয়াত কেনেকৈ সাংস্কৃতিক সমল থকা উচিত, ইয়াৰ কৰ্ম-সংস্কৃতি কেনে হোৱা উচিত এই সকলো দিশ সামৰি অসমীয়া জাতিসত্তাটোক শক্তিশালী কৰিবৰ বাবে তেওঁ আমাক জীৱনশৈলী এটা দিলে আৰু এই জীৱনশৈলীৰে আমি সকলোৱে আজি বসবাস কৰি আছে। কিন্তু এই জীৱনশৈলীৰ মাজত চলি থাকোতে যেতিয়া ব্ৰিটিছৰ শাসন আহিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মূল লক্ষ্য আছিল যে ভাৰতীয় মানুহক কেনেকৈ দুৰ্বল কৰিব পৰা যায় আৰু ব্ৰিটিছৰ সেই ব্যৱস্থাই আমাক এনেকৈয়ে দুৰ্বল কৰি দিলে যে আমাৰ জীৱন শৈলী, দৃষ্টি-ভংগী, ভাষাৰ পৰিৱৰ্তন হ'ল। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমি কৈছো যে কলা সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশ কৰিব লাগিব কিন্তু ইয়াৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশ কোনে কৰিব? আমি বেলেগ কোনোবাক সংৰক্ষণ কৰিবলৈ কৈ আছে নেকি? নে আমি নিজেই সংৰক্ষণ কৰিম? যদি ইয়াৰ সংৰক্ষণ আমি নিজেই কৰিব লাগে তেন্তে কলা-সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা কি হোৱা উচিত সেই বিষয়ে মই আপোনালোকৰ বিবেচনাৰ বাবে কেইটামান কথা উপস্থাপন কৰিব বিচাৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি এনে ধৰণৰ এটা পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে নেকি যে যিদিনা বিধান সভাৰ আৰম্ভণি হ'ব সেইদিনাখন আমি সকলোৱে নিজৰ পৰম্পৰাগত সাজপাৰ পিন্ধি সদনত সোমাম। ইয়াৰ দ্বাৰা আমি সমাজত এটা বাৰ্তা কঢ়িয়াবলৈ সক্ষম হ'ম যে আমি ৰাজনৈতিক দলৰ সদস্যসকলে চহা সাধাৰণ মানুহে পিন্ধা সাজপাৰ এৰি পৰম্পৰাগত সাজপাৰ পৰিধান কৰি সদনলৈ আহিছো আৰু সাধাৰণ ৰাইজৰ মনৰ কথাখিনি বহিঃপ্ৰকাশ কৰিছো। বিধান সভাৰ প্ৰত্যেক অধিবেশনৰ প্ৰথম দিনাৰ কাৰ্যসূচীত যদি এনে ধৰণৰ পদক্ষেপ অন্তৰ্ভুক্ত কৰে তেন্তে মই ভাবো যে সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰত আমি নতুন দৃষ্টি-ভংগীৰে আগুৱাই যাব পাৰিম। আনহাতে, আমাৰ ইয়াত যি খাদ্য দিয়া হয় সেই খাদ্যখিনি অসমীয়া খলুৱা খাদ্যৰ সত্তাৰ কৰি তাত বৰা চাউল, কোমল চাউল, দৈ-চিৰা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰি নেকি? এনেদৰে কৰি আমি ৰাজনৈতিক নেতৃত্বই খলুৱা খাদ্যখিনিক গ্ৰহণ কৰিছো বুলি ৰাইজক দেখুৱাব পাৰিম।

গুৰুজনাক আমাৰ মাজত কলাগুৰু বিষুঃ প্ৰসাদ ৰাভা, ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালা আৰু সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাই প্ৰতিষ্ঠা কৰি থৈ গৈছিল। গতিকে, গুৰুজনাৰ দৰ্শন যদি আমি আমাৰ জীৱনশৈলীৰ লগত আনিব পাৰো তেন্তে আমাৰ সকলো পৰিৱেশৰ পৰিৱৰ্তন হ'ব, আমাৰ জীৱনৰ দৃষ্টি-ভংগীৰ পৰিৱৰ্তন হ'ব। নতুনকৈ বিধান সভাৰ যিটো *building* হ'ব তাত যদি আমি এনে এটা পৰিৱেশ গঢ়ি তুলিব পাৰো যে আমাৰ শিপিনীয়ে বোৱা গামোচা ল'ম, আমাৰ শিপিনীয়ে বনোৱা কাপোৰৰ পৰ্দা তাত ব্যৱহাৰ কৰিম, আমাৰ খলুৱা খাদ্য সত্তাৰ তাত পৰিৱেশন কৰিম, এনে ধৰণৰ পদক্ষেপবোৰ যদি লোৱা হয়, তেতিয়া মানুহে *relate* কৰিব আৰু আমি

গৌৰৱেৰে ক'ব পাৰিম যে অসমৰ কলা-সংস্কৃতিক আমি সংৰক্ষণ তথা বিকাশ কৰিব খুজিছো এনে পদক্ষেপবোৰ যদি গ্ৰহণ কৰা নহয়, তেন্তে ই কেৱল বক্তব্য হৈয়ে ৰ'ব। বৰ্তমান আমাৰ সমাজত অসমীয়া ভাষা ক'ব নোৱাৰাটো যেন গৌৰৱৰ বিষয় হৈ পৰিছে। গতিকে এনে পৰিৱেশৰ বিপৰীতে আমি কেনেকৈ গৌৰৱশালী অসমীয়া হ'ব পাৰো তাৰ বাবে চেষ্টা কৰিব লাগে। আমাৰ গুৰুজনাই পঞ্চায়তীৰাজৰ ব্যৱস্থা প্ৰতিষ্ঠা কৰি তাত মানুহৰ জীৱন ধাৰণৰ লগত জড়িত পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰি থৈ গৈছিল। কিন্তু আমি এইবোৰ বহন কৰিব নোৱাৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বৰ্তমান চৰকাৰে কেইটামান নতুন পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে তাৰ ভিতৰত নামঘৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ পদক্ষেপ লৈছে। আজিকালি নামঘৰবোৰত খোল তাল বজাই নাম গোৱাৰ বাবে কাৰো সময় নাই বা সমূহীয়াভাৱে আমি কোনো অনুষ্ঠান উপভোগ কৰিব নোৱাৰো। ইয়াৰ বিপৰীতে সকলোৱে ঘৰত বহি ব্যক্তিগত ভাৱে টি.ভি. চাই অনুষ্ঠান বা মনোৰঞ্জন উপভোগ কৰে। সামাজিকভাৱে জড়িত হোৱাৰ পৰিৱেশ আমি নাইকিয়া কৰি পেলালো। সেয়েহে, বিধান সভাই এই ক্ষেত্ৰত পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে নেকি? অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি নেতৃত্ব লৈ বিধান সভাত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান এটা আয়োজন কৰাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰক য'ত প্ৰতিটো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ নৃত্য প্ৰদৰ্শন হ'ব, তেওঁলোকৰ বিষয়ে দু-আঘাৰকৈ কথা ক'ব, কি ধৰণে শৈলীবোৰ আহিছে সেই কথাবোৰ জনাই সকলোকে সমূহীয়া পৰিৱেশত উপভোগ কৰাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰক যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা আমি সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ নৃত্যশৈলীবোৰৰ বিষয়ে জানিব পাৰো। এনে কৰিলে হয়তো বিধান সভাত আমি বহুতো কথা শিকিবলৈ আৰু জানিবলৈ সুযোগ পাম।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি আন্তঃগাঁথনিৰ কথা কৈছো কিন্তু মানুহ নিৰ্মাণ কৰাৰ কথা কোৱা নাই। উদাহৰণস্বৰূপে, আমি ৰাস্তা ঠিকেই নিৰ্মাণ কৰিছো কিন্তু ৰাস্তাত কিদৰে চলিব লাগে সেইটো আমি নিৰ্মাণ কৰিব পৰা নাই, আমি ঘৰ ঠিকেই বনাইছো কিন্তু ঘৰৰ ভিতৰত কেনেদৰে থাকিব লাগে তাৰ পৰিৱেশ আমি নিৰ্মাণ কৰিব পৰা নাই, ডেকা ল'ৰাবোৰৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান ঠিকেই পাতিছো কিন্তু সেই অনুষ্ঠান কেনেকৈ উপভোগ কৰিব লাগে তাৰ পৰিৱেশ আমি নিৰ্মাণ কৰিব পৰা নাই। থিয়েটাৰ পতা হৈছে কিন্তু তাত উকি মাৰিব নে হাত চাপৰি বজাব নে সন্মান জনাব তাৰ পৰিবেশ আমি নিৰ্মাণ কৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ বিপৰীতে **British Council** ত যেতিয়া **Opera** অনুষ্ঠিত কৰা হয় তেতিয়া দৰ্শকে ধুনীয়াকৈ হাত চাপৰি বজাই সঁহাৰি জনায়। গতিকে, তাৰ পৰিবেশ আৰু আমাৰ পৰিবেশ সম্পূৰ্ণ বেলেগ হয়। বৰ্তমান সময়ত আমাৰ মাজত ভাওনাৰ পৰিবেশ নাইকিয়া হৈ গৈছে। সেয়েহে, অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ বা সাংস্কৃতিক বিভাগৰ মন্ত্ৰীৰ নেতৃত্বত এখন ভাওনা আয়োজন কৰিব লাগে আৰু মই ভাবো এই ভাওনাত আমাৰ জনপ্ৰতিনিধি সকলেও অংশ গ্ৰহণ কৰিব লাগে। এনে কৰিলে ৰাইজৰ আগত প্ৰতিফলিত হ'ব যে আমি কলা-সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশৰ ওপৰত অকল বক্তব্যই ৰখা নাই, অংশগ্ৰহণো কৰিছো। ইয়াৰোপৰি, ৰাস মহোৎসৱতো আমাৰ জন প্ৰতিনিধি সকলে অংশ গ্ৰহণ কৰিব লাগে আৰু এনে কৰিলে ৰাইজেও বুজি পাব যে প্ৰকৃত্যৰ্থত ৰাজনৈতিক দলেও সংস্কাৰ আৰু সংস্কৃতিক আগুৱাই লৈ যাব বিচাৰিছে যিখিনি নতুন প্ৰজন্মই উপলব্ধি কৰি বহন কৰি লৈ যাব। তাৰ বাবে আমাৰ পাঠ্যপুথি সমূহত যিসকল লোকে জাতীয়, জনগোষ্ঠীয় সংস্কৃতিৰ বাবে নেতৃত্ব লৈছিল সেই লোকসকলৰ বিষয়ে চমুকৈ হ'লেও অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ দৰকাৰ আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি মই চাহ-বাগিচা সমাজ খনৰ বিষয়ে চমুকৈ ক'ব বিচাৰিছো। আমি অলপ দিন আগতে চেনীৰাম কুৰ্মীৰ নামত 'চেনীৰাম কুৰ্মী সাংস্কৃতিক বটা' ৰ আৰম্ভ কৰিলো।

চেনীৰাম কুৰ্মী হৈছে আমাৰ বিধায়ক ৰূপজ্যোতি কুৰ্মীৰ দেউতাক। কিন্তু আজি ইমান দিনে এনেধৰণৰ কোনো পদক্ষেপ লোৱা হোৱা নাছিল। চেনীৰাম কুৰ্মীয়েই প্ৰথম গৰাকী ব্যক্তি আছিল যি গৰাকী ব্যক্তিয়ে চাহ-বাগিচা সমাজখনৰ ফটো মাৰি তেওঁলোকৰ জীৱন শৈলী কেনেকুৱা হয় সেইটো প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। বুম্বুৰ কেনেকৈ গাব লাগে, তেওঁ শিকাইছিল। ৰাম চাচনী, শিব চৰণ দাস, দুলাল মানকি আৰু সেই সময়ৰ সকলো শিল্পীকে একত্ৰিত কৰি মঞ্চত গাবৰ বাবে আগবঢ়াই দিছিল। কিন্তু, সেই ব্যক্তি গৰাকীৰ বিষয়ে আমি কোনোৱে নাজানো আৰু তেওঁৰ বিষয়ে আমাৰ জনাৰ আগ্ৰহো নাই। তেওঁৰ নিচিনাকৈয়ে হয়তো কিমান ব্যক্তি আছে, যি ব্যক্তিয়ে আমাৰ সংস্কৃতিক চহকী কৰি থৈ গৈছে। কিন্তু, এই সকল ব্যক্তিৰ বিষয়ে আমাৰ মাজত কোনো তথ্য নাই, তেওঁলোকৰ বিষয়ে আমি চৰ্চা নকৰো আৰু তেওঁলোকে কৰি যোৱা কামখিনিৰ **legacy** টো আমাৰ **carry** হোৱা নাই। গতিকে, মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ সংস্কৃতিক চহকী কৰি থৈ যোৱা প্ৰত্যেক গৰাকী ব্যক্তিৰ জীৱন চৰিত প্ৰবন্ধ ৰূপে লিখি উলিওৱা হয় তেন্তে আমি তেওঁলোকৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰিবলৈ সুযোগ পাম। সেয়েহে, আমাৰ খাদ্যভ্যাস, সাজপাৰ আৰু লোক সংস্কৃতিৰ প্ৰদৰ্শন কৰিব পৰাৰ বাবে আপুনি এটা পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰক।

চাহ-বাগিচা অঞ্চলৰ মানুহে কিয় সুৰাপান কৰে এই বিষয়টো এটা ডাঙৰ বিষয়। কিন্তু, অধ্যক্ষ মহোদয়, কৰ্মৰ মাজতো মানুহক মনোৰঞ্জনৰ খুৰেই প্ৰয়োজন হয়। ব্ৰিটিছৰ সময়ত চাহ-বাগিচাৰ লোক সকলক দিনটো কাম কৰাইছিল যদিও তেওঁলোকে 'Maheena Show' নামেৰে অনুষ্ঠান কৰি মাহেকীয়া ভাৱে চাহ বনুৱা সকলক চিনেমা দেখুওৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। লগতে, ব্ৰিটিছে ফুটবল খেলৰ আয়োজন কৰিছিল। কিন্তু আমি চাহ-বাগিচাৰ লোক সকলৰ সস্তীয়া হিন্দী চিনেমা চাই কোনো লাভ নহ'ব বুলি কৈ সেই চিনেমা চোৱা বন্ধ কৰি দিলো আৰু ফুটবল খেলৰ পৰিৱেশো নাইকিয়া কৰি দিলো। গতিকে, দিনটো কাম কৰাৰ পিছত তেওঁলোকৰ মনোৰঞ্জনৰ কোনো ব্যৱস্থাই আজিকালি চাহ-বাগিচা অঞ্চলত নাই। গতিকে, সন্ধিয়া মদ খাই নিজৰ ভিতৰতে মনোৰঞ্জন কৰাৰ বাহিৰে তেওঁলোকৰ অন্য আহিলা যেন একোৱেই নাই। সেয়েহে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই অঞ্চলবোৰত আমি যদি নাট প্ৰদৰ্শন কৰি কেনেকৈ জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি, কেনেকৈ মাদক দ্ৰব্যৰ পৰা দূৰত থাকিব লাগে, কেনেকৈ বাল্য বিবাহৰ প্ৰচলন নাইকিয়া কৰিব পৰা যায় আদি কথাবোৰ যদি তেওঁলোকক দেখুৱাব পাৰো তেন্তে নাট শিল্পৰ মাজেৰে সমাজখনো সচেতন হ'ব আৰু এখন নতুন সমাজৰ নিৰ্মাণ হ'ব। এনে ধৰণৰ সৰু সৰু কথাবোৰৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি যদি কামবোৰ কৰো তেন্তে নিশ্চয় সুফল পাম।

বাজেতত ৰোগীৰ বাবে ২৫ লাখ টকা, আন্তঃগাঁথনি নিৰ্মাণৰ বাবে ১ কোটি টকা আৰু ২৫ লাখ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে দিয়া হৈছে। ঠিক তেনেকৈয়ে আমাক যদি অলপ **fund** দিয়ে তেন্তে প্ৰত্যেক গৰাকী বিধায়কে সাংস্কৃতিক কৰ্মক্ষেত্ৰত যিখিনি প্ৰয়োজন হয় সেইখিনি কৰাৰ বাবে সুবিধা পাব আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা মানুহ নিৰ্মাণ হোৱাৰ এক পৰিৱেশ হ'ব নহ'লে আন্তঃগাঁথনি হ'ব, কিন্তু মানুহ নিৰ্মাণ নহ'ব। বিধানসভাৰ দায়িত্ব কেৱল আন্তঃগাঁথনি নহয়, কেনেকৈ আমি ব্যক্তি নিৰ্মাণ কৰিব পাৰো, তাৰ পৰিৱেশ এটা যদি আপোনালোক সকলোৱে মিলি কৰিব পাৰে মই ভাৱো খুব ভাল হ'ব। মই বেছি দীঘলীয়াকৈ নকওঁ। ইয়াত আজি মই মোৰ আবেগৰ কথাখিনি ক'ব পাৰিছো। মোৰ সীমিত জ্ঞানেৰে ঢুকি পোৱা বিষয়খিনি অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ দৃষ্টিগোচৰৰ বাবে উত্থাপন কৰিছো। আপুনি যদি বিবেচনা কৰি ইয়াত এইখিনি কৰে আমি সকলোৱে উপকৃত হ'ম বুলি মই ভাৱো। আপোনাৰ আজিৰ এই পদক্ষেপে ভৱিষ্যৎ দিনত আমাক নতুন চিন্তা কৰিবলৈ শিকাব আৰু সমাজখনক সুন্দৰভাৱে

নেতৃত্ব দিবলৈ আগবঢ়াই লৈ যাব। আপুনি মোক মোৰ কথাখিনি ক'বলৈ সুবিধা দিয়াৰ বাবে ধন্যবাদ জনালো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আমাৰ আলোচনা প্ৰায় শেষ হ'ল। ৰাতিপুৱাই আলোচনা আৰম্ভ কৰোতে মই কৈছিলো যে এটা জাতিৰ অন্যতম পৰিচয় হৈছে কলা সংস্কৃতি। মই ভাষাটো এইবাৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা নাছিলো কাৰণ এইটো ল'লে বিষয়টো যথেষ্ট বহল হৈ যায়। গতিকে আজিৰ এই বিষয়টোৰ ওপৰত এটা সুন্দৰ আলোচনা হ'ল আৰু পৰিৱেশটোও সুস্থ। আজি মই বৰ চিন্তা কৰিছিলো কাৰণ কংগ্ৰেছ দলেও যোৱাকালি মোক তেওঁলোকৰ এটা অসুবিধাৰ কথা কৈছিল। তেওঁলোকৰ এখন সভা আছে য'ত আজি তেওঁলোকৰ যাব লাগে। তেওঁলোকৰো ইচ্ছা আছিল ইয়াত থাকি কথা কোৱাৰ। কিন্তু **unfortunately** তেওঁলোক ইয়াৰ পৰা যাবলগা হ'ল। ইয়াৰ উপৰিও **chorum bell** নবজোৱাকৈ যে আপোনালোকে ইয়াত আছে, ইয়াৰ পৰা মই বুজিছো যে আপোনালোকে বস্ত্ৰবিলাক বৰ এটা বেয়া পোৱা নাই। এই কামটোৰ কাৰণে মোৰ কোনো **credit** নাই। আজি প্ৰায় ৩০ বছৰৰ আগতে মই বিধানসভালৈ আহিছিলো আৰু ইয়াত **British System** টোৱে চলি আছে। মই সদায়ে কওঁ যে এই **System** টো সলনি কৰিব লাগে। আমি়েই যিহেতু **Law maker** এইটো আমি নকৰিলে কোনে কৰিব? সেইকাৰণে এটা পৰীক্ষা কৰিছিলো আৰু সকলোৱে ভাল পাইছে। **So credit goes to you.** মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াও মোক যথেষ্ট সহায় কৰিলে।

মই বিশেষকৈ লিন্থু ডাঙৰীয়া, ভূৱন পেণ্ড ডাঙৰীয়া আৰু শেষত আপুনিও বহুকেইটা দৰকাৰী কথা ক'লে। এইটোৱে মোৰ মনত কিছু চিন্তাৰ উদ্ৰেক কৰিছে। আমি থকা দিনকেইটা ভালদৰে কৰি যাব লাগে। **Nobody is indispensable in the world.** আমি নাথাকিলেও ভাল কাম হ'ব লাগে। মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই ৯০ দিনৰ ভিতৰত উত্তৰ দিব। কিন্তু আজি যিহেতু গোটেই দিনটো আপুনি কথাখিনি শুনিলে আপোনাৰ অনুভৱটো আমাক অলপ জনাব।

শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা (কমলপুৰ) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি এক খুব সুন্দৰ পৰিৱেশত আমি কথাখিনি পাতিলো। আৰম্ভনতে মই কেইবাটাও কথা চুই গৈছিলো, কিন্তু দুটামান কথাত মই পুনৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো। প্ৰতিখন জিলাত নহলেও বিশ্ববিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয় সমূহত একোটাকৈ **Art Gallery** কৰিব পাৰিলে ভাল হয়। দ্বিতীয়তে, আমাৰ বহু **festival** যেনে কাৰ্বি মহোৎসৱ, বড়ো মহোৎসৱ এইবিলাক হৈ থাকিব। কিন্তু সামগ্ৰীকভাৱে অসমৰ সকলো লোক সংস্কৃতিক সামৰি এটা লোক সংস্কৃতিৰ মহোৎসৱ চৰকাৰৰ পৃষ্ঠপোষকতাত পাতিব লাগে। শেষত মই এটা কথা ক'ব বিচাৰিছো যে এইবাৰ চৰকাৰে খেতিয়ক বিলাকক ৫ হাজাৰ টকাকৈ দিছে। প্ৰধানমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াইও ৬ হাজাৰ টকা দিছে। এইটো আমি যথেষ্ট ভাল পাইছো। কিন্তু তেওঁলোকৰ দৰে তৃণমূল পৰ্য্যায়ত যিসকলে নাগাৰা নাম, ওজা পালি, খোলীয়া ভাওনা, ওজাপালি বা চিয়া গীত এইবিলাক গাই চলি আছে তেওঁলোককো যদি আমি চৰকাৰী পৃষ্ঠপোষকতাত ৫ বা ১০ হাজাৰ টকাকৈ দি সহায় কৰিব পাৰো এইটো আমি যোগাত্মকভাৱে চিন্তা কৰিব লাগে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : **We will give recommendation on that.**

শ্ৰী সত্যব্ৰত কলিতা (কমলপুৰ) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সন্মানীয় মন্ত্ৰী পল্লৱ লোচন দাস ডাঙৰীয়াই খুব সুন্দৰ কেইটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। আমাৰ কিছুমান অসমীয়া খাদ্য সম্ভাৰ আছিল। আমি পাহৰি গৈছো যে ওঁৰ লগত ৰৌ মাছ খায়, হাহে মাহে খায়, পকা তেতেলী বুঢ়া বৰালী এইবিলাক আমি পাহৰি গ'লো। এই কথাবিলাক মাজে সময়ে আমাৰ **cantin** ত আৰম্ভ

কৰিলে আমি ভাল পাম।

মাননীয় অধ্যক্ষ : বিধানসভাত ডাঙৰ মহোৎসৱ নোৱাৰিলেও বছৰেকত কিবা এটা কৰাৰ কথা ভাৱিছো।

শ্ৰী নৱ কুমাৰ দলে, মন্ত্রী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, পোন প্ৰথমে আপোনাৰ নেতৃত্বত ৰাজ্যৰ কলা আৰু সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু বিকাশ বিষয়ৰ ওপৰত আপুনি আজি বিধানসভাত যি আলোচনা চক্ৰৰ আয়োজন কৰিলে তাৰ বাবে আমি আপোনালৈ বিশেষ কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। তাৰ লগতে আমাৰ মাননীয় সদস্য ক্ৰমে সত্ৰত কলিতা ডাঙৰীয়া, ৰূপক শৰ্মা ডাঙৰীয়া, আব্দুল খালেক ডাঙৰীয়া, কমল সিং নাৰ্জাৰী ডাঙৰীয়া, সুমন হৰিপ্ৰিয়া ডাঙৰীয়ানী, অজন্তা নেওগ ডাঙৰীয়ানী আমিনুল ইছলাম ডাঙৰীয়া, হাগজের ডাঙৰীয়া, কমলসিং নাৰ্জাৰী ডাঙৰীয়া, কমলাক্ষ দে পুৰকায়স্থ ডাঙৰীয়া, বৃন্দবন গোস্বামী ডাঙৰীয়া, ড° ৰণোজ পেগু ডাঙৰীয়া, গুণীন দাস ডাঙৰীয়া, বিনন্দ শইকীয়া ডাঙৰীয়া, ড° মানসিং ৰংপি ডাঙৰীয়া, গণেশ লিন্সু ডাঙৰীয়া, গুৰুজ্যোতি দাস ডাঙৰীয়া, অশোক শৰ্মা ডাঙৰীয়া, ভূৱন পেগু ডাঙৰীয়া, পল্লৱ লোচন দাস ডাঙৰীয়া, আঙুৰলতা ডেকা ডাঙৰীয়ানী সকলোৱে এই বিষয়টোৰ ওপৰত অতি মূল্যবান পৰামৰ্শ আ গবঢ়াইছে আৰু এই বক্তব্য সমূহে অনাগত দিনত বিশেষকৈ সাংস্কৃতিক বিভাগক আগবাঢ়ি যোৱাৰ লগতে অসমৰ জনজীৱনৰ বাবে অতিকৈ প্ৰয়োজনীয় কলা সংস্কৃতিৰ বিকাশ আৰু সংৰক্ষণৰ বিষয়টো আমাৰ বিভাগটোৰ কাৰণে অমূল্য সম্পদ হৈ ৰ'ব।

অহা ৯০ দিনৰ ভিতৰত এই সকলো বিষয়বিলাক আমি পৰ্যালোচনা কৰিম। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই আমাৰ চৰকাৰে দায়িত্ব লোৱাৰ পিছতে সাংস্কৃতিক বিভাগটোৰ ওপৰত অতিকৈ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰি আহিছে। মই আশা কৰো আজি যিসমূহ পৰামৰ্শ আমাৰ সদনৰ ফালৰ পৰা আপোনাৰ নেতৃত্বত আহিছে এই সকলোবিলাক বিষয়ৰ ওপৰত প্ৰতিবেদনসমূহ অহা ৯০ দিনৰ ভিতৰত সদনত দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিম। শেষত মই সকলোকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ভূৱন পেগু ডাঙৰীয়াই কৈছিলে Art and Culture is a way of life. এইটো খুৱা এটা ধুনীয়া কথা। গতিকে in my opinion if art and culture along with sports are integrated with education, then the question of preservation and promotion will be practically possible. এইটোত মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াও সন্মতি দিছে। মই ভাবো যে আমি এটা direction দিম। পাৰিলে বেলেগ বেলেগ বিভাগ হোৱাতকৈ এইটো integrated কৰি গোটাই বস্তুটো কৰা ভাল। Integration is necessary. School level ৰ পৰাই যদি এইটো নহয়, তেনেহ'লে ওপৰৰ পৰা এইটো কেনেকৈ হ'ব? এইটো কৰাটো উচিত হ'ব আৰু মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই কথাটো পৰীক্ষা কৰি ইয়াৰ উত্তৰটো দিব।

এতিয়া আমাৰ দুখন bill আছে। প্ৰথমতে মই মাননীয় সমবায় মন্ত্ৰীক “The Assam Cooperative Society Amendment Bill, 2019 ” খন সদনত প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিবলৈ অনুৰোধ জনালো।

শ্ৰী বিহণ দৈমাৰী, মন্ত্ৰী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, “The Assam Cooperative Society Amendment Bill, 2019 ” দফাই দফাই বিবেচনা কৰাৰ কাৰণে মই সদনত প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিলো।

মাননীয় অধ্যক্ষ : এতিয়া মই প্ৰস্তাৱটো সদনত উত্থাপন কৰিলো - “The Assam Coop-

erative Society Amendment Bill, 2019 ” be taken into consideration. যিসকলে সপক্ষে আছে, কওঁক হয়, যিসকলে বিপক্ষে আছে, কওঁক নহয়। (হয়ৰ সাপেক্ষে) মই ভাৰো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সাপেক্ষে, হয়ৰ সাপেক্ষে প্ৰস্তাৱটো গৃহীত হৈছে বুলি মই ঘোষণা কৰিলো।

বিধেয়কৰ ২, ৩, ৪, ৫, ৬, ৭, ৮ আৰু ৯ নং দফাত কোনো সংশোধনী নাই। গতিকে বিধেয়কখনৰ গোটেই কেইটা দফা মই সদনৰ মজিয়াত উত্থাপন কৰিছো। ২, ৩, ৪, ৫, ৬, ৭, ৮ আৰু ৯ নং দফা বিধেয়কৰ অংশ হ'ব। যিসকলে সপক্ষে আছে, কওঁক হয়, যিসকলে বিপক্ষে আছে, কওঁক নহয়। (হয়ৰ সাপেক্ষে) মই ভাৰো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সাপেক্ষে, হয়ৰ সাপেক্ষে ২, ৩, ৪, ৫, ৬, ৭, ৮ আৰু ৯ নং দফাকেইটা বিধেয়কৰ অংশ হ'ব।

বিধেয়কৰ ১ নং দফা, সংক্ষিপ্ত নাম, পৰিসৰ, আৰম্ভনীত কোনো সংশোধনী প্ৰস্তাৱ নাই। গতিকে মই প্ৰশ্নটো উত্থাপন কৰিছো - বিধেয়কৰ ১ নং দফা, সংক্ষিপ্ত নাম, পৰিসৰ আৰম্ভনী বিধেয়কৰ অংশ হ'ব। যিসকলে সপক্ষে আছে, কওঁক হয়, যিসকলে বিপক্ষে আছে, কওঁক নহয়। (হয়ৰ সাপেক্ষে) মই ভাৰো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সাপেক্ষে, হয়ৰ সাপেক্ষে বিধেয়কৰ ১ নং দফা, সংক্ষিপ্ত নাম, পৰিসৰ আৰম্ভনী বিধেয়কৰ অংশ হ'ল।

মাননীয় অধ্যক্ষ :- এতিয়া মাননীয় সমবায় মন্ত্ৰীক বিধেয়কখন পাৰিত কৰাৰ বাবে প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো।

শ্ৰী বিহণ দৈমাৰী, মন্ত্ৰী :- মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, The Assam Cooperative Societies (Amendment) Bill, 2019 পাৰিত কৰাৰ বাবে মই সদনত প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিলো। মাননীয় অধ্যক্ষ :- এতিয়া মই প্ৰস্তাৱটো সদনত উত্থাপন কৰিছো। প্ৰস্তাৱটো হৈছে The Assam Cooperative Societies (Amendment) Bill, 2019, be passed যি সকল সপক্ষে আছে কওঁক হয় আৰু যি সকল বিপক্ষে আছে কওঁক নহয়। মই ভাৰো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, প্ৰস্তাৱটো পাৰিত হৈছে আৰু বিধেয়কখনো পাৰিত কৰা হৈছে। এতিয়া ২য় খন বিল আছিল, মই এতিয়া ২য়খন বিল আৰম্ভ কৰিব খুজিছো, মাননীয় ৰাজ্যিক শ্ৰম কল্যাণ মন্ত্ৰীক The Assam Tea Plantations Provident Fund and Pension Fund and Deposit Linked Insurance Fund Scheme (Amendment) Bill, 2019 বিবেচনাৰ বাবে প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো।

শ্ৰী পল্লৱলোচন দাস, মন্ত্ৰী :- মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, The Assam Tea Plantations Provident Fund and Pension Fund and Deposit Linked Insurance Fund Scheme (Amendment) Bill, 2019 দফাই দফাই বিবেচনা কৰাৰ বাবে মই সদনত প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিলো।

মাননীয় অধ্যক্ষ :- মই এতিয়া প্ৰস্তাৱটো সদনত উত্থাপন কৰিছো। The Assam Tea Plantations Provident Fund and Pension Fund and Deposit Linked Insurance Fund Scheme (Amendment) Bill, 2019 be taken into consideration যি সকল সপক্ষে আছে কওঁক হয় আৰু যি সকল বিপক্ষে আছে কওঁক নহয়। মই ভাৰো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, প্ৰস্তাৱটো গৃহীত হৈছে। ইয়াৰ পিছৰ কাৰ্যাসূচী দফা ২ নংত কোনো সংশোধনীৰ প্ৰস্তাৱ নাই। গতিকে দফাটো বিধেয়কৰ অংশ হ'ব। যি সকল সপক্ষে আছে কওঁক হয় আৰু যি সকল বিপক্ষে আছে কওঁক নহয়। মই ভাৰো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, বিধেয়কৰ ২নং দফাটো অংশ হৈছে। ইয়াৰ পিছত ৩ নং দফাত আমাৰ

সংশোধনী আছিল, কিন্তু আজি সংশোধনী দিয়া কেউজন আজি অনুপস্থিত, গতিকে মই ভাবো যে সংশোধনী উত্থাপন কৰিবলৈ কোনো নাই। শ্ৰী ৰূপজ্যোতি কুৰ্মী, শ্ৰীমতী ৰ'জলিনা তিকীআৰু শ্ৰী দুৰ্গাভূমিজ। গতিকে তেখেত সকল যিহেতু অনুপস্থিত, মই সংশোধনী দুটা প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ বাবে সদনৰ সন্মতি আছনে মই জানিব বিচাৰিছো। গতিকে সদনৰ সন্মতি সাপেক্ষে সংশোধনী দুটা প্ৰত্যাহাৰ কৰা হৈছে বুলি মই ঘোষণা কৰিলো। এতিয়া বিধেয়কৰ ৩নং দফাটো অংশ হ'ব বুলি মই ক'ব বিচাৰিছো। যি সকল মাননীয় সদস্য সদস্য ইয়াৰ সপক্ষে আছে কওঁক হয় আৰু যি সকল বিপক্ষে আছে কওঁক নহয়। মই ভাবো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, বিধেয়কৰ ৩নং দফাটো বিধেয়কৰ অংশ হৈছে। বিধেয়কৰ ১ নং দফা, সংক্ষিপ্ত নাম পৰিসৰ, আৰু আৰম্ভনত কোনো সংশোধনী প্ৰস্তাৱ নাই। মই সেইকাৰনে প্ৰস্তাৱটো উত্থাপন কৰিছো যে, বিধেয়কৰ ১ নং দফা সংক্ষিপ্ত নাম পৰিসৰ, আৰু আৰম্ভন বিধেয়কৰ অংশ হ'ব। যি সকল মাননীয় সদস্য সদস্য ইয়াৰ সপক্ষে আছে কওঁক হয় আৰু যি সকল বিপক্ষে আছে কওঁক নহয়। মই ভাবো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, বিধেয়কৰ ১নং দফা সংক্ষিপ্ত নাম পৰিসৰ, আৰু আৰম্ভন বিধেয়কৰ অংশ হৈছে। এতিয়া মাননীয় মন্ত্ৰীক মই বিলখন পাৰিত কৰাৰ বাবে প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিবলৈ মই অনুৰোধ জনালো।

শ্ৰী পল্লৱলোচন দাস, মন্ত্ৰীঃ- মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, The Assam Tea Plantations Provident Fund and Pension Fund and Deposit Linked Insurance Fund Scheme (Amendment) Bill, 2019 পাৰিত কৰাৰ বাবে মই সদনত প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিলো।

মাননীয় অধ্যক্ষ ঃ- এতিয়া মই প্ৰস্তাৱটো সদনত উত্থাপন কৰিছো। প্ৰস্তাৱটো হৈছে The Assam Tea Plantations Provident Fund and Pension Fund and Deposit Linked Insurance Fund Scheme (Amendment) Bill, 2019, be passed যি সকল সপক্ষে আছে কওঁক হয় আৰু যি সকল বিপক্ষে আছে কওঁক নহয়। মই ভাবো হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, হয়ৰ সপক্ষে, প্ৰস্তাৱটো পাৰিত হৈছে আৰু বিধেয়কখনো পাৰিত কৰা হ'ল। এতিয়া মই আমাৰ যোৱাকালিৰ এটা প্ৰস্তাৱ হৈছিল যে আমাৰ এটা টিম, চাহবাগিছা অঞ্চল যি ক্ষতিগ্ৰস্ত এৰিয়া, সেই এৰিয়াটোলৈ যাব লাগে আৰু সেই সম্পৰ্কত মই ইতিমধ্যে মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীৰ লগত আলোচনা কৰিলো, বিৰোধী দলৰ আৰু সদস্য সকলৰ নাম আমি বিচাৰিছিলো। যি সকলে দিছিলে আমি ললো, আমাৰ টিমটো অলপ ডাঙৰ হ'ব, যিহেতু আমি সকলো চাহজনগোষ্ঠীৰ বিধায়কক ইয়াত সন্নিবিষ্ট কৰিব বিচাৰিছো। আমি ২৮তাৰিখে অৰ্থাৎ পৰহিলৈকে আমি ইয়াৰ পৰা আবেলি ৩ বজাত যাম। ৩ বজাত গৈ আমি গোলাঘাটত থাকিম। পিছদিনা পুৱা আমি গোলাঘাট চিভিল হস্পিতাল আৰু শালনিবাৰী বাগিচালৈ যাম। তাৰ পিছত আমি বৰহোলা বাগিচালৈ গৈ পিছবেলা যোৰহাটৰ চিভিল হস্পিতালত মানুহখিনি লগ কৰি মই অৱশ্যে যোৰহাটত থাকিম আৰু আপোনালোক ঘূৰি আহিব পাৰিব। মই সিটোৰ নামখিনি কৈ দিছো, দুজন মন্ত্ৰী আমাৰ লগত যাব, শ্ৰীপিয়ুষ হাজৰিকা, আৰু শ্ৰীপল্লৱলোচন দাস, ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ লগত যাব শ্ৰী বৃন্দাৱন গোস্বামী, শ্ৰীমতী অজন্তা নেওগ, শ্ৰী অতুল বৰা, শ্ৰী আমিনুল ইছলাম, শ্ৰীকমলসিং নাৰ্জাৰী, শ্ৰী তেৰশ গোৱালা, শ্ৰীৰকিবুল হুছেইন, শ্ৰী ৰমেন্দ্ৰ নাৰায়নকলিতা, শ্ৰী ৰূপজ্যোতি কুৰ্মী, শ্ৰীমতী ৰ'জলিনা তিকী, শ্ৰী সঞ্জয় কিষণ, শ্ৰী দুৰ্গাভূমিজ, শ্ৰী ৰাজদীপ গোৱালা, শ্ৰীভূৱন পেণ্ড, শ্ৰী মৃনাল শইকীয়া, শ্ৰী ঋতুপৰ্ন বৰুৱা, শ্ৰী বিমল বৰা, শ্ৰী দেৱানন্দ হাজৰিকা, মই সকলোকে এই সম্পৰ্কত আমাৰ প্ৰধান সচিবৰ লগত যোগাযোগ

কৰিব। আমি টিমটোৱে গৈ তেওঁলোকৰ সমস্যাবোৰ ভালকৈ বুজ লৈ, আগলৈ যাতে এনেকুৱা দুভাগ্যজনক ঘটনা যাতে নঘটে তাৰ কাৰণে, চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা ল'ব সেই খিনি আমি নিশ্চয় আলোচনা কৰিম। আমি এটা ৰিপোর্ট দিম। মই এই ক্ষেত্ৰত সকলোৰে সহযোগ বিচাৰিলো। এতিয়া আমাৰ সদনৰ কাম শেষ হৈছে। আজি বৰ দীঘলীয়া আৰু নকৰো। যোৱাকালিৰ যি কেইটা শূন্যকালীন ঘণ্টাৰ আৰু ৫৪ ৰ ষ্টেটমেন্ট দিয়াৰ কথা আছিল, সেইটো lay কৰি দিয়ক।

শ্ৰীচন্দ্ৰমোহন পাটোৱাৰী, মন্ত্ৰী :- মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, শূন্যকালীন ঘণ্টাত আমি যোৱাকালি কমলাক্ষ্য দে পুৰকায়স্থ, আব্দুল খালেক, আৰু আমিনুল ইছলাম তেওঁলোক তিনিওজনে এটা issue ৰ ওপৰত আনিছিল যে “কলগাছিয়াৰ ভাৰতীয় সেনাৰ ওপৰত তিনি ভাতৃলৈ বিদেশীৰ জাননী”। এই সম্পৰ্কত অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, ইয়াতে সদনত এটা ষ্টেটমেন্ট এটা lay কৰিলো। এই যিটো হৈছে ২০০৩ চনতে তেওঁলোকক নটিচ দিছিল।

মাননীয় অধ্যক্ষ :- ঠিক আছে, সদনত lay কৰি দিয়ক, আমি পঠিয়াই দিম।

শ্ৰীচন্দ্ৰমোহন পাটোৱাৰী, মন্ত্ৰী :- মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ২য়টো আমাৰ মাননীয় সদস্য সত্যব্রত কলিতা ডাঙৰীয়া আৰু ৰমেন্দ্ৰ নাৰায়ণ কলিতাই ‘দৈনিক জনমভূমি’ কাকতৰ ২৫-২-২০১৯ তাৰিখৰ বাতৰি কাকতত প্ৰকাশিত “অৰুণাচল প্ৰদেশত হিংসাৰ দাবানল” এই সম্পৰ্কত অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, মই এটা ষ্টেটমেন্ট lay কৰিলো। এই ষ্টেটমেন্টৰ উপৰিও মই Additional Information কেইটামান দি থৈ দিছো। ইয়াতে হৈছে, এই ঘটনাটো সম্পৰ্কত চৰকাৰ অৱগত, কথাটো গভীৰ ভাবে চিন্তা চৰ্চা কৰি চৰকাৰে নিজাববীয়াকৈ, অসম চৰকাৰে কাম কৰিছে। তাৰে ভিতৰত আছে,

১) Helpline has been opened by Assam Police. আৰু এতিয়ালৈকে অৰুণাচল প্ৰদেশত থকা অসমীয়া মানুহ এই ৬৩ খন Helpline লৈ আহিছে। মানুহখিনিয়ে আমাক অৱগত কৰিছে, People inform the difficulty being faced on non-existing of Electricity and Water Suply. তাৰ পিছত no attack on any person reported till now তাৰ পিছত People facing problem in recharging of their mobile because of non-availability of Electricity, Police has been touched with the Itanagar Administration. গতিকে এই খিনি Additional কথা ইয়াতে ষ্টেটমেন্টটোৰ লগত জড়িত কৰি দিলো। গতিকে অসম পুলিছে, অৰুণাচলৰ Administration ৰ লগত আৰু আমাৰ চৰকাৰেও পুলিছ বিভাগৰ উপৰিও অৰুণাচল প্ৰদেশৰ লগত এই সম্পৰ্কত কথা পাতি আছে।

শ্ৰী সত্যব্রত কলিতা, সদস্য :- মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনি ঠিকেই কৰিছে, যিটো পালো, ব্যৱস্থা ভালেই লৈছে। কিন্তু মোৰ আৰু এটা কথা তাত সন্নিবিষ্ট কৰিছিলো, যে আমাৰ যিখিনি শিল্পী তাত গৈছিল, তেওঁলোকক ক্ষতিপূৰণটো যাতে দিয়া হয়।

শ্ৰী চন্দ্ৰমোহন পাটোৱাৰী, মন্ত্ৰী :- সেইবিলাক সকলো দিয়াই আছে। Every thing included. অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, এটা ৫৪ ৰ অধীনত আব্দুল খালেক ডাঙৰীয়াই আনিছিল, এইটো আছিল “আমাৰ অসম” বাতৰি কাকতৰ ৯ ফেব্ৰুৱাৰী ২০১৯ চনত প্ৰকাশিত এটা বাতৰি “কৃষিভূমি ধংসৰ জৰিয়তে ইটাভাটা নিৰ্মাণ”

মাননীয় অধ্যক্ষ :- আপুনি ষ্টেটমেন্টটো lay কৰি দিলে হ'ব।

শ্ৰী চন্দ্ৰমোহন পাটোৱাৰী, মন্ত্ৰী :- গতিকে মই On behalf of the Hon'ble Minister Revenue and Disaster Management শ্ৰী ভৱেশ কলিতা, মই ষ্টেটমেন্ট এটা এইক্ষেত্ৰত ইয়াতে

লে কৰি দিছো। ধন্যবাদ অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ধন্যবাদ। মই এতিয়া শেষলৈ আহিছো, আজি সদন আমি অনিৰ্দিষ্ট কালৰ বাবে স্থগিত কৰিম তাৰ আগতে আমি ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ এটা থাকে। সেই প্ৰস্তাৱটো মই নপঢ়ো। ময়ো lay কৰি দিছো, সময়ৰ বাবে, যে আমাৰ বিধান সভাৰ বাজেট অধিবেশন যোৱা ২৮ জানুৱাৰীৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল আৰু এতিয়া কিছু সময়ৰ পিছতে অন্ত পৰিব, আমাৰ এই অধিবেশনত ৰাজ্যপাল মহোদয়ে, তেখেতৰ ভাষণ দিয়াৰ উপৰিও, তাৰ ওপৰত আমাৰ আলোচনাও হয়। এই বছৰৰ বাজেট আমাৰ ইয়াত দাখিল কৰা হয় আমি বাৰ্ষিক বিত্তীয় প্ৰবিৱৰণী উপস্থাপন কৰো আমি সাধাৰণ আলোচনা তাৰ ওপৰত কৰো, বাজেটৰ ওপৰত। ইয়াৰ উপৰিও দাবী মঞ্জুৰীৰ ওপৰতো আমি প্ৰায় কেইবা দিনো আলোচনা কৰি বিধেয়কখন, যিখন অসম বিনিয়োগন নং ২ বিধেয়কখন আমি পাৰিত কৰো। বিধান সভাৰ কেউদিন কাৰ্যসূচী বিভিন্ন ধৰণৰ সমস্যা আমি ইয়াৰ ওপৰত আলোচনা কৰিছিলো, মই সকলো মাননীয় সদস্যক তেখেত সকলে যিখিনি মোক সহযোগ কৰিলে তাৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাইছো। বিশেষকৈ মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী, মন্ত্ৰীপৰিষদৰ সদস্যসকল, বিৰোধী দলপতি, শাসক আৰু বিৰোধী উভয়পক্ষৰ সন্মানীয় সদস্যসকলক মই এই মুহূৰ্তত আন্তৰিকতাৰে ধন্যবাদ জনালো। ইয়াৰ উপৰি বিধান সভাৰ প্ৰধান সচিবকে ধৰি কৰ্মচাৰীসকল, ৰাজ্যখনৰ মুখ্যসচিব আৰু আৰক্ষী বিভাগৰ সঞ্চালককে ধৰি কৰ্মচাৰীসকল আৰু জোৱান সকল, তেখেতসকলেও আগবঢ়োৱা সহযোগৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাইছো। গুৱাহাটী দূৰদৰ্শন, আকাশবাণী, বিশ্বৰ বে-চৰকাৰী টি.ভি চেনেলকে ধৰি ইলেক্ট্ৰনিক আৰু ছপা মাধ্যমৰ সাংবাদিক সকলেও অধিবেশনৰ কেউদিনৰ কাৰ্যসূচীৰ বা-বাতৰিৰ প্ৰচাৰ কৰি আমাক সহযোগ কৰাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাইছো। এই পবিত্ৰ সদনে মোৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা গুৰুদায়িত্ব পালন কৰোতে অসম বিধান সভাৰ পুনৰ মাননীয় সদস্য-সদস্যা সকলে আগবঢ়োৱা সকলো প্ৰকাৰৰ দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহযোগিতাৰ বাবে মই পুনৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। মই সদন অনিৰ্দিষ্ট কাললৈ ঘোষণা কৰাৰ আগতে এটা কথা কৈ যাব বিচাৰো, যে অহা ৭ এপ্ৰিলত আমাৰ বিধান সভাৰ **Foundation Day** হয়। আমি এইবাৰো এগৰাকী বিধায়ক, এগৰাকী প্ৰেছ ৰিপোৰ্টাৰ, এগৰাকী এইবাৰ বিধান সভা সচিবালয়ৰ কৰ্মচাৰীকো বঁটা প্ৰদান কৰাৰ কথা চিন্তা কৰি আছে। অবশ্যে সাধাৰণ নিৰ্বাচন আহি আছে, তাৰিখ কেতিয়া হ'ব নাজানো। কিন্তু ৭ এপ্ৰিলত আমি কেনেকৈ সকলোৱে আহিব পাৰিলে ভাল হয় আৰু সেই কথাটোৰ কাৰণে মই এতিয়াই কৈ থৈছো। কাৰণ সেই অনুষ্ঠান এটা হ'ব, কিন্তু একদম নিৰ্বাচনৰ মাজমজিয়াত হ'লে, হয়তো অলপ অসুবিধা হ'ব, সেইটো মই বুজি পাওঁ। তথাপিও কৈ থলো আৰু নতুন **building** তো মই ভাবিছো অহা ৭ এপ্ৰিলত আপোনালোকে অলপ চাবলৈ যাব। **Hall** প্ৰায় শেষ কৰিছো। আমি **Next Assembly** তাত পাতিম বুলি আশা কৰি আছে। প্ৰায় কামবিলাক আগবাঢ়িছে।

গতিকে মই এতিয়া এইখিনি কথা কৈ পুনৰ ধন্যবাদ জনাইছো।

বিধান সভা অনিৰ্দিষ্ট কাললৈ স্থগিত ৰখা হ'ল বুলি মই ঘোষণা কৰিছো।